

Võng Du – T Bất Kiến T

Contents

Võng Du – T Bất Kiến T	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	12
5. Chương 5	16
6. Chương 6	19
7. Chương 7	22
8. Chương 8	25
9. Chương 9	29
10. Chương 10	32
11. Chương 11	36
12. Chương 12	39
13. Chương 13	43
14. Chương 14	48
15. Chương 15	52
16. Chương 16	55
17. Chương 17	58
18. Chương 18	61
19. Chương 19	64
20. Chương 20	69
21. Chương 21	73
22. Chương 22	76
23. Chương 23	81
24. Chương 24	85
25. Chương 25	89
26. Chương 26	93
27. Chương 27	96
28. Chương 28	101
29. Chương 29	105
30. Chương 30	110
31. Chương 31	114
32. Chương 32	121
33. Chương 33	126
34. Chương 34	131
35. Chương 35	137
36. Chương 36	141
37. Chương 37	145
38. Chương 38	148
39. Chương 39	151
40. Chương 40	153
41. Chương 41	157

42. Chương 42	160
43. Chương 43	163
44. Chương 44	166
45. Chương 45	169
46. Chương 46	172
47. Chương 47	175
48. Chương 48	178
49. Chương 49	182
50. Chương 50	185
51. Chương 51	191
52. Chương 52	196

Võng Du – T Bất Kiến T

Giới thiệu

Thể loại : đam mỹ hiện đại, võng du bàn phím, game kiếm tam (JX3 – võ lâm truyền kỳ 3D), 1×1, ôn nhu cường công x

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-t-bat-kien-t>

1. Chương 1

Ngày đó Lý Kiêu ở chủ thành nhận nhiệm vụ phó bản hằng ngày, xem trên kênh thể giới cũng đang kêu gọi tổ đội đi phó bản, tùy tiện tìm cái đội xin tiến vào, sau khi vào thì thấy có một Vạn Hoa, một Thuần Dương. Vạn Hoa quyết đoán đem chức đội trưởng giao cho Lý Kiêu, Lý Kiêu trên kênh thể giới hô một câu: “Phó bản ngày buff nào làm thì vào đội a.”

(buff: dùng các skill có tác dụng tăng máu hay mana (nội lực) lên đồng đội, người chơi hay chính bản thân, chính là vú em trong đoàn. Trong VL3 có 3 phái buff là Vạn Hoa, Thất Tú, và Ngũ độc).

Lập tức có người xin vào đội, là một Thất Tú.

Tiếp theo đó có một hòa thượng cũng xin vào.

Lý Kiêu nghĩ thầm, chẳng lẽ hòa thượng còn có thể buff à, lại muốn vào đội, dù sao cũng còn thiếu một người, phái nào cũng đều không sao cả, liền cho hòa thượng vào đội.

(tổ đội phó bản hằng ngày tối đa là 5 người)

Kết quả Thất Tú vừa thấy, lập tức đã nói: “Thiên Sách đem hòa thượng đá ra!”

Lý Kiêu còn chưa có kịp phản ứng, hòa thượng liền dùng kênh mật nói với hắn: “Đừng đá, lão bà của ta.” (@-@)

Lý Kiêu đối với màn hình nhìn mười giây đồng hồ, mới hiểu được hòa thượng đang nói cái gì, ý là đừng đá cậu, Thất Tú là lão bà của cậu, lão bà chính là đang giận đối.

Ta sát, còn khoe ra lão bà.

đội ngũ Loan câu: “Thiên Sách, đem đội trưởng cho ta!”

đội ngũ Loan câu: “Thiên Sách, đem đội trưởng cho ta!”

đội ngũ Loan câu: “Thiên Sách, đem đội trưởng cho ta!”

Thất Tú thấy Lý Kiêu không có động tác gì, bắt đầu đánh chữ trên kênh đội ngũ.

Lý Kiều nghĩ thầm việc nhà các người tự mình giải quyết đi, nhưng nhìn hai người cũng chưa có ý lui đội, chính mình cũng đã muốn tiến vào phó bản nên cũng lười để ý, liền nói một câu: “Vào phó bản tập hợp.”

Thất Tú liền câm miệng.

Lý Kiều nhìn thoáng qua thanh máu của hòa thượng, rất là dọa người a, nhất định là trang bị phòng ngự của tank, hơn nữa chờ tất cả mọi người chạy đến boss đầu tiên cậu ta cũng chưa đổi lại trang bị.

(tank: chính là bị thịt đứng ra cho quái đánh, nhận hết mọi sát thương do quái gây ra, để những thành viên khác có thể yên tâm mà đánh quái. Trong VL3 các phái tank như Thiếu Lâm, Minh Giáo, Thiên Sách).

(Mỗi phái đều có 2 đường luyện, như vừa tank, vừa dmg hoặc vừa dmg vừa buff, mỗi đường có một cách tăng kinh mạch, tâm pháp khác nhau, trang bị dùng để đánh quái cũng chia làm 2 loại là trang bị phòng ngự dùng để tank quái, trang bị công kích để dmg quái, ở trên anh hòa thượng mặc đồ phòng ngự dùng tank quái)

Lý Kiều khó được quan tâm trang bị người khác, nay lại nháp vào trang bị của hòa thượng nhìn nhìn, cứ thật, không sai biệt lắm quả nhiên là phẩm chất cao nhất.

Lý Kiều nhìn trên tay mình cây thương màu cam nghiêng về đặc tính tấn công(dmg), hẳn đối với việc đem một thân trang bị phòng ngự (tank) chinh đến cao cấp như vậy thật sự là không thể lý giải nổi.

Lý Kiều là một pvp ngoạn gia, bình thường chỉ pk, giết người lấy chiến giới, vì nhiệm vụ hằng ngày nên hẳn cũng chỉ đi phó bản ngày năm người, chính là phó bản nhỏ, những phó bản lớn cần lập đoàn cũng chưa từng đi qua.

(PvP: đấu solo 1vs1 ; PK: viết tắt của Player killer)

Hắn bình thường một thân trang bị mua bằng uy danh (*), sau khi năm người tiến vào phó bản, hắn dùng công kích tâm pháp đánh boss (dmg), máu tuột thì dùng chiêu giảm sát thương, cũng chưa thấy qua không được. (À, ảnh mặc đồ dùng đánh người mà lại dùng tâm pháp đánh quái để đi phó bản)

Về phần trang bị phòng ngự (tank) và vân vân... Có thể ăn sao?

Ngay tại lúc hắn còn đang suy nghĩ hòa thượng sao còn chưa đổi trang bị dmg để đánh boss thì hòa thượng đã muốn giơ gậy gộc hướng trên người boss mà đánh.

“ ... ”

Đội ngũ hai người bên kia hiển nhiên cũng sửng sốt, tất cả mọi người đều cho rằng Lý Kiều này Thiên Sách là tank, ai biết hòa thượng lên trước. Bất quá ai tank đều không sao cả, Vạn Hoa cùng Thuần Dương lập tức đuổi kịp.

Lý Kiều trong lòng có điểm khó chịu, nhưng là lười so đo, tự buff cho mình rồi cũng chạy theo đánh.

Kết quả Thất Tú không thêm máu.

Kỳ thật cũng không đúng, là Thất Tú không thêm máu cho hòa thượng, nằng thêm cho Vạn Hoa, Thuần Dương cùng Lý Kiều, chính là mặc kệ Thiếu Lâm, liền một chút xú cũng không cho.

Hòa thượng sử dụng hết tất cả các chiêu giảm thương, kết quả vẫn là không chống cự nổi, té trên mặt đất.

Lý Kiều quyết đoán tiếp nhận cừu hận của boss, Thất Tú lập tức xông lên thêm máu, bốn người cùng nhau đánh.

Đang trong trạng thái chiến đấu nên không thể hồi sinh, hòa thượng liền như vậy nằm trên đất.

Đánh xong boss đầu, vú em cũng không thêm quay đầu lại một cái cứ thế hướng chỗ boss hai mà đi, hòa thượng yên lặng tự đứng lên, tĩnh tọa hồi máu, chuyển qua tâm pháp công kích cũng thay luôn trang bị công kích (đồ dmg quái nè).

Lý Kiều lại nhìn trang bị công kích của hòa thượng, so với trang bị phòng ngự kém hơn.

Yêu, xem ra là một MT a.

(MT: Main-Tank : chủ tank bảo trì cho boss công kích mình và chỉ công kích duy nhất mình mình, luôn là tank trong đoàn)

Thời điểm đánh boss hai, thất tú như trước không thêm máu cho hòa thượng, nàng tình nguyện từng bước từng bước thêm máu cho những người khác, đánh boss lâu hơn một chút cũng không cấp hòa thượng một giọt máu, mọi người đánh hơi vất vả. Vạn Hoa, Thuần Dương yên lặng mà xài chiêu giảm thương, sợ chọc đến vú em thì càng bất quá hơn.

Hòa thượng cũng im lặng, tự mình mở giảm thương, xài skill tăng phần trăm máu, rồi dùng đan dược hồi máu, tăng máu cứ nhiên cũng sống được qua ải.

Đánh xong boss hai, Thất Tú ở trong đội ngũ đánh chữ.

đội ngũ Loan câu: “***, đừng mặt ta, lão nương chính là không quay về!”

đội ngũ Loan câu: “*** bang chủ phu nhân không dậy nổi a! Lão nương không hiềm lạ cái kia phá hoại đoàn!”

đội ngũ Loan câu: “mặc kệ! Coi như lão nương thưởng cho ả đi!”

Lý Kiều vừa thấy đã biết, lại là đánh phó bản nhưng trang bị phân phối không công bằng, bang chủ phu nhân chính là người cố tình tranh giành trang bị trong lời nói”.

Lý Kiều bở não một cái, chính mình làm một động tác móc mũi (=...=) , là nam nhân nên nói: “Lão bà! Ta đem trang bị này cho ngươi, còn tiện nhân thì đem giết một trăm lần rồi biến!”

Kết quả hòa thượng liền đánh ra ba cái dấu chấm.

đội ngũ tám ngàn dặm đường:...

Tất cả mọi người không nói nữa, yên lặng đánh xong boss ba, sau đó giải tán nhóm.

Sau khi ra phó bản, Lý Kiều liếc mắt nhìn hòa thượng một cái, yêu, Hạo khí mình, đối lập trận doanh a.

(Kiếm Tam hay võ lâm 3D chia ra 3 phe là Ác nhân cốc và Hạo khí mình và trung lập, người chơi có thể chọn trung lập không vào phe nhưng như thế thì không thể tham gia nhiều hoạt động phe. Người chơi ở 2 phe đối lập nhau sẽ thấy tên của đối phương có màu đỏ khi người đó không đóng dạng phe).

Hắn không tiếng động cười cười, thêm cái tên hòa thượng “Tám ngàn dặm đường” kia vào danh sách cừu nhân, Sau đó lên ngựa chạy qua, dùng mấy thương liền đâm chết hòa thượng một thân trang bị dùng đi phó bản, tiếp theo hắn liền thấy một hàng chữ của hệ thống xoạt ra ở bên cạnh.

phụ cận dùng mãnh thiện chiến: Dùng mãnh thiện chiến đánh chết Tám ngàn dặm đường. Tám ngàn dặm đường không khóc, tiếp tục đứng lên

~~Vừa rồi cái kia vú em Thất Tú – Loan câu vẫn đứng ở bên cạnh.

Lý Kiều nhìn thấy đỉnh đầu của Thất Tú trống rỗng, không có tên bang hội, liền nói với nàng: “Mỹ nữ, muốn vào bang hội của chúng ta không, thấy khó chịu ai liền giết chết hắn nga ~ “

Loan câu do dự một chút, nói: “Nhưng mà ta là trung lập.”

“Vào Ác nhân cốc là được rồi, sau đó có thể đi chiến trường nga ~ “

Nàng lại do dự một chút, sau đó nói: “Được!”

Kết quả, Lý Kiều liền thấy hòa thượng Tám ngàn dặm đường vẫn luôn nằm trên mặt đất lập tức biến mất trở về doanh địa hồi sinh.

(*) trang bị trong VL3 có thể mua bằng 3 loại điểm:

__mua bằng đếm cống hiến bang – đồ này chuyên dùng cho đi phó bản.

_mua bằng điểm nghĩa hiệp, đồ này cũng dùng để đi phó bản đánh boss, có điều điểm nghĩa hiệp phải cày rất lâu rất lâu mới đủ để mua đồ.

_mua bằng điểm uy danh – đồ này chuyên dùng để pk đánh người.

Để có mấy cái điểm trên thì mỗi ngày làm khoảng chục cái nhiệm vụ hằng ngày để tích lũy thì khoảng một tuần sẽ mua được một món. (hơi lâu nhỉ)

Đánh boss thì dùng trang bị pve – máu ít, dame to – mua bằng cống hiến bang (chia làm 2 loại :1 loại là dmg, 1 loại là tank). Đánh người thì dùng trang bị pvp – máu nhiều, phòng ngự cao – mua bằng uy danh. Lý Kiều chỉ chuyên pvp nên ảnh chỉ có đồ pvp -> ảnh mặc pvp đánh quái luôn. Hòa thượng là chủ tank nên lúc đầu ảnh mặc pve tank quái, mà Thất Tú lại không buff cho ảnh nữa, làm bị thiệt cho quái đánh mà không được buff -> die. Nên cuối cùng ảnh đành chuyển qua mặc đồ dame luôn, nhường vị trí tank lại cho anh Kiều. (Cảm ơn bạn Lis đã nhắc mình cái này, <3 #mi)=’’ có=’’ khá=’’ nhiều=’’ kiến=’’ thức=’’ trong=’’ game=’’ nên=’’ mình=’’ chú=’’ thích=’’ hơi=’’ lộn=’’ xộn=’’ trong=’’ bản=’’ edit,=’’ hy=’’ vọng=’’ mọi=’’ người=’’ sẽ=’’ hiểu=’’ được=’’ #đomohoi=’’ chương=’’ 2=’’ giống=’’ như=’’ thiếu=’’ lâm=’’ không=’’ có=’’ nhân=’’ vật=’’ nữ=’’ thì=’’ thất=’’ tú=’’ không=’’ có=’’ nhân=’’ vật=’’ nam.=’’ có=’’ điều=’’ thiếu=’’ lâm=’’ không=’’ có=’’ npc=’’ nữ=’’ nhưng=’’ thất=’’ tú=’’ thì=’’ có=’’ npc=’’ nam.=’’ anh=’’ trong=’’ hình=’’ tên=’’ là=’’ tôn=’’ phi=’’ lượng=’’ (nam=’’ npc=’’ duy=’’ nhất=’’ của=’’ thất=’’ tú).=’’ nhưng=’’ ngặt=’’ nổi=’’ ảnh=’’ vì=’’ bánh=’’ bèo=’’ mà=’’ bị=’’ hủy=’’ dung=’’ mới=’’ hận=’’ chứ....grừ..grừ...=’’>

2. Chương 2

Kiểm tam trò chơi này từng môn phái đều có hai loại tâm pháp, tỷ như Thiên Sách thì có phòng ngự và tấn công, đại bộ phận dưới tình huống chỉ xài một cái tâm pháp, nếu là đánh thì không thể phòng ngự, mà lo phòng ngự thì liền không thể đánh. Trong đó trò chơi lại có hai phái đều tank, một cái Thiên Sách một cái Thiếu Lâm, Thiên Sách ngoại công phòng ngự cao, giảm thương nhiều, Thiếu Lâm nội công phòng ngự cao máu nhiều, các loại ưu thế. Đương nhiên, đây là trường hợp đánh phó bản, đối với Lý Kiều này chưa từng có học qua tâm pháp phòng ngự, chỉ biết tấn công sát nhân cuồng, thì Tank là cái gì, có thể ăn sao?

Lý Kiều chơi trò chơi này không lâu, cũng chỉ mới được nửa năm, nửa năm chơi này cũng kiếm được cái vũ khí màu cam, mở được một bang hội nhỏ, mỗi ngày cưỡi ngựa chung quanh giết người.

(vũ khí cam: thần phẩm :là vũ khí có phẩm chất cao nhất trong game)

Bang hội của Lý Kiều tên là Phiêu Kị doanh, bang chúng không nhiều lắm, nhưng đều là đám bằng hữu tốt, mỗi ngày đi theo Lý Kiều đánh trên giết dưới.

Một cái bang hội thuộc phe Ác Nhân Cốc, thấy người Hạo Khí Minh liền giết cũng không có gì đáng nói, cho dù là cùng trận doanh nhưng thấy khó chịu như cũ cũng có thể giết không tha.

Cho nên toàn bộ mọi người đều cảm thấy bang hội này có chút phiền phức.

Cái đám đáng ghét trong bang hội phần lớn đều là phần tử hiếu chiến, số còn lại đều là biến thái, nhưng thật ra biến thái trên đời này cũng không nhiều lắm, cho nên khó được có người mới gia nhập.

bang hội Loạn câu gia nhập bang hội.

bang hội Diệp Minh Liễu: “Oa, có người mới”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Oa, sư phụ mau ra đây xem, có người mới nè, / ta liền biến thành lão nhân ~ “

bang hội Bát huyền tổ ly thương: “Ừ, hoan nghênh người mới.”

bang hội Loạn câu: “Chào mọi người.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Người mới mau báo số đo ba vòng !”

bang hội Oa oa không khóc: “Ta sát!”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Lột ca ca, người sao lại mắng chửi người ta vậy?”

bang hội Oa oa không khóc: “Loan câu! ! ! ! ! ! Bằng tâm Thất tú sắc bén của Hạo khí mình ! ! ! ! ! ! Năm đó nàng ở Nam Bình Sơn, đùi vừa nhấc một cái liền đem một đám người đánh ngã a ! ! ! ! !”

(phái Thất Tú chia ra 2 đường là băng tâm – dame, đánh người và vân thường – chuyên buff máu. Người chơi có thể song tu luyện cả 2 đường vừa dame vừa buff đều được).

bang hội Loan câu: “Còn có người nhớ rõ ta, thực vinh hạnh, ta đã lâu không đánh nhau.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Người mới mau báo số đo ba vòng!”

bang hội Tiểu mỹ tương: “, Lột ca ca, có phải hay không người cũng bị Câu tỷ tỷ nâng đùi mà chết a.”

bang hội Oa oa không khóc: “... Tiểu mỹ người lại ngứa da có phải hay không?”

bang hội Bất huyền tổ ly thương: “ Oa oa không khóc Đằm Hắc Long một mình đến.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Sư phụ đánh hần! Đánh chết hần!”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Người mới mau báo số đo ba vòng!”

bang hội Oa oa không khóc: “... Khụ khụ, ta nói Loan câu này, ta còn tưởng rằng người không chơi nữa, cũng lâu rồi không có gặp người.”

bang hội Loan câu: “Từ khi cập nhật lên bản 80 thì ta chỉ đi đánh phó bản thôi.”

bang hội Oa oa không khóc: “Phó bản thì có cái gì hay mà đánh, hoan nghênh người tới Ác nhân cốc a ~
“

bang hội Loan câu: “Cảm ơn.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Người mới mau báo số đo ba vòng!”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Không có ai để ý người rồi Liễu Liễu.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Có đối thủ của ta ... Người mới mau báo số đo ba vòng!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Lôi ra ngoài bạo cúc.

bang hội Diệp Minh Liễu: “... Lão đại TOT “

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “ Loan câu người hiện tại chơi vân thường hay là băng tâm?”

bang hội Loan câu: “Song tu :)”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Ừ, buổi tối mang người đi đánh boss Đằm Hắc Long, rồi cùng đi chiến trường.”

Kỳ thật Lý Kiều hy vọng người mới gia nhập là thất Tú vân thường . Bang hội tổng cộng hơn hai mươi người , lại nói tiếp vú em đúng nghĩa chỉ có Oa oa không khóc cùng Tiểu mỹ tương, bọn họ một cái là Vạn Hoa một cái là Ngũ Độc. Trong bang không phải không có Thất Tú... Nhưng là trong bang Thất Tú đều là yêu tú chuyên đánh người a a a a a, một đám băng tâm nơi nơi chạy loạn hăng hái, khó có được làm vú em một lần.

Nhưng là Lý Hiểu không thích người khác ép buộc mình, đồng dạng cũng sẽ không đi bắt buộc người khác, theo lời Oa oa không khóc nói, này Thất Tú là một lão Thất Tú, thích chơi như thế nào thì chơi như thế ấy thôi.

Lại nói tiếp nguyên nhân hần mời nàng gia nhập bang, một cái là bởi vì ngày đó nàng ở phó bản biểu hiện đủ mạnh mẽ, thực hợp sở thích của hần, một cái còn lại.. đơn thuần là vì khẩu khí của tên hòa thượng kia.

Ta sát, có lão bà thì rất giỏi sao, đại gia đem lão bà của người bắt cóc !.

Kết quả thời điểm đánh nhau Loan câu vẫn là buff chính, vừa lên chiến trường liền có thể nhìn ra Loan câu quả nhiên là tay già đời, kỹ thuật cùng cách nắm bắt thời cơ đều rất lão luyện.

Chỉ tiếc một chút, nàng trang bị quá kém... Nhiều người bao vây cùng đánh một chút sẽ chết. Bất quá Lý Kiều tin tưởng khi trang bị tốt lên nàng nhất định sẽ trở thành một vú em cường đại.

Loan câu thao tác tốt như vậy, ở trên yy cũng không mở miệng nói chuyện, Lý Kiều từng hoài nghi qua nàng không phải nữ, nhưng nàng có một hòa thượng lão công, lại tự xưng là lão nương... Nàng cũng là một nữ sinh sắc bén, cứ nhìn hai thầy trò Bát huyền tổ ly thương cùng Tiểu mẽ tương thì biết, hai người này mỗi lần đều vọt lên phía trước thế là một đi không trở lại...

Nói đến lão công của Loan câu, Loan câu nhưng thật ra một lần cũng chưa ở bang hội nhắc tới, chẳng lẽ bọn họ tan vỡ rồi?

Đương nhiên chuyện này chẳng liên quan đến Lý Kiều.

Thắng đến có một lần ở Đàm Hắc Long làm nhiệm vụ ngày lấy uy danh, Loan câu bị vài tên Hạo Khí Minh giết, Lý Kiều liền mang người giết trở về, kết quả bang hội Cửu cung các của mấy tên đó lại bắt đầu ở kênh trên bản đồ phun nước miếng.

bản đồ “Loan câu người cái tiện nhân, ôm chó dữ đồi.”

bản đồ “Phản đồ!”

bản đồ “Về sau gặp người một lần giết một lần.”

Lý Kiều nhướng nhướng mày.

thế giới Dừng mãnh thiện chiến : lũ chuột Cửu cung các nghe cho kỹ ! Loan câu bây giờ là người của Phiêu Kị doanh, còn dám mắng nàng, lão tử tới một người giết một người, giết chết cái đám chuột các người!

Trên thế giới lập tức nổ tung oa.

thế giới “Oa, Dừng mãnh thiện chiến cùng Cửu cung các bắt đầu phun a phun a ~ “

thế giới “Thiện ca mắng thật uy vũ, Thiện ca mắng thật hùng tráng!”

thế giới “Người *** dừng mãnh thiện chiến ****!”

Đùa giỡn Lý Kiều, mắng Lý Kiều đều có, thỉnh thoảng có vài người cửu cung các nhảy ra mắng Loan câu, mắng nàng là tiện nhân, không chung thủy ôm đùi Lý Kiều, lời nói khó nghe gì đều có.

Đột nhiên trên thế giới có người hô một câu: “Lão công của Loan câu không phải Tám ngàn dặm đường sao? Tám ngàn dặm đường, lão bà người cùng người chạy mất kìa ~ “

Mọi người xem lời nói xong lại chuyển đề tài đến trên người Tám ngàn dặm đường, có người nói vợ Tám ngàn dặm đường ngoại tình rồi, có người nói Tám ngàn dặm đường không phải nam nhân, là nam nhân sẽ cùng Dừng mãnh thiện chiến đấu một trận. Còn có người nói Tám ngàn dặm đường là người tốt, thật sự là một đại sư mẫu mực, nhất định là Loan câu có lỗi với đại sư.

Lý Kiều một bên ở Đàm Hắc Long giết người Cửu cung các, một bên xem kênh thế giới, nghĩ thầm cái tên Tám ngàn dặm đường cũng rất nổi danh, thật nhiều người đều biết cậu ta.

Đương nhiên, Lý Kiều thấy bên cạnh Loan câu động.

thế giới Loan câu: “Lão nương rời khỏi Cửu cung các là bởi vì chịu không nổi Mạt Mạt yêu người con tiện nhân kia! Tám ngàn người nếu còn là một người đàn ông liền cũng rời khỏi Cửu cung các!”

thế giới Tám ngàn dặm đường: “...”

thế giới Tiểu mẽ tương: “Oa, nam chính xuất hiện rồi, nhưng vì cái gì hắn chỉ đánh ra ba cái dấu chấm a ~ “

thế giới Ta chỉ là chỉ người qua đường: “Bởi vì hắn là tên co đầu rút cổ ~ “

bang hội Dừng mãnh thiện chiến: “Tiểu mẽ không cần trộn lẫn với đám người đó.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Ngao... Được rồi, lão đại.”

Kết quả Tám ngàn dặm đường kia thật sự cũng chỉ đánh ra ba cái dấu chấm thì không xuất hiện nữa. Ngày đó Lý Kiều đem đám người Cửu cung các giết đến phải về doanh địa hồi sinh không dám đi ra nữa, Lý Kiều xem không có ý nghĩa, liền văng lên vài câu rồi mang theo Loan câu rời đi.

Loan câu tựa hồ cảm xúc có điểm hạ xuống, đại khái là bởi vì lão công nàng không có hưởng ứng lời nàng kêu gọi đi.

bang hội Oa oa không khóc: “@@, Loan câu cầu tiền căn hậu quả.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “@@, Lột ca ca thật uy vũ, hỏi ra điều ta không dám hỏi.”

bang hội Oa oa không khóc: “@@, đương nhiên, Lột ca ca của người da mặt có điểm dày a.”

bang hội Loan câu: “Kỳ thật cũng không có gì, chính là ta vẫn luôn cùng người trong Cửu cung đánh phó bản, vốn đang tốt, kết quả bang chủ không biết làm sao tìm tới một người bang chủ phụ nhân, nữ nhân kia giành trang bị giành đến lợi hại, ta ở yy cùng nàng cãi nhau, kết quả đội trưởng đem ta đá ra khỏi đoàn, sau đó ta liền lui bang.”

bang hội Oa oa không khóc: “Ngao... Chỉ như vậy...”

bang hội Loan câu: “Người còn muốn như thế nào nữa!”

bang hội Oa oa không khóc: “... Ta cho là sẽ có cái gì kinh thiên địa, quỷ thần khiếp, oan tình thảm kịch... Kết quả cứ như vậy a...”

bang hội Tiểu mỹ tương: “@@, Lột ca ca người xem tiểu thuyết hơi bị nhiều rồi nga.”

bang hội Loan câu: “Chỉ có như vậy, dù thế nào lão nương cũng thấy khó chịu không muốn ở đó nữa!”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Câu tỷ tỷ thật uy vũ ~ khó chịu mà không mắng chửi cho đã thì không phải phong phạm Ác nhân cốc ta ~ bất quá Câu tỷ tỷ, người cũng đem lão công của người kêu qua bang chúng ta đi ~ “

bang hội Loan câu: “Hắn là người chính khí, hơn nữa hắn là chủ Tank của bang hội,... Mặc kệ hắn, không đi theo lão nương, lão nương liền bỏ hắn, không hiếm lạ.”

Đàm Hắc Long nha (hình mình chụp trong game).

Đàm Hắc Long nhìn từ trên cao:

Chương 3

“Cát vàng thổi qua khô giáp của Lý Kiều, hắn cúi đầu nhìn xem trong tay mình lóe kim quang, theo động tác của hắn hơi hơi chiếu sáng đốt hải trường thương, hơi có chút bi tráng cảm khái :

Ta tại sao có thể suýt như vậy a a a a a...”

_____@#_____#@_____

3. Chương 3

Kết quả tới đó, Loan câu vẫn là không đi theo bang hội cùng nhau tham gia chiến trường, nàng nói nàng tâm tình không tốt liền thoát game sớm.

Lý Kiều tưởng tượng, phụ nữ chính là phụ nữ, nàng khẳng định là bị lão công làm cho bị thương rồi.

Cái tên Tám ngàn dặm đường kia thật không phải là một nam nhân, không phải chỉ là một bang hội thôi sao, bang hội gì toàn một đám người xấu chảnh tốt lành, vậy thì có cái gì không thể lui.

Chẳng lẽ tên đó luyện tiếc Hạo khí mình?

Lý Kiều cảm thấy không thể lý giải được, hẳn lúc trước lựa chọn gia nhập Ác Nhân Cốc, hoàn toàn là vì cảm thấy Ác nhân cốc mới hợp phong phạm của hắn, đối với trận doanh nhưng thật ra không có gì gọi là lòng trung thành mãnh liệt.

Mặc kệ là Ác nhân cốc hay là Hạo khí minh, bên kia không phải giết người, bên kia không phải đánh lén, bên kia không phải cũng mắng người sao.

Chiến trường hôm nay là Con đường tơ lụa (*) tổ đoàn hai mươi lăm người, Lý Kiều ở bang hội triệu tập một chút, mọi người lên yy để thảo luận.

Lý Kiều vào chiến trường lúc sau, lên ngựa, chiến trường vừa mở liền chạy ra khỏi cánh cửa lớn của doanh địa.

Cảnh tượng cát vàng bao phủ tầm mắt, Lý Kiều giục ngựa mà đứng, gió to thổi qua phần phật, cờ xí tung bay, mây bay loạn.

Cát vàng thổi qua khô giáp của Lý Kiều, hắn cúi đầu nhìn xem trong tay mình lóe kim quang, theo động tác của hắn hơi hơi chiếu sáng đốt hải trường thương, hơi có chút bị trắng cảm khái

Ta tại sao có thể suất như vậy a a a a a...(=...=) (bó tay vs anh công)

Trên yy không thấy Lý Kiều chỉ huy, tất cả mọi người trầm mặc một chút, sau đó bắt đầu phun trào.

“Lão đại lại bất động.”

“A a, hẳn nhất định lại bị chính mình mê hoặc ~ “

“Lão đại ngắm mình đến bất động luôn a ~ “

“Thiết ~ hẳn suất có bằng ta Vạn Hoa cốc Hoa ca suất sao?”

Lý Kiều ngón tay giật giật, trên màn ảnh nhân vật đi theo ghim ngựa, đôi râu gián trên đầu rung rung, sau đó hừ một chút chạy thẳng ra ngoài.

Hắn ho khan một tiếng, ở yy lý bắt đầu nói chuyện: “Bát huyền cùng Tiểu mẽ ở phía nam giữ cờ, Tiểu Liễu cùng Ích đạt đi phía nam bám chân bọn chính khí, Tiểu Lột theo ta đi, những người khác đi trung tâm bản đồ!”

Hắn lại phân phó vài câu, chờ những người khác đều theo kế hoạch mà đi lúc sau, mới mang theo Oa oa không khóc Ly kinh Vạn Hoa nơi nơi đánh du kích.

(vạn hoa cũng chia 2 đường là Hoa gian du – dame và Ly kinh dịch đạo – buff)

Lý Kiều không thích cố định ở một chỗ giữ cờ, hắn thích nhất nơi nơi chạy loạn, đánh úp, đem người đâm nát dưới vó ngựa của mình.

Lần này chiến trường, chính khí bên kia là xếp hàng cá nhân mà vào tổ đội, hoàn toàn không đáng sợ, bên Hạo Khí Minh lại chỉ thích tụ tập, cũng không quản lá cờ bị cướp, thấy người ở nơi nào nhiều thì đi chung.

(có 2 cách tham gia chiến trường:

_đối với những người có thao tác cao, trang bị tốt thì tham gia bằng cách xếp hàng tổ đội, có thể là quen biết như cùng bang hay hảo hữu mà tham gia chiến trường, hoặc dù không quen nhưng với điều kiện tốt có thể dễ dàng được cho vào đoàn, đội trưởng sẽ đứng ra báo danh cho đoàn tham gia

_đối với những người thao tác vừa hay kém, trang bị tầm tầm thì khó xin vào đoàn vì ai cũng muốn thắng nên chẳng có ai cho người kém vô đoàn làm chi, như vậy thì chỉ có thể tham gia chiến trường bằng cách thứ hai chính là xếp hàng cá nhân, game master sẽ tự động sắp xếp những người chơi đang xếp hàng vào một tổ, đủ người sẽ mở cửa chiến trường.)

Lý Kiều giết vài tên Hạo Khí đi lẻ, cưỡi ngựa nơi nơi chạy, khổ nhất chính là đi theo sau mông hắn: Oa oa không khóc, Vạn Hoa lại không giống Thiên Sách có thể chiến đấu trên lưng ngựa, mỗi lần hắn đều phải ngừng đánh mới có thể cưỡi ngựa đuổi theo Lý Kiều.

(trong tất cả các môn phái chỉ duy nhất thiên sách là môn phái có thể vừa cưỡi ngựa vừa chiến đấu – quân gia mà)

“Lão đại, người chậm một chút a!”

Lý Kiêu mới mặc kệ hần, thấy phía tây có cái cờ của bên chính khí, liền giục ngựa theo hướng tây mà chạy.

Hần vốn tưởng rằng phía tây không có người, kết quả xa xa thấy một cái tên đỏ đơn độc đứng canh giữ ở ngay lá cờ màu xanh của bọn chính khí.

(màu đỏ là đại diện cho Ác Nhân Cốc, màu xanh da trời là đại diện cho Hạo Khí Minh, cho nên cờ hay trang bị phe đều dùng màu để phân biệt)

Một cái tên đỏ, tên đỏ còn lóa sáng trên đỉnh đầu nữa.

Lý Kiêu yên lặng không một tiếng động tới gần cái tên màu đỏ kia, thời điểm đến gần rồi mới phát hiện đó là cái tên hòa thượng “Tám ngàn dặm đường”.

Lý Kiêu hơi hơi ngẩn người, sau đó quyết đoán quăng ra một chiêu Đoạn Hồn Thích.

Kết quả, Tám ngàn dặm đường lại có thể dễ dàng né được công kích của hần.

Lý Kiêu lại sửng sốt một chút.

Hần cho là bản thân sẽ không bị phát hiện, hơn nữa hòa thượng trong ấn tượng của hần rất khác, lần trước ở cửa phó bản hần chỉ cần dùng mấy chiêu thì đã đem người ta giết chết rồi.

Tám ngàn dặm đường thừa dịp lúc Lý Kiêu phân tâm, đem Lý Kiêu đánh rớt xuống ngựa.

Lý Kiêu một lần nữa nhìn kỹ tên Thiếu Lâm đang đứng trước mặt mình, cậu ta máu vẫn là ít như vậy, chứng minh trang bị có chút kém cỏi, nhưng là thao tác cùng phản ứng hiện tại lại chứng minh cậu cho dù không phải một cao thủ cũng không giống lần trước quá vô dụng.

Lý Kiêu nháy mắt cảm thấy thực hưng phấn, đề thương theo sát Tám ngàn dặm đường mà đánh.

Tám ngàn dặm đường rốt cuộc là trang bị quá kém, hơn nữa chúc nghiệp khắc chế , hòa thượng chân chậm rất khó đụng đến thiên sách vừa cơ động cũng thực mạnh trong đấu đôi, lại càng không nói Lý Kiêu loại này cao thủ.

Thanh máu của Tám ngàn dặm đường rất nhanh thấy đầy, nhưng là máu của Lý Kiêu cũng tuột xuống không ít.

Tâm lý biến thái của Lý Kiêu hoàn toàn bị kích thích rồi, hần hiện tại trong đầu đều chỉ nghĩ cách phải làm sao ngược cái tên hòa thượng có thao tác rất tốt này.

Kết quả hần phát hiện thanh máu của mình nháy mắt được bổ đầy.

Thật vất vả chạy theo kịp Lý Kiêu, Oa oa không khóc thấy bang chủ nhà mình cùng người khác đánh nhau, đương nhiên là chạy nhanh qua đây buff một cái thêm máu rồi.

Lý Kiêu ảo não ở trên yy rống to: “Ai kêu người thêm máu !”

Oa oa không khóc “Oa” một tiếng: “Vú em không thêm máu thì để làm chi a!”

“Lột ca ca ~ người không phải vú em mà là cực phẩm vú em nga ~” Tiểu mỹ tương một bên vì mình sự phụ Bát huyền tổ ly thương thêm máu vừa nói.

“vú em ông nội người!”

Lý Kiêu không để ý tới yy bang hội loạn thành một đoàn, gắt gao nhìn chăm chăm động tác của Tám ngàn dặm đường.

Tám ngàn dặm đường thấy đối phương có một Vạn Hoa lại đây thêm máu, rõ ràng có chút do dự, nhưng cậu cùng Dũng mãnh thiện chiến đánh một lúc sau, phát hiện có vài người Hạo Khí hướng bên này chạy tới.

Hòa thượng nhẹ nhàng thở ra, cậu là đánh không lại một tên Thiên Sách còn thêm một cái vú em, quyết đoán quyết định trốn chạy.

Lý Kiều cũng nhìn thấu ý nghĩ của hòa thượng, vội vàng muốn đem cậu giữ lại.

Tám ngàn dặm đường liễu mạng chạy về phía đỉnh núi, các loại chiêu thức dùng để trốn chạy toàn bộ khai hỏa, nhưng hòa thượng rốt cuộc vẫn là chân chậm a, chờ cậu chạy đến vách núi thời điểm cũng chỉ còn dư lại một chút xíu máu.

Lý Kiều nhìn Tám ngàn dặm đường bay lên trời, sau đó theo vệt sâu mà nhảy xuống.

Lý Kiều cũng không biết mình tại sao, nhất thời ý nghĩ nóng lên cư nhiên cũng vọt tới đỉnh núi liền nhảy theo xuống, một bên nhảy, một bên hướng Tám ngàn dặm đường ném cái phi tiêu.

Vận khí của Tám ngàn dặm đường cũng chẳng tốt lành gì, cư nhiên bị phi tiêu ném trúng, kết quả chút xíu máu còn sót lại nháy mắt không thấy, cứ thế hòa thượng chết trên không trung, thẳng tắp rơi xuống đất.

Không đợi Lý Kiều đắc ý, hần liền phát hiện một tên Vạn Hoa bên chính khí chạy tới cho hần một chiêu Phù Dung Tịnh Đế, vì thế hần bị định thân ở giữa không trung.

Không tốt!

Hần trở mắt nhìn nhân vật của mình ngã xuống, bịch một tiếng rớt đến bên cạnh thi thể Tám ngàn dặm đường, ngã chết a.

Không nói gì...

phụ cận Tám ngàn dặm đường: "..."

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: "Lão tử bị người ta định thân!"

phụ cận Tám ngàn dặm đường: "..."

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: "Người *** chỉ biết đánh ba cái dấu chấm thôi sao!"

phụ cận Tám ngàn dặm đường: "..."

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: "..."

Hai cỗ thi thể tên màu xám nằm trên mặt đất cùng nhau đánh ra mấy cái dấu chấm thể hiện sự im lặng, Lý Kiều đảo một cái xem thường, nghĩ nghĩ, đánh chữ.

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: "Lão bà của người đã vào bang của chúng ta, người muốn hay không cũng tới?"

phụ cận Tám ngàn dặm đường: "..."

Này bạn hữu thật sự chỉ biết im lặng tuyệt đối thôi sao? Đánh ra nhiều hơn một chữ sẽ chết sao? Lý Kiều hoàn toàn quên thời điểm này Tám ngàn dặm đường đồng học cùng hần đều nằm chết ở trên mặt đất.

phụ cận Tám ngàn dặm đường: "Không."

Hòa thượng rốt cục đánh ra được một chữ, thời điểm Lý Kiều nhìn lại, hòa thượng vốn nằm trên mặt đất đã về doanh địa hồi sinh rồi.

Lý Kiều cũng trở về doanh địa sống lại, cỡi ngựa đi tìm cái tên hòa thượng kia, kết quả như thế nào cũng tìm không thấy, nghĩ đến đại khái chắc là rời khỏi chiến trường rồi.

Lý Kiều giật nhẹ khóe môi, có ý tứ.

(*) _Mỗi ngày vào khung giờ cố định chiến trường sẽ mở để người chơi tham gia nhằm lấy điểm uy danh, chiến giới và tiền vàng. Có 5 loại chiến trường mỗi ngày sẽ xuất hiện một loại chiến trường ngẫu nhiên. Chỉ cần đủ 80 cấp và vào phe rồi thì có thể tham gia chiến trường

_Chiến trường con đường tơ lụa:

Nguyên tắc chiến trường:

- + Trong thời gian 25 phút, phe đạt được 1.000 điểm tích lũy trước hoặc tổng số điểm tích lũy cao hơn khi chiến trường kết thúc sẽ dành chiến thắng. Nếu điểm tích lũy bằng nhau thì hai phe hòa.
- + Chiến trường có 05 cứ điểm (5 cái điểm trắng trên hình), chiếm càng nhiều cứ điểm sẽ tăng nhiều điểm tích lũy.
- + Để tăng điểm tích lũy, có thể tham gia vận chuyển Tiêu Ngân.
- + Khi có một phe đạt được 500 điểm tích lũy, Tiêu Xa sẽ xuất hiện.

Quy tắc tính điểm:

- + Với mỗi cứ điểm chiếm được, mỗi giây sẽ tăng 01 điểm tích lũy.
- + Vận chuyển Tiêu Ngân thành công, nhận được 05 điểm tích lũy.
- + Hộ tống Tiêu Xa thành công, nhận được 100 điểm tích lũy.
- + Ngăn chặn Tiêu Xa thành công, nhận được 50 điểm tích lũy.

Phần thưởng: điểm uy danh, điểm chiến giới, tiền vàng.

P/S thêm một số tấm hình:

Đây là cướp cờ.....

Bảo vệ xe tiêu đến vị trí chỉ định.

Một anh Thiếu Lâm đang phơi xác, đập chai a

Chương 4

Vương Di Phong (cầm sáo) – thủ lĩnh phe Ác nhân cốc

Tạ Uyên (cầm thương) – thủ lĩnh phe Hạo khí minh

Hình trên có một chút sai sự thật, bụng bia của bác Tạ đâu rồi a (^ v ^)

_____@#_____#@_____

4. Chương 4

Tối cuối tuần, chính là thời điểm diễn ra công phòng chiến (*).

Lý Kiều mới sẽ không theo sự chỉ huy của trận doanh thành thành thật thật mà đánh, hắn mang theo đồng đội của chính mình, đi nhìn chăm chăm vào cái đuôi của bọn chính khí, thấy có tên nào đi lẻ, quyết đoán tiến lên mà vây mà giết.

bản đồ Vô pháp vô thiên: “Dừng mãnh thiện chiến cái tên điên này lại đi ra giết người.”

bản đồ Dừng mãnh thiện chiến: “ Vô pháp vô thiên đây không phải là cầu của gia sao? Như thế nào lại bị bệnh chó dại ~ “

bản đồ Khí phách lăng vân: “Dừng mãnh thiện chiến mày ***!”

bản đồ Dừng mãnh thiện chiến: “ Vô pháp vô thiên ta không quản tốt ~ để người đi ra cắn người ~ ta mang người đi chích ngứa chó dại nha ~ “

bản đồ dừng mãnh thiện chiến: Dừng mãnh thiện chiến đánh chết vô pháp vô thiên. Vô pháp vô thiên không khóc, đứng lên tiếp tục lột

~ bang hội Oa oa không khóc: “Lão đại... Ta vẫn luôn đối với khả năng một bên đánh nhau còn có thể dư tay mà đánh chữ mắng người sâu sắc bội phục.”

bang hội Dừng mãnh thiện chiến: “Ta cường lực thôi.”

bang hội Oa oa không khóc: “Cường lực cái khí a ! ! ! Lão tử Thủy Nguyệt, Trường Châm lên một lượt a! hướng núi mà chạy a! Xuân Nê Nộ Hoa một mảnh a!”

(Thủy nguyệt vô gian, Trường châm, Xuân nê nộ hoa: đều là mấy chiêu buff máu của vạn hoa)- giờ thì biết vì sao anh Kiêu vừa đánh nhau mà vừa có thể đánh chữ mắng người rồi nhé....

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Sợ cái gì, muốn chạy còn sợ chạy không được sao.”

Lý Kiêu thấy một đồng tên đỏ hướng hần bên này chạy tới, lập tức xoay người lên ngựa.

bang hội Oa oa không khóc: “.....”

bang hội Oa oa không khóc: “Khinh bỉ ngươi a a a a! Ngươi chạy cũng không quản ta ! Lưu ta một người bị kẻ thù giết a!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Không phải ngươi bảo ta chạy sao.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Lột ca ca ~ ngươi giả sai người rồi ~ sư phụ ta tuyệt đối sẽ không bỏ lại ta mặc kệ ~ “

bang hội Bất huyên tố lý thương: “Ngoan đồ đệ hôn một cái.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “ mua~ “

bang hội Oa oa không khóc: “...”

bản đồ vô pháp vô thiên: giết Dũng mãnh thiện chiến ! ! ! ! !

bản đồ vô pháp vô thiên: giết Dũng mãnh thiện chiến ! ! ! ! !

bản đồ vô pháp vô thiên: giết Dũng mãnh thiện chiến ! ! ! ! !

Bên Chính khí lại mở một cái đoàn đến truy Lý Kiêu, Lý Kiêu chạy, sau đó hần lập tức có quyết định.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “ Oa oa không khóc theo ta đi Côn Lôn. Những người khác tự do hoạt động.”

bang hội Oa oa không khóc: “Đi ngươi muội a! Ta còn nằm chết ở đây nè không thấy sao!”

Oa oa không khóc nói tới nói lui, chờ sống lại lúc sau vẫn là đứng lên chỉnh sửa lại trang bị, ngoan ngoan đi theo bang chủ nhà mình đến bản đồ Côn Lôn.

Công phòng chiến đến hồi kết thúc, người chơi hai bên trận doanh bắt đầu ở Côn Lôn làm nhiệm vụ chiến lấy điểm uy danh, cùng làm nhiệm vụ trên một bản đồ, tự nhiên tránh không được gặp nhau chém giết một phen.

Lý Kiêu cưỡi ngựa, ở Côn Lôn băng tuyết xoay một vòng, Côn Lôn tuyết trắng bao trùm rậm rạp băng nguyên, đẹp thì rất đẹp chính là cảm giác lạnh lùng đâm vào ánh mắt đau...

Lý Kiêu lại giết vài người, hưng trí bừng bừng mà đi bộ.

Oa oa không khóc ngồi xổm cạnh vó ngựa của hần, xoay người nhặt lên mấy khối băng hồn, kiểm đủ tám cái là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ngươi thật không có tiền đồ, kiếm băng làm chi chứ.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Thiết, ta mới không giống ngươi, ta còn muốn làm nhiệm vụ lấy uy danh thăng cấp chiến giới.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Mặc kệ ngươi, ta đi phía trước nhìn xem, chính ngươi chết đừng có mà kêu ta lại.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “* ngươi ta không biết ai chết nhiều hơn đâu.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Ta *! Ta không mắng chửi người cũng có thể thắng a!”

(ý là bình thường chỉ cần mắng chửi người là thắng ấy à)

Lý Kiều không thêm lý luận cùng Oa oa không khóc, giục ngựa tiến lên, đám người tên đồ ở xa xa nhìn thấy hần liền bắt đầu đi đường vòng, Lý Kiều cũng lười đuổi theo, nhàm chán lúc ẩn lúc hiện.

Không biết tại sao, hần lại nghĩ tới cái tên hòa thượng kia.

Xem thao tác rõ ràng không phải người mới chơi, nhưng là trang bị pvp của hần quả thật là tệ đến cực điểm, hình như là căn bản không có hảo hảo mà cày điểm để mua.

Lý Kiều lại nghĩ tới lần đầu tiên nhìn thấy hòa thượng, hần một thân trang bị pve, phẩm chất tốt thật sự là lóa mù mắt, Loan câu cũng nói qua, hần là chủ tank của bang hội.

Làm một người chơi chức nghiệp pvp, Lý Kiều cảm thấy được thực ngạc nhiên, một tên suốt ngày chỉ biết đánh quái cứ nhiên thao tác lại tốt như vậy.

Trong khái niệm của Lý Kiều, đây quả thực là lãng phí

– Lý Đại bang chủ, đây là do ngươi tầm nhìn hạn hẹp.

Từ ngày nhập bang, Loan câu vẫn là cứ theo lẽ thường lên game, cùng mọi người trong bang làm nhiệm vụ hằng ngày, đối lão công của nàng một chữ cũng không đề cập tới, người Cửu cung các nhưng thật ra không đuổi theo Loan câu đánh giết, đại khái là cảm thấy được cùng Phiêu Kị doanh đối nghịch không có gì hay đi.

Kỳ thật muốn đánh cũng không có gì, Lý Kiều có một trăm phương pháp ghê tởm để giết bọn họ.

Loan câu cái cô nương này cũng rất tốt, trừ bỏ thời điểm kích động sẽ mắng chửi người, bình thường cũng rất ôn nhu, không bằng gọi Oa oa không khóc đem nàng thu, hay kêu Tiểu Liễu cũng được...

Thời điểm Lý Kiều trong đầu phóng ngựa mà tưởng tượng, Oa oa không khóc bắt đầu ở kênh đội ngũ gọi hần.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Lão đại!”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Lão đại!”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Làm sao vậy? Ngươi sắp chết ta cũng không quay về cứu ngươi đâu.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “... Ngươi không thấy thanh máu ta còn đầy sao!”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Mau tới đây, có chuyện vui để xem nè.”

Lý Kiều chạy đến bên cạnh Oa oa không khóc, Oa oa không khóc gọi hần nhảy lên ngọn núi phía trên.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Để làm chi a.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Nhảy đến phía trên cái đài kia, trốn ở phía sau ấy.”

Lý Kiều cảm thấy được thực mặc danh kỳ diệu, nhưng vẫn là làm theo, kết quả vừa lên chỗ Oa oa không khóc nói, liền thấy kênh phụ cận nhảy ra đoạn đối thoại.

phụ cận Mạt Mạt yêu người: “Ngươi tính làm gì, ngươi là nguyên lão trong bang, chúng ta đều thực sự thích ngươi, ngươi lui bang là có ý tứ gì? ! ! !”

phụ cận Mạt Mạt yêu người: “Ngươi không cần lấy Loan câu làm bình phong! Đừng cho là ta không biết Loan câu là nhân yêu!”

phụ cận Mạt Mạt yêu người: “Các ngươi đều là một đám heo vong ân phụ nghĩa!”

Lý Kiều đem tầm nhìn điều chỉnh một chút, liền thấy Tám ngàn dặm đường đang nằm trên mặt đất, bên cạnh cậu có vài tên chính khí đang đứng, mỗi người trên đầu đều hiện tên bang hội Cửu cung các, chỉ có Tám ngàn dặm đường trên đầu trống rỗng.

Một tên vú em bên Cửu cung các đem Tám ngàn dặm đường dưới đất cứu sống dậy, lại thêm đầy máu cho cậu, Mạt Mạt yêu người nâng kiếm lên chém qua vài nhát, Tám ngàn dặm đường cũng không có đánh lại, vài giây sau liền lại bị đánh chết.

Kênh phụ cận vẫn luôn là Mạt Mạt yêu một mình đang nói chuyện, Tám ngàn dặm đường một câu cũng không có đáp lại.

Này bạn hữu vẫn là khóc như vậy, lúc này ngay cả ba cái dấu chấm cũng đều lười đánh.

phụ cận Mạt Mạt yêu người: “Người không trở về doanh địa ta liền tiếp tục giết người, người ở chỗ này, lão công của ta cũng sẽ không tới được.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Giết đã hay không?”

Lý Kiều nghĩ thầm, này bạn hữu đủ cá tính.

Vú em hướng Tám ngàn dặm đường hồi sinh, Mạt Mạt yêu người lại tiếp tục giết cậu một lần nữa.

phụ cận Mạt Mạt yêu người: “Ta đây liền giết người học máu!”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Ta không cùng nữ nhân không chấp nhận.”

Một câu nói làm Mạt Mạt yêu người càng thêm tức giận. Tám ngàn dặm đường càng không ngừng đứng lên, sau đó không ngừng bị người hành hạ đến chết, cậu vẫn không đánh trả, đương nhiên bên cạnh Mạt Mạt yêu người đứng nhiều người như vậy, đánh trả cũng là đánh không lại.

Vốn đang là cảnh tượng bi tráng, nhưng ở trong mắt Lý Kiều thoát nhìn có điểm khôi hài, sửa trang bị có tốn bao nhiêu tiền vàng đâu, càng miễn bàn bị ả nữ nhân ở chỗ này giết. Lúc này ngồi xổm bên người Lý Kiều, Oa oa không khóc ở kênh đội ngũ vừa cảm khái vừa đánh chữ.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Oa, hảo cẩu huyết a! Đây chẳng lẽ chính là văn võng du kinh điển kịch tình trong truyền thuyết? Tám ngàn dặm đường đau khổ thậm chí mền bang chủ Hư không trăm không ngớt, vì hắn đánh phò bản, giết người tạo ra thần binh tuyệt thế, ngày nào chưa thành công ngày đó chưa nản lòng. Nhưng là bởi vì đều là thân nam nhân, Tám ngàn dặm đường chỉ có thể đem phần tình cảm cảm kị này chôn sâu ở trong lòng, cho là vĩnh viễn bồi ở bên người Hư không thì tốt rồi, nhưng ai ngờ Hư không cưới Mạt Mạt yêu người làm lão bà, vì có lão bà mà bỏ rơi huynh đệ của mình. Tám ngàn dặm đường tan nát cõi lòng đứt ruột đứt gan, Mạt Mạt yêu người nhìn thấy được tâm tư của Tám ngàn dặm đường, liền đem hắn giết một lần rồi lại một lần!”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Người muội a! đánh ra cái gì vậy! Người đó không có chuyện gì đừng ở trên mạng xem mấy cái tiểu thuyết đó nữa!”

(*) Công phòng chiến: mỗi cuối tuần thứ 7 và chủ nhật sẽ diễn ra công phòng chiến. Mỗi ngày 2 lượt, mỗi lượt 2 tiếng đồng hồ (từ 13h-15h, 19h-21h).

Vào thứ 7 phe Ác nhân cốc công và Hạo khí minh thủ, chiến trường là toàn bộ bản đồ của HKM.

Ngược lại vào chủ nhật, HKM sẽ công và ANC thủ, chiến trường là bản đồ ANC.

Khi công phòng bản đồ sẽ chứa tối đa 400 người chơi ANC, 400 người chơi HKM và 400 người chơi trung lập.

Nhiệm vụ khi công phòng chiến chính là tiến vào đánh boss của phe thủ, cũng như giết người chơi phe địch, bên thủ cũng có thể giết lại boss của phe công, mỗi lần giết được boss hay người chơi phe địch sẽ được điểm uy danh và tích lũy chiến giới.

Côn Lôn tuyết trắng bao trùm rậm rạp băng nguyên, đẹp thì rất đẹp chính là cảm giác lạnh lùng đâm vào ánh mắt đau...

Cái phát sáng chính là Băng nguyên đó

Mình ở Thuần Dương quen rồi, dù Thuần Dương trên đỉnh núi quanh năm tuyết trắng bao phủ nhưng mang lại cho người ta cảm giác tinh khiết, tươi đẹp, tuy trắng xóa nhưng cũng có chút âm áp. Lần đầu mình đến

Côn Lôn chính là cảm giác lạnh lùng và băng lãnh a. Ví dụ, nếu Thuần Dương là stun thì Côn Lôn là yan chính hiệu.

Chương 5

()

5. Chương 5

đội ngũ Oa oa không khóc: “Lão đại bớt giận, kỳ thật sự tình là như thế này. Tám ngàn dặm đường này là người chơi đã lâu rồi, trước kia khi game này còn cấp 70, hòa thượng pk rất thường xuyên, hấn đứng ở cửa thành Lạc Dương cùng người chơi khác luận bàn rất ít khi thua, năm đó cũng là đứng đầu Lạc Dương a.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Đừng nhìn Cửu cung các hiện tại ít người, mà đại bộ phận đều chủ yếu chỉ đánh phó bản, thật ra thời điểm ban đầu cũng là đệ nhất đại bang phái bên phe chính khí, sau vì bang chủ nghĩ chơi, đem bang giao cho bang chủ hiện tại Hư không trăm không ngớt thì liền dần dần xuống dốc.”

Lý Kiều mới chơi kiếm tam được nửa năm, Oa oa không khóc lại là người chơi đã lâu, nên đối nhiều chuyện trước kia Lý Kiều cũng được nghe kể lại khá nhiều, đương nhiên chuyện trước kia Lý Kiều căn bản không quan tâm.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Khó chịu liền giết, giết không thắng thì bỏ chạy, dây dây dưa dưa làm chi.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Lão đại... hình như ngài cũng rất thích cùng người ta mắng chửi a... Lúc đó chẳng phải ngài cũng đang dây dây dưa dưa sao...”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Nói nữa ta thêm người vào danh sách cừu nhân.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Chỉ cho phép châu quan phóng hỏa...”

(chỉ cho phép châu quan phóng hỏa mà không cho dân thấp đèn a: ngang ngược là vậy)

Lý Kiều lười cùng Oa oa không khóc cãi nhau, nhìn nhìn lại cảnh tượng trước mặt, vẫn là đơn phương giết hại, nhìn một hồi cảm thấy được không có ý gì, nghĩ hay là nhúng tay vào, đột nhiên vú em bên Cửu cung các phụ trách thêm máu cho Tám ngàn dặm đường bị định thân.

Thân ảnh Loan câu lập tức xông vào tầm nhìn, nàng định thân vú em xong, thừa dịp thời điểm mọi người kinh ngạc, phóng vài cái tuyệt chiêu về phía Mạt Mạt yêu người, người bên Cửu cung các sợ run một chút mới kịp phản ứng, vội vàng chạy đến đánh Loan câu, một số chạy nhanh cấp Mạt Mạt yêu người thêm máu, nhưng là đã muộn chậm, Mạt Mạt yêu người đã bị Loan câu giết chết.

Tuy rằng hai người đều là Thất Tú, nhưng là Mạt Mạt yêu người thao tác so với Loan câu kém hơn rất nhiều.

Sau khi Loan câu giết Mạt Mạt yêu người, người Cửu cung các liền bao vây lấy nàng, Tám ngàn dặm đường thấy lão bà đến đây, cũng từ dưới đất hồi sinh lại giúp Loan câu giết người.

Nhưng đối phương rất cuộc người đông thể mạnh, hai người trước sau bị đánh ngã xuống đất.

phụ cận Mạt Mạt yêu người: “Loan câu người đồ nhân yêu! Tiệt nhân!”

phụ cận Loan câu: “Nhân yêu người muội! cả nhà người đều là nhân yêu! Người đánh không lại ai thì nói người đó là nhân yêu, kia toàn thể giới đều là nhân yêu à, chính mình vô dụng còn đổ lỗi cho xã hội!”

phụ cận Mạt Mạt yêu người: “Tiệt nhân, phản đồ!”

phụ cận Loan câu: “Người có mặt mũi mà nói ta phản đồ? Lúc trước thời điểm tiền bang chủ đi vốn muốn đem chức bang chủ giao cho Tám ngàn, Hư không chính mình cầu Tám ngàn cho hấn làm bang chủ, hấn thề sẽ hảo hảo chăm lo cho bang, Tám ngàn mới đem chức bang chủ cho hấn.”

phụ cận Loan câu: “Kết quả hiện tại qua sông đoạn cầu, ghen tị Tám ngàn, liền buộc hẳn đi, lại quay lại nói bọn ta làm khó dễ, không phải là vì muốn chúng ta lui bang sao? Hiện tại chúng ta lui, các người lại làm ra vẻ chính nghĩa, ta khinh!”

Thì ra là thế.

Đột nhiên nhảy ra một Trình Giảo Kim thật rõ ràng giải thích tiền căn hậu quả của mọi chuyện, Lý Kiêu cũng không khỏi trước máy tính lắc lắc đầu, cầu huyết như vậy a, quả thực là dùng tánh mạng đùa trò chơi mà.

Hắn nghĩ nghĩ, phát tin mật qua cho người đang nằm trên mặt đất từ nãy đến giờ vẫn không nói lời nào.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Bạn hữu, muốn đến bang chúng ta hay không.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

mật Tám ngàn dặm đường: “Nguyên lai người núp ở phía sau tảng đá là người.”

Lý Kiêu sửng sốt, hẳn núp rất tốt a, như thế nào bị thấy.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Làm sao người biết?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Hai cái râu gián trên đầu người lộ ra kia.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Lý Kiêu nhìn nhìn màn hình máy tính, cả người của mình đứng là đứng ở mặt sau khối băng, nhưng là trên đầu gắn hai cọng râu gián lông công thẳng tắp lộ ra bên ngoài đi.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “= =! ! Khụ khụ, nói chính sự, người tới bang chúng ta đi, dù sao người hiện tại không có bang hội.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Chưa nghĩ qua.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Vì cái gì! Bang chúng ta nhóm cao thủ san sát, tuyệt đối kích thích! Thấy mặt ai khó chịu liền đánh , hơn nữa không ai quản tự do của người.”

Lý Kiêu nghĩ nghĩ, lại tiếp tục nói.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Đừng nói với ta người có lòng trung thành đối với trận doanh a.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Bang các người không có đánh phó bản.”

Lý Kiêu trầm mặc.

Phiêu Kị doanh đúng là bang hội pvp, không ai tổ chức đi phó bản, trong bang thành viên chính mình muốn đánh nhau cũng là đi ra ngoài hỗn chiến thành đoàn.

Lý Kiêu vẫn cảm thấy đối với mấy cái số liệu vật lý phóng kỹ năng là thật không có ý nghĩa.

Lý Kiêu nhìn hòa thượng nói không nhiều lắm, trong lòng một trận ngứa ngáy, khó có được nghĩ muốn nhận người vào bang, người ta lại không chịu nhận, hẳn cần rằng một cái.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Người tiền bang sau có thể chính mình tổ chức đoàn đi phó bản.”

Tám ngàn dặm đường vẫn luôn không đáp lời, qua một hồi lâu, hẳn mới đáp: “Được.”

Lý Kiêu thấy Tám ngàn dặm đường đáp ứng rồi mới phun ra một ngụm khí, nháy mắt đó trong lòng cảm giác có chút cao hứng, hẳn ở kênh bang hội hô một câu.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Lập tức tiến vào đoàn của ta, giết chuột.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Ngao ngao, đánh nhau rồi.”

bang hội Người ích đạt: “Khai đoàn đánh chuột a.”

bang hội Oa oa không khóc: “Các huynh đệ mau đến a, lên a! Nga La La La La ~ “

bang hội Tiểu mã tương: “Lột ca ca, người đuổi heo à.”

bang hội Oa oa không khóc: “... Vượt người thái sơn hiểu không.”

Lý Kiều tụ tập một đám người đến Côn Lôn, đứng ở trước mặt Mạt Mạt yêu người.

bản đồ Mạt Mạt yêu người: “ Dững mãnh thiện chiến người đến làm chi? ? ?”

bản đồ Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, người trong bang ta bị người giết, người thử nói xem ta đến làm chi.”

bản đồ Mạt Mạt yêu người: “Chẳng phải chuyện của người, chính người đừng đụng tới.”

bản đồ Dững mãnh thiện chiến: “Như thế nào không liên quan chuyện của ta, Loan câu cùng Tám ngàn dặm đường đều là người Phiêu Kị doanh, người muốn giết họ trước đã hỏi qua ta chưa!”

bản đồ Dững mãnh thiện chiến: “Chít chít oai oai giết hết a.”

(chít chít oai oai : tiếng chuột kêu á, đang giết chuột mà)

Lý Kiều dẫn đầu đi lên đánh Mạt Mạt yêu người, mọi người tự nhiên đuổi kịp, đám người Mạt Mạt yêu người làm sao là đối thủ của Lý Kiều, chỉ chốc lát đã bị giết trở về doanh địa.

Mạt Mạt yêu người trở về doanh địa sống lại liền lên kênh bản đồ mắng người.

bản đồ Mạt Mạt yêu người: Dững mãnh thiện chiến Loan câu Tám ngàn dặm đường ba cái con chuột!

Lý Kiều lập tức trả về.

bản đồ dững mãnh thiện chiến: tất cả mọi người là người văn minh, ta bình thường không thường hay mắng chửi người, nhưng ta mắng cũng không phải người, Mạt Mạt yêu người ta hôm nay liền chửi.

Mạt Mạt yêu người kêu cái gì mà lần sau sẽ giết người ở chỗ này trả thù linh tinh, Lý Kiều ngại phiền, trực tiếp khởi xướng bang chiến.

Giang hồ cấp báo Phiêu Kị doanh bang hội đã hướng Cửu cung các bang hội khởi xướng 5 giờ tuyên chiến, thành viên hai phe bang hội đang ở khu vực tranh đoạt quyết một lần sống mái, đến tột cùng ai hơn ai kỹ năng nhất lưu, chúng ta mỗi mắt mong chờ!

bản đồ Dững mãnh thiện chiến: Mạt Mạt yêu người người hôm nay giết Tám ngàn dặm đường nhiều lần như vậy, ta xem người là nữ, không thêm so đo với người, ta liền giết người một lần, người nếu không phục thì gọi lão công người đến.

Lý Kiều lười nhìn Mạt Mạt yêu người mắng chửi, đem kênh bản đồ đóng lại.

bang hội Loan câu: “Cảm ơn mọi người.”

bang hội Tiểu mã tương: “Không có việc gì, kỳ thật chúng ta cũng chưa biết rõ ràng sao lại thế này nữa.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Có đánh nhau thì tốt rồi.”

bang hội Loan câu: “Ân, ta bồi Tám ngàn chuyển trận doanh.”

bang hội Tám ngàn dặm đường gia nhập bang hội.

bang hội Tiểu mã tương: “Hoan nghênh ~ “

bang hội Diệp Minh Liễu: “Người mới mau báo số đo ba vòng!”

bang hội Tiểu mã tương: “Ba vòng của Đại sư người cũng muốn nga, Liễu Liễu nguyên lai người là cơ lão ~ ~ “

(Cơ lão : từ này chắc ai cũng biết nhỉ, ý nói anh Liễu là đồng tính ấy, ngày nay từ cơ lão, hay cảo cơ, giáo cơ được dân mạng dùng để chỉ quan hệ đồng tính, cơ hữu là bạn trai đồng tính)

bang hội Diệp Minh Liễu: “...”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Chào mọi người.”

bang hội Oa oa không khóc: “() chảy nước miếng, đại sư hảo, thích nhất đại sư.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Lột ca ca, Ngũ Độc cũng tốt lắm a ~ ngươi thích Ngũ Độc không ~ “

bang hội Oa oa không khóc: “Thích ~ thích nhất Tiểu mẽ như vậy, loli Ngũ Độc a ~ “

bang hội Bát huyền tổ ly thương: “ Oa oa không khóc Đầm Hắc Long một mình đến.”

bang hội Oa oa yêu người: “...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Người mới mau báo số đo ba vòng!”

Mặc kệ kênh bang hội như thế nào nháo, Tám ngàn dặm đường cũng không nói thêm câu nào nữa.

(ít lời thấy ớn luôn)

Cho thêm mấy tấm hình ở Côn Lôn:

Dù sao mình cũng đã bỏ công đi chụp, không up lên thì uổng hết công sức của mình:

Chương 6

“Vú em cùng chiến sĩ đúng là chuẩn phối a”

_____@#_____#@_____

6. Chương 6

Lý Kiều hoàn thành xong mấy cái nhiệm vụ chiến, lại liếc mắt nhìn danh sách bang hội, Loan câu cùng Tám ngàn dặm đường hai người ở Lạc Dương đã được một giờ rồi.

(Nhiệm vụ chiến: là những nhiệm vụ chỉ có vào các ngày thứ 3, 5, 7 và chủ nhật hàng tuần, làm những nhiệm vụ này sẽ nhận được điểm uy danh và chiến giới)

Tuy rằng Lý Kiều mới vừa gặp mặt bọn họ, Loan câu đối Tám ngàn dặm đường thái độ phi thường không thân thiện lắm, nhưng Lý Kiều vẫn là nhìn ra được cảm tình giữa bọn họ rất tốt.

Thật tốt a, một Thất Tú luôn xù lông cùng một cái Thiếu Lâm kiệm lời như vàng, vú em cùng chiến sĩ, đúng là chuẩn phối!

Một lát sau, Loan câu ở bang hội thảo luận: “Ta thoát game, mọi người 88~ ~~“

Bang hội mọi người đều cùng nàng nói tạm biệt, sau đó Loan câu liền out.

Lý Kiều nghĩ nghĩ, bay đến Lạc Dương, mời Tám ngàn dặm đường vào tổ đội.

Lý Kiều đi đến bên cạnh Tám ngàn dặm đường.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Người hảo hảo mà cày cấp chiến giới mua trang bị đi, trang bị của người rất tệ.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ân.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Chúng ta bang hội tuy ít người, nhưng là thực đoàn kết, buổi tối mỗi ngày theo chúng ta cùng nhau đánh nhau đi.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ân.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Người muốn đánh phó bản thì cứ ở kênh bang hội mà kêu, bọn họ cũng sẽ cùng tổ đội, trong bang mình cũng nên mở cái đoàn đi phó bản.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ân.”

Ta sát, này bạn hữu không thể nói nhiều thêm một chữ sao.

Người trong bang phần lớn đều nói nhiều, nói với hần một câu, hần có thể trả về người một trăm câu, làm cho hần giờ này cùng hòa thượng kiệm lời ít nói trao đổi thật một chút biện pháp cũng không có.

Khó có được hần quan tâm một chút tới thành viên mới.

Lý Kiều cũng không biết nói gì nữa, không khí có điểm xấu hổ, vừa lúc đó, có người xin vào đội.

Hư không trăm không ngớt xin gia nhập đội ngũ.

Lý Kiều trực tiếp nhấp cựa tuyệt.

Kết quả Hư không trăm không ngớt tiếp tục xin vào, Lý Kiều nghĩ nghĩ, nhấp tiếp nhận.

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “Bát ca!”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta phun.”

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “= = mắc cười lắm sao?”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “... Hoàn hảo, có gì chỉ giáo a? Chúng ta vẫn còn đang bang chiến đây.”

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “Ta là tới tìm Bát ca.”

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “Bát ca, có chuyện gì chúng ta đóng cửa lại chính mình thương lượng thì tốt rồi, người lại dẫn đầu lui bang là có ý tứ gì?”

Lý Kiều, vì sao kêu là dẫn đầu lui bang, người lui bang đầu tiên là Loan câu a, hơn nữa tổng cộng có hai người lui, Cửu cung các bang chủ nhưng thật ra đem mũ chụp đầu người ta.

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “Chúng ta cùng nhau chơi đùa thời gian dài như vậy, người nói lui liền lui, chẳng lẽ một chút cũng không nhớ tình cũ hay sao?”

Lý Kiều tiếp tục, tình cũ là gì, người cùng hòa thượng có thể có cái gì tình cũ.

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “Hiện tại chính là thời điểm khai hoang của bang hội, tất cả mọi người đều đang chờ đi phò bản lấy mũ giáp trang bị, người thân là chủ tank, liền như vậy buông tay bỏ đi, còn lại người trong bang làm sao bây giờ?”

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “Năm đó lúc tiền bang chủ đi, chúng ta đã nói phải cùng nhau hảo hảo chăm lo cho bang hội, người một chút cũng không nhớ rõ sao?”

Hư không trăm không ngớt nói không ngừng, Tám ngàn dặm đường trước sau vẫn chưa nói một tiếng.

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “Ta sát, ta ghét nhất người điểm ấy, người khác nói nửa ngày người một cái thí cũng không phóng!”

Oa ha ha, Lý Kiều rất là đồng cảm, đúng là như vậy, Tám ngàn dặm đường điểm ấy có thể làm cho người ta ghen chết.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Người có biết ta chán ghét người ở điểm nào không?”

đội ngũ Hư không trăm không ngớt: “...”

Lý Kiều tò mò, chen vô một câu.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “điểm nào?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Rất ngốc.”

Phốc.

Lý Kiều nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính.

Tám ngàn dặm đường đột nhiên rời khỏi đội ngũ, nhấp vào Hư không trăm không ngớt xin tỷ thí, Hư không trăm không ngớt đồng ý, sau năm giây đếm ngược tỷ thí bắt đầu.

Hư không trăm không ngót lập tức liền thua...

... Là có điểm rất ngốc.

Lý Kiều lắc đầu, đem Tám ngàn dặm đường một lần nữa tổ đội.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Người không chỉ pk ngốc, đánh phó bản cũng ngốc, không biết chỉ huy, ta thắng như thế nào cũng không biết. Quản lý bang hội lại vẫn ngốc, người xem hiện tại bang hội còn có vài người? Việc duy nhất ta làm sai chính là thời điểm người tới cầu xin ta đem chức bang chủ cho người ta lại không có tuyệt tình mà từ chối.”

đội ngũ Hư không trăm không ngót: “Ta sát, người đừng nghĩ đến người rất giỏi! Trang bị hiện tại trên người người từng món từng món không phải là cùng người trong bang cùng nhau đánh phó bản được à? Rớt ra được cái trang bị gì, không phải đều ưu tiên cho người sao?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Đó là bởi vì trong đoàn chỉ có duy nhất một mình ta là Thiếu Lâm.”

Chỉ có một Thiếu Lâm, rớt ra trang bị Thiếu Lâm không cho cậu thì cho ai a?

Lý Kiều ở bên cạnh máy tính cười ra tiếng, Hư không trăm không ngót nói những câu ra vẻ đạo mạo, kỳ thật chính là một tên tiểu nhân, hắc đối Tám ngàn dặm đường hơn phân nửa là ghen tị lại hận đến nghiến răng, nhưng ở ngoài miệng cứ tỏ vẻ đường hoàng.

đội ngũ Hư không trăm không ngót: “... Tóm lại, người không thể cứ như vậy mà đi.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Vậy người muốn thế nào?”

Lý Kiều cảm thấy Tám ngàn dặm đường đã gia nhập bang hội của mình, như thế nào cũng muốn thuộc trách nhiệm người bang chủ như hắn, đương nhiên phải bảo vệ cho thành viên mới.

đội ngũ Hư không trăm không ngót: “Bát ca người đem trang bị mà chúng ta cùng nhau đánh phó bản có được vớt hết, ta liền không tìm người nữa.”

Lý Kiều chấn kinh rồi.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, người không biết xấu hổ như người, trên thế gian quả thật hiếm có.”

đội ngũ Hư không trăm không ngót: “Đây là chuyện của bọn ta, với người không quan hệ.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Không quan hệ bà nội của người a, hiện tại Tám ngàn là người của bang chúng ta.”

đội ngũ Hư không trăm không ngót: “Hừ, người nghĩ thật tốt, muốn Bát ca mặc trang bị mà chúng ta đã có được khi đánh phó bản tới giúp người trong bang các người đánh phó bản sao?”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, lúc ấy đánh phó bản Tám ngàn không có bỏ công sao? Lúc đó là ai tank cho các người hả?”

Lý Kiều nổi giận, nếu ở dã ngoại, hắn đã sớm leo lên ngựa, đem tên Hư không trăm không ngót vừa đâm vừa giẫm chết hắn rồi.

(trong các thành chính chỉ cho phép tỷ thí không được đánh giết nhau, nếu cưỡng chế mở cừu sát để giết người sẽ bị bắt vô ngục gỡ lịch a)

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ta sẽ đem đồ vớt hết.”

Lý Kiều còn đang mắng Hư không trăm không ngót, thành linh Tám ngàn dặm đường đánh ra một câu như vậy.

Không nói gì.

Lý Kiều nháy mắt cảm thấy hình như bị người đánh một cái tát, không hề hé răng.

Hư không trăm không ngót hừ một tiếng, vừa lòng mới lui đội.

Nháy mắt kênh đội ngũ lạnh lùng yên tĩnh, trên đường cái Lạc Dương, nhân vật Tám ngàn dặm đường thân thể trần trường đứng đó, có người chơi đi ngang qua, ở kênh phụ cận đánh chữ: “Lỏa bồn rồi ~ “

(lỏa bồn: xích lỏa: nói trắng ra là trần trường í)

Lý Kiều ghen thật lâu mới nói: “Người đồ ngốc a.”

Tám ngàn dặm đường lại vẫn cứ kiếm lời như xưa, nửa ngày mới đánh ra được một chữ: “Ân.”

Lý Kiều nhớ tới lần đầu tiên nhìn thấy hòa thượng, máu nhiều đến dọa người, đều là do trang bị pve cả đi, mà hiện tại cỏi sạch quần áo đi rồi chính mình một chiêu liền có thể giết chết.

Kỳ thật không liên quan chuyện của hắn, nhưng là trong lòng có một cổ cảm giác bị đè nén lái đi không được.

Ở dưới mí mắt hắn lại phát sinh loại chuyện này, thật sự là không thể nhẫn!

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Về sau thấy cái tên Hư không trăm không ngớt này thì thêm hắn thành cừu nhân! Gặp một lần giết một lần! Làm cho hắn muốn đánh phỏ bản cũng không được! đi chiến trường cũng không xong!”

Cửa thành Lạc Dương:

Đây là cửa thành nhìn từ bên ngoài vào, lúc mình đến trời đang chuyển mưa (quá xui) nên mây đen khắp trời luôn, nhìn hơi âm u:

Nhìn từ phía trên xuống trước cổng :

Đường chính Dương Châu :

Toàn cảnh nhìn từ trên cao (để bay lên chỗ cao này chụp hình mình đã té chết mấy lần ^...^dù nó không cao lắm)

Chương 7

“Lý Thiên Nhai cũng chơi kiếm tam, luyện cái acc Thuần dương, bằng tính cách vắn vẹo, buồn tao, với thủ đoạn yêu nghiệt mà leo lên làm chỉ huy công phòng chiến bên phe Hạo khí mình”

@# #@

7. Chương 7

Thời điểm Lý Kiều đang ngủ mơ mơ màng màng, chuông điện thoại đột nhiên vang lên.

Hắn kéo chăn, đem đầu che lại, kết quả điện thoại cứ vậy mà vang không ngừng.

Hắn mắng một tiếng, đứng dậy nghe điện thoại.

“Ngoan, cháu ngoại trai.” Điện thoại bên kia truyền đến một thanh âm đặc ý.

“Người đi chết đi!” Lý Kiều tức giận nói.

“Cháu à, sao cháu có thể nguyên rửa cậu như vậy a?”

“Lý Thiên Nhai, có chuyện mau nói, có rắc mau thả.”

“Ồ ô, cháu đối trưởng bối thật là bất hiếu a.”

Mỗi lúc đến thời điểm này, Lý Kiều liền phi thường hận mẹ của mình vì cái gì không sinh hắn chậm lại hai năm.

Lý gia là một đại gia tộc ở địa phương, năm đó dòng chính Lý gia chỉ có mẹ Lý Kiều là con gái một trong nhà, sau khi mẹ Lý Kiều sinh hắn, Lý gia nói cái gì cũng muốn cho Lý Kiều mang họ Lý, vốn sự tình như

vậy cũng rất tốt. Nhưng Lý Kiêu sau khi sinh được hai năm, ông ngoại Lý Kiêu cây già nở hoa, lại ở bên ngoài sinh thêm một đứa con trai.

Lúc ấy vì nhiều ra thêm một đứa con trai ở bên ngoài làm cho bà ngoại Lý Kiêu nháo qua mấy lần, nhưng nhi tử vẫn là nhi tử, Lý Thiên Nhai vẫn được đón trở về Lý gia, sau đó Lý Kiêu liền có thêm một người cậu nhỏ hơn hẳn hai tuổi.

“Ta thân làm cậu, gọi điện thoại qua quan tâm người một chút a, đỡ phải khi người ở bên ngoài xảy ra chuyện, chúng ta cũng không biết.” Lý Thiên Nhai nói như vậy, nhưng khẩu khí một chút đều không có vẻ gì gọi là quan tâm như lời nói.

“Ta chính là đã xảy ra chuyện rồi, nhất định là ông ngoại phái người đến giám sát ta.”

“Ha ha, ai kêu người chọc giận lão gia tử làm chi, mà người thật là không biết uyển chuyển à?”

“Như thế nào uyển chuyển? Cho ta một đao ta còn cảm thấy thống khoái hơn.”

“Vọt tới trước mặt lão gia tử hô to bản thân là đồng tính, đích xác có điểm thống khoái thật. Người a, rõ ràng so với ta lớn hơn, nhưng cách làm việc lại giống y như đứa nhỏ vậy.”

Lý Kiêu bị người cậu nhỏ hơn mình hai tuổi nói mình giống đứa nhỏ, cảm thấy không được tự nhiên.

“Tốt lắm tốt lắm, đợi ông ngoại hết giận, ta sẽ trở về giải thích với ông.”

“Vậy người cứ chờ đi, hiện tại nhắc tới người, cha liền đập bàn a.” Lý Thiên Nhai miễn cưỡng nói, “Đúng rồi, nói cho người chuyện vui nè. Ngày hôm qua lúc công phòng chiến, bang chủ phụ nhân của Cửu cung các vọt vào yy, trước mặt mấy trăm tên chính khí, đem người mắng tới cầu huyết lâm đầu, lại kêu gọi toàn thể người chơi phe chính khí đều đi giết người.”

“..... Nữ nhân này có tật xấu đi.”

Lý Thiên Nhai cũng chơi kiếm tam, luyện cái acc Thuần dương, bằng tính cách vụn vặt, buồn tào, với thủ đoạn yêu nghiệt mà leo lên làm chỉ huy công phòng chiến bên phe Hạo khí mình.

“Ha ha, ta cũng thấy như vậy, ta vừa nghe ả mắng người hoài không dứt, sợ sẽ gây trở ngại công phòng chiến, liền đem ả đá ra khỏi yy.”

Có người giúp đỡ đúng là dễ dàng hơn... Nếu đối người khác, nói không chừng ngày hôm qua thật sự toàn bộ người chính khí đều đến đuổi giết hẳn rồi.

“Lại nghe nói cái tiểu bang hội phá hoại của người mới thu hai người mới?”

“Cái gì tiểu bang hội phá hoại! bang hội chúng ta mỗi người đều là tinh anh.”

“Ha ha, phải a, mỗi người cũng không phải là ngoại đen cặn dầu. Cái kia Thất Tú pk rất cừ, trước kia ở đã ngoại từng đấu với nàng, cảm giác không giống con gái.”

Về giới tính của Loan câu, Lý Kiêu quả thật cũng có nghi hoặc qua, Mạt Mạt yêu người đã nói nàng là nhân yêu, nhưng bị nàng phủ nhận, Lý Kiêu còn không có gặp qua nhân yêu chuyên nghiệp như vậy, tự xưng lão nương không nói, còn tìm được một lão công cảm tình tốt như vậy nữa.

Chẳng lẽ Tám ngàn dặm đường là nữ ?

Chẳng lẽ... Bọn họ cũng là gay?

“Cái kia hòa thượng ta cũng có ấn tượng, trước kia vũ khí cam đầu có tốt như bây giờ dễ kìm, đều là bang hội mang đoàn một lần rồi một lần kiên kì đánh phó bản mà có được. Khi đó một cái tảng đá màu cam cũng rất đắt đi, ta nhớ rõ hòa thượng kia chính là người đầu tiên trong đoàn có được vũ khí cam.”

Lý Kiêu ngẩn người, hẳn không thấy trên người Tám ngàn dặm đường có vũ khí cam a? Chẳng lẽ hẳn ngày hôm qua đem nó cùng phá hủy luôn rồi ?

Lý Kiêu một trận thối đầu.

“Có vũ khí cam cũng thật không có gì.” Lý Thiên Nhai tiếp tục nói, “Kia bạn hữu cũng là người kì lạ, người ta đều đem tảng đá đổi vũ khí công kích để đánh nhau, hẳn lại đi đổi cái vũ khí phòng ngự.”

“...”

Lý Kiêu trầm mặc một chút, không biết vì cái gì cảm thấy được Tám ngàn dặm đường làm ra loại chuyện này giống như một chút cũng không kỳ quái.

Vũ khí phòng ngự màu cam có khả năng gì? Không thể đánh người, không thể công kích, chỉ có thể tank quái.

“Ha ha.” Lý Thiên Nhai nở nụ cười, “hòa thượng này có tình cảm sâu nặng với tank a.”

“Kỳ thật hẳn đánh nhau cũng không sai.” Lý Kiêu nói, “Trong bang có người từng thấy hẳn trước kia ở Lạc Dương cầm cờ tỷ thí.”

“Nga nga, chân nhân bất lộ tướng a, ta không thích cầm cờ tỷ thí, vẫn là thích ở dã ngoại đánh hơn.”

“Ta biết, người chính là thích ở dã ngoại trốn sau tảng đá, đánh lên người ta.”

“Đa tạ đa tạ, lại nói tiếp người mời hòa thượng nhập bang để làm chi? Hòa thượng lại không thể thêm máu cho người, người muốn mời sao không mời vài cái Thất Tú thôi, MM (muội muội) xù lông thật tốt a. Ấy nga, ta đã quên người là cơ lão, kia Ngũ Độc ca ca cũng không sai, Vạn Hoa cũng đúng thôi, ta xem cái người luôn đi theo sau môn người cái tên Hoa ca cũng rất tốt...”

Lý Kiêu một phen tắt điện thoại, miệng Lý Thiên Nhai lại bắt đầu chạy xe lửa. (nói không ngừng ý)

Lý Kiêu bị Lý Thiên Nhai gọi điện thoại làm cho buồn ngủ hoàn toàn mất sạch, từ trên giường đứng lên, rửa mặt một phen, sau đó đi xuống dưới lầu.

Hắn ở tại nhà bếp nấu một chén mì, ăn xong, đem cửa tiệm thu xếp một chút, mới xách bảng “mở cửa buôn bán” ra treo trước cửa tiệm.

Từ ngày hắn uống nhiều rượu quá đầu óc động kinh liên ở trước mặt ông ngoại công khai tính hướng, hẳn đã bị đuổi ra khỏi nhà

May mắn ba ba hắn có một cái nhà 2 tầng nên kêu Lý Kiêu về ở, Lý Kiêu đem tầng một cải tạo một chút, mở một quán bàn du, tầng hai thì để chính mình ở.

Quán bàn du của hắn hai giờ chiều sẽ mở cửa, đến tối mười hai giờ mới nghỉ, muốn hai người làm có chuyên môn phụ bán, hẳn làm ông chủ chỉ việc phụ trách thu tiền, xem có trò chơi gì mới liền mua về chơi, ngẫu nhiên cùng khách hàng nói chuyện phiếm chơi trò chơi cũng có, nếu hưng trí lên, liền đem quán giao cho hai người làm, chính mình chạy lên lầu chơi game tình huống này cũng không phải không có.

Hôm nay là thứ hai, Lý Kiêu trước tiên mở tiệm, vẫn chưa có khách, người làm cũng chưa có tới, hắn ghé vào trên quầy bar, mơ mơ màng màng mà nhìn bầu trời bên ngoài, trời xanh mây trắng, một mảnh yên bình.

Trong hiện thực cuộc sống bình tĩnh đến đáng sợ a, trong trò chơi nhưng thật ra đao quang kiếm ảnh, gà bay chó sủa.

Lý Kiêu nằm bò ra quầy một hồi liền cảm thấy nhàm chán, không khỏi lại nghĩ tới thành viên mới gia nhập bang hội.

Chờ Tám ngàn dặm đường mua được trang bị tốt hơn, nhất định phải hảo hảo cùng hắn đánh một trận.

Chuông dê a:

Quăng trường thái cực:

Lão quân cung:

Tuyết trắng bao phủ nhưng không hề thấy lạnh lẽo như Côn Lôn, ngược lại thấy tinh khiết và ấm áp, nơi đây chính là nhà của những anh giai vừa lạnh lùng, lại vừa tiên phong đạo cốt đấy ạ:

Chương 8

“Trên màn hình máy tính Dũng mãnh thiện chiến thân mặc chiến bào, tay cầm trường thương, tọa trên chiến mã, tư thế oai phong lẫm lẫm”

_____@#_____#@_____

8. Chương 8

Lộ Viễn học xong khóa trên lớp thì trở lại ký túc xá, sau khi đem sách giáo khoa bỏ vào ngăn kéo, liền mở máy tính ra, bắt đầu đăng nhập trò chơi.

Kết quả trò chơi hôm nay lại bảo trì, sau khi bảo trì xong đúng là đổi mới thật nhiều a.

Lại nói tiếp, này có thể xem là một trò chơi thần kỳ, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày, mỗi ngày đều bảo trì rồi lại bảo trì, nghe nói thời gian bảo trì trong năm cộng lại có thể bằng thời gian người ta đi lên mặt trăng ấy chứ.

Cậu đứng dậy lấy một hộp sữa, cắm ống hút vào, một bên uống, một bên hípc mắt chờ.

Bảo trì rồi cuộc cũng xong, cậu liền lên trò chơi.

Tám ngàn dặm đường đứng ở Lạc Dương, hơn nữa còn đang trong trạng thái trần truồng.

Lộ Viễn ngơ ngác một hồi, chẳng đến khi có một tên hòa thượng đi qua bên người, đối cậu nói: “A đậu hủ mềm mềm, cơ ngực của sư đệ hảo gọi cảm a.”

Lộ Viễn trừng mắt nhìn cái tên hòa thượng kia, nghĩ dù như thế nào cũng phải tìm bộ quần áo mặc trước rồi tính sau, nếu không có thể sẽ bị lạnh chết không chừng. Vì thế cậu liền thần hành về Thiếu Lâm, nghĩ về môn phái mua bộ trang bị cấp 70.

(thần hành thiên lý: đây là cách di chuyển tức thời từ bản đồ này sang bản đồ khác, nhưng 15 hoặc 30 phút mới có thể dùng một lần, có thể dùng trừ phệ tán để xóa bỏ thời gian chờ này, nhưng trừ phệ tán cũng phải 30' mới xài được một lần, ngoài ra còn có các cách di chuyển khác qua các bản đồ như: đi xa phu, đến chỗ truyền tống tại nơi giao nhau của các bản đồ bằng ngựa hay đi bộ, dùng bùa hồi thành có thể quay về 4 thành chính, chiến cuồng bài đến cổng bí cảnh chỉ định...)

Kết quả vừa đến, NPC canh giữ ở cửa Thiếu Lâm tự hướng cậu hô to: “Tám ngàn dặm đường ngươi là tên nghịch đồ! Cự nhiên còn có mặt quay về Thiếu Lâm tự!”

(NPC: Non Player Character : nhân vật do game điều khiển, có khả năng tương tác với người chơi. Thường đóng vai trò người bán hàng, cung cấp thông tin, trao nhiệm vụ...)

Lộ Viễn sửng sốt, mới nhớ tới hiện tại cậu là người Ác Nhân Cốc.

(Khi vào phe nếu điểm danh vọng của phe hiện tại tăng thì điểm danh vọng của phe đối địch sẽ giảm xuống, bên đây là hảo hữu, kính trọng,... thì bên kia sẽ là trung lập, thù hận,...do đó khi chuyển phe nếu mang cái danh vọng thù hận mà chạy vào doanh địa mới sẽ bị NPC của phe mới giết, cho nên người chơi cần đi tẩy điểm danh vọng của phe cũ là được)

Lộ Viễn không nhìn NPC, theo cửa Thiếu Lâm đi vào, ở tại chỗ bán trang bị môn phái mua một bộ quần áo xong. Cậu lại chạy về chủ thành, nhận nhiệm vụ hằng ngày.

Mất nhìn trong bang hội, vốn chỉ là một bang hội nhỏ, lại là ban ngày, cho nên chỉ có mình cậu là ở tuyến, nghĩ nghĩ xong sau đó liền chạy đến cửa phó bản nghĩ tổ đội làm nhiệm vụ phó bản trước.

Thật vất vả mới nhìn thấy có một nhóm đang tìm người đi phó bản ngày, tùy tiện tiến vào đội ngũ, sau khi cậu vào, buff của nhóm nhìn máu của Tám ngàn dặm đường xong, hỏi một câu: “Đại sư, người không mặc quần áo sao?”

Lộ Viễn đáp lại: “Có mặc.”

Một giây sau cậu liền bị đá khỏi đội.

Tiếp theo tổ vài cái đội nữa cũng đều bị đá.

Lộ Viễn tổ hơn nửa canh giờ, cũng chưa tổ được nhóm nào, thế là không thèm đi nữa, hòa thượng liền thần hành trở lại chủ thành, sau đó truyền tống vào lãnh địa bang hội.

Đây là lần đầu tiên Lộ Viễn đến lãnh địa bang hội của Phiêu Kị doanh.

Kho bang hội thì loạn thất bát tao, đất trồng rau màu một mảnh hoang vu tiêu điều, đan phòng và vân vân một cái đều không có xây dựng, đúng là rất phù hợp với phong cách của Dũng mãnh thiện chiến.

Lộ Viễn yên lặng mua hạt giống đem ra vườn rau trồng, lại đem kho bang hội phân loại sắp xếp gọn gàng, ngăn nắp.

Cư nhiên còn có người đem Tơ tằm cái yếm là trang bị màu xám rác rưởi nhặt được ở chỗ mấy con quái nhỏ xíu đặt trong kho hàng ...

Lộ Viễn đứng ở trước kho hàng tập trung tinh thần mà sắp xếp, cho nên khi Dũng mãnh thiện chiến lên game đều không có nhìn thấy.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu ban ngày cũng chơi game?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Àn.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “là sinh viên à?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Àn.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “.....”

mật Tám ngàn dặm đường: “?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “So với trong tưởng tượng của tôi lớn hơn. Cậu không cần làm bài tập à?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Không làm thôi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Phó bản ngày đã đi chưa?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Chưa.”

Dũng mãnh thiện chiến lập tức liền phát qua lời mời tổ đội, sau khi Lộ Viễn vào đội, Dũng mãnh thiện chiến liền nói: “Đi thôi.”

Hai người chạy đến cửa phó bản, Dũng mãnh thiện chiến trên kênh thế giới gọi thêm người, có tank thật là tốt, chỉ chốc lát tổ đội liền đầy người.

Vú em sao khi vào nhóm, hỏi câu: “Ai tank?”

Lộ Viễn bệnh nghề nghiệp nhất thời không sửa được đáp: “Ta.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu tank? Cậu dùng cái gì hút cừu hận của quái? Cơ ngực sao?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

Vì cái gì hôm nay tất cả mọi người đều lấy cơ ngực của cậu ra để nói? Lộ Viễn hận không thể đem cơ ngực của nhân vật mà che lại.

Vú em nhìn xem thanh máu của hai người liền hiểu được, máu thiên sách rất dày coi như thuận lợi đi, chính là Lộ Viễn thì phi thường thâm, nhưng đội trưởng là Thiên Sách, Thiên Sách chính là đại gia, tất cả mọi người nghĩ như vậy cũng không có cái gì không tốt.

Cho dù Lộ Viễn hoàn toàn đánh chẳng được bao nhiêu, boss hai cũng rất nhanh gục, kết quả vừa sờ trang bị, liền ra một bộ trang bị phòng ngự của Thiếu Lâm.

Lộ Viễn điểm nhấp vào chữ “tôi muốn”, nhưng trang bị vẫn chưa vào trong túi của cậu. Trong lúc Lộ Viễn mở bản ghi chép nhìn roll điểm thì bên kia Dững mãnh thiện chiến đã nổi bão.

(có 3 cách nhặt đồ khi tổ đội:

— “tôi muốn”: nếu rơi ra đồ của môn phái mình hoặc không phải trang bị của môn phái mình nhưng có thể xài được và muốn lấy thì nhấp vào đây. Những phái khác không cần thì sẽ được trang bị. Trường hợp nhiều hơn một người muốn thì dựa vào roll điểm, roll điểm là dựa vào may mắn, ai may mắn roll ra điểm cao thì lấy. trong trường hợp phương thức phân chia là do đội trưởng quyết định thì do đội trưởng chia.

— “nhặt lấy”: thường là trang bị của các môn phái khác nhưng có thể xài được hoặc muốn lấy để bán kiếm tiền thì nhấp vào đây, cũng giống như trên nhiều người muốn thì roll điểm để ưu tiên người nào được nhận.

— “không cần”: cái này khỏi nói, chính là không lấy trang bị và nhường lại cho người khác.)

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, Thuần Dương người muốn trang bị của Thiếu Lâm làm gì?”

Nếu mỗi một nhân vật râu ria đều phải đặt tên thì nhất định tác giả sẽ mệt mà chết, cho nên xưng hô đối với các nhân vật này chính là dựa vào môn phái, nhân vật của chúng ta là một tên Thuần Dương cho nên quyết định cứ kêu là người qua đường dương đi.

đội ngũ Người qua đường dương: “Lấy cũng có thể bán được ít tiền.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Người không thấy trong đội ngũ có acc nhỏ sao?”

(acc nhỏ ở đây không phải ý bảo là cấp còn thấp mà là không có trang bị tốt)

Lộ Viễn vì bị nói là acc nhỏ mà buồn bực một chút.

đội ngũ Người qua đường dương: “Trang bị ta nhặt được thì cứ nhặt thôi? Còn nữa hần một đường đánh chẳng được bao nhiêu ta cũng chưa nói mà còn muốn đòi trang bị à.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Mang cái acc nhỏ như thế nào không được ? Người dị nghị à? Liền đá chết người cái tên****”

Một giây sao, Dững mãnh thiện chiến đã đem Thuần Dương đá ra khỏi đội ngũ.

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, người gì mà không biết lí lẽ. Không có việc gì, ngày mai ta lại cùng người đến đánh tiếp.”

Câu cuối là đối Lộ Viễn mà nói, Lộ Viễn “Ân” một tiếng, còn lại bốn người tiếp tục đi đánh boss ba.

Thuần Dương bị đá ra từ phó bản ngày tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy, đánh chữ trên kênh thể giới mà mắng Dững mãnh thiện chiến.

Dững mãnh thiện chiến bị người ta mắng, lập tức lên kênh thể giới mắng lại, đương nhiên chỉ có hơn cứ không kém.

Lộ Viễn đối với khả năng vừa đánh quái lại vừa có thể đánh chữ mắng người của hần cảm thấy sâu sắc bội phục, người này rốt cuộc có mấy cái tay a?

Kết quả khi đánh xong boss ba, mọi người giải tán đội ngũ ra khỏi phó bản, Lộ Viễn liền thấy tên Thuần Dương lúc nãy dẫn theo vài người đi đến chỗ này.

Dững mãnh thiện chiến nhìn nhìn tình thế, đối Lộ Viễn nói: “Bọn họ vì tôi mà đến, cậu có bùa hồi thành không? Dùng nó quay về chủ thành trước đi.”

Lộ Viễn nhướng mày, phát qua Dững mãnh thiện lời mời tổ đội.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi không đi.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “... Cũng tốt, nhưng phải chú ý bảo vệ tính mạng của mình.”

Mấy người kia đầu tiên là hướng về phía Dững mãnh thiện mà đánh, Dững mãnh thiện chiến liền lên ngựa theo chân bọn họ đi vòng vèo, nhưng thật ra mục tiêu là cái tên trứng thối Thuần dương dám giành trang

bị của Lộ Viễn, bọn họ lập tức hiểu được ý đồ của Lý Kiêu nhưng đánh hồi lâu vẫn không thể đánh chết Dững mãnh thiện chiến được, có người nhìn thấy Lộ Viễn ở bên cạnh, lập tức chạy lại tính giết cậu trước.

Kỹ thuật của Lộ Viễn chỉ tạm được, trang bị lại rất tệ, Thiếu Lâm lại là môn phái không có tính cơ động, các loại khinh công, chiêu thức giảm thương đều dùng tới, nhưng khi bị đánh vẫn là mất đi không ít máu.

Dững mãnh thiện chiến thấy Lộ Viễn bị đánh, cưỡi ngựa chạy lại đây giết mấy người vây Lộ Viễn, nhưng nhân số bên kia đông hơn, Dững mãnh thiện chiến rất nhanh bị đánh rớt xuống ngựa.

Dững mãnh thiện chiến kỹ thuật, trang bị đều tốt, bảo vệ chính mình cũng không khó khăn gì, khó chính là còn phải bảo hộ thêm cho Lộ Viễn. Dù hắn cố gắng bảo vệ, nhưng Thiên Sách rốt cuộc không phải là cái chức nghiệp có nhiều thủ đoạn, càng không thể thêm máu, cho nên cuối cùng Lộ Viễn vẫn bị giết chết.

phụ cận dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, các người khi dễ acc nhỏ có xấu hổ hay không”.

đội ngũ dững mãnh thiện chiến: “Cậu về doanh địa hồi sinh đi”.

Đem Dững mãnh thiện chiến một người bỏ lại nơi đây, Lộ Viễn tự nhiên là làm không được, nhưng cậu cũng biết nếu như mình sống lại tại chỗ sẽ lại trở thành gánh nặng cho hắn..

Vì thế cậu chỉ có thể nằm trên mặt đất, thuận tiện cầm lấy hộp sữa vừa rồi chưa có uống xong mà tiếp tục hút.

Trên màn hình máy tính Dững mãnh thiện chiến thân mặc chiến bào, tay cầm trường thương, tọa trên chiến mã, tư thế oai phong lẫm lẫm.

Ngựa cỡi của Dững mãnh thiện chiến là ngựa cấp cao nhất, trên người đeo đều là trang sức quý giá, cầm trong tay vũ khí đã được cường hóa đến màu cam, nhìn đi nhìn lại chính là một cái nhân vật vừa giàu vừa suất (= =.)

(ngựa cấp cao nhất là cấp 13, tên Lý phi sa, là ngựa màu trắng có hoa văn màu xanh trên người – theo miêu tả cho đẹp là hoa văn màu xanh thôi, chứ thật ra nó xám)

Bạn cùng phòng của Lộ Viễn vừa vận trở về, đi đến phía sau lưng nhìn cậu chơi game.

“Ai nha, tôi không phải nhớ rõ cậu rất bự hần sao? Như thế nào hiện tại lại nằm chết dí vậy ?”

“Oa, tên Lữ Bố này là ai a? Đủ phong cách a.”

Lộ Viễn lười cùng bạn cùng phòng giải thích Thiên Sách cùng Lữ Bố là khác nhau, tên bên cạnh lại cứ lải nhải không ngừng.

“Ai, cậu xem người ta mạnh như vậy, cậu tên đầu trọc trên lại nằm chết trên mặt đất, tôi đã nói cậu không nên chơi hòa thượng, luyện một cái thất tú mới hợp với khuôn mặt của cậu a.”

Lộ Viễn vừa nghe, “Ba” một tiếng, hộp sữa trong tay bị bóp xẹp lép, lạnh lùng liếc tên cùng phòng một cái.

Bạn cùng phòng bị khí thế của đối phương áp bức, lui về phía sau vài bước.

“Tôi sai lầm rồi! Tôi đã quên cậu không thích người khác bình luận về diện mạo của mình, ai, tôi là khen cậu bộ dạng suất thôi, bộ dạng suất có cái gì không dám thừa nhận đâu? Hảo, hảo, tôi đi....cậu đừng lấy hộp sữa ném vào tôi a.”

Bạn cùng phòng nhanh như chớp chạy mất, Lộ Viễn đem tầm mắt dời trở lại màn hình, Dững mãnh thiện chiến còn cùng mấy người kia đánh nhau, cái tên Thuần Dương đã bị giết chết rồi, nhưng thanh máu của Thiên sách cũng dần dần tới đấy.

Lộ Viễn thấy hắn dùng chiêu Khiếu Như Hồ, miễn dịch hết thủy thương tổn, lại mở Từ Như Lâm hồi máu, nhưng phỏng chừng cũng không chịu nổi quá ba chiêu công kích nữa.

Nếu Lộ Viễn là một vú em, thì bây giờ còn có thể đứng lên thêm máu cho Dững mãnh thiện chiến và mình , nhưng đáng tiếc cậu không phải.

Lộ Viễn lấy khăn lau sữa dính trên tay, một tay đặt ở trên bàn phím, tay còn lại nắm chuột nhấp vào hồi sinh tại chỗ, ngón tay ở trên bàn phím linh hoạt bay nhảy, nhắm vào một tên còn ít máu nhất, khai hỏa toàn bộ kỹ năng, đem hắn đánh chết.

Tất cả mọi người đều không ngờ Lộ Viễn đột nhiên lại hồi sinh.

đội ngũ dũng mãnh thiện chiến: “Quá giỏi”.

Dũng mãnh thiện chiến nhân cơ hội lại đánh chết một người, tình huống có chuyển biến tốt đẹp.

Nhưng Lộ Viễn rốt cuộc vẫn là không chống đỡ được bao lâu, một lần nữa nằm dài ra đất.

Khi edit đến tên các skill, địa danh, hay một số giải thích khác thì mình sử dụng cách dịch y như trong game võ lâm truyền kì 3D ở Việt Nam, ai đọc QT thì sẽ thấy khác chút.

Lãnh địa bang hội: Có 6 anh giai đang đi tuần tra.

Bên trong đại sảnh:

Vườn rau bang hội : không phải tiêu điều lắm nhưng cũng không có trồng cái gì cả, chỉ trồng có 2 ô à, còn nhiều bỏ trống ~..

~Ngựa cấp cao nhất (cấp 13): Lý Phi Sa có màu trắng và hoa văn màu xám trên người (đang cưỡi là một anh giai Thuần Dương đấy a):

Thêm một tấm nữa và vâng có một anh Thiên Sách cưỡi con ngựa đen trắng kế bên a, đó là ngựa Thiểm Điện cấp 12, nếu như Lý Phi Sa được xem ngựa đẹp nhất thì Thiểm Điện chính là con ngựa xấu nhất (do nó có sọc màu trắng trên nền lông màu đen nhìn giống ngựa vằn), mình thấy cũng không đến nỗi nào, cũng đẹp và khá phong cách đó chứ:

Chương 9

“() nước miếng, đại sư cơ ngực của người đẹp quá a, thực muốn cắn một cái.”

_____@#_____#@_____

9. Chương 9

Lộ Viễn nhìn Dũng mãnh thiện chiến tiếp tục cùng người ta đánh nhau, nhưng hắn cũng sắp chống đỡ không được, nguyên nhân cũng bởi là vì... hắn không có mang theo đan dược hồi máu = =.

Đúng lúc này, Lộ Viễn thấy kênh bang hội nhảy ra hai cái tin tức.

bang hội Tiểu mẽ tương lên mạng

bang hội Bát huyền tổ ly thương lên mạng.

Dũng mãnh thiện chiến lập tức ở bang hội gọi.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: mau tới cứu giá a a a a a!

Tiểu mẽ tương cùng Bát huyền tổ ly thương lập tức vào tổ đội, các nàng ở trên bản đồ xem vị trí của Dũng mãnh thiện chiến cùng Lộ Viễn xong liền bay tới.

Hơn một cái vù em Ngũ Độc cùng một acc Thuần dương thái hư tham chiến, cục diện đã hoàn toàn thay đổi.

(thuần dương chia thành hai đường :

_thuần dương thái hư: ngoại công, chuyên đánh cận chiến

_thuần dương tử hà: nội công, chuyên đánh viễn chiến)

Đặc biệt là nhân vật Thuần dương thái hư kia, xiết chặt phạm vi công kích, áp sát đối thủ, khí trường đánh ra không có kẽ hở. Ba người đem đám người kia đánh chạy thẳng không dám quay lại, Tiểu mỹ tương liền kéo hòa thượng nằm trên mặt đất lên.

đội ngũ Tiểu mỹ tương: “Lão đại, người không có bảo vệ tốt cho đại sư nga.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “... Là ta rất xúc động.”

đội ngũ Tiểu mỹ tương: “() nước miếng, đại sư cơ ngực của người đẹp quá a, thực muốn cắn một cái.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “... Vẫn là trước tiên giúp cậu kiểm bộ quần áo đem cơ ngực che lại đi.”

đội ngũ Tiểu mỹ tương: “Lão đại chán ghét, chỉ cho người xem không cho phép người khác xem.”

đội ngũ Bát huyền tổ ly thương: “Đồ đệ không cần đùa giỡn lưu manh.”

đội ngũ Tiểu mỹ tương: “Sư phụ a

~~ “

đội ngũ Tiểu mỹ tương: “Ai nha, nhiệm vụ phó bản hằng ngày hôm nay là chỗ này a, chính là chúng ta đều chưa có nhận nhiệm vụ liền bay qua đây rồi, lão đại đều là người hại chúng ta.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Nếu đến đều đã đến rồi, chi bằng đánh phó bản luôn đi, giúp Tám ngàn kiểm trang bị.”

Tiểu mỹ tương cùng Bát huyền tổ ly thương chưa từng thấy qua kỹ thuật của Lộ Viễn, còn tưởng rằng hòa thượng vốn là acc nhỏ, hỗ trợ đánh phó bản tự nhiên là đồng ý ngay.

Thời điểm bốn người chuẩn bị vào phó bản thì Loan câu lên mạng, Tiểu mỹ tương vội vàng nói: “Lão bà đại nhân tới còn không mau tổ đội.”

Vừa vặn thiếu một người, dũng mãnh thiện chiến liền mời Loan câu vào đội.

Loan câu vừa tiến đội liền bắt đầu mắng Lộ Viễn.

đội ngũ Loan câu: “Tức chết ta ! Người này tên gốc tử!”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

đội ngũ Loan câu: “Người đầu óc bị nước vào đi? ? ? Hư không nói cái gì thì người làm cái đó? Người như thế nào lại nghe lời như vậy hả?”

đội ngũ Loan câu: “Một thân trang bị kia của người đều là lão nương giúp người đánh mà có được! Người nói vút liền vút, lão nương đã đồng ý qua chưa hả? Tên gốc tử aaaa! Bị người làm tức chết rồi!”

Loan câu mắng không chịu ngừng, Lộ Viễn cảm thấy vừa rồi sữa dính trên tay hơi rít khó chịu, liền đứng dậy vào phòng vệ sinh rửa, kết quả trở về Loan câu vẫn còn đang mắng đến quên trời đất.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “= = Ta ngại Hư không lại tìm ta gây phiền phức.”

đội ngũ Loan câu: “Vậy người cũng không thể lấy trang bị của mình mà vút hết a! Người là tên thần kinh thẳng tắp, không thông suốt, thẳng y như mấy con thảo lý trùng ấy!”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Thảo lý trùng là động vật đơn bào, không có hệ thần kinh.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “...”

đội ngũ Tiểu mỹ tương: “...”

đội ngũ Bát huyền tổ ly thương: “...”

đội ngũ Tiểu mỹ tương: “... Ta cảm giác... Đại sư thật sự là cường đại dị thường a...”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Quên đi, trang bị cũng đã vút hết rồi, bây giờ đi kiểm lại cũng được thôi, Loan câu người cũng theo giúp lão công của người kiểm trang bị đi”

Năm người bắt đầu đánh phó bản, Loan câu dmg (dmg = damage: là những phái khi ra skill có tính sát thương rất cao, cụ thể như Đường Môn, Thuần Dương, Tàng Kiếm,...), tiểu mẽ tương buff, Lộ Viễn chạy theo sau.

Đánh đánh, Loan câu trang bị tốt, đánh ra chiêu sát thương lớn, Bát huyền tổ ly thương đánh lại càng dọa người hơn.

Kiểm tam trò chơi này, đánh nhau cùng đánh phó bản là hoàn toàn khác nhau, có hai bộ trang bị bất đồng, dùng trang bị mua bằng điểm uy danh mà đi đánh phó bản chẳng khác nào gãi ngứa cho boss, mà trang bị nhặt được trong phó bản đem đi đánh người thì thôi khỏi cần phải đánh nữa.

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Bát huyền trang bị dùng đi phó bản của người thật tốt a.”

đội ngũ Tiểu mẽ tương: “Kia đương nhiên rồi, ta cùng sư phụ mỗi tuần đều tham gia đoàn đi đánh mấy cái phó bản lớn mà.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Àn, chờ Tám ngàn trang bị tốt lên, bang chúng ta cũng lập cái đoàn đi phó bản đi.”

đội ngũ Tiểu mẽ tương: “Oa, lão đại người khi nào thì mở?”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “... Ta không phải giúp các người mở hoạt động khai chiến bang hội sao!”

Mọi người bên đánh phó bản bên nói chuyện phiếm, một bộ hoà thuận vui vẻ, trừ bỏ Loan câu còn không ngừng mắng Lộ Viễn tên ngốc tử.

Mắng đến Dững mãnh thiện chiến đều chịu không nổi: “Tốt lắm tốt lắm, người càng ngày càng giống người Tứ Xuyên? Một chút cũng không giống lão bà của Tám ngàn, giống mẹ của cậu ấy hơn.”

mật Loan câu: “Trực giác của Dững mãnh thiện chiến đúng là mẫn tuệ a.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Trực giác gì? Ý nói người giống mẹ ta ấy hả?”

mật Loan câu: “Người muốn chết hả?, hần nói ta không giống lão bà của người.”

mật Loan câu: “Ta không muốn liên đá người? Dù sao người hiện tại không đáng giá bao nhiêu tiền.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Xin cứ tự nhiên.”

mật Loan câu: “Lão nương ta thì giá rất cao a!”

mật Tám ngàn dặm đường: “Không cần nhập diễn quá sâu.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Hai người bên kia mau đuổi kịp, chat mật cũng chỉ nói khi đi đường thôi, bây giờ đang đánh quái đó, các người rất tệ ở khoản này, không giống ta có thể một bên đánh chữ một bên ẩn kỹ năng.”

Một chuyến đánh xong, mặc kệ rút ra cái trang bị gì, tất cả mọi người đều đưa cho Lộ Viễn, Lộ Viễn nhặt được vài món mặc ở trên người, không chỉ có thanh máu tăng lên thoạt nhìn giống cấp 80, mà cái quan trọng là che được cơ ngực của hòa thượng lại.

Lộ Viễn đứng ở bên kho hàng sửa sang lại túi trang bị của mình, lúc này cũng không sớm, mọi người ăn cơm tối xong đều lên game.

bang hội Oa oa không khóc: “Ai đem Tơ tằm cái yếm trân quý mà ta đặt ở kho bang hội lấy mất rồi a a a a a!”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Ta = =.”

bang hội Oa oa không khóc: “... Ách, được rồi... Ta nháy mắt cũng không dám nói chuyện.”

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “Oa, kho hàng của bang hội thật chính tề, là cậu sắp sắp lại sao Tám ngàn?”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Àn.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Nhìn đoán không ra, cậu cũng rất hiền thực.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Lão đại người đùa giỡn đại sư!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Thiết, cái này mà kêu là đùa giỡn, tiểu bằng hữu chính là có không kiến thức.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Cầu giải thích vậy thế nào mới gọi là kiến thức!”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Ta đi ăn cơm.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “A, chạy.”

Vốn Lộ Viễn là muốn trồng trọt để lấy điểm cống hiến bang, sau đó đi mua một ít trang bị, hơn nữa phó bản rút ra trang bị gì đó, tùy tiện mà mặc thôi, có thể đi phó bản hằng ngày là được rồi.

Kết quả ngày hôm sau cậu vừa lên game thì phát hiện hòm thư có hai lá thư mới được gửi tới, đến chỗ tín sứ nhận thư, mở ra thì thấy là hai bản công thức đúc vật phẩm do Dũng mãnh thiện chiến gửi qua.

Đây chính là hai công thức dùng để đúc bao tay cùng giày, mà lại là đúc ra trang bị pve dùng cho tank nữa, ở chỗ giao dịch trong thành bán hai công thức này cũng mấy ngàn vàng đi.

Dũng mãnh thiện chiến ngoại trừ gửi qua hai cái công thức, hẳn còn đem toàn bộ nguyên vật liệu cần thiết để đúc cũng gửi qua, đồng vật liệu này cũng phải thêm mấy ngàn vàng nữa.

Lộ Viễn đứng ở chỗ tín sứ mà nhìn lá thư, nhập tâm xem hết từ đầu đến cuối.

Sau đó mang theo biểu tình “= =” , nhấp vào mục gửi trả lại thư cho Dũng mãnh thiện chiến.

Tác giả có lời muốn nói: kỳ thật trang bị pve cũng rất tiện nghi a... Mặt khác... Ta viết thật sự nghịch cp lắm sao...

Quá nghịch là đằng khác ấy ...

Chương 10

Mỹ nam Tàng kiếm a ()

_____@#_____#@_____

10. Chương 10

Lộ Viễn về bang hội đem rau trồng thu hoạch, lại gieo xuống hạt giống mới, rồi đến chủ thành nhận nhiệm vụ hằng ngày, một đường bay đến lối vào phó bản, nhìn nhìn tin tức tổ đội trên kênh thế giới.

Vẫn là toàn thế giới gọi tank a.

Lộ Viễn lặng lẽ mật một đội ngũ: “Thiếu Lâm bốn chục ngàn máu muốn hay không?”

Đối phương rất nhanh trả lời lại: “Không thành vấn đề, người dám tank quái, ta liền dám buff máu .”

Lộ Viễn vào phó bản, tuy rằng máu có hơi ít, nhưng cũng không quá khó, rất nhanh liền đánh xong.

Lộ Viễn trở lại chủ thành, sửa sang lại kho hàng một chút.

Cậu yên lặng nhìn cái vũ khí màu cam trong túi hành lí một hồi, cuối cùng tắt đi.

Từ khi Cừu cung các thay đổi bang chủ, cậu liền đem thanh côn tên Tây Thiên thiên trượng này cất vào kho hàng. Tuy rằng thanh côn này là cực phẩm thần khí nhưng là cậu không muốn lấy ra dùng.

Cũng chỉ là chơi đùa một trò chơi mà thôi, cho nên cậu cũng không để bụng chuyện gì.

Ban đầu kết giao rất nhiều bằng hữu, luôn luôn cùng bọn họ vui đùa, cùng nhau khai hoang đi phỏ bản, cùng nhau chết đi rồi sống lại không biết bao nhiêu lần, cuối cùng mọi người từng bước từng bước đều bởi vì đủ loại nguyên nhân mà rời đi, cho nên việc để ý trang bị hay thành tựu đạt được tựa hồ cũng trở nên không còn ý nghĩa nữa.

Vì vậy vào thời điểm Hư không trăm không ngót kên Lộ Viễn phá hủy trang bị, cậu vì bớt việc, cơ hồ lập tức đáp ứng, dù sao bằng hữu đều ly khai, mình ở lại cũng không còn ý nghĩa.

Cậu còn lưu lại chỗ này, chỉ là vì bồi Loan câu.

Cậu cứ như vậy mà chơi, đến nay Loan câu cũng đã bắt đầu chán trò chơi này rồi.

Bang hội cũng không có nhiều người, Lộ Viễn đối với mọi người trong bang cũng chưa quen thuộc, cũng không phải rất muốn đi làm quen.

Cậu lại theo chủ thành truyền tống đến lãnh địa bang hội, đi đến hồ nước phía sau bắt đầu câu cá.

Câu một hồi, cũng không câu được cái gì tốt, cậu mở ra chế độ câu cá tự động, đem cửa sổ trò chơi thu lại, sau đó đi làm mấy bài tập về gần đây.

Chờ lúc cậu trở lại trò chơi, thì phát hiện bên cạnh xuất hiện thêm một người.

Lộ Viễn vừa thấy, không phải Dững mãnh thiện chiến sao.

Trên màn ảnh, hai nhân vật đồng thời hất ra cần câu, một lát sau lại đồng thời thu câu, ăn ý khăng khít.

Lộ Viễn cảm thấy được một tên hòa thượng cùng một cái quân gia sóng vai mà đứng, hình ảnh ấy có hơi không được tự nhiên, giật giật, Dững mãnh thiện chiến lập tức phát tin qua.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Đã trở về rồi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Àn.”

Sau đó trước mặt Lộ Viễn nhảy ra lời mời giao dịch, cậu vừa thấy giao dịch qua là hai tấm công thức kia liền ấn cự tuyệt.

mật Dững mãnh thiện chiến: “?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Không cần.”

Lộ Viễn cảm thấy cậu hoàn toàn không có lý do gì tiếp nhận hai cái công thức này, cũng không nghĩ ra lý do vì sao Dững mãnh thiện chiến lại cứ muốn đưa cho cậu đồ vật này nọ.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Vì cái gì không cần? Bang hội chúng ta lại không thể mang cậu đánh phỏ bản đoàn đội, tôi cũng chỉ có thể dùng biện pháp như thế này giúp cậu thăng cấp trang bị thôi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi trông trọng lấy điểm cống hiến bang mua trang bị là được rồi.”

Cậu thật là nghĩ như vậy, thậm chí chỉ là một trò chơi cứ vui đùa là được, không nghĩ lại đi theo đuổi cực phẩm trang bị gì đó.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Tôi còn trông cậy vào cậu tới mang đám người trong bang đi đánh phỏ bản mà.”

Lộ Viễn lúc này mới hiểu được, Dững mãnh thiện chiến là muốn cậu đảm đương vị trí chủ tank của đoàn, tự nhiên chính là trước đem trang bị của cậu chỉnh đến cấp cao.

Lộ Viễn còn thắc mắc loại bang hội chỉ chú trọng đánh nhau mà bang chủ là một pvp chuyên nghiệp vì có gì mời cậu gia nhập.

Nghĩ như vậy, hết thấy đều thuận lý thành chương, nhưng không biết vì cái gì, Lộ Viễn có điểm hơi thất lạc.

Quả nhiên, giá trị của mình chỉ có như vậy.

Dững mãnh thiện chiến lại mời giao dịch, lần này Lộ Viễn tiếp nhận

Dũng mãnh thiện chiến lập tức phát qua một khuôn mặt tươi cười.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Đi, đi đem công thức làm ra trang bị a.”

Bọn họ cùng đi đến Lạc Dương, đến chỗ thợ rèn, bởi vì công thức, vật liệu đều chuẩn bị đầy đủ cả, cho nên Lộ Viễn cứ dựa theo công thức rất nhanh mà đem hai kiện trang bị kia đúc ra.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Mau mặc vào.”

Lộ Viễn đem bao tay cùng giấy mặc vào, Dũng mãnh thiện chiến đi vòng quanh cậu nhìn một vòng.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Ha ha, máu tăng lên không ít.”

Lộ Viễn mắt nhìn thanh máu của chính mình, quả thật tăng lên rất nhiều.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Đi phó bản ngay đi.”

mặt Tám ngàn dặm đường: “Đi rồi.”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Ngao, cứ nhiên không đợi tôi.”

Lộ Viễn lập tức liền buồn bực, nghĩ thầm, tôi vì cái gì phải đợi anh chứ?

mặt Tám ngàn dặm đường: “Phải đợi anh sao?”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “... Không cần, thuận miệng nói một câu.”

Lộ Viễn lại buồn bực một chút, cái gì gọi là thuận miệng nói một câu? Kia rốt cuộc là nên chờ hay vẫn là không nên chờ?

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi đi làm nhiệm vụ ngày.”

Nói xong, hắn liền theo bên người Lộ Viễn bay đi.

Lộ Viễn ngẩn người.

Cậu đem trò chơi thu lại đi làm bài tập ít nhất hơn bốn mươi phút, cũng không biết Dũng mãnh thiện chiến đến đây lúc nào, chẳng lẽ hắn vẫn đứng ở bên cạnh mình, cùng mình cùng nhau câu cá, chính là vì đợi để gọi mình đi làm nhiệm vụ hằng ngày?

Lộ Viễn một bên khó hiểu, một bên đem bao tay cùng giấy cường hóa lên một chút. Bang hội người chơi cũng khá đông, Dũng mãnh thiện chiến đánh xong phó bản ngày, bắt đầu tổ chức đoàn tham gia chiến trường.

Lộ Viễn cảm thấy trang bị chính mình quá kém, vốn không muốn đi liên lụy người khác, nhưng Dũng mãnh thiện chiến vẫn là mời cậu vào đoàn.

Chiến trường lên yy, Lộ Viễn nhìn thông báo trên kênh bang hội, lấy ra tài khoản yy đăng nhập.

Vừa mới tiến vào, liền nghe một thanh âm nói: “Ai nha, đại sư đến đây, đại sư nhĩ hảo! Đại sư tái kiến!”

Lộ Viễn nheo lại ánh mắt, nhìn xem là ai đang nói.

Vừa lúc này, cậu thấy đèn trước tên Dũng mãnh thiện chiến sáng lên.

Dũng mãnh thiện chiến nói: “Tái kiến người muội a, đợi đó lão tử sẽ cho người đi vĩnh biệt luôn.”

Lộ Viễn nghe được một cái thanh âm hồi đáp: “Ta không thèm thêm máu cho người nữa!”

Lộ Viễn lúc này mới thấy rõ, là Oa oa không khóc đang nói chuyện.

Dũng mãnh thiện chiến không thèm để ý tới Oa oa không khóc nữa, mà là hỏi: “Tám ngàn, có thể nói chuyện sao?”

Lộ Viễn chậm rãi đánh chữ: “Không được.”

“Oa, đại sư vẫn là có cá tính như vậy, là không có micro sao? không có micro sao? Không có micro sao?”
Oa oa không khóc xen mồm.

Lộ Viễn vốn là người ít nói, cũng không thích ở trên yy cùng mọi người nói chuyện phiếm, trước kia cũng là như vậy, hơn phân nửa đều là lên yy nghe người ta nói.

Dũng mãnh thiện chiến cũng không hỏi nhiều, chỉ nói là: “Chăm chú nghe chỉ huy là được.”

Sau khi đoàn đầy người, Thiên sách đối Lộ Viễn nói: “Cậu đi theo bên cạnh tôi là được rồi.”

Hôm nay chiến trường là Cửu cung kỳ cốc(*), Dũng mãnh thiện chiến mang đoàn gia nhập vào hàng ngũ xếp hàng, một lát sau toàn đoàn đều được truyền tổng vào chiến trường.

Lộ Viễn nhấp xem bên đối địch, phe Hạo khí mình bên kia cũng là có tổ chức, có chỉ huy rõ ràng.

Xem ra trận này sẽ đánh lâu đây.

Dũng mãnh thiện chiến chỉ huy mọi người trong đoàn, hẳn đối với địa hình chiến trường này nắm rõ như lòng bàn tay, ai đi nơi nào, như thế nào chặn đầu phe địch, an bài kỹ càng tỷ mỉ.

Lộ Viễn bội phục nhất chính là, Dũng mãnh thiện chiến đối với vị trí xuất hiện của rương quý đoán đúng đến tám chín phần, có thể trước tiên an bài nhân thủ lật tức đến đó mở rương lấy bảo điển khi nó vừa mới xuất hiện.

Trong đoàn trang bị của Lộ Viễn là kém cỏi nhất, tuy rằng nằm chết một chỗ cũng không sao cả, nhưng là cậu không muốn như vậy, vẫn là đi theo phía sau Dũng mãnh thiện chiến, giúp hắn đánh nhau.

Dũng mãnh thiện chiến một bên chỉ huy, một bên cũng thực chiêu cố Lộ Viễn, khi cậu bị địch vây đến gần tuột hết máu, hắn liền kéo hết địch qua bên mình, đẩy cậu ra khỏi vòng chiến, bảo vệ rất chu toàn.

Oa oa không khóc đi theo sau hai người, vì hai người mà thêm máu, ở tình huống bố trí lực lượng ngang nhau, Lộ Viễn cư nhiên một lần đều không có chết.

Trận này đánh thật lâu, nhưng cuối cùng vẫn là Phiêu Kị doanh thắng. sau khi thoát khỏi chiến trường, Lộ Viễn đột nhiên nhận được mật tán gẫu Oa oa không khóc gửi qua.

mật Oa oa không khóc: “T_T đại sư ~ “

mật Tám ngàn dặm đường: “Làm sao vậy?”

mật Oa oa không khóc: “Về sau người theo lão đại luôn đi ~ “

Lộ Viễn sững sốt.

... Đây là có ý tứ gì?

mật Oa oa không khóc: “T_T, bình thường đánh nhau, lão đại luôn đầu tàu gương mẫu, một mình đấu đá lung tung, ta chạy theo ở phía sau thêm máu cho hắn, vừa thêm máu vừa tránh kẻ thù, chân muốn đứt luôn.”

mật Oa oa không khóc: “Có người ở, vì chiêu cố người, lão đại đều đặt tâm tư ở phía sau, sợ người theo không kịp, cũng không chạy loạn lung tung. Hơn nữa hắn không chỉ có sợ người bị giết chết, còn sợ ta bị giết chết rồi sẽ không có ai thêm máu cho người, bình thường hắn đều mặc kệ sự sống chết của ta không lo a ~ “

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Lộ Viễn không biết trả lời lại thế nào, tổng cảm thấy có điểm là lạ, nhưng lạ như thế nào thì không nói được.

Sau đó Dũng mãnh thiện chiến lại đi xếp hàng, bọn họ lại đánh thêm lần nữa mới giải tán đội ngũ. Đội ngũ vừa giải tán thì Dũng mãnh thiện chiến lập tức mời Lộ Viễn vào đội mới.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Chúng ta hai người tham gia đại hội danh kiếm đi.”

(*) chiến trường cửu cung kỳ cốc:

Giới thiệu:

Cửu Cung Kỳ Cốc là một vùng đất âm u tăm tối, bên trong có một phế tích bàn cờ vô cùng bí ẩn, đến nay vẫn chưa có ai di dời được bàn cờ khổng lồ đó. Về sau, Châu Mặc đã bỏ một số tiền cực lớn để mua mảnh đất này, dùng làm nơi cất giữ kỳ trân dị bảo ở khắp nơi mà y sưu tầm được.

Sau đó, Y Mã Mục lệnh lại cho thuộc hạ Ân Nguyên hội âm thầm phát tán tin đồn trong cốc có “Cửu Thiên Binh Giám” và vô số bảo vật quý hiếm, mặt khác phát thiệp anh hùng, mời các cao thủ của Hạo Khí Minh và Ác Nhân Cốc tề tựu về đây tầm bảo. Để đảm bảo công bằng, hai phe mỗi lần chỉ được 10 người xông vào cốc, những kẻ còn lại chỉ đứng bên ngoài quan sát.

Nhưng có một điều mà ai cũng biết, thư mời tầm bảo của Ân Nguyên Hội chỉ là tầm bình phong, sự thật là muốn hai phe đối đầu huyết chiến. Tạ Uyên và Vương Di Phong đều biết phe sở hữu “Cửu Thiên Binh Giám” và bảo vật trong cốc sẽ giành được thể thượng phong trong cuộc chiến dai dẳng này, phe thất thế bị gạnh tên khỏi giang hồ là chuyện sớm muộn...

Cách thức tham gia:

Khi mỗi phe có đủ 12 người báo danh, chiến trường Cửu Cung Kỳ Cốc sẽ được khai mở. Mỗi phe được tham gia tối đa 25 người.

Nguyên tắc chiến trường:

Trong thời gian 16 phút, phe đạt được 1.000 điểm tích lũy trước hoặc có tổng số điểm tích lũy cao hơn khi chiến trường kết thúc sẽ dành chiến thắng. Nếu điểm tích lũy bằng nhau thì hai phe hòa.

Thu thập Mảnh Vô Diễm, mở rương quý, tiêu diệt người chơi phe đối phương để nhận điểm tích lũy.

Khi tham gia chiến trường sẽ nhận được trạng thái hỗ trợ (buff).

Phần thưởng:

Tiền Vàng, điểm uy danh và điểm tích lũy chiến giới.

Chiến trường cửu cung kỳ cốc :

Chiến trường này khá nhỏ, đối diện có một cái đài chính là trận doanh của phe địch

Rương quý sẽ xuất hiện ở trên mấy cái đài cao có cầu thang đi lên ấy

Nơi câu cá ở lãnh địa bang hội : cái hồ nước ấy

Chương 11

“Đối diện là một Vạn hoa mặc trường bào màu đen viền đỏ, đầu tóc đen dài thẳng tắp”

_____@#_____#@_____

11. Chương 11

Cái gọi là đại hội danh kiếm, kỳ thật chính là đấu võ đài tranh tài. Người chơi tổ đội tùy vào các bản đồ đối kháng, bất quá bất đồng cùng chiến trường là chiến trường thì ít nhất là mười lăm người, mà đại hội danh kiếm chia làm 2v2, 3v3, 5v5 ba loại, Dũng mãnh thiện chiến chính là gọi Lộ Viễn đi 2v2.

Lộ Viễn trầm mặc một chút, ở trong kênh đội ngũ đánh chữ.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi không đi, anh vẫn là gọi một vú em đi chung đi.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Sợ cái gì, tôi da dày máu nhiều, không cần buff, cậu giúp tôi đánh nhau là được.”

Dũng mãnh thiện chiến ở trên yy đem Lộ Viễn kéo đến một phòng riêng có mật mã, trực tiếp ở yy thảo luận: “Cậu đi theo tôi đánh nhau là được, đánh đủ mười lần có thể hoàn thành nhiệm vụ, lấy đủ uy danh đến cuối tuần có thể rất nhanh mua được trang bị .”

Nói nhiều như vậy, vẫn là vì trang bị của cậu.

Dũng mãnh thiện chiến nếu mang một acc trị liệu đi đánh đại hội danh kiếm tuyệt đối so với dẫn cậu một hòa thượng không trang bị lại không thể thêm máu tốt hơn gấp trăm lần.

Lộ Viễn cảm giác có điểm thịnh tình không thể từ chối, nếu lại cự tuyệt ngược lại có vẻ mình lằng nhằng, nhưng phần ý tốt này của Dũng mãnh thiện chiến làm cho cậu cảm thấy thực khó xử.

Lộ Viễn vốn cá tính có điểm lãnh đạm và độc lập, chơi trò chơi cho tới nay rất ít ý lại người khác, ngược lại cậu càng thích đi ở phía trước, vì đội hữu mà thừa nhận thương tổn.

Chính là như vậy có người thích dẫn đầu xông về phía boss, thích bị boss đánh, thích gánh hết mọi thương tổn để cho đội hữu an tâm mà đánh, thích chặt chẽ không chế được cừu hận của boss .

Đây chính là lý do vì sao cậu chơi phái Thiếu Lâm, còn là theo đường tank chứ không phải dmg.

Tuy rằng Lộ Viễn nói không nhiều lắm, nhưng cậu vẫn là thích chính mình chủ đạo tiết tấu của trận chiến, đây là lần đầu tiên cậu gặp được một người như Dũng mãnh thiện chiến.

Trước kia chơi trò chơi, gia nhập bang hội, các bằng hữu tuy rằng sẽ giúp cậu một chút, nhưng lúc sau mọi người nhìn thấy một Lộ Viễn vừa độc lập, cá tính lại tự chủ, thế là họ càng yên tâm mà buông tay mặc kệ.

Khả dĩ cùng Dũng mãnh thiện chiến không giống nhau, chính là tự tay dẫn cậu đi phó bản kiếm trang bị thì thôi đi, còn gởi cho cậu công thức, ngay cả nguyên vật liệu đều chuẩn bị đầy đủ, càng miễn bàn lần này lại muốn tự mình dẫn cậu tham gia đại hội danh kiếm.

Dũng mãnh thiện chiến là bang chủ của một bang, hẳn mang theo Lộ Viễn, quả thực giống như mang theo một người mới bắt đầu chơi game không biết chuyện, điều này làm cho Lộ Viễn phi thường không quen.

Trên yy Lộ Viễn vẫn luôn không nói chuyện, dũng mãnh thiện chiến cũng không có nói, trong khoảng thời gian ngắn có chút trầm mặc.

Lúc này trên kênh bang hội, Oa oa không khóc đang âm ỉ.

bang hội Oa oa không khóc: “Bang chủ vứt bỏ ta, #khóc lớn.”

bang hội Oa oa không khóc: “Vứt bỏ ta coi như thôi đi, còn đem phòng yy thiết lập mật mã, làm cho ta không nghe lên được gì, #khóc lớn.”

bang hội Oa oa không khóc: “Sắp đứt hơi rồi, thở một cái đã, #khóc lớn.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi thấy hay là thôi đi, anh cùng Vạn Hoa đi với nhau đi, chẳng phải các anh là đội ngũ cố định sao.”

Dũng mãnh thiện chiến lười đánh chữ, trực tiếp ở yy thảo luận: “Cái gì đội ngũ cố định, đừng nghe Oa oa nói bừa, hẳn chính là nhảm chán, không cần tưởng thật.”

Dũng mãnh thiện chiến dừng một chút, nói: “Vậy đi, tôi đi xếp hàng.”

Lộ Viễn còn muốn nói cái gì nữa, nhưng hệ thống đã nhảy ra thông báo kêu cậu vào sân thi đấu, trong nháy mắt lúc cậu chọn tiến vào thì thấy kênh bang hội nhảy ra một cái tin tức.

bang hội loạn câu lên mạng.

Kết quả ở đại hội danh kiếm hoàn toàn giống như chiến trường, mọi người đều sớm nhìn ra được Lộ Viễn cùng Dũng mãnh thiện chiến chênh lệch thực lực rất xa, hơn nữa Thiên Sách xưa nay làm người ta vừa nghe tin đã sợ mất mật, cho nên đối thủ mặc kệ Thiên sách tổ đội với môn phái nào, đều thấy Lộ Viễn liền giết không tha.

Lần này không có vú em ở phía sau thêm máu, Lộ Viễn bị đánh thật sự chật vật.

Nếu đối thủ cũng là hai người đánh, Lộ Viễn chỉ có thể một đường kéo hai người chạy, bị trúng mấy chiêu định thân, bị phong bế nội công, bị giảm tốc độ, cậu cứ mang theo người chạy vòng vòng, còn Dững mãnh thiện chiến thì chạy theo phía sau mà đánh người.

Vận khí coi như cũng không tệ, Lộ Viễn khó khăn lắm mới chạy được hai vòng mới ngã xuống, lúc này Dững mãnh thiện chiến cũng đem một người bên phe đối phương đánh đến cạn máu.

Lộ Viễn bị giết chết chỉ có thể nằm trên đất, nhìn Dững mãnh thiện chiến đánh nhau.

Nhân vật không còn máu, nằm trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn phía trên phát sinh hết thảy mọi chuyện, loại cảm giác này thật không tốt.

Sau khi chết vài lần, trong lòng Lộ Viễn dần dần sinh ra một cổ tức giận.

Nằm xem Dững mãnh thiện chiến, hình tượng của hắn cũng vì vậy mà cao lớn hơn, Lộ Viễn cũng muốn đứng lên, cùng hắn kề vai sát cánh chiến đấu, sau đó oanh oanh liệt liệt mà đánh bại đối thủ.

Đáng tiếc cậu hữu tâm vô lực.

Cũng may bên đối phương là một người buff và một người đánh, cho nên Lộ Viễn còn có thể giúp Dững mãnh thiện chiến khống chế vũ em, tuy rằng bằng lực công kích hiện tại của Lộ Viễn không thể đánh chết vũ em, nhưng đứng lên còn có thể định thân hoặc xoay người ta chạy vòng vòng không thể buff máu thì vẫn được.

Lúc Lộ Viễn lại bị giết đến lần thứ mấy cũng không nhớ nữa, cậu nheo lại ánh mắt, cảm thấy được mình cần phải đi làm cái gì đó để thả lỏng tâm tình, nếu không cậu nhất định sẽ ghen đến nội thương.

Cho nên Lộ Viễn đứng dậy đi vào nhà vệ sinh = =.

Chờ cậu quay trở về, đã thấy màn hình tràn đầy chat mật của Dững mãnh thiện chiến, hỏi cậu có đang ở hay không.

Cậu lúc này mới đánh chữ nói đã trở lại.

“Vừa rồi cậu đi đâu vậy ? Sau khi cậu chết, tôi đem hai người kia đều giết, tôi tiếp tục đi xếp hàng, kết quả cậu lại không vào”. Dững mãnh thiện chiến ở trên yy oán giận.

Vừa rồi Lộ Viễn quả thật là có cổ oán khí, nên không có tiếp tục đánh mà rời đi, đợi sau khi thoải mái mới trở lại, cậu liền nói đối Dững mãnh thiện chiến.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Bạn học đột nhiên đến tìm, thật ngại quá.”

“Không có việc gì ~” Dững mãnh thiện chiến hoàn toàn tín nhiệm Lộ Viễn, “Tôi một mình vào võ đài, một mình đánh hai người cũng thắng, ha ha.”

Tâm tình Lộ Viễn vừa mới tốt lên một chút, nháy mắt lại bị những lời này đánh tới đáy cốc.

Dù sao Dững mãnh thiện chiến một người cũng có thể thắng, có cậu đi chung hay không đều giống nhau, nói đến cùng có cậu còn thêm liên lụy người ta mà thôi.

Tuy rằng Dững mãnh thiện chiến ngay từ đầu đã nói là muốn dẫn cậu, nhưng chỉ có thể nằm chết dí dưới đất trong suốt trận đấu, làm cho Lộ Viễn cảm thấy bị mất hết tôn nghiêm.

Cho tới bây giờ chỉ có cậu dẫn người khác, nào có người dẫn cậu.

Lộ Viễn vừa định rời khỏi đội ngũ thì Dững mãnh thiện chiến đột nhiên nói: “Cậu không phải cảm thấy nhàm chán chứ?”

Lộ Viễn sửng sốt, Dững mãnh thiện chiến lại tiếp tục nói: “Hắc hắc, đều là một mình tôi đánh, chắc cậu cảm thấy nhàm chán đi? Nhấn nhấn thì tốt rồi, đây không phải là vì trang bị thôi sao, chờ trang bị tốt lên là có thể đánh. Nhịn một chút thì tốt rồi ~ “

Hắn nói hai lần nhịn một chút, Lộ Viễn lại không thể nói gì.

Người khác cũng là hảo tâm, cậu cũng không nên lại ngạo kiêu...

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Không có việc gì, tôi hẳn là phải cảm ơn anh mới đúng.”

“Ôn nghĩa gì a, nhắc tay chi lao thôi, hơn nữa cậu thao tác không tệ, về sau mua được trang bị tốt, chúng ta sẽ tỷ thí với nhau, ha ha.” Dững mãnh thiện chiến nói, Lộ Viễn đánh chữ, hai người dùng cách này trao đổi cư nhiên cũng không cảm thấy không được tự nhiên.

“Tôi đi xếp hàng rồi, đánh đủ mười lần mới thôi.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ân.”

Dững mãnh thiện chiến nào đâu biết một loạt hành động vừa rồi của Lộ Viễn là do ngạo kiêu, chỉ là nghĩ Lộ Viễn bị giết hoài nên nhàm chán, nghĩ phải tốc chiến tốc thắng, liền chạy nhanh đi xếp hàng.

Hai người vừa vào sân, nhìn phía đối diện, liền sửng sốt.

“Ta sát, như thế nào là bọn hần.” Dững mãnh thiện chiến hô lên, “Thật sự là oan gia ngõ hẹp.”

Đây là dùng từ mà không suy nghĩ, Lộ Viễn ở trong lòng sửa lại lời Dững mãnh thiện chiến, kỳ thật như vậy đại khái xem như là có duyên đi.

Đối diện là một Vạn hoa mặc trường bào màu đen viền đỏ, đầu tóc đen dài thẳng tắp, còn có một thân hồng nhạt, tên vang xa tứ phương kiếm vũ Thất Tú.

Đây không phải là Oa oa không khóc cùng Loan câu sao?

Thật bó tay với anh Kiêu, cùng một bang hội, một người thì luôn theo sau anh buff máu, một người thì do anh mời về, vậy mà phán được câu oan gia ngõ hẹp mới ghê

E hèm....mình chưa tham gia đại hội danh kiếm bao giờ nên không có hình minh họa, chỉ có tấm này thôi, bên dưới là lời đài đó :

Chương 12

Ngũ độc a. Ai từng coi bộ Miêu cương kỳ tình hệ liệt của Lăng Báo Tư thì biết Miêu cương là cái lò luyện ra các anh Thụ thì ở đây phái Ngũ Độc toàn là gay không ấy...

@# #@

12. Chương 12

Đánh võ đài, sợ nhất là gặp người quen.

Nếu thắng, đánh chết người quen thực xấu hổ, nếu như thua, bị người quen đánh chết đồng dạng cũng thực xấu hổ.

Nhưng là Dững mãnh thiện chiến cùng Oa oa không khóc tựa hồ không hề có loại cố kỵ này.

Hiển nhiên tổ đội hai vú em đối diện cũng nhìn thấy Dững mãnh thiện chiến hai người bên đây.

Oa oa không khóc vẫn không thay đổi cái giọng điệu chọc người của hần, ở trên kênh bản đồ gọi.

bản đồ Oa oa không khóc: “Đối diện là bằng hữu, các người đánh được không đó?”

bản đồ Dững mãnh thiện chiến: “Lại đây cởi sạch quần áo để ta đánh chết.”

bản đồ Oa oa không khóc: “Ngại quá, lão đại người nhiệt tình như vậy a, ta rất ngại trước mặt mọi người mà cởi quần áo.”

bản đồ Loan câu: “Oa oa, lên đi, đánh Tám ngàn.”

bản đồ Tám ngàn dặm đường: “...”

bản đồ Dũng mãnh thiện chiến: “Các người có thể dừng đứng trước mặt chúng ta thảo luận chiến thuật không?”

Mặc dù đang ở trò chơi cùng mọi người đùa giỡn, nhưng là ở trên yy Dũng mãnh thiện chiến cũng bắt đầu cùng Lộ Viễn thảo luận chiến thuật.

“Loan câu sẽ đánh, trang bị của nàng là trang bị đánh phó bản, ta đến đánh nàng, người giúp ta khống chế Tiểu Lột, giữ hấn, đánh hấn, phong tỏa nội công của hấn, ooxh hấn, làm cho hấn thương tích đầy mình lung lay sắp đổ.”

chiến thần Tám ngàn dặm đường: “...”

chiến thần Tám ngàn dặm đường: “Ta vẫn luôn muốn hỏi, các người vì cái gì kêu Oa oa không khóc là Tiểu lột, Lột ca ca.”

Dũng mãnh thiện chiến ở yy khoái hoạt mà đáp: “Bởi vì Oa oa không khóc, tiếp tục đứng lên lột ~” (mỗi lần ai bị giết chết hệ thống sẽ thông báo :...abc..giết chết ..xyz, xyz không khóc, tiếp tục đứng lên lột, có thể là liên quan giữ tên oa oa không khóc với tiếp tục đứng lên lột nên mới có tên này = = mình nghĩ vậy)

chiến thần Tám ngàn dặm đường: “...”

“Tốt lắm, lên đi, thiếu niên, nhanh đi sáng tạo kỳ tích ~” Dũng mãnh thiện chiến vừa dứt lời, chính mình liền hướng về phía Loạn câu chạy qua.

Kết quả Loạn câu xinh đẹp mà dùng một cái Hậu khiêu tránh thoát chiêu Mất hồn khứ của Dũng mãnh thiện chiến, một cái bóng kiếm màu bạc đem Dũng mãnh thiện chiến đẩy ra xa.

Loạn câu phóng qua một cái kỹ năng, Lộ Viễn liền thấy máu của Dũng mãnh thiện chiến tuột xuống không ít. Loạn câu cùng Lộ Viễn giống nhau, trên người hơn phân nửa đều là trang bị phó bản, nhưng là trang bị trên người nàng rõ ràng cao cấp hơn so với Lộ Viễn... Cho nên nhìn thấy một chiêu kia, tuy rằng không phải đánh vào trên người mình, nhưng Lộ Viễn vẫn thấy hơi đau a.

“Ai yêu uy, lão bà người thật là con gái sao? Sắc bén như vậy.” Dũng mãnh thiện chiến oán giận.

Lộ Viễn vốn nghĩ muốn phản bác hấn một câu, chính mình gốc không phân biệt được thì thôi, hiện tại phụ nữ đã được quyền bình đẳng như nam giới, nhưng cậu không có giống Dũng mãnh thiện chiến có thể vừa đánh chữ vừa đánh nhau, cậu đem Oa oa không khóc đã kéo đến định thân lại.

Chính là lý tưởng lúc nào cũng thon thả, mà sự thật chính là béo ú muốn giảm như thế nào cũng không được.

Theo kế hoạch lý tưởng của Dũng mãnh thiện chiến, Tám ngàn dặm đường kiềm chế Oa oa, hấn đi giết Loạn câu, cỡ nào tốt đẹp a, nhưng thực tế tình huống lại đi ngược lại.

Loạn câu quyết tâm nhìn chằm chằm Tám ngàn dặm đường, Tám ngàn dặm đường không có biện pháp chạy qua khống chế Oa oa, chỉ có thể chạy trốn, Loạn câu tiếp tục tiếp cận cậu không tha. Mà Dũng mãnh thiện chiến thì chạy theo sau mong Loạn câu dùng thương đâm nàng, cuối cùng Oa oa không khóc một bên trốn sự khống chế của Tám ngàn dặm đường một bên bắt thời giờ mà thêm máu cho Loạn câu.

Vì thế... Ở trên võ đài bốn người hình thành một vòng tròn...

bản đồ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, Loạn câu người chẳng lẽ không cho lão công người một chút mặt mũi sao, nào có lão bà nào đuổi theo đánh đập lão công như người a!”

bản đồ Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu Lột người nhất định phải chết! Ta nhất định sẽ vào acc của người đem trang bị dùng để buff máu rút hết!”

bản đồ Dũng mãnh thiện chiến: “Tám ngàn chạy mau a, đại lão gia sao có thể để cho lão bà đánh chết chứ!”

Mặt khác ba người còn lại đều không hện mà cùng nhau nghĩ thầm, người cho là ai cũng đều giống như người có thể vừa đánh nhau vừa đánh chữ hả!

Lộ Viễn một chút, tổ đội đánh nhau sợ nhất chính là trong đội ngũ có trị liệu sẽ đánh rất lâu rất dài, kéo lâu như vậy, Lộ Viễn bị Loan câu đánh cho sắp cạn máu.

Dũng mãnh thiện chiến hiển nhiên cũng hiểu được, quay đầu chuyển thương qua đánh Oa oa không khóc. Loan câu tự nhiên là muốn tới cứu vú em của mình, nằng quay người lại phong bế nội công của Lộ Viễn.

Dũng mãnh thiện chiến nhân cơ hội này dùng chiêu Thương Nguyệt, đem vú em duy nhất trên đài đánh hạ.

“Dùng toàn bộ kỹ năng, một phen bùng nổ đem Loan câu đánh chết đi, nếu không chúng ta sẽ thua.” Dũng mãnh thiện chiến ở trên yy chỉ huy.

Kỳ thật đối với Lộ Viễn mà nói như thế nào cũng được, dù sao cậu chủ yếu là đánh boss, trong hoàn cảnh kiếm khí cùng mưa hoa đầy trời mà Lộ Viễn có thể sống sót, hoàn toàn đều là dựa vào Dũng mãnh thiện chiến giúp cậu chịu hết thương tổn.

Lộ Viễn cho Oa oa không khóc một chiêu Thương Châu Thức phong bế nội công của hắn, sao đó chạy qua đánh Loan câu.

Bị hai người khống chế, Loan câu một thân trang bị dùng đi phó bản sao có thể chịu được, rất nhanh thanh máu liền thấy đầy, nhưng Lộ Viễn biết cho dù là như vậy, Oa oa không khóc cũng có thể một hơi mà thêm đầy máu cho nàng.

Cho nên cậu xoay trở lại đánh Oa oa không khóc, ngay tại thời điểm Lộ Viễn đem Oa oa không khóc chụp ngã xuống đất thì một đạo hồng quang bay qua đây.

Cậu “A” một tiếng, té trên mặt đất.

Trên đài lập tức an tĩnh lại, kỹ năng thanh âm đều đình chỉ, Lộ Viễn có điểm kỳ quái, chính mình đã chết, Oa oa không khóc hẳn là lập tức đi thêm máu cho Loan câu, vì cái gì vẫn không thấy hắn động.

Cậu liếc mắt vào bên dưới góc trái màn hình, mới thấy dòng thông báo.

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: Dũng mãnh thiện chiến đánh chết Loan câu. Loan câu không khóc, đứng lên tiếp tục lật

~Lộ Viễn đem màn hình xoay tròn đến sau lưng, mới nhìn thấy Loan câu cũng như mình đang nằm chết trên đất.

bản đồ Oa oa không khóc: “Oo..., vợ chồng song song chết trên võ đài, uyên ương đánh nhau đến chết a...”

Dũng mãnh thiện chiến cũng dừng lại, không biết là do Lộ Viễn lỗi giác hay là vì lý do gì đó mà... cậu tựa hồ nhìn thấy hai cộng râu gián trên đầu Dũng mãnh thiện chiến rung rinh rung rinh = =. Sau đó hắn chạy đến nơi xa vòng chiến, ngồi xuống tĩnh tọa hồi máu.

bản đồ Dũng mãnh thiện chiến: “Còn không mau đi tìm cái chết?”

bản đồ Oa oa không khóc: “Hiện tại đã tới thời điểm nông nô xoay người chống lại chủ nô áp bức, hết thấy phái phản động đều là hổ giấy.”

bản đồ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, lão hổ không phát uy, người khi ta là hello kitty?”

bản đồ Oa oa không khóc: “Không, người ngay cả làm hello kitty cũng không xứng.”

Dũng mãnh thiện chiến đứng lên, lên ngựa xông qua đánh Oa oa không khóc.

Oa oa không khóc đi theo phía sau Dũng mãnh thiện chiến nhiều năm như vậy, ách, là nhiều ngày như vậy, có cái gì chưa từng thấy qua, hắn cứ thế nhảy loạn trên võ đài, nhiều lần Dũng mãnh thiện chiến đem máu của hắn đánh rớt xuống phân nửa, lại được hắn một hơi tự thêm đầy trở lại.

Oa oa không khóc cùng Loan câu bất đồng, trên người hắn trang bị tốt thật sự, Dũng mãnh thiện chiến đuổi theo hắn nửa ngày cũng không đánh chết được, ngược lại chính mình thì không ổn.

Không còn cách nào, hắn tiếp tục vừa cưỡi ngựa vừa tĩnh tọa.

Lộ Viễn đã nhìn ra, đây là cái thế cục khó giải, ai cũng không có biện pháp đánh chết đối phương.

Dũng mãnh thiện chiến cùng Oa oa không khóc bắt đầu lừa dối đối phương rồi khỏi, nhưng hiển nhiên ai cũng không muốn.

Loan câu đột nhiên phát đến mặt tán gẫu.

mặt Loan câu: “Thật nhàm chán a, chúng ta đi chơi cái khác đi.”

Lộ Viễn nghĩ nghĩ.

mặt Tám ngàn dặm đường: “Đấu địa chủ, chơi mặt chược hay là phi hành kỳ?”

mặt Loan câu: “Phi hành kỳ.”

mặt Tám ngàn dặm đường: “Đi.”

Lộ Viễn mở ra qq trò chơi, cùng Loan câu tổ đội chơi trò chơi. Đùa được một lúc thì Dũng mãnh thiện chiến không ngừng ở yy gọi cậu.

“Ta sát, vừa rồi còn kém một chút, nếu cậu không chết thì tốt rồi.”

“Vú em thật tình khó đánh! Vạn Hoa lại không thiếu máu!”

“Mệt chết ta, đánh không chết a.”

Lộ Viễn tập trung tinh thần nhìn màn hình, đang lúc sắp thắng thì thành linh nghe Dũng mãnh thiện chiến rống một câu, tay run lên, liền nhấp sai nút.

Cậu phần nộ đề xuống phím F2, ở trên yy lạnh lùng nói một câu: “Ồn muốn chết, câm miệng.” Yy lập tức an tĩnh lại.

(khi muốn nói chuyện trên yy thì nhấn giữ phím f2 mới nói được, trừ khi chủ phòng thiết lập chế độ nói chuyện tự do)

Chờ Lộ Viễn chơi xong trò chơi bên đây, thì phát hiện mình đã muốn đứng ở chủ thành.

Cậu tính quan tâm một chút Dũng mãnh thiện chiến nên hỏi.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Đánh xong rồi à ? Anh đánh chết Oa oa không khóc không?”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “... Tôi có thể nói chuyện được rồi sao.”

Lộ Viễn sửng sốt, người này như thế nào nghe lời như vậy?

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “... Anh nói đi.”

Trên yy thanh âm Dũng mãnh thiện chiến đột nhiên toát ra.

“Có ai đã từng nói qua thanh âm của cậu rất êm tai không?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh có thể nói chuyện chính không?”

Lộ Viễn tiếp tục không nhanh không chậm đánh chữ.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi chỉ đánh chữ, không tiện lắm.”

“Vậy được rồi, cậu vừa rồi đi đâu vậy, cậu lại không cho tôi nói chuyện trên yy, tôi đứng ở chỗ này chat mặt cậu nửa ngày cũng không thấy trả lời.”

Loại khẩu khí ai oán này là chuyện gì xảy ra? Lộ Viễn một chút, trả lời hần: “Vừa rồi bạn học tìm tôi có việc.”

Bạn học tỏ vẻ thực vô tội, vì cái gì mỗi lần đều bị lôi ra làm tám chán a?

“Nga, đánh đủ mười trận rồi? Cậu đi làm bài tập đi?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi chuẩn bị ngủ.”

“Sớm như vậy.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Sáng mai có khóa.”

“Được rồi, tạm biệt ~ “

Lộ Viễn rời khỏi trò chơi, thẳng đến khi cậu nằm ở trên giường, mới nhớ tới...

Rốt cuộc Dũng mãnh thiện chiến có đánh chết Oa oa không khóc hay không a?

Chương 13

@# #@

13. Chương 13

Dũng mãnh thiện chiến bắt đầu cuốn lấy Lộ Viễn, nếu Lộ Viễn là một nữ sinh nũng nịu, có thể sẽ thật cao hứng theo sát ở phía sau Dũng mãnh thiện chiến mà hô “Thiên Sách ca ca hảo suất, thật mạnh nha ta thật rất thích a “, nhưng là trên thực tế cậu không phải. Đối với việc bị mang đi như vậy không chỉ không có chút cao hứng nào mà ngược lại cảm thấy mỗi ngày như vậy đều thực nhàm chán...

Hơn nữa... Kể từ sau ngày đó, Dũng mãnh thiện chiến liền cùng Lộ Viễn làm nhiệm vụ hằng ngày.

Lộ Viễn không rõ, toàn thể giới gọi người đến tank quái, Dũng mãnh thiện chiến không nên cho để cho cả hai người vào cùng một tổ mới đúng chứ.

Thật là lãng phí tài nguyên.

Mỗi ngày sẽ có ba người chơi bởi vì trong đội của họ có đến hai cái tank mà thất nghiệp.

Mỗi lần vù em tiến tổ, thấy một cái Thiên Sách một cái Thiếu Lâm, sẽ hỏi ai tank? Mỗi lần hai người đều trầm miệng một lời mà trả lời: “Ta!”

Trải qua hai người hài hòa thảo luận, ngày lễ thì Dũng mãnh thiện chiến tank, ngày chẵn Lộ Viễn tank.

Sau có thêm Oa oa không khóc cùng Loan câu cũng gia nhập vào nhóm song tank cố định của bọn họ , ngày lễ do Oa oa không khóc buff, ngày chẵn thì chuyển qua cho Loan câu ...

Vì thế bọn họ mỗi ngày đều ở trên kênh thể giới gọi: “Phó bản ngày song tank song buff tổ đội bạo lực cần một người dame ~ chỉ cần một cái thôi nga ~“

Tới thứ sáu, trên thể giới toàn kêu gọi mọi người chụp đoàn đi đánh phó bản.

Cái gọi là chụp đoàn, chính là đánh ra trang bị gì, nếu như muốn có được trang bị thì lấy tiền ra mua, ai trả giá cao sẽ được, tiền sẽ giao cho đội trưởng, đến cuối cùng, đội trưởng sẽ đem tiền đó chia đều cho mỗi người trong đoàn.

Cho nên có người đánh chụp đoàn là vì muốn mua trang bị, có người là vì muốn làm công kiếm chút tiền.

Lộ Viễn xem trên kênh thể giới các loại quảng cáo chụp đoàn, cậu đánh bản sao đã rất nhiều lần rồi, phó bản nào rớt ra trang bị gì cậu điều biết, cũng biết vài cái đoàn nổi tiếng.

Cậu rốt cục nhìn thấy tên một vị đội trưởng có điểm giao tình với mình, nhân phẩm cũng tốt đang gọi người tiến đoàn, quyết đoán xin vào.

Sau khi tiến tổ, đội trưởng liền kinh hỉ hỏi: “Đại sư, người là tank sao?”

Cậu ở kênh đoàn đội trả lời: “Phải “

Tổ đoàn trừ phi đội trưởng chính mình mang theo một cái chủ tank, nếu không tank thật sự rất khó kiếm, bình thường hai mươi bốn người đều đã đầy đủ, nhưng không có tank vẫn là đau khổ mà chờ đợi đến khi nào có tank mới có thể vào.

Lộ Viễn ở chủ thành mua một ít dược, tranh thủ đem máu của mình tăng lên... cậu nhìn nhìn trong túi đồ cái vũ khí màu cam kia, vẫn là quyết định không lấy ra dùng.

Đội trưởng còn trên kênh thể giới gọi người, kết quả Lộ Viễn thấy Dũng mãnh thiện chiến cũng tiến nhập đoàn đội.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Đây là cái gì đội?”

mặt Tám ngàn dặm đường: “đội đánh phó bản.”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Lộ Viễn vốn cho là Dũng mãnh thiện chiến sẽ rời đội, kết quả hắn không chỉ không rời đi, ngược lại nói: “Tôi cũng đi.”

Lộ Viễn lại , hắn một người chơi pvp đi đánh phó bản đoàn đội làm gì. Hơn nữa... chính mình đi thì thôi đi hắn liền đi theo để làm chi a...

Lộ Viễn đối Thiên sách cứ bám chặt mình thực không biết nói gì, nhưng Lộ Viễn từ trước đến nay lười quản người khác, nên cũng sẽ không lo nữa.

Kết quả một lát sau, Dũng mãnh thiện chiến lại mặt tán gẫu cậu.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Tám ngàn... cửa vào phó bản ở chỗ nào...”

mặt Tám ngàn dặm đường: “...”

mặt Lộ Viễn vô lực đánh mấy chữ: “Theo tôi đi.”

Đội trưởng gọi mọi người tập hợp, sau khi tất cả tiến vào phó bản, có người thấy thanh máu của Lộ Viễn, liền nói: “Tiểu hòa thượng a.”

Đội trưởng lúc này mới phục hồi tinh thần lại xem Lộ Viễn, ngạc nhiên hỏi: “Đại sư, máu người như thế nào lại ít như vậy?”

Lộ Viễn sợ phiền toái, đã nói câu: “Đạo hào, trang bị bị mất, một lần nữa tìm lại.”

Đội trưởng hảo tâm nói: “Đạo hào tìm GM buộc định trang bị còn có thể tìm về.”

(GM: game master)

Lộ Viễn lười giải thích nguyên do trong đó: “GM nói không được.”

“Tại sao có thể như vậy.”

Lộ Viễn ở trong lòng nói, thực xin lỗi GM.

Lộ Viễn trang bị thật sự không được tốt lắm, trừ bỏ hai kiện trang bị Dũng mãnh thiện chiến cho cậu, mặt khác đều là năm người cùng đánh mấy phó bản nhỏ nhất được cùng với một ít mua được bằng điểm cống hiến bang. Nhưng cậu đều đã đem tất cả cường hóa lên cấp cao, cho nên dùng nó để đi phó bản đoàn đội hai mươi lăm người là không thành vấn đề.

Mọi người tập hợp ở trước mặt boss đầu tiên, đội trưởng phân công tốt nhiệm vụ cho mọi người xong, boss đầu không để Thiên Sách vào mắt, vì thế Dũng mãnh thiện chiến hoa hoa lệ lệ mà bị xem nhẹ.

Lộ Viễn đối kỹ năng của boss am hiểu còn sâu sắc hơn so với kỹ năng của chính mình, cậu vừa hướng boss sử dụng kỹ năng, giữ chặt cừu hận, một bên nhìn thanh máu của mình.

Cũng không quên xoay qua nhìn thanh máu của Dũng mãnh thiện chiến...

Dũng mãnh thiện chiến từ đầu tới đuôi không có lên tiếng, Lộ Viễn biết hắn chưa từng đánh qua phó bản này, cũng không có ai dạy hắn, hắn chỉ có đi theo mọi người, lần đầu tiên boss ra chiêu phải lập tức tránh ra, tất cả mọi người chạy ra ngoài, hắn chậm hơn nửa nhịp liền bị dính đòn.

Lộ Viễn nhìn thanh máu của hắn cứ phập phồng lên xuống, không biết vì cái gì có điểm muốn cười.

Hắn tuy rằng đánh nhau lợi hại, nhưng là nói đến đánh phó bản, vẫn là chính mình hiểu biết hơn nhiều lắm.

Dễ dàng đánh xong boss một, đội trưởng thống kê từng chiêu gây thương.

“Dũng mãnh thiện chiến sao chiêu của ngươi sát thương thấp như vậy?”

Dũng mãnh thiện chiến bị điểm danh, đội trưởng vừa nhìn thấy trang bị của hắn, mặt đều co rút.

“Ngươi như thế nào dùng trang bị mua bằng uy danh mà đánh boss? Trang bị đánh phó bản của ngươi đâu?”

Dũng mãnh thiện chiến là ai, là người dù ở nơi nào cũng đều có thể làm cho người ta tức chết. Tuy rằng hắn đánh thấp, nhiều lần thiếu chút nữa đã chết, nhưng hắn vẫn không *** xĩa hò hét trả lời một câu: “Không có.”

“... Kia ngươi liền làm lão bản đi, ra tiền mua trang bị, nếu không ta đá ngươi.”

Đánh phó bản kiểu này, chính là không có hảo tâm mà mang theo acc nhỏ, đánh không ra thương tổn thì không thể tham gia, thuần túy là tới tìm trang bị. Như vậy đội trưởng bình thường cũng sẽ không thiên vị cho ai.

Mọi người không có nghĩa vụ phải mang theo acc nhỏ, làm đại gia tiêu phí ít tiền, chia cho mọi người mới vui vẻ cả làng.

Dũng mãnh thiện chiến một hơi liền đáp ứng.

Kết quả tên này chính là coi tiền như rác, ra cái trang bị gì của Thiên Sách hắn đều mua, vài kiện trang bị rác rưởi hắn cũng thu nốt.

Lộ Viễn lại bị hắn làm tức chết.

mật Tám ngàn dặm đường: “Đừng cái gì cũng đều mua a.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Không có việc gì, tôi có tiền.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Quên đi, lười quản hắn.

Lại nói tiếp cũng kỳ quái... Một đường đều ra trang bị của Thiên Sách, liền như vậy chỉ cho một mình Dũng mãnh thiện chiến hưởng, đoàn đội người người đều oán giận.

Lộ Viễn cũng buồn bực, như thế nào không ra một kiện trang bị Thiếu Lâm a?

Boss sau một cái so với trước càng khó đánh, Dũng mãnh thiện chiến theo đường cận chiến, luôn cùng chủ tank đứng chung một chỗ. Đoàn luôn luôn có đủ loại rối rắm, mọi người bị boss đuổi đến ngao ngao kêu, nhiều lần bởi vì giảm quân số mà toàn đoàn bị diệt.

Lộ Viễn yên lặng nhìn thanh máu của Dũng mãnh thiện chiến, nhìn hắn sử dụng các chiêu giảm thương, đôi lúc boss sẽ di chuyển sang chỗ khác mà hắn lại đánh cận chiến, bởi vì chưa quen thuộc kỹ năng của boss, nên chỉ có thể ngây ngốc đứng tại chỗ.

Lộ Viễn tay vừa nhấc... liền cấp cho hắn bộ cái Xả Thân Quyết...

Tự hổ uy ứng, xá sinh xả thân, vì đội hữu chỉ định thừa nhận thương tổn trong 10 giây.

Dọc theo đường đi, Lộ Viễn lén lút giúp Dũng mãnh thiện chiến thừa nhận rất nhiều lần thương tổn, kết quả vẫn bị đội trưởng phát hiện.

Đội trưởng ở yy kêu: “Đại sư, ngươi cấp Thiên Sách xả thân làm gì? Ngươi muốn xả thân cũng phải xả thân thay cho vú em a.”

Vì thế đoàn đội mọi người bắt đầu thảo luận.

“Oa, bọn họ là cùng một bang hội a.”

“Có phải hay không chính là cơ hữu trong truyền thuyết?”

“~~ cơ hữu thật tuyệt, cơ hữu vạn tuế ~”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cảm ơn.”

mặt Tám ngàn dặm đường: “kỳ thật tôi ăn sai đó”.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Lộ Viễn mới không thừa nhận cậu cấp một cái Thiên Sách xả thân đầu.

Đánh xong vài boss, đều không có rút ra trang bị của Thiếu Lâm, hôm nay thật sự là đen mà. Lại thêm một boss ngã xuống, Lộ Viễn đã muốn không ôm hy vọng gì.

Dũng mãnh thiện chiến đến gần thi thể của boss, xoay người sờ soạng một chút.

Kết quả sờ ra được một cây côn nội phòng của Thiếu Lâm.

Lộ Viễn trầm mặc nhìn cây côn kia.

Tuy rằng trong đoàn có ít người chơi Thiếu Lâm, Lộ Viễn vốn cho là sẽ không tốn nhiều tiền để mua, chính là có một cái hòa thượng xa lạ tựa hồ cũng muốn cái vũ khí này, trong tình thế bắt buộc càng không ngừng cùng Lộ Viễn nâng giá.

Giá đã lên tới tám ngàn vàng.

Lộ Viễn thở dài, vừa định đánh cái giá chín ngàn vàng ở trên kênh đoàn đội, kết quả cậu liền thấy Dũng mãnh thiện chiến ở kênh đoàn đội đánh chữ: “chín ngàn.”

mặt Tám ngàn dặm đường: “Anh làm gì?”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi so với cậu có nhiều tiền hơn.”

mặt Tám ngàn dặm đường: “...”

Mọi người đổi nửa đường nhảy ra một Trình Giảo Kim thực kinh ngạc.

“Thiên Sách người mua côn của Thiếu lâm làm gì?”

“Thiên Sách là mua cho đại sư đi?”

“Oa, quả nhiên là cơ hữu.”

“Ước gì có cơ hữu cũng thay ta mua trang bị a %>_% “

Lộ Viễn có một chút khiếp sợ, ngoài ra còn có một chút, thật sự cũng chỉ có một chút, ân, chính là một chút cảm động nga...

Kết quả Dũng mãnh thiện chiến này lên mặt, nhất thời đắc ý vênh váo, nói một câu: “Mặc kệ người ra nhiều ít, ta đều so người cao hơn một ngàn vàng, nhất định phải mua cho Tám ngàn dặm đường.”

Vì thế tên hòa thượng kia nói một câu: “Ta đây ra hai mươi ngàn vàng?”

Tất cả mọi người an tĩnh lại.

Thiếu Lâm bởi vì ít người chơi, trang bị phân phối phần lớn rất hài hòa, một cái trang bị phó bản bình thường giá lên đến hai mươi ngàn vàng tình huống này thật không nhiều lắm.

đoàn đội Dũng mãnh thiện chiến: “Ta ra hai mươi một ngàn.”

Lộ Viễn đầu óc nóng lên.

đoàn đội Tám ngàn dặm đường: “Anh ngốc a, đội trưởng ta từ bỏ.”

đoàn đội Dũng mãnh thiện chiến: “Đây không phải là chụp đoàn sao? Tiền ta ra, phải nghe theo lời ta, đội trưởng ta ra hai mươi một ngàn, đem trang bị phân cho Tám ngàn dặm đường đi.”

Lộ Viễn cơ hồ muốn xuyên theo dây mạng bay qua bên kia nắm lấy cổ áo của Dũng mãnh thiện chiến, đem hần mắng to một chút.

Sao có người ngốc đến như vậy a!

Vũ khí lần này lấy không được thì chờ lần sau, lãng phí tiền làm gì.

Hơn nữa cậu nhớ tới cái vũ khí màu cam nằm trong túi trang bị của mình, trong lòng giống như bị cái gì đó quán lấy vậy.

Đoàn đội mọi người ồn ào, nếu như dùng hai mươi một ngàn vàng mua một cái vũ khí, vậy tiền phân chia cho mọi người cũng nhiều lắm.

May mắn đội trưởng trước kia có quen Lộ Viễn, nhân phẩm cũng tốt, nghĩ tới nghĩ lui, cắn răng buông tha cho hai mươi một ngàn vàng đã muốn tới tay, đối Lộ Viễn nói: “Đừng nâng giá như vậy, vẫn là theo chín ngàn bắt đầu tăng từ từ đi.”

Tên hòa thượng kia rút cuộc lui từng bước: “Tính rồi, ta bỏ qua, kỳ thật ta cũng không cần lắm cái vũ khí này, chỉ là một cái vũ khí bình thường thôi, không có cũng được.”

Cuối cùng, giá chín ngàn vàng đem vũ khí phân cho Lộ Viễn, thời điểm trả tiền hai người lại cãi nhau, Dững mãnh thiện chiến muốn trả tiền, nhưng Lộ Viễn nói cái gì đều không chịu. Đội trưởng do dự một chút, vẫn là thu tiền của Lộ Viễn.

Đánh xong đi ra, Lộ Viễn rời đội, dững mãnh thiện chiến vừa muốn cùng cậu tổ đội mới.

Lộ Viễn nheo lại ánh mắt, nhấp cựa tuyệt.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Làm sao vậy? Đi làm nhiệm vụ tiếp a.”

Lộ Viễn đánh cái xem thường.

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh vì cái gì phải làm như vậy?”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Làm cái gì?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Giúp tôi mua trang bị.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Tôi có tiền.”

Lộ Viễn thiếu chút nữa hộc máu.

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi đánh chụp đoàn, liên quan gì đến anh?”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Tôi có tiền a.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi biết anh có tiền, nhưng anh có tiền cũng đừng dùng trên người của tôi.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Bởi vì tôi có tiền, tại sao lại không thể dùng trên người cậu?”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Lộ Viễn nháy mắt có loại ảo giác, cảm thấy chính mình bị bao dưỡng.

Oo...oO

Lộ Viễn nhìn trên màn ảnh Thiên sách uy phong lẫm lẫm, cứ nhiên theo trên mặt của hắn nhìn ra một tia ngốc ngốc, lại thuộc loại kẻ có tiền, tiêu tiền không đau lòng đến thiên chân vô tà (==.#)

mật Dững mãnh thiện chiến: “Lần sau đừng tham gia loại này đoàn đội nữa, còn muốn cùng người khác tranh đồ, bang chúng ta tự mình tổ đoàn đi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Rất ngu cũng thực khờ dại.

Lộ Viễn lười cùng hắn giải thích, hắn còn tưởng rằng đánh một cái phó bản thực dễ dàng sao. Chỉ bằng người trong bang ngay cả cửa vào phó bản ở đâu còn không biết, toàn bộ diệt đoàn không hơn mười lần cậu liền không theo họ Lộ nữa.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Vì thế đi làm nhiệm vụ ngày không?”

Lộ Viễn rút cục nhận định, nói thêm gì đi nữa cũng là vô ích... Liền ngoan ngoan bị tha đi làm nhiệm vụ hằng ngày.

Chương 14

Chương trước đã post hình Ngũ Độc nên giờ tới Đường Môn a

Ta theo Đường Độc.....

@# #@

14. Chương 14

Không biết vì cái gì, Lộ Viễn cảm giác giống như mình bị đá kích, héo héo theo sát ở phía sau Dững mãnh thiện chiến làm nhiệm vụ.

Làm xong thời gian cũng không sớm, bang hội những người khác đã sớm tham gia chiến trường hết rồi, Dững mãnh thiện chiến một người còn muốn đi chiến trường nhưng Lộ Viễn nói như thế nào cũng không đi.

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Cậu này tiểu bằng hữu, vẫn là người trẻ nhưng so với tôi đại thúc ngũ còn sớm hơn.”

Ngủ sớm dậy sớm thân thể mới khỏe? Hơn nữa

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “= = đại thúc? Tôi như thế nào cảm thấy được anh là học sinh tiểu học còn vì nhận được tiền mừng tuổi mà nơi nơi chạy loạn.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, tiểu tử tôi so cậu lớn hơn nhiều lắm đó.”

Lộ Viễn tỏ vẻ hoàn toàn không tin.

Bất quá cậu lười cùng Dững mãnh thiện tranh cãi.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi muốn đi ngủ.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Vậy được rồi, ngày mai công phòng chiến, nhớ rõ đến tham gia.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ngày mai tôi có việc, không đi được.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Cái gì? Tham gia công phòng chiến, cuối tuần có thể thăng cấp chiến giới, thăng cấp chiến giới mới có thể mua được trang bị a.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “... Đây tôi biết, nhưng tôi có việc.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Được rồi, cậu qq nhiều ít?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “... Làm gì?”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Thêm cậu a.”

Lộ Viễn khóe miệng co rút một chút, tổng cảm thấy được Dững mãnh thiện chiến xâm lấn cuộc sống của cậu quá mức nhanh chóng, nhưng là không thể không cho hắn tên trên qq (QQ giống như yahoo bên việt nam mình thì phải)

Vì thế Lộ Viễn lại một lần nữa thỏa hiệp.

Bỏ thêm qq, Dững mãnh thiện chiến dùng qq nói chuyện với cậu.

“Đem tài khoản của cậu nói cho tôi biết.”

Lộ Viễn lại sửng sốt.

“Để làm chi?”

“Giúp cậu tham gia công phòng.”

“...”

Lộ Viễn nghĩ thầm, tôi là gì của anh chứ, để bụng như vậy tôi chịu không nổi.

“Không cần.”

“Kia không được, công phòng mà không kiếm chiến giới rất uống phí.”

“Vậy anh thì sao, không tham gia à?”

“Cậu không cần phải xen vào, dù sao bình thường ngày nào tôi cũng đi giết người, vừa vặn cuối tuần này cho bọn chính khí nghỉ ngơi.”

Dũng mãnh thiện chiến dừng một chút, nói: “Cậu sẽ không phải đang sợ tôi sẽ đạo hào của cậu đi?”

Lộ Viễn không nói gì: “...”

Thấy thế nào mình cũng không có nhiều tiền như anh ta.

“Cậu nếu không nói cho tôi biết, tôi đành phải đi tìm Loan câu.”

Anh cho là Loan câu sẽ nói cho anh biết sao?

Có lần đầu sẽ có lần hai, có lần hai... Cũng đừng nghĩ muốn xoay người.

Vì thế Lộ Viễn lại thỏa hiệp, đem tài khoản mật mã của mình nói cho Dũng mãnh thiện chiến biết. Tuy rằng cậu hôm nay lấy được vũ khí, nhưng cảm giác vô cùng mệt mỏi.

Ở qq cùng Dũng mãnh thiện chiến trò chuyện một chút, cậu liền vội vàng thoát game.

Chờ Lộ Viễn thoát rồi, cậu mới nhớ tới nếu như Dũng mãnh thiện chiến chạy tới kho hàng của mình rồi nhìn thấy cái vũ khí màu cam thì làm sao bây giờ?

Hắn có thể hay không sẽ nghĩ chính mình đã có vũ khí cam, còn đi mua vũ khí như vậy thật thần kinh a?

Hai ngày cuối tuần Lộ Viễn đi theo đàn anh làm một cái đồ án thiết kế, cậu ngồi ở bên cạnh đàn anh mà tâm thần không yên.

Dũng mãnh thiện chiến có thể hay không dùng tài khoản của mình đi làm một ít chuyện không thể cho ai biết.

Tỷ như dùng tài khoản của cậu ở trên kênh thể giới mắng chửi người khác, dùng tài khoản của cậu đi đánh phó bản nhưng không giữ được cừu hận của boss, dùng tài khoản của cậu đi đùa giỡn thiếu nam thiếu nữ nhà lành.

Có thể hay không dùng tài khoản của cậu đi...

Lộ Viễn vẫn luôn cảm thấy chính mình là một người bình tĩnh. Không nói cái gì thái sơn đổ ngay trước mắt mà không đổi sắc, ít nhất bầu trời rơi xuống mấy thứ linh tinh gì đó vẫn có thể gắng giữ tĩnh táo cũng không có vấn đề gì, nhưng là đối diện Dũng mãnh thiện chiến, luôn luôn cái kiểu ông nói gà bà nói vịt cảm giác thật sự vô lực.

Lộ Viễn càng hối hận tại sao lại đem tài khoản nói cho Dũng mãnh thiện chiến, cậu thật sự chỉ muốn mỗi ngày tùy tiện vui đùa một chút mà thôi, trang bị phó bản là đủ dùng rồi, trang bị uy danh và vân vân lại không cần phải gấp.

Bất quá chơi trò chơi không thể ảnh hưởng nguyên tắc học tập, Lộ Viễn vẫn là thành thành thật thật đi theo đàn anh học hỏi, ở bên ngoài làm việc đến hai ngày.

Chờ đến sáng sớm thứ hai, Lộ Viễn mới trở về trường học, cậu vừa về trực tiếp lên lớp, giữ vững tinh thần trải qua khóa học, sau trở lại ký túc xá, cậu liền mở ra máy tính, đăng nhập trò chơi.

Thời gian lâu không lên, game lại được bảo trì.

Chờ Lộ Viễn bò lên được trò chơi, không trung một mảnh sáng sủa, ngàn dặm không mây.

Thế giới hòa bình, cái gì cũng không phát sinh.

Nhân vật của Lộ Viễn đứng ở chủ thành, Lộ Viễn nhìn nhìn, trái đi một chút phải chạy một chút, bình thường thật sự. Lộ Viễn mới thở ra một hơi khí, điểm vào xem trang bị, liền phát hiện có vài món trang bị phẩm chất cao mua bằng điểm uy danh, quan trọng hơn chính là mỗi một kiện trang bị đều được cường hóa đến cấp cao nhất, khảm loại đá tốt nhất.

Lộ Viễn ngẩng đầu, nhìn xem bầu trời xanh trong , trong lòng mặc niệm.

Tâm bình khí hòa, tâm bình khí hòa.

Chẳng lẽ là Dũng mãnh thiện chiến thiếu tiền cậu sao? Lộ Viễn thật sự không rõ Dũng mãnh thiện chiến vì cái gì đối tốt với mình như vậy, cậu cũng thật sự không có biện pháp cư xử bình thường trước những việc mà Dũng mãnh thiện chiến đã làm cho mình.

Nếu... Mình là một tiểu cô nương...

Vậy hành vi này của Dũng mãnh thiện chiến quả thực chính là đang theo đuổi cậu...

Lộ Viễn nhìn xem nhân vật của mình... Đầu trợ tiểu hòa thượng = =, hoàn toàn nhìn không ra làm sao đáng giá để theo đuổi.

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, Lộ Viễn thấy trên kênh bang hội toát ra tin tức của hệ thống, Dũng mãnh thiện chiến lên mạng.

Cậu thấy Dũng mãnh thiện chiến ở bên cạnh mình xông ra.

Dũng mãnh thiện chiến vừa lên game, liền phát qua chỗ Lộ Viễn một lời mời tổ đội.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Đi, làm nhiệm vụ hằng ngày đi.”

Hắn khẩu khí bình thường, Lộ Viễn lại cảm thấy có phải hay không chính mình chuyện bé xé ra to, kể có tiền trời sinh chính là nhiều tiền nhiều đến hoảng, không xài thì sẽ không thoải mái đi.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Bang chủ, cảm ơn.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Này có là gì, cậu cường đại chính là tôi cường đại ha ha, hơn nữa đừng kêu bang chủ, xa lạ lắm, gọi tôi Kiều ca đi.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

Đánh chết cũng không kêu ra miệng.

Lộ Viễn cho là ngày sẽ như vậy bình bình lạng lạng mà trôi qua, nhưng hiển nhiên cậu đã đánh giá thấp vận xui gần đây của cậu rồi. Ngay khi Lộ Viễn cùng Dũng mãnh thiện chiến càng ngày càng hài hòa, trang bị càng ngày càng tốt hơn, cậu cứ theo lẽ thường cùng Dũng mãnh thiện chiến, Loạn câu còn có Oa oa không khóc làm nhiệm vụ hằng ngày, đột nhiên nhận được tin mật của Hư không trăm không ngớt.

mật Hư không trăm không ngớt: “Bát ca... Ta sai lầm rồi... Người dừng tay đi.”

Lộ Viễn sửng sốt, có ý tứ gì? Cậu đều đã nhanh đem người này xóa sạch trong trí nhớ rồi, hắn đột nhiên mật tán gẫu như vậy là có ý gì?

mật Tám ngàn dặm đường: “?”

mật Hư không trăm không ngớt: “Ta trước kia có làm cái gì thực có lỗi với người, thì cũng xin người tha thứ cho ta, người nói người trong bang các người dừng tay đi, ta bị đuổi theo gần một tháng rồi, ta vừa lên mạng đã có người đánh ta, ta hoàn toàn không ra được khỏi thành, làm nhiệm vụ hằng ngày chỉ cần chạy trốn chậm một chút sẽ bị giết ngay lập tức.”

mật Hư không trăm không ngớt: “Chớ nói chi là tổ đoàn đánh phó bản, ta căn bản không có cách nào đến cửa phó bản. Hiện tại ta đang nằm chết dưới đất mà chat mật với người này, Bát ca, xem như ta cầu người, người gọi bọn hắn dừng tay đi a.”

mật Hư không trăm không ngớt: “Ta hiện tại đang ở Phong hoa cốc, người tới mà xem.”

Lộ Viễn nhìn những lời này, đánh phó bản hằng ngày đánh tới một nửa, lập tức ngừng lại.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Bang chủ, người cho người trong bang truy sát Hư không?”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “A, hình như là có chuyện như vậy, tôi đều đã quên, ha ha.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh nói mọi người dừng tay đi.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Vì cái gì, giết vài lần cũng không có gì, cùng lắm thì tôi cho hắn ít tiền đi sửa trang bị thôi”.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

mật Hư không trầm không ngớt: “Bát ca, người tới nhìn xem đi, xem ta hiện tại bị đánh thành dạng gì, cũng bởi vì ta ngốc liên như vậy giết ta a?”

Lộ Viễn nheo lại ánh mắt, tuy rằng nhân phẩm Hư không có chút vấn đề, nhưng chuyện cũng đã xảy ra lâu, hiện tại đã không còn tình nghĩa cậu cũng không nguyện ý cùng hắn dây dưa công kích.

Cậu lần trước đáp ứng phá hủy trang bị chính là đã nhất đao lưỡng đoạn, mang ý niệm từ nay về sau không can thiệp chuyện của đối phương nữa.

Hiện tại người trong bang đi giết Hư không, nhất định là vì giúp cậu trả thù, mình không thể mặc kệ được.

Vì thế Lộ Viễn bỏ luôn phó bản đã đánh được một nửa, trực tiếp bay đến Phong hoa cốc.

Tại cửa Dịch Hoa Cung ở Phong hoa cốc, Lộ Viễn nhìn thấy có vài người trong bang đang đứng bên cạnh thi thể Hư không trầm không ngớt, bên ngoài còn đứng vài tên Cửu cung các.

Trong bang mấy người kia, Lộ Viễn có nhận thức được Diệp Minh Liễu .

Hư không tại chỗ sống lại, dựa vào buff vô địch hướng cửa phó bản mà chạy qua, nhưng một chút đã bị đánh trở về, Diệp Minh Liễu là một Tầng Kiểm, dùng chiêu đẩy Hư không ra xa, làm cho hắn càng cách cửa vào phó bản hơn, sau đó có vài người xông lên đem hắn đánh chết.

phụ cận Diệp Minh Liễu: “ , người cũng đừng ngoan cố, chúng ta chắc chắn sẽ không cho người vào được phó bản, ngoan ngoãn về doanh địa sống lại, tắm rửa rồi đi ngủ đi ~ “

Hư không trầm không ngớt hiển nhiên nhìn thấy Lộ Viễn, tiếp tục mật tán gẫu cậu.

mật Hư không trầm không ngớt: “Sau khi người lui bang, chúng ta liền không có chủ tank, trên thế giới thu người cũng không có, kế hoạch khai hoang chỉ có thể buông tha .Hiện tại chúng ta đang bồi dưỡng hòa thượng mới làm tank, nhưng người bên bang các người không để ta tiến vào phó bản.”

mật Hư không trầm không ngớt: “Lúc trước là người nói về sau chúng ta không can thiệp chuyện của nhau, hiện tại tính là cái gì?”

Tác giả có lời muốn nói:

Nhờ người tới xem văn không sai biệt lắm bất quá bao tay cùng giày phòng ngự căn bản không cần công thức cũng có thể làm ra được, chỉ cần đạt may vá cấp 80 sau đó đi tìm thầy dạy may cao cấp học là có thể may ra được – được rồi hy vọng tha thứ ta rất dài dòng.

Đây là sơ sót của ta ha ha, kỳ thật ta thật không biết chuyện này... Ta học chính là nấu nướng a.

Chương 15

Mạc Vũ thiếu gia aaaaaaaaaaaaaa*quần quai* *quần quéo* *tung hoa* *tung bông* *bung lụa* *đốt pháo hoa*.*chảy nước miếng...*****

Tình yêu của mình a, vì anh ấy mà mình quyết tâm vào Ác nhân cốc aaa

____@#_____#@_____

15. Chương 15

Người bên Cửu cung các nhìn Hư không trăm không ngớt bị giết tới giết đi, nhưng cũng chỉ đứng ở bên cạnh nhìn mà không đi lên hỗ trợ. Không biết là do Hư không phân phó như vậy, hay là nhóm người kia cũng sợ chết.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Tám ngàn, cậu tại sao lại chạy đi mất vậy? Phó bản còn chưa có đánh xong mà?”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu đến Phong hoa cốc làm chi?”

Lộ Viễn không để ý tới Dũng mãnh thiện chiến, mà là ở bang hội thảo luận.

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Các người đừng giết Hư không trăm không ngớt được không?”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Vì sao? Lão đại nói muốn giết hắn.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Bang chủ là vì giúp ta, hiện tại ta cùng hắn đã thanh toán xong, đừng giết nữa.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Chỉ cần hắn về doanh địa hồi sinh, chúng ta liền không giết nữa, chính là hắn cố chấp phải sống lại tại chỗ để bọn ta giết đầy thời, hiện tại chúng ta rời đi không phải tốn công sức từ này đến giờ sao cũng thật mất mặt.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu Liễu các người giải tán đi.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Không!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Người lặp lại lần nữa?”

bang hội Diệp Minh Liễu: “... Được rồi.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “A, a a, cực kỳ mất mặt a!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Ít nói nhảm!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Tám ngàn nhanh trở về đánh tiếp này!”

Kết quả Lộ Viễn lại thấy Diệp Minh Liễu ở Phong hoa cốc đối Hư không trăm không ngớt khiêu khích.

phụ cận Diệp Minh Liễu: “Lần này tha cho người, lần sau lại tiếp tục.”

Lộ Viễn buồn bực một chút, còn có lần sau nữa a.

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “...”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Lần sau cũng bỏ qua đi.”

phụ cận Diệp Minh Liễu: “Không, vì cái gì ta phải nghe người.”

Lộ Viễn thở dài, sự tình tuy rằng do cậu gây ra, nhưng cậu đã không thể không chế nữa rồi.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Còn chần chờ cái gì? Tám ngàn nhanh trở về đánh tiếp này!”

Lộ Viễn nghĩ nghĩ, chỉ có đợi nói riêng cùng Dũng mãnh thiện chiến, nói hắn bảo người trong bang dừng lại, hiện tại trước đem cái tên sát thần này tiễn đi trước rồi nói sau.

phụ cận Diệp Minh Liễu: “Được rồi được rồi, lần này tan.”

Diệp Minh Liễu mới vừa nói xong, liền thấy trong phó bản Dịch hoa cung có rất nhiều kẻ đầu mang tên màu đỏ truyền tống ra ngoài.

Lộ Viễn nheo lại ánh mắt.

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Là kẻ nào dám giết người phe chính khí bọn ta?”

Sau khi những lời này toát ra ở kênh phụ cận, Hư không trăm không ngớt lập tức sống lại, chỉ vào Lộ Viễn cùng Diệp Minh Liễu nói: “Chính là bọn họ, lão Hạ, người giúp ta làm chủ.”

Lộ Viễn lúc này mới hiểu được, Hư không trăm không ngớt mật tán gẫu cậu đồng thời cũng đi kêu người bên Hạo khí mình, hẳn kêu mình lại đây xem hẳn một cái, chính là vì muốn đem người Phiêu Kị doanh một lưới bắt hết.

Phiêu Kị doanh, đương nhiên cũng bao gồm cả Lộ Viễn.

Lộ Viễn khoe miệng co rúm một chút.

phụ cận Diệp Minh Liễu: “Làm ơn a, thật trùng hợp nhĩ chỉ huy phe chính khí, tính ra thì có tới hai đoàn lận a, hai đoàn người đến vây đánh chúng ta chỉ có vài người? Chỉ huy phe chính khí có phải hay không bình thường nhân nhĩ đến trướng đều đau (= =), chuyện của một tên tiểu nhân Hư không trăm không ngớt cũng tới quản.”

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Chớ dữ ai cũng có quyền giết, Hạo Nhiên Chính Khí, thiên địa trường tồn.”

phụ cận Diệp Minh Liễu: “...”

Hạ Lạc Khắc – chỉ huy bên phe Hạo khí mình luôn luôn thích nói chuyện văn vẻ... Lộ Viễn nguyên lai lúc trước dầu gì cũng là người bên chính khí, tuy rằng không thường tham gia hoạt động của trận doanh, nhưng trên yy nói chuyện của trận doanh cũng thường nghe vị Hạ Lạc Khắc này nói chuyện.

Rõ ràng là trò chơi mang phong cách võ hiệp cổ trang không nên dùng chữ cái tiếng Anh đặt tên, nhưng hẳn lại cố tình đặt một cái tên tiếng anh, đặt tên tiếng anh coi như thôi đi, đằng này hẳn nói chuyện khẩu khí lại hoàn toàn mang phong cách cổ trang...

Người này đầu óc có vấn đề đi?

Đương nhiên Lộ Viễn không biết Hạ Lạc Khắc kỳ thật là cậu của Dũng mãnh thiện chiến...

Người bên Hạo khí mình lập tức đem đám người Lộ Viễn vây quanh.

đội ngũ Diệp Minh Liễu: “Đại sư, người xem đi, làm người tốt chỉ để bị khi dễ.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

Lộ Viễn cảm giác ghen ghét vạn phần, cậu thật sự không nghĩ tới cái dạng này, nhưng là cậu hiện tại nói chuyện một chút phân lượng đều không có, ai cũng khuyên không được.

Mắt thấy có thể sẽ bị giết, Hư không trăm không ngớt đứng ở phía sau Hạ Lạc Khắc, cấp Lộ Viễn phát qua mật tán gẫu.

mật Hư không trăm không ngớt: “Bọn họ giết ta mấy lần, ta sẽ cho người chết mấy lần.”

Lộ Viễn không nói gì.

Năm nay đắc tội tiểu nhân, là cậu mềm lòng.

Bất quá... Người này a, một mặt lại giả vờ đáng thương, một mặt lại cáo mượn oai hùm mà kêu ngạo có một hay không!

Lộ Viễn xem khó thoát khỏi cái chết, chuẩn bị thoát ra, kết quả lúc này lại có người theo Dịch hoa cung truyền tống lại đây.

phụ cận Loạn câu: “Ta sát, lão nương đã lâu không lên sân khấu, cũng không ai thèm nhớ lão nương mới là chính thất.”

Loạn câu cầm lưỡng kiếm đã chạy tới, đứng ở bên cạnh Lộ Viễn. Theo sát sau lưng nàng chính là Oa oa không khóc, Oa oa không khóc chuyển động cây bút trong tay, quảng cho mọi người một cái buff.

phụ cận Oa oa không khóc: “Mọi người khỏe, ta là người xách giày của chính thất, thỉnh xem nhẹ ta, không cần đánh ta nga ~ “

Tiếp theo Lộ Viễn thấy Dũng mãnh thiện chiến ở trên bang hội đánh chữ.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Phong hoa cốc cổng Địch hoa cung tập hợp! Kéo bè kéo lũ đánh nhau!”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Phong hoa cốc cổng Địch hoa cung tập hợp! Kéo bè kéo lũ đánh nhau!”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Phong hoa cốc cổng Địch hoa cung tập hợp! Kéo bè kéo lũ đánh nhau!”

Lộ Viễn thấy đội ngũ được chuyển thành nhóm, không ngừng có người tiến vào.

Rầm một chút, ở truyền tống điểm lại tới rất nhiều người đỉnh đầu tên màu xanh, mọi người trên đầu đều phủ Phiêu Kị doanh ba chữ.

Đột nhiên có rất nhiều người đứng ở phía Lộ Viễn bên này.

Lộ Viễn tuy rằng biết kỳ thật mọi người không phải vì cậu mà đến, nhưng mới vừa rồi còn tứ cố vô thân, hiện tại đột nhiên có người đến hỗ trợ, cậu cũng cảm động một chút.

Dũng mãnh thiện chiến rốt cục cũng đã tới, hẩn nhìn đến Hạ Lạc Khắc, cước bộ dừng một chút, sau đó mới chạy đến trước mặt Lộ Viễn.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu là tên ngu ngốc.”

mặt Tám ngàn dặm đường: “...”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi phải nói là cậu đơn thuần hay là đơn thuần đến nỗi không biết mình đơn thuần?”

mặt Tám ngàn dặm đường: “...”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Hẩn bảo cậu vứt trang bị cậu liền thực đem trang bị vứt mất, gọi cậu đến Phong hoa cốc cậu liền thực đi tìm cái chết, cậu nghe lời hẩn như vậy, tôi cảm thấy áp lực thực lớn a.”

Tám ngàn dặm đường yên lặng xem Dũng mãnh thiện chiến lải nhải, cậu không biết đồng thời bên đây Dũng mãnh thiện chiến cũng đang cùng Hạ Lạc Khắc mặt tán gẫu.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, ngươi làm như vậy mà được à? Cư nhiên đến đây giết người trong bang của ta.”

mặt Hạ Lạc Khắc: “Ngoan cháu ngoại trai, ta cũng không muốn chúng ta cốt nhục tương tàn, nhưng là do lão bà của Hư không cùng hẩn cứ chạy tới y y não loạn nhiều lần, ta nếu không ra mặt thì không được.”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, ai với ngươi cốt nhục tương tàn, đánh liền đánh, em gái ngươi”.

mặt Hạ Lạc Khắc: “Em gái ta ngươi còn phải kêu một tiếng Dì đó, không cần loạn mắng a.”

Đỏ xanh hai bên trận doanh mặt đối mặt, mắt to trừng mắt nhỏ, lãnh đạo hai bên không nói gì, tất cả mọi người đều không dám lộn xộn.

Thẳng đến Dũng mãnh thiện chiến rống lên một câu.

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Thất thần chờ mang thai à, muốn đánh liền đánh!”

Vì thế rầm...

Tất cả mọi người nhào vô đánh tiếp...

Phong Hoa Cốc :

Cổng vào Địch Hoa Cung :

Qua cổng vào sẽ tới vùng nước == thánh điện mới đúng :

Từ thánh điện nhìn ra cổng :

Cổng vào phó bản Dịch Hoa Cung : có 4 cái lặn: một tiền sơn ĐHC, một hậu sơn ĐHC, hai cái thánh điện ĐHC. Mình chỉ chụp 2 cái thôi a

Phong Hoa Cốc là nơi lần đầu mình gặp Mạc Vũ thiếu gia sau khi thiếu gia trưởng thành (lần gặp đầu tiên lúc thiếu gia còn nhỏ là ở Đạo Hương Thôn), nhìn thiếu gia giống Sasuke ghê luôn ấy:

Chương 16

Mục Huyền Anh. Là anh công của Mạc Vũ thiếu gia (theo suy nghĩ của mình)

Tên thân mật mà thiếu gia gọi là Mao Mao, ngược lại anh ấy gọi thiếu gia là Tiểu Vũ.

Dựa theo cốt truyện của game thì 2 người này bắn hint tung tóe, là cặp hot nhất trong Kiếm tam.

_____@#_____#@_____

16. Chương 16

Phong hoa cốc.

Nơi này được xưng là bãi tha ma của võ lâm nhân sĩ, truyền thuyết kể rằng những rừng cây phong diệp nơi đây đều là bị máu tươi của người trong võ lâm nhiễm hồng.

Đầy khắp núi đồi rừng cây phong diệp giống ngọn lửa mà lay động, mà so với phong diệp càng thêm hồng...

Là tên đỏ của kẻ thù a (= =).

Khi Dũng mãnh thiện chiến ra lệnh một tiếng, bang chúng Phiêu Kị doanh liền cùng đệ tử Hạo Khí Minh đây đưa.

Hạ Lạc Khắc vẫn tiếp tục mật tán gẫu cùng Dũng mãnh thiện chiến.

mật Hạ Lạc Khắc: “Ngoan cháu ngoại trai, các người để nhóm bọn ta giết vài lần là được rồi, ta coi như là hoàn thành nhiệm vụ, chúng ta liền quay về.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Vô nghĩa! Sao bọn người không để cho ta giết vài lần?”

mật Hạ Lạc Khắc: “Tên Hư không trăm không ngót cùng lão bà của hắn cứ mỗi lần công phòng đều chạy lên yy nháo, nào ta sắp chịu không nổi rồi, không ở trước mặt giải quyết một chút thì không được, tốt xấu gì ta cũng là chỉ huy bên Hạo khí minh.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Chuyện của người liên quan gì ta.”

mật Hạ Lạc Khắc: “Cháu ngoại trai người thật không đáng yêu.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, Lý Thiên Nhai người tên xú tiểu tử.”

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Cái gọi là hiu quạnh, gió thu phát lạnh lòng, linh đình phong diệp ánh sắc hồng. Quay đầu trong núi đường không thấy, chỉ có nhận bay quá trời cao.”

Tất cả mọi người một chút, chỉ có Hư không trăm không ngót chân chó nên phụ họa theo

phụ cận Hư không trăm không ngót: “Thật là hay a!”

Vì thế cũng chỉ có thể tiếp tục đánh nhau.

Lộ Viễn bị vây ở giữa một rừng tên đỏ, Loan câu thêm máu cho cậu, Oa oa không khóc lại càng không cần nói, vì thế hai cái vú em một trái một phải làm tốt nhiệm vụ của mình, thêm đến thiếu chút cậu phun máu luôn.

Nơi bọn họ đánh nhau vừa vặn là cửa vào phó bản Dịch hoa cung, phó bản Dịch hoa cung này chính là nơi cũng có vài cái đoàn đội lớn đến, đều từ nơi này đi vào, vốn chính là địa phương có số lượng người khá đông đúc.

Ác nhân cốc, Hạo khí mình ở đây đánh nhau, khó tránh khỏi đánh tới người đi ngang qua, người qua đường không đánh trả coi như xong, mà nếu đánh trả thì sẽ mở dạng phe, một khi đã mở dạng phe rồi thì liền khó tránh khỏi bị giết, bị giết sẽ lên kênh phe hoặc là trên thế giới mạng chữi...

Vì thế mọi người hô bằng dẫn bạn, một trận đánh người đến càng lúc càng đông...

Ác nhân cốc thấy Hạ Lạc Khắc ở đây, người của vài bang hội lớn khác liền chạy đến, Hạo khí mình thấy mấy bang hội lớn của Ác nhân cốc đến đây, mình tại sao có thể không đến, vì thế những người chơi chủ lực bên chính khí cũng qua góp vui.

Dần dần chiến trường theo cửa Dịch hoa di động đến điểm hồi sinh ở Phong hoa cốc, đoàn người bên Phiêu Kị doanh gắt gao ở cùng nhau, thương vong cũng không phải lớn lắm. Ngược lại mấy phần tử hiếu chiến đều tỏ vẻ đánh thực thích.

Tóm lại là một mảnh hỗn loạn, mấy người bị giết chết ở kênh bản đồ kêu gọi đầu hàng, trước mặt là tên đỏ, bên cạnh là tên xanh, nằm trên mặt đất thì xám xịt một mảnh, kỹ năng chiêu thức đặc hiệu càng làm nổi bật một mảnh rừng phong diệp đỏ rực, cư nhiên có một loại đao quang kiếm ảnh, Lộ Viễn bị hãm sâu trong đó, có cảm giác không biết phải theo ai.

Lại nói tiếp... Này hết thấy đều là từ cậu mà ra...

Dũng mãnh thiện chiến người y như tên, thường xuyên một mình vọt vào đám tên đỏ trước mặt, vài người bị giết chết đánh chữ đầu hàng, sau đó thanh máu gần cạn hãn mới trở về, vú em lại thêm đầy máu cho hãn.

Lộ Viễn nhìn hãn một bộ dáng thoả thuê mãn nguyện, trong lòng lại rầu rĩ.

Chính mình được hai cái vú em bảo hộ rất khá, như vậy càng hãm mộ Dũng mãnh thiện chiến.

Hãm mộ hãn hò hét xông pha, vùng thương càng quét.

Loại cảm giác hãm mộ này, đại khái... Chính là cảm giác kích tình trong truyền thuyết đi?

Liền cùng tâm tình khi cậu làm chủ tank dẫn đoàn đi khai hoang đánh boss, nhiều lần trải qua vô số lần chết đi rồi sống lại, cuối cùng boss rốt cục ngã xuống, trên màn ảnh nhảy ra nào là thành tựu này kia giống nhau.

Ở trong thời điểm đánh nhau quyết liệt, cư nhiên có người mật tán gẫu Lộ Viễn.

mật Hạ Lạc Khắc: “Nhĩ hảo.”

Lộ Viễn sững sốt.

mật Tám ngàn dặm đường: “... Nhĩ hảo.”

mật Hạ Lạc Khắc: “Nghe... danh đã lâu, hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Hạ Lạc Khắc rất là a, Lộ Viễn nghĩ nghĩ, xuất phát từ lễ phép, chỉ có thể cùng hãn cùng nhau .

mật Tám ngàn dặm đường: “ Ta cũng vậy.”

mật Hạ Lạc Khắc: “Đại sư khiêm tốn, đại sư đối trận chiến hôm nay tại Phong hoa cốc không biết có cảm tưởng gì?”

Cảm tưởng là người thật sự rất là ...

mật Tám ngàn dặm đường: “Cảm tưởng là sửa trang bị chắc tốn rất nhiều vàng.”

mật Hạ Lạc Khắc: “Ha ha, đại sư quả nhiên là người phi thường.”

Lộ Viễn khoe miệng kéo kéo, người mới là người phi thường, cả nhà người ai cũng không phải người bình thường.

đoàn đội Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, có phải hay không tên Hạ Lạc Khắc đang mắng ta a, làm ta đánh hai cái hất xì.”

Hạ Lạc Khắc tiếp tục cùng Lộ Viễn nói chuyện.

mặt Hạ Lạc Khắc: “Kỳ thật ta đối đại sư kính ngưỡng đã lâu, không nghĩ đến muốn gây chuyện, nhưng ngại Hư không cảm thấy không cam lòng, ta thân là người Hạo khí mình, chỉ có thể hướng đại sư rút kiếm mà đối đãi. Hy vọng đại sư không lấy làm phiền lòng, chúng ta về sau vẫn là bằng hữu.”

Hạ Lạc Khắc nói như vậy, Lộ Viễn thật sự là cảm thấy mặt danh kỳ diệu.

Bất quá cậu cũng lười quản tên chỉ huy có điểm thần kinh này, người đến càng lúc càng đông, kênh phe cư nhiên bắt đầu kêu gọi mọi người lên yy, có tổ chức có kỷ luật mà đánh hết trận này.

đoàn đội Oa oa không khóc: “Ai yêu uy, đây là muốn đánh công phòng chiến trước sao?”

đoàn đội Tiểu mỹ tương: “Ngao ngao, có thể lấy điểm chiến giới a ~ “

(khi giết được một người ở phe đối địch sẽ được một điểm chiến giới)

đoàn đội Diệp Minh Liễu: “Kích thích a! Ta giết được rất nhiều người!”

Oa oa không khóc là một trong số ít những người hiểu nguyên nhân sâu sa của cuộc chiến, phát biểu cảm tưởng.

đoàn đội Oa oa không khóc: “Đại sư (), lúc trước ta cùng lão đại ở Côn Lôn nhìn thấy đám người Cửu cung các giết người, hoàn toàn không thể tưởng được sau này lại phát triển trở thành trận công phòng chiến như hôm nay.”

đoàn đội Diệp Minh Liễu: “A, nguyên lai là như vậy, ta còn nghi ngờ không biết tại sao lão đại lại gọi bọn ta đi giết Hư không trăm không ngớt .”

đoàn đội Tiểu mỹ tương: “Ý là nói hiện tại chúng ta đánh nhau chính là vì thay đại sư báo thù sao?”

đoàn đội Dũng mãnh thiện chiến: “Ít nói nhảm, giết nhiều người vào.”

đoàn đội Tiểu mỹ tương: “Nga vậy cũng được! Vì đại sư báo thù! Giết a!”

đoàn đội Tiểu mỹ tương: “Ngao, tiến lên.”

đoàn đội Loan câu: “Ta sát, xú tiểu tử Tám ngàn, rõ ràng là lão nương lui bang trước tiên, kết quả bao nhiêu nổi bật đều bị người chiếm hết, người trong chuyện này thật giỏi a, tiểu yêu tinh gây ra tình phong huyết vũ”.

đoàn đội Oa oa không khóc: “Phốc, đầu trục tiểu yêu tinh.”

Lộ Viễn nhìn đoàn đội nói chuyện phiếm trên chóc mình, cảm thấy tâm phiền ý loạn.

Cậu một chút cũng không nghĩ sự tình lại biến thành như vậy, cũng không nghĩ nhiều chỉ muốn im lặng đột nhiên bị người quấy nhiễu, cũng không nghĩ tới lại bị người ta “nhớ thương”.

Càng không muốn mình sẽ đứng ở phía sau người khác, được vú em bảo hộ, một chút đều không muốn.

Lộ Viễn mạnh mẽ vọt tới kẻ thù trước mặt, giống như phát tiết mà đánh chém lung tung, lập tức liền bị giết chết.

đoàn đội Loan câu: “Ta sát, người tại sao lại chạy lên phía trước. Thêm máu không tới a!”

Lộ Viễn nằm trên mặt đất, đột nhiên cảm thấy được như vậy mới sáng khoái một ít.

Phong Hoa Cốc

Nơi này được xưng là bãi tha ma của võ lâm nhân sĩ, truyền thuyết kể rằng những rừng cây phong điệp nơi đây đều là bị máu tươi của người trong võ lâm nhiễm hồng:

Mình nghĩ chỗ đánh nhau được đề cập trong truyện ở trên chắc là chỗ này rồi (chỉ chỉ hình bên dưới) chỗ này vừa rộng vừa có thể chặn được hết lối vào của các phó bản: chặn được 2 cái phó bản tiền – hậu sơn ở phía bên phải và 2 cái phó bản ĐHC thánh điện ở phía sau luôn:

Chương 17

Minh Giáo, rất ngẫu, rất cool, cũng rất tà a

Mắt anh ý 2 màu giống y như mèo ba tư (biệt danh của ảnh mà)

Thời điểm viết truyện này chưa có Minh Giáo

_____@#_____#@_____

17. Chương 17

Hồng danh che đây không trung, thi thể bao trùm đại địa...

Muốn đánh phó bản mà vào không được, thế là người chơi lên kênh thể giới mắng chửi.

Lộ Viễn sống lại sau đó tiếp tục liều lĩnh mà vọt vào đám người phía trước.

Loan câu cùng Oa oa không khóc cũng lười quản cậu.

Phổng chừng Hư không trăm không ngót cũng không nghĩ tới sẽ biến thành cái dạng này, hẳn kỳ thật chỉ nghĩ muốn giết Tám ngàn dặm đường vài lần mà thôi, hiện tại biến thành trận đấu nhau của cả hai phe, đừng nói cái gì mà giết Tám ngàn dặm đường, chính hắn cũng đã chết không biết bao nhiêu lần rồi.

Ngay tại khi Lộ Viễn vì phát tiết mà chuẩn bị đi tự sát tiếp thì Dững mãnh thiện chiến đột nhiên ở kênh bang hội lên tiếng.

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “Giải tán, muốn làm gì thì đi làm, muốn tiếp tục đánh nhau thì ở lại.”

Nói xong, hắn đem đội ngũ giải tán.

Lộ Viễn mới vừa nhẹ nhàng thở ra, Dững mãnh thiện chiến lại tổ đội với cậu.

Tiếp theo Oa oa không khóc cùng Loan câu cũng vào.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “?”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “= = Cậu sẽ không quên chuyện cậu mới đánh phó bản ngày một nửa thì bỏ đi chứ?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

Cậu thật đúng là đã quên...

Vừa rồi đang đánh phó bản thì Lộ Viễn dẫn đầu thoát ra ngoài, tiếp theo mọi người cũng chạy theo, lúc ấy đội ngũ còn có một người chơi tổ được ở bên ngoài, không biết bây giờ còn có thể kêu người ta vô đội đi đánh tiếp không.

Kết quả vừa kêu thì người kia lập tức tiến tổ.

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Ngại quá, để người đợi lâu rồi.”

đội ngũ Hoang đại dps nói: “Không có việc gì, các người đi đánh nhau, trên thế giới thật là náo nhiệt.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Ừ, vấn đề của bang hội.”

đội ngũ Hoang đại dps: “Các người lập tức bỏ đi, ta còn tưởng rằng nhiệm vụ này coi như xong, may mắn người thêm ta làm bạn tốt mới liên lạc lại được, ha ha.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Ừ, ngưng ngưng rồi, hiện tại đi đánh tiếp.”

đội ngũ Hoang đại dps: “Được.”

Lộ Viễn cảm giác một trận xấu hổ, cậu lúc rời đi hoàn toàn không lo lắng đến vấn đề của người thứ năm này, đồng thời cậu cũng thực cảm kích Dũng mãnh thiện chiến cẩn thận cùng Hoang đại dps thiện người am hiểu ý.

Năm người một lần nữa trở lại phó bản, đem boss ba đánh xong, Hoang đại dps liền lui tổ.

Dũng mãnh thiện chiến cũng giải tán đội ngũ, một câu cũng chưa nói liền trở về chủ thành.

Bang hội còn có người ở Phong hoa cốc, tựa hồ đêm nay hẳn cũng không lập đoàn tham gia chiến trường.

Oa oa không khóc cùng Loan câu thương lượng sẽ đi chiến trường, hỏi Lộ Viễn có đi hay không, Lộ Viễn một chút tâm tư đều không có, hai người bọn họ liền tự mình rời đi.

Lộ Viễn mắt nhìn danh sách bang hội, Dũng mãnh thiện chiến ở chủ thành không biết đang làm cái gì.

Cậu cẩn thận suy nghĩ mới cảm giác thấy, Dũng mãnh thiện chiến tựa hồ có chút mất hứng...

Tuy rằng không phải mặt đối mặt, nhìn không thấy biểu tình, nghe không được ngữ khí, nhưng Lộ Viễn chính là cảm thấy được hẳn đang mất hứng.

Lộ Viễn nghĩ hay là thoát game đi, nhưng tổng cảm thấy được có cái gì đó đặt ở trong lòng, làm cho cậu không thoải mái. Nếu giờ thoát game, có thể sẽ càng thêm buồn bực.

Cậu nghĩ nghĩ, liền bay đến Nhật luân sơn thành.

Nguyệt luân sơn thành là một phó bản nhỏ của game Kiếm Tam này, năm đó thời điểm vừa mở phó bản này cấp bậc hạn mức cao nhất là cấp 50, hiện tại trừ bỏ những tiểu hào muốn thăng cấp thì đã rất ít người đi.

Lộ Viễn tiến vào phó bản, nhìn bầu trời âm trầm cùng nước biển hôn ám, phun ra một hơi trường khí.

Nhớ rõ năm đó đánh phó bản này chết đi sống lại, số người vì té núi mà chết không đếm kể, hiện tại nhân vật đã cấp 80, nhắm mắt cũng có thể đi qua.

(hiện tại game Kiếm Tam bên Trung Quốc cấp cao nhất là 90, nhưng có lẽ thời điểm viết truyện này thì trong game cấp cao nhất chỉ mới tới 80 thôi, giống như ở Việt Nam hiện giờ, cấp cao nhất là cấp 80)

Phó bản vẫn là như vậy, chính là những người trước kia cùng nhau đánh giờ không biết ở nơi nào.

Lộ Viễn dựa vào trí nhớ nhảy đến một chỗ cao, ở chỗ tràn ngập núi đá ngồi xuống.

Cậu nhớ tới trận hỗn chiến vừa rồi ở Phong hoa cốc, có chút chán ngán thất vọng.

Tuy rằng Hư không trăm không ngớt là một tên hỗn đản, nhưng bọn họ cũng quen biết trong thời gian dài. Lộ Viễn cũng không muốn đem mọi chuyện làm đến tuyệt tình, nhưng dù cậu nghĩ như vậy — Dũng mãnh thiện chiến cũng sẽ không nghĩ như vậy.

Nếu trò chơi này khi bị giết cấp bậc sẽ tuột xuống, thì cậu đã sớm bị Hư không trăm không ngớt giết về không cấp luôn rồi, mà Hư không trăm không ngớt cũng sẽ bị Dũng mãnh thiện chiến giết đồng dạng...

Lộ Viễn chơi trò chơi này cũng đã lâu, không phải không có huy hoàng qua, mà hiện tại cậu ngồi ở chỗ này. Trên người mặc một nửa trang bị uy danh, một nửa trang bị phó bản hỗn hợp.

Trang bị phó bản chính là lúc trước năm người cùng đánh mà có.

Cậu cũng không phải hối hận việc chính mình đem trang bị vứt bỏ, mà là buồn bực mình tại sao lại thành như vậy.

Các bằng hữu đều afk (không chơi game nữa), Hư không trăm không ngớt đem cậu thành kẻ thù, Loan Câu lão bà trên danh nghĩa luôn luôn không chịu nghe lời chính mình, bang hội mới không có hảo hảo làm quen, cũng không có kết giao thêm bằng hữu mới.

Lộ Viễn chỉ nghĩ tùy tiện tiếp tục chơi game xem như vui đùa, thẳng đến cuối cùng ngay cả Loan câu cũng rời đi, cậu hiện tại rất buồn bực.

Nhìn nhìn mờ mịt núi Nguyệt luân sơn thành cùng biển...

Đột nhiên hiểu được.

Cậu buồn bực là bởi vì mình luôn đi theo phía sau của Dũng mãnh thiện chiến, đi theo hấn tham gia chiến trường, đi theo hấn làm nhiệm vụ hằng ngày, đi theo hấn đấu danh kiếm đại hội, đi theo hấn kéo bè kéo lũ đánh nhau.

Làm một cái đại lão gia, làm một cái chủ tank, cho tới bây giờ chỉ có cậu dẫn người, nào có người dẫn lại cậu?

Loại cảm giác dựa dẫm này, làm cho cậu phi thường không thích ứng.

Lộ Viễn không thích ứng, cậu muốn trở nên cường đại.

Đánh nhau không hề lui ở phía sau cho Dũng mãnh thiện chiến che chở, đánh phỏ bản cũng không muốn Dũng mãnh thiện chiến gửi qua trang bị.

Lộ Viễn theo bản năng liếc mắt nhìn danh sách bang hội, Dũng mãnh thiện chiến còn tại chủ thành.

Mỗi ngày vừa lên mạng, Dũng mãnh thiện chiến sẽ tổ đội với cậu, giống như làm chuyện gì đều phải mang cậu theo hoặc là đi theo cậu.

Mà hôm nay đánh xong phỏ bản ngày, Dũng mãnh thiện chiến cái gì cũng không nói liền bỏ đi.

Lộ Viễn cảm thấy được là lạ, làm sao lạ lại không nói ra được... Cậu muốn chat mật cho Dũng mãnh thiện chiến, hướng hấn vì chuyện ngày hôm nay nói lời cảm ơn, lại cảm thấy được khó có thể mở miệng.

Cậu tiếp tục tĩnh tọa, nghĩ hay là thoát game quên đi, đúng lúc này, lại nhận được một cái mật tán gẫu.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu ngồi chồm hổm nơi đó làm gì?”

... Lộ Viễn nhìn thấy tin tức này trong nháy mắt mừng như điên , tới rồi.

Này có cái gì mà cao hứng chứ... Rõ ràng Dũng mãnh thiện chiến mỗi ngày mật tán gẫu cậu thiệt nhiều lần mà.

mật Tám ngàn dặm đường: “Đánh quái.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Sau khi Dũng mãnh thiện chiến cùng Lộ Viễn tổ đội, cậu liền thấy trên bản đồ của phỏ bản xuất hiện một cái điểm nhỏ màu xanh.

Cậu nhìn cái điểm màu xanh kia theo lối vào chậm rãi hướng bên mình mà đi tới, cứ nhiên cảm thấy có chút cảm động. Thật lâu trước kia, toàn đoàn bị diệt cậu lười chạy về, lợi dụng kỹ năng sống lại của hòa thượng tự hồi sinh tại chỗ rồi ngồi tĩnh tọa chờ các bằng hữu từ chỗ sống lại chạy tới.

Lộ Viễn cũng y như lúc này, ngồi nhìn mấy cái điểm màu xanh trên bản đồ đang tới gần, vào thời điểm này bằng hữu trong đội thường hay mắng cậu không trượng nghĩa.

(trong phỏ bản khi chết không thể hồi sinh tại chỗ – trừ khi là buff còn sống thì mới hồi sinh ngay chỗ đó được, bằng không thì chỉ có thể về doanh địa sống lại, mà nếu doanh địa cách quá xa thì khi sống lại sẽ phải chạy rất xa rất lâu để quay lại chỗ cũ, có khi giữa đường còn gặp quái nữa, cho nên thường là chỉ có các buff sống lại, những người khác nằm lại tại chỗ đợi buff tới cứu, nhưng như thế thì hơi ác thật, tội cho mấy người buff ấy)

Cái điểm màu xanh đại biểu cho Dũng mãnh thiện chiến cứ xoay vòng vòng, Lộ Viễn nghĩ, hấn nhất định là lạc đường rồi.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, cậu ở nơi nào, tôi tìm không thấy.”

Quả nhiên, Lộ Viễn khó có được muốn cười, cũng không lên tiếng.

Rốt cục, điểm màu xanh cũng hướng chỗ cậu chạy tới, cuối cùng đứng ở phụ cận của cậu không ngừng lắc lư, Lộ Viễn tắt đi bản đồ, từ trên cao nhìn xuống Thiên Sách phía dưới.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Cậu làm như thế nào bò lên trên đó được vậy.”

mặt Tám ngàn dặm đường: “Dùng bàn phím đi.”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “...”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, đi chung với cậu lâu nay, tôi cũng tự nhiên thích đánh ra ba cái dấu chấm.”

Dũng mãnh thiện chiến bắt đầu hướng tới chỗ Lộ Viễn đứng mà nhảy.

Đáng tiếc quân gia mọi việc đều thuận lợi cũng có thời điểm phải kinh ngạc, nhảy nửa ngày lại cứ bị trượt xuống.

Lộ Viễn cho là hắn phải ngã chết, liền đứng lên nhìn thử, nhưng mà hắn hết lần này đến lần khác đều an toàn chạm đất, tiếp theo lại bám riết không tha hướng lên trên nhảy.

Quân gia rốt cuộc vẫn là mọi việc thuận lợi, Lộ Viễn hoàn toàn không có chỉ điểm cho hắn, nhưng cuối cùng hắn tự mình cũng nhảy lên được.

Lộ Viễn nhớ rõ trước kia rất nhiều người vì nhảy lên chỗ này mà té núi chết vô số, như thế nào hắn ngay cả một lần đều không có chết qua.

Lộ Viễn nhìn Dũng mãnh thiện chiến đứng ở trước mặt mình.

Rốt cuộc vẫn là một tên may mắn a.

Phó bản Nhật Luân Sơn Thành :

Bầu trời âm trầm cùng nước biển hôn ám

Chương 18

Cái Bang a...(trong mắt mình anh ấy là công của Minh Giáo nga)

Hiện trong game vẫn chưa có Cái Bang nhưng thời gian tới chắc chắn sẽ ra, chúng ta cứ chờ mà soi hint thôi.

@#_#_@

18. Chương 18

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Tại sao cậu lại chạy đến nơi này? Lại nói tiếp đây là lần đầu tiên tôi đến phó bản này.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Không có gì, đánh quái.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ồ cái phó bản này đánh quái, cậu thật sự là muốn nổi bật sao.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Phó bản này tôi còn chưa có đi qua, có thể mang tôi đi đánh quái được không, đại sư?”

Đây là lần đầu tiên Dũng mãnh thiện chiến nói lời như thế, bình thường đi đánh phó bản đoàn đội đều không nói gì liền đi..

Hơn nữa cũng là lần đầu Dũng mãnh thiện chiến gọi Lộ Viễn là đại sư.

Lộ Viễn không biết đây là châm chọc hay là có ý gì khác, dù sao vẫn cảm thấy được là lạ.

Cậu dẫn đầu nhảy xuống, ở trên đường lớn chờ Dũng mãnh thiện chiến.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “VẬY ĐI THÔI.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "... Tôi cảm thấy được việc tôi cố gắng nhảy lên phi thường không có ý nghĩa."

Lộ Viễn cười cười.

Lộ Viễn ở phía trước mở đường, mấy con quái nhỏ vừa đánh mấy cái liền chết, tuy rằng hai người đều là cận chiến, nhưng là Thiếu Lâm còn có thể công kích cùng quần công, Dững mãnh thiện chiến yên tâm thoải mái theo sát ở phía sau của Lộ Viễn, một chút cũng không ra tay.

Trên bầu trời Nhật luân sơn thành trắng tròn chiếu rọi một mảnh địa phương u ám, xuyên qua kiến trúc cùng cây cối, hai người chạy nhanh mà đi.

Tiểu quái cấp 50, đối với Lộ Viễn đã cấp 80 mà nói... Thật sự là gặp thần giết thần.

Lộ Viễn một đường dẫn Dững mãnh thiện chiến, cái loại cảm giác quái dị vừa rồi lại xông ra, cậu dừng lại, quay đầu lại nhìn Dững mãnh thiện chiến.

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "Làm sao vậy?"

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: "..."

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: "Tôi cảm thấy anh hôm nay có điểm không giống ngày thường. Không phải là mất hứng chứ?"

Dững mãnh thiện chiến không có trả lời ngay, Lộ Viễn chờ đợi hồi lâu nhưng vẫn thấy kênh đội ngũ trống rỗng.

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "Nói như thế nào đây, có điểm khó chịu đi."

Dững mãnh thiện chiến dừng một chút, Lộ Viễn vẫn chờ hấn phân tích tâm tình của mình, kết quả Dững mãnh thiện chiến đột nhiên toát ra một câu.

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "Cậu không phải là thiếu tiền của Hư không trăm không ngót chứ?"

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: "..."

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "Thiếu nhiều ít? Tôi giúp cậu trả."

Hấn dừng dừng, tiếp tục bổ sung: "Tôi có tiền."

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: "..."

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: "Anh từ nơi nào nhìn ra tôi thiếu tiền hấn?"

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "Không nợ hấn tiền, vậy tại sao cậu lại nghe lời hấn như vậy?"

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "Cậu nghe lời hấn như vậy, tôi rất khó chịu."

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: "Tôi không phải nghe lời của hấn..."

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "Tôi mặc kệ, tôi thấy chính là như vậy."

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: "..."

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: "Tôi tự tay mang cậu, nhưng là cậu đối bang hội một chút cũng không để tâm, ngược lại như người già trước tuổi không thềm lên tiếng, cứ gấp gấp một mạch mà chạy đi."

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: "..."

Cái gì gọi là già trước tuổi, cái gì là gấp gấp tự chạy đi?

Lộ Viễn thừa nhận mình đối bang hội không lưu tâm, nhưng là ngay tại vừa rồi, cậu đã quyết định sẽ hảo hảo chỉnh lại trang bị của mình, không hề cản trở, một lần nữa dung nhập lại trò chơi này.

Lộ Viễn cảm thấy hiện tại cùng Dững mãnh thiện chiến nói chuyện, chính mình bây giờ muốn hảo hảo đối đãi với người trong bang cũng đã quá muộn. Cậu giẫy dụa vài cái, vẫn là không có cam đoan điều này.

Dũng mãnh thiện chiến giống như sớm biết được Lộ Viễn sẽ không lên tiếng, dẫn đầu mãnh liệt nói: “Mặc kệ thế nào, về sau chuyện của Cửu cung các cậu đừng quản nữa, Hư không trăm không ngớt cậu càng đừng động. Hanh hanh, cậu hiện tại trước đem trang bị chuẩn bị cho tốt một chút, cuối tuần lấy uy danh đi mua một bộ quần áo, sau đó chúng ta đi đấu võ đài, mở cái đoàn đi đánh phó bản, cậu làm MT (chủ tank) cùng RL(chưa biết nó là gì nữa, mình vẫn đang tìm hiểu =), chúng ta đi khai hoang, ha ha.”

Dũng mãnh thiện chiến nói liên miên cần nhần những dự định trong tương lai: “Đi, chúng ta ngay bây giờ đi đấu võ đài.”

Hắn hoàn toàn quên, hắn còn tại Nhật luân sơn thành, phó bản còn chưa có thông qua.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh vì cái gì đối tôi tốt như vậy?”

Dũng mãnh thiện chiến ế ở.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh vì cái gì phải mang tôi theo cùng?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh thích đánh nhau, tôi thích đánh phó bản. Anh không tắt yếu nhân nhượng tôi.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh đánh nhau xông vào phía trước, tôi đi theo lại không có cái gì hại.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tìm một cái vú em không phải sẽ tốt hơn tôi sao?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi không phải Vạn Hoa, không thể cho anh Xuân Nê Nộ Hoa. Không phải Ngũ Độc, không thể cho anh Mê Tâm Cổ. Cũng không phải Thất Tú, không thể cho anh Phong Tụ Đề Ngang”. (đều là các skill buff)

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh như vậy liều mạng mang tôi theo để làm chi?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi không thể thêm máu cho anh, ngược lại còn muốn liên lụy anh nữa, tôi bị người ta đánh, anh dùng Thương Nguyệt đẩy tôi ra đánh người ta. Tôi bị người khác giết, anh còn muốn đuổi theo người ta, gọi người cùng giúp anh giết.”

Dũng mãnh thiện chiến bị chữ trên kênh đội ngũ làm chấn kinh rồi.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “... Đánh phó bản, tôi bị cướp trang bị anh lại giúp tôi trả thù, mua cái trang bị anh cũng muốn giành trả tiền.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi cũng không phải con gái, anh nói anh một tên Thiên Sách mỗi ngày mang theo một tên hòa thượng, có ý nghĩ hay không.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh vì cái gì đối tôi tốt với tôi như vậy?”

Dũng mãnh thiện chiến lẳng lẳng nhìn Tám ngàn dặm đường đánh ra một câu rồi một câu, cư nhiên trong khoảng thời gian ngắn không biết trả lời như thế nào.

Tám ngàn dặm đường yên tĩnh trở lại.

Dũng mãnh thiện chiến nhìn hòa thượng trước mặt.

Trên người cậu trang bị vẫn là trang bị phó bản cùng trang bị uy danh hỗn hợp, phó bản cấp 50 rơi ra trang bị thực sự không đẹp, màu sắc sặc sỡ, thoạt nhìn thực khó coi, một chút cũng không giống với cái quý danh đã chơi nhiều năm.

Nhưng Dũng mãnh thiện chiến đã từng vào tài khoản của Lộ Viễn, biết cậu danh hiệu cùng vật trang sức thu thập thật sự đầy đủ cả, lý lịch giang hồ nắm giữ vũ khí đừng nhất nhĩ băng, thiệt nhiều thành tựu cổ quái cậu đều hoàn thành. Cũng biết được trong kho hàng của cậu lưu trữ rất nhiều đồ vật này nọ mà hiện tại đã muốn không xuất bản nữa, còn có cái vũ khí màu cam kia.

Vừa thấy liền biết Lộ Viễn thực sự dụng tâm luyện nhân vật này, đã có thể ở thời điểm 70 cấp có được vũ khí cam oai phong một cõi, tới lúc 80 cấp hiện tại, dần dần tuột dốc, có loại cảm giác gọi người bất đắc dĩ.

Dũng mãnh thiện chiến tâm tình phức tạp, hần lần đầu tiên nhìn thấy hòa thượng buồn tao lại đánh nhiều chữ như vậy, vừa định đánh chữ dụ đi không khí, hòa thượng trước mặt đột nhiên tiêu thất không thấy bóng dáng.

Hảo hữu Bạn tốt Tám ngàn dặm đường rời mạng

Dũng mãnh thiện chiến sừng sốt.

Mà Lộ Viễn bên này, vừa rồi nhất thời xúc động đánh chữ xong, đối với việc Dũng mãnh thiện chiến không lên tiếng trả lời, cậu cư nhiên sinh ra một loại quần bách... Ngượng ngùng?

Vì thế lại xúc động, một cước đá vào ổ cắm điện...

Anh Viễn bắn pháo liên thanh à, từ đầu tới giờ anh ít nói là vì để dành cho ngày hôm nay mà.

Phó bản Nhật Luân Sơn Thành:

Trên bầu trời Nhật luân sơn thành trăng tròn chiếu rọi một mảnh địa phương u ám, xuyên qua kiến trúc cùng cây cối (có mặt trăng nhưng không chụp được a, chủ yếu là xoay góc nhìn hoài mà không dính):

Chủ thành đây a :

Phát hiện lớn nhất của mình trong lúc chụp hình chính là đây a (chỉ bên dưới), người trong hình là Nguyên Minh Nhã – thành chủ của Nhật Luân Sơn Thành, trước đây mình đã gặp qua rất nhiều lần rồi nhưng mình chỉ nghĩ rằng đó là một ông già (giống như 7 chú lùn ấy) – thật là sai lầm lớn mà, nay mình phóng to lên mới thấy được trời ơi là shota a, shota đó, hàng hiếm đó, trong kiếm tam muốn tìm shota cũng không khó, nhưng shota cứng như thế này là rất khó kiếm được.... cứng chết mất thôi aaaaaaaaaaaaaaaaaa :

Ảnh là một âm dương sư rất tài ba, lúc nhỏ dễ thương, lớn lên thì đẹp thôi rồi:

Tạo hình trong game có thể không được đẹp lắm. Còn đây là hình minh họa của chị Y Xuy Ngũ Nguyệt :

Quả nhiên là Y Xuy tỷ, hình tỷ ấy vẽ đẹp phải nói là vô đối ấy chứ, lung linh lung linh (phần lớn hình minh họa của mình đều là lấy hình của tỷ ấy không á)

Lo ẩn tên, ẩn chữ, chỉnh góc nhìn đến khi nhìn lại thì thấy :

Và kết quả là đây....mà công nhận khi dễ mấy con quái nhỏ đúng là sướng thiệt đó, thì ra mấy anh công vì thế mà thích khi dễ tiểu thụ a (có liên quan không ta, à chắc là có) :

Chương 19

“Lý Kiều điều khiển nhân vật trên màn ảnh, hần mỗi lần vào tài khoản của Tám ngàn dặm đường đều nghĩ muốn vươn tay đi sờ sờ cái khóa đầu trọc kia...”

Chữ trong hình: tiểu hòa thượng, nhượng ta hôn một cái (nghe nói là vậy @...@) – đã hôn rồi mà còn hỏi.

_____@#_____#@_____

19. Chương 19

Lý Kiều đứng ở Nhật luân sơn thành.

Hần đã muốn đứng nửa giờ.

Lúc hần nhìn thấy Lộ Viễn thoát game thì một trận mê hoặc.

Đây là như thế nào vậy?

Lý Kiều lên qq gửi tin cho Lộ Viễn, nhưng cũng không có hồi âm.

Đây là có ý tứ gì a? Đánh ra một đồng chữ rồi lập tức chạy lấy người. Lý Kiều bình thường luôn tự nhận là người có điểm khoan dung – mặc dù mọi người đều không thừa nhận điểm ấy – nhưng tóm lại, hắn không thích người ta không cho hắn nói.

Tám ngàn dặm đường nói nhiều như vậy, hắn đang muốn đáp lại, chuẩn bị đánh chữ, kết quả đối phương đã đi mất rồi.

Tại sao có thể cứ như vậy mà thoát game?

Đây không phải là muốn làm cho hắn ghen chết sao?

Lý Kiều bực mình đứng ở Nhật luân sơn thành vòng vo nửa ngày, Tám ngàn dặm đường chậm chạp không quay lại, xem ra hôm nay là sẽ không lên nữa rồi.

Hắn buồn bực, hắn buồn rầu, hắn ngừng ngắt, hắn bàng hoàng, hắn tự hỏi nửa ngày, bách chuyển thiên hồi, rốt cục hắn quyết định –

... Vẫn là lên tài khoản của hòa thượng đi chiến trường đi... Chiến trường hôm nay cậu ta còn chưa có đánh đâu.

Hắn mở ra giao diện trò chơi, nhập vào tài khoản của Tám ngàn dặm đường.

bang hội tám ngàn dặm đường lên mạng.

Lý Kiều điều khiển nhân vật trên màn ảnh, hắn mỗi lần vào tài khoản của Tám ngàn dặm đường đều nghĩ muốn vươn tay đi sờ sờ cái khóa đầu trọc kia...

Lý Kiều ho khan một chút, tự kiểm điểm ba giây đồng hồ, nhìn nhìn danh sách bang hội, Oa oa không khóc cùng Loan câu còn ở, hắn rời khỏi tổ đội cũ của mình, vào tổ của hai vú em.

Kết quả vừa mới vào, liền thấy hai người đang thảo luận.

đội ngũ Loan câu: “Vừa rồi đi chiến trường lượng trị liệu của ta là lớn nhất.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “So lượng trị liệu không có ý nghĩa, nếu có Ngũ Độc thì nhất định là Ngũ Độc đứng nhất, đội của ta chết rất ít, đây mới là vú em a.”

đội ngũ Loan câu: “Bình thường thôi, cứu người trên chiến trường không ai có thể so được với ta, ta giải khổng chế cũng nhiều, bị bao vây ta cũng có thể bảo toàn tính mạng của mình.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “...Ca ý chí rộng lớn, thêm máu trên phạm vi rộng, ca chưa bao giờ thiếu được, ca có năng lực giải cũng có năng lực xua tan, máu ca một hơi liền thêm đầy.”

đội ngũ Loan câu: “Người không cần phủ nhận, nhất định là ta làm vú em tốt hơn hơn.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Không, tuy rằng ngươi là nữ nhân, nhưng ta cũng sẽ không thừa nhận.”

Lý Kiều thực không biết nói gì.

Một người nam nhân cùng một nữ nhân so ai làm vú em tốt hơn rất có ý tứ sao? Hoặc là nói một nữ nhân cùng một người nam nhân so ai làm vú em tốt nhất có ý nghĩa sao?

Vì thế Lý Kiều đánh gãy bọn họ.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Lão bà ~ “

đội ngũ Loan câu: “...”

đội ngũ Oa oa không khóc: “...”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Lão đại... Đừng lộn xộn...”

đội ngũ Loan câu: “Ngươi lại vào tài khoản của Tám ngàn!”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tà sát, các ngươi nhanh như vậy đã nhìn ra.”

Loan câu cùng Oa oa không khóc đồng thời nghĩ thầm, nhìn không ra mới có quỷ đi?

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “#Móc lỗ mũi, theo giúp ta đi chiến trường.”

đội ngũ Loan câu: “Người không cần dùng tài khoản Tám ngàn làm cái việc ghê tởm như vậy!”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Cái gì gọi là ghê tởm? Bộ là hòa thượng thì không thể móc lỗ mũi sao?”

đội ngũ Loan câu: “... Chúng ta đổi đề tài đi, bọn ta đều đã đi chiến trường rồi, người tự mình lo liệu đi.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Lão bà ~ người liên như vậy vứt bỏ lão công sao ~ “

đội ngũ Loan câu: “... Bang chủ, người thật sự là nhân tiện hợp nhất.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Thời điểm để chứng minh các người là những vú em cường đại đến rồi, mau hướng chiến trường xuất phát!”

Đánh xong ba lần chiến trường, Lý Kiều ở chủ thành sửa sang lại trang bị cho Tám ngàn dặm đường, chỉnh xong rồi cũng không thấy Tám ngàn có động tĩnh, vì thế chỉ có bất đắc dĩ thoát game.

Ngày hôm sau, hắn mang ánh mắt chăm chú bỏ lên trên trò chơi, Tám ngàn dặm đường không có lên. Hắn đợi cả đêm, ở trên qq để lại tin nhắn, sau đó chỉ có thể lại lên tài khoản của Lộ Viễn giúp cậu làm hết nhiệm vụ hằng ngày.

Ba ngày trôi qua, Tám ngàn dặm đường vẫn là không có tới.

Lý Kiều thật sự sắp hết kiên nhẫn, chưa từng có người có thể làm cho hắn ghen lâu như vậy. Hắn nghĩ nghĩ, liền mật tán gẫu Loan câu.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Mỹ nữ.”

mật Loan câu: “...Làm gì?”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Cái kia...”

mật Loan câu: “Có rắm mau thả.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Lão công của người đâu?”

mật Loan câu: “Ngay cả người cũng không biết thì làm sao ta biết.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

Cậu ta là lão công của người chứ không phải lão công của ta a!

mật Dững mãnh thiện chiến: “Cậu ta ba ngày không lên rồi, ta tìm không thấy.”

mật Loan câu: “Nga, có việc gì à.”

Lý Kiều nhún người một cái, nói: “Ngày đó ta giống như là đem Tám ngàn, ân, kia gì đi rồi.”

mật Loan câu: “Kia gì là cái gì?”

Lý Kiều , hắn cũng không biết là cái gì a, hắn cũng không có mắng Tám ngàn, im lặng nghe cậu ta nói, hắn làm sao biết sau khi cậu ta nói một đồng liền thoát game.

Vì thế hắn thành thành thật thật mà đem sự tình nói cho Loan câu nghe.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Chính là như vậy.”

Lý Kiều chờ hoài, cũng không thấy Loan câu nói gì.

mật Dững mãnh thiện chiến: “?”

mật Dững mãnh thiện chiến: “? ?”

mật Loan câu: “Má ơi, ta không nghĩ là mình cười đến mức té xuống ghế luôn.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

mật Loan câu: “Hắn thật sự hỏi người như vậy? Cười chết ta rồi.”

mật Loan câu cười đủ rồi, hỏi: “Người có biết hắn vì cái gì lại như vậy không?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Người cứ mặc kệ đi, kỳ thật ta nghĩ muốn hỏi người một câu, người không phải thực sự là lão bà của cậu ấy phải không?”

mật Loan câu: “Người cảm thấy như vậy sao? Vậy người hy vọng ta phải hay là không phải?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ân, ta cảm thấy được các người giống anh với em trai.”

mật Loan câu: “Ta sát, lão nương là nữ.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ân, vậy là anh em gái.”

mật Loan câu: “...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Vợ chồng gì mà không có can thiệp chuyện chơi trò chơi của nhau, người chơi của người, cậu ấy chơi của cậu ấy, thời khắc nguy nan thì mới thấy mặt.”

mật Loan câu: “Thiết, tự lo chuyện của người đi, làm lão bà của chủ tank để lấy được trang bị hiểu không.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Lý Kiều lười cùng Loan câu rồi rầm phương diện này, trực tiếp hỏi: “Đem số điện thoại của Tám ngàn nói cho ta biết.”

mật Loan câu: “Oa, nguyên lai đây là mục đích của người, ta không biết.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Đừng gạt ta, nhanh lên.”

mật Loan câu: “Người hung dữ cũng vô dụng, không có được sự đồng ý của hắn ta sẽ không nói cho người biết, vạn nhất người đem số điện thoại của hắn đăng lên mấy trang web đen thì làm sao bây giờ.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Vậy người gọi Tám ngàn lên mạng đi, ta có lời muốn nói với cậu ấy.”

mật Loan câu: “Được rồi, ta suy nghĩ một chút.”

Nói đến Lộ Viễn bên này, cậu đang ở trên máy tính làm bài tập vẽ, vì để tập trung nên cậu đem dây mạng rút luôn.

Di động vang lên, cầm lấy vừa thấy cư nhiên là Loan câu.

Lộ Viễn hạ xuống loa của điện thoại, liền nghe trong di động truyền đến một thanh âm nũng nịu.

“Lão công ~ “

Tay Lộ Viễn run lên, cúp điện thoại.

Loan câu tiếp tục gọi tới, Lộ Viễn tiếp điện thoại lần nữa.

“Ta thao, cư nhiên dám ngắt điện thoại của lão tử!”

Lộ Viễn thở ra một hơi khí, rốt cục cũng bình thường.

Lộ Viễn mang theo điện thoại, nhìn hình vẽ trên màn hình, hỏi: “Nghĩ cái gì lại gọi điện thoại cho ta ?”

Loan câu nói: “Oa ha ha, người không biết sao? Như thế nào ba ngày không lên mạng?”

Lộ Viễn thần nhiên đáp: “Đột nhiên lại quan tâm ta như vậy ta thấy không quen, mấy ngày nay ta bận việc.”

“Vô nghĩa, Dũng mãnh thiện chiến đều nói cho ta biết hết rồi.”

Lộ Viễn khóe miệng kéo kéo, cái tên kia sao nhiều chuyện vậy a.

“Oa ha ha, người thật sự là buồn tao a, cười chết ta.”

Rầm một tiếng, di động truyền đến tiếng động mạnh

Lộ Viễn vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không, ta cười đến té ghế thôi.”

“ ... ”

Loan câu hắng giọng một cái, nói: “Người thật sự là rất e thẹn, nếu không phải từng gặp qua người, ta thực nghĩ người là một cô nương, đối với Dũng mãnh thiện chiến mà ngạo kiều.”

Lộ Viễn bình tĩnh đáp: “... Ta chỉ là không có thói quen bị người ta mang theo như vậy, phát tiết một chút mà thôi.”

Loan câu tiếp tục nói: “Quên đi, người vẫn là trực tiếp nói với hấn đi, hấn tìm ta xin số điện thoại của người, ta không có cho, hấn liền bảo ta gọi cho người kêu người lên trò chơi.”

Loan câu nghĩ nghĩ, bổ sung thêm: “Người nói hấn có thể hay không tưởng người là nữ?”

“ ... ”

“Hoặc là kỳ thật hấn chính là nữ?”

“ ... ”

“Ngao, chẳng lẽ các người chính là giáo cơ trong truyền thuyết?”

“... Người nghĩ nhiều rồi!”

“Được rồi được rồi, không đùa nữa, người nhanh lên trò chơi a.”

Lộ Viễn bắt đầu dĩ đáp: “Gần đây bài tập nhiều lắm, cuối tuần ta còn muốn cùng đàn anh đi xx tự.”

“Ta thao, người thật sự muốn xuất gia! Người không cần luẩn quẩn trong lòng a, không phải chỉ là một tên Dũng mãnh thiện chiến thôi sao?”

Lộ Viễn rất cục chịu không nổi: “... Xuất gia người muối, đàn anh nói thiết kế mới cần linh ngộ thiện ý, nên dẫn nhóm chúng ta cùng đi tìm linh cảm.”

“Đàn anh của người thật là rãnh rỗi.”

“Dù sao mấy ngày nay ta không lên được.”

Loan câu vẫn là nhịn không được hỏi: “Người trở về có thể hay không sẽ khám phá hồng trần ...”

“ ... ”

Kết quả bang chủ đại nhân đáng thương chỉ có thể tiếp tục như oán phụ đứng ở cổng thành Lạc Dương, nhìn người đến người đi mà đợi tiểu hòa thượng lên mạng.

Sao hai người này thích đến Lạc Dương ấy nhỉ, mình thì mình thích thành Dương Châu nhất trong tất cả 4 thành chính.

Hôm nay sẽ là chuỗi hình về thành Dương Châu xinh đẹp.

Bên ngoài thành liễu rũ xanh rờn:

Tình nhân có thể dắt tay nhau đi dạo trên cầu:

Cổng thành:

Từ cổng thành nhìn vào (có 2 anh giai đang đi tuần):

Đường lớn Dương Châu:

Dinh thự:

Toàn cảnh nhìn từ trên cao:

Chương 20

ôi cái mông cong quá aaaaaaaa

_____@#_____#@_____

20. Chương 20

bang hội Oa oa không khóc: “Ồ thành Lạc Dương, có một cái truyền thuyết.”

bang hội Oa oa không khóc: “Có một vị hiệp sĩ phái Thiên Sách, ngày đêm túc trực bên cửa thành, chờ đợi cơ hữu của hắn.

bang hội Oa oa không khóc: “Hắn chờ, chờ mãi...”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Sau đó như thế nào?”

bang hội Oa oa không khóc: “Liền ra cửa rẽ trái lên núi làm hòa thượng.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “= = “

bang hội Tiểu mỹ tương: “Thật lạnh nga.”

bang hội Oa oa không khóc: “Thiếu Lâm ngay bên cạnh Lạc Dương đấy thôi.”

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “ oa oa không khóc đến tiểu Thụ Lâm ở Lạc Dương.”

bang hội Oa oa không khóc: “...”

Đã qua một tuần lễ hai ngày, Tám ngàn dặm đường vẫn không có lên mạng, Lý Kiều mỗi ngày mang hai cái tài khoản oán khí mười phần mà đi làm nhiệm vụ.

Hắn cũng không phải oán vì phải thay Tám ngàn làm nhiệm vụ, mà là oán vì sao hòa thượng còn không xuất hiện. Hắn oán khí không chỗ phát tiết, chỉ có thể đi giết người cùng mắng chửi người để xả thôi.

Tựa như tình tiết trong tiểu thuyết đam mỹ, lão bản nếu tình trường thất ý nhất định sẽ hại cấp dưới của mình thất điên bát đảo, nơi nào Dững mãnh thiện chiến đi qua trong vòng một phút đồng hồ tên đồ sẽ lập tức biến thành tên xám, trên thế giới ai mắng Dững mãnh thiện chiến sẽ bị hắn mắng lại đến không đường trốn.

Vì thế mọi người đều đoán có phải hay không Dững mãnh thiện chiến nội tiết mất cân đối.

Oa oa không khóc ở bang hội bịa đặt chuyện của hắn, làm cho Lý Kiều phi thường khó chịu, đương nhiên Oa oa không khóc chắc chắn sẽ không đến tiểu Thụ Lâm để cho Lý Kiều giết tận hững rồi.

bang hội tám ngàn dặm đường lên mạng

bang hội Tiểu mỹ tương: “Lão đại, người lại song khai rồi.” (ý nói anh lên 2 acc một lúc)

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “...”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Như thế nào mới hơn có một tuần, đã đổi mới nhiều như vậy.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Là thật? Đại sư!”

bang hội Oa oa không khóc: “Bản tôn!”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Mọi người hảo.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Đại sư hảo ~ như thế nào một tuần không lên a ~ “

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Đi xx tự.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Ngao, đây không phải là cái chùa ở ngoại ô thành phố của chúng ta sao? Đại sư người ở B thị a.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Ân.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Ngao ngao, ta cũng ở B thị nè.”

Lý Kiều lập tức mặt tán gẫu qua.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, cậu rốt cục lên rồi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Ân, Anh lại giúp tôi làm nhiệm vụ hằng ngày đi, cảm ơn.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Người muội a! Ngày đó — “

mật Tám ngàn dặm đường: “Ân, đi là nhiệm vụ hôm nay đi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Này đợi nói sau, ngày đó — “

mật Tám ngàn dặm đường: “VẬY ĐI ĐẦM HẮC LONG?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Kia cũng không trọng yếu, cậu hãy nghe tôi nói, ngày đó — “

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh nếu không đi vậy tôi đi trước.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát! Không cần đánh gậy lời của tôi! Không cho phép cậu đánh chữ ! Xem tôi đánh!”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ba cái dấu chấm cũng không cho đánh!”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu hỏi tôi vì cái gì đối tốt với cậu như vậy, chính là tôi cảm thấy rất hợp ý với cậu không được sao?”

mật Tám ngàn dặm đường: “= =, tôi là hòa thượng, tôi còn không có tiền.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, Cậu một tuần không lên liền nghèo a.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi nhớ rõ thời điểm lần đầu tiên gặp cậu, cậu một thân trang bị cực phẩm đến biến thái, tôi nhìn thấy mà khó chịu, lúc ra cửa phó bản giết người, cậu lại không đánh trả, tôi còn tưởng rằng kỹ thuật của cậu rất tệ. Lão tử ghét nhất cái kiểu trang bị tốt mà kỹ thuật thì tệ hại, kết quả sau đó gặp lại tại chiến trường, cậu biến hóa nhanh chóng, đổi lại thành trang bị thực tệ mà kỹ thuật lại rất trâu bò a.”

Lý Kiều dừng một chút, tiếp tục đánh chữ.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Lúc cậu ở Côn Lôn bị người giết, tôi bội phục cậu vì lão bà nói cái gì cũng không rên một tiếng, sau cậu ngay cả một chữ cũng không nói liền đem trang bị vứt bỏ, tôi lại bội phục cậu là người có quyết đoán.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Lần đầu tiên gặp cậu chính là cả người kim quang lờ lờ, kết quả sau một đêm cậu lại không còn cái gì, lúc ấy tôi nghĩ thầm mặc kệ thế nào cũng phải đem trang bị của cậu một lần nữa tìm trở lại, cũng đem Hư không trăm không ngót giết bảy tám chục lần cho thỏa mãn.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Hơn nữa... Tôi còn nghĩ chờ trang bị của cậu tốt lên, sẽ cùng cậu đi đánh nhau. Cho dù cậu không thể thêm máu, nhưng cậu cũng có thể theo tôi cùng nhau giết người.”

Thiên Sách cùng Thiếu Lâm, vốn đều là chức nghiệp luôn đi ở phía trước.

Lý Kiều nói xong lời cuối cùng, ngữ khí đã muốn dịu xuống, hần nghĩ nghĩ, rốt cục đem lời muốn nói nói hết, thư sướng thật.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Dù sao, sau này vẫn là cùng nhau làm nhiệm vụ hằng ngày, cùng nhau tham gia chiến trường, cùng nhau làm nhiệm vụ Đầm Hắc Long, cùng nhau đánh phó bản, đã hiểu chưa? Nói yes sir!”

mật Tám ngàn dặm đường: “= =, yes sir người muội.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

mật Tám ngàn dặm đường: “Hằng ngày có đi hay không, không đi thì tự tôi đi.”

Lý Kiều nhất thời cảm thấy được chính mình nói vô ích... Hắn vừa rồi lời nói mang khí thế như vậy, nhưng Tám ngàn dặm đường một chút cũng không kích động a...

Hắn đứng tại chỗ thất thần, thấy Tám ngàn dặm đường đã muốn dùng thần hành thiên lý bay đến cửa phó bản, vội vàng cùng cậu tổ đội.

Lý Kiều đợi một tuần cứ như vậy bị Tám ngàn dặm đường làm ngơ.

Đứng trên đường, Lý Kiều trái lo phải nghĩ, càng lúc càng thêm nghẹn khuất, tổng cảm thấy hình như không đúng lắm, Tám ngàn dặm đường... Tựa hồ có điểm thay đổi.

Một tuần không gặp, chẳng lẽ bị người ngoài hành tinh bắt đi cải tạo sao,

~Lý Kiều nghĩ nghĩ, tiếp tục mật tán gẫu.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Đem số điện thoại di động của cậu cho tôi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Miễn cho lần sau cậu chơi trò biến mất, tôi lại tìm không thấy người.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi với anh không quen, vẫn là quên đi.”

Lý Kiều che ngực.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu sao lại trực tiếp như vậy, lòng tôi rất đau đớn a, chúng ta còn gọi không quen sao? Tôi trước đem số điện thoại của mình nói cho cậu biết.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi gọi là Lý Kiều, di động là xxxxxxxxxxxx, giấy căn cước dãy số là — “

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi đối với số căn cước của anh không có hứng thú... Mà anh nói cho tôi biết tên thật để làm chi?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Rất kỳ quái sao? Tên chính là để người gọi thôi, số điện thoại di động của cậu là gì vậy? Yên tâm, nếu tôi đem số di động của cậu đăng lên mấy trang web đen thì cậu cứ đem số của tôi đến vườn bách thú dán lên chuồng voi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Một lát sau, Lý Kiều nghe thấy điện thoại di động của mình vang lên, cầm lấy vừa thấy chính là một cái tin nhắn, nội dung tin nhắn chỉ có hai chữ: “Lộ Viễn.”

Lý Kiều ha ha cười, lưu dãy số lại.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Tên thật của cậu rất xứng với tên trên game a.”

(Lộ Viễn có nghĩa là đường xa, xa đến tận tám ngàn dặm đường luôn, 2 cái tên đúng là hợp thiết)

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh cũng như vậy thôi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ha ha, cậu về sau kêu tôi là Kiều ca đi, Tiểu Lộ.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Còn đánh nữa hay không, anh cho là ai cũng có thể giống như anh một tên đánh chữ một bên sử dụng kỹ năng sao, hỗn đản! Đừng OT!”

(OT: cướp cừu hận của boss, ai không phải tank mà giữ cừu hận của boss chỉ có nước bị boss SM tới chết a)

Tuy rằng cảm giác Tám ngàn dặm đường thay đổi một ít, nhưng là mặc kệ thế nào đều muốn cùng cậu làm một đôi cơ hữu, Lý Kiều cảm thấy được đã muốn có thể thỏa mãn, nhưng là hắn hiển nhiên đánh giá quá thấp Lộ Viễn.

Đánh xong phó bản ngày, uy danh ở Đầm Hắc Long, tham gia chiến trường, Lộ Viễn liền ly khai đội ngũ, đứng ở chỗ giao dịch ở thành Trường An.

Lý Kiều còn muốn hỏi cậu tiếp theo phải làm gì, liền thấy trên thế giới toát ra một loạt tin tức.

thế giới tám ngàn dặm đường: Chỗ giao dịch thành Trường An mua rương phúc lộc với giá sáu trăm vàng, có bao nhiêu mua bấy nhiêu, có thể gửi qua tín sứ. Chỗ giao dịch Trường An dùng sáu trăm vàng mua rương phúc lộc, có bao nhiêu mua bấy nhiêu, có thể gửi qua tín sứ. Chỗ giao dịch Trường An dùng sáu trăm vàng mua rương phúc lộc, có bao nhiêu mua bấy nhiêu, có thể gửi qua tín sứ.

Rương phúc lộc này thời gian đầu khi làm hoạt động thì hệ thống đưa tặng, rương có thể mở ra đá lớn cùng nhỏ cho việc tinh luyện vũ khí thành màu cam. Chỉ cần hai trăm tảng đá nhỏ cùng một cái tảng đá lớn đều có thể tinh luyện lên vũ khí cấp 70 có màu cam.

Nếu vận khí tốt, thì mua hai trăm cái rương là đủ số, vận khí không tốt sẽ không biết phải mất mấy trăm cái. Hơn nữa hiện tại hoạt động đã sớm chấm dứt, người chơi giữ lại rương ra giá rất cao, dù có nhiều tiền cũng khó có thể mua được nhiều như vậy.

Cho dù Lý Kiều tự nhận là có tiền, cũng chưa thấy qua xài như vậy.

bang hội Tiểu mỹ tương: “Oa, đại sư mua nhiều rương như vậy, hảo có tiền!”

bang hội Diệp Minh Liễu: “A, mất cầu của ta! Bị người làm mù mất rồi! Đại sư người không phải là trong một tuần qua rút xuống huyền nhai, thấy một cái sơn động, trong sơn động có 1 triệu tiền vàng a.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Không kiến thức, 1 triệu tiền vàng mà nhiều cái gì.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “A, 1 triệu tiền vàng rất ít sao... Vì cái gì ta cuối cùng là một ngàn vàng đều không có a...”

bang hội Tiểu mỹ tương: “... Người đại khái là tên Tàng Kiếm nghèo kiệt hủ lậu đi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu làm gì a? Hiện tại đi thu vũ khí màu cam 70 cấp.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Mau.”

Lộ Viễn trả lời một chữ như vậy liền không có nói gì nữa với Lý Kiều.

Tội nghiệp Tiểu Liễu quá, Tàng Kiếm là phái giàu nhất trong tất cả các môn phái, ảnh được mệnh danh là thiếu gia Tàng Kiếm đẹp trai nhà giàu đó.....sau tiểu Liễu cũng là Tàng Kiếm mà nghèo dữ vậy a.

Giàu và nghèo mặt lên cũng phải như vài chó:

Về rương phúc lộc: có thể mở ra được rất nhiều loại đá khác nhau trong rương, nên mình không chắc là trong truyện nói loại nào (để mình tìm hiểu lại đã rồi sửa lại sau), nhưng việc bảo viên đá nhỏ ở đây là ý bảo những viên có level thấp, còn viên đá lớn chính là viên có level cao nhất ấy. Mình cũng muốn mở thử rương xem bên trong nó là cái gì nhưng mà:

Thứ nhất: giá nó rất cao, hiện nay trung bình khoảng 1700 vàng một cái (mắc gấp ba lần cái giá mà anh Lộ Viễn đưa ra trong truyện – anh Viễn đưa ra cái giá đó đã cho là giàu rồi vậy thì cao gấp 3 lần là phải giàu có cỡ nào mới mua được a), mình cũng có mấy cái nhưng toàn đem đi bán lấy tiền, có chết cũng không mở ra đâu...T~T vì sao ư, vì lý do thứ 2 xin nhìn bên dưới)

Thứ hai: nghe mấy đứa bạn bảo rương phúc lộc mở ra toàn rác – là mấy thứ rác rưởi không đáng tiền đó, một cái đáng giá một đồng tiền mà mở ra chả có cái gì, phải nói là tức ói máu số anh Lý Kiều cũng quá hên đi.

Thứ ba: số mình xui y như anh Viễn, chả bao giờ mở hay rờ thì thể boss mà ra được đồ tốt như ý, lật phần thưởng cũng chả lấy được cái ngon, nên mới nói thể nào cũng không mở đâu hụ hụ.

Còn về thành Trường An, đây có thể coi là chủ thành đông đúc và tấp nập nhất trong số 4 thành chính :

Chỗ giao dịch trong thành Trường An (chỗ anh Viễn đứng chính là ở đây nè): chính là cái quầy đó, có hai thương nhân đang đứng phía trong a, muốn mua hay bán cái gì thì cứ đến đây:

Cổng thành (bầu trời trong xanh y như thật vậy):

Tuy thành Trường An là nơi đông đúc và tấp nập nhất nhưng nó khá nhỏ nên mình chụp cũng không nhiều hình lắm:

Cái bục ở trung tâm chính là nơi giao dịch (chụp từ trên cao nên máy tính không load hết a), xung quanh là khoảng trống nên có rất nhiều người cầm cờ tỷ thí ở đó (như cũ người rất đông nhưng máy không load hết được).

Chương 21

Nhóm thủ lĩnh của Ác nhân cốc đây a, cái người mặc váy hồng cầm kiếm là nam đó a, anh giai đó, trap đó, trap cực đẹp luôn nữa ấy chứ hô hô hô

Từ trái qua phải – Yên (ngực phẳng ấy), Thẩm Miên Phong (ở trần), Mễ Lệ Cổ Lệ (váy hồng, hai bím), Tiêu Dưộc Nhi (thấp nhất nhóm >~<), mạc="" vũ="" (đẹp="" trai="" nhất="" nhóm),="" vương="" di="" phong="" (ngầu="" nhất="" nhóm),="" đào="" hàn="" đình="" (có="" trang="" phục="" độc="" nhất="" vô="" nhị)="">

21. Chương 21

Hiện tại không nói đến vũ khí cam cấp 80 đã có vài người luyện được đem bán, vũ khí màu tím phẩm chất 270 cũng không hiếm thấy, thuộc tính của chúng đều so với cái vũ khí màu cam cấp 70 đều tốt hơn

Vũ khí cam hiếm lạ ở chỗ khi sử dụng nó đều có một kỹ năng đặc thù riêng, hơn nữa vũ khí cam khi cường hóa cấp bậc sẽ cao hơn rất nhiều so với cái màu tím.

Vũ khí cam cấp 80 nếu muốn tìm khó khăn không cần phải nói, vũ khí màu tím cấp 270 nói lập tức kiếm được cũng không phải dễ dàng như vậy, vì thế vũ khí cam cấp 70 nếu có tiền liền rất nhanh sẽ mua được.

Cho nên Lý Kiều cũng có thể lý giải việc làm của Lộ Viễn, chính là không biết vì cái gì Lộ Viễn đi một chuyến xx tự trở về lại trở nên giàu có như vậy...

Lộ Viễn tiếp tục trên thế giới gọi.

Không lâu đã có người tới tìm cậu giao dịch, cậu mua một cái liềm mở ra một cái, nhân vật của Lộ Viễn cứ như vậy đứng ở Trường An mua ruộng rồi mở ruộng.

Lý Kiều thấy cậu đứng hơn nửa ngày, nhìn không được mệt tán gẫu qua.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Mở được tảng đá lớn nào không?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Không.”

thế giới Tám ngàn dặm đường: “Chỗ giao dịch thành Trường An mua ruộng phúc lộc với giá sáu trăm vàng, có bao nhiêu mua bấy nhiêu, có thể gửi qua tín sứ. Chỗ giao dịch Trường An dùng sáu trăm vàng mua ruộng phúc lộc, có bao nhiêu mua bấy nhiêu, có thể gửi qua tín sứ. Chỗ giao dịch Trường An dùng sáu trăm vàng mua ruộng phúc lộc, có bao nhiêu mua bấy nhiêu, có thể gửi qua tín sứ..”

Người qua đường giáp: “Oa, tám ngàn dặm đường phải thu bao nhiêu lậ a?”

Người qua đường ắt: “Kể có tiền a, hiện tại còn mua loại này.”

Lý Kiều bay đến Trường An, chạy đến bên cạnh Lộ Viễn.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Mua được bao nhiêu cái ruộng?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Gần một trăm đi.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Cậu vận may cũng đủ kém.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Đừng chọc tôi.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

Lý Kiêu chạy vòng vòng xung quanh Lộ Viễn, cảm thấy hơi nhàm chán, Lộ Viễn bên đây cùng người khác giao dịch, hẳn cũng không quấy rầy, ở ngay tại bên cạnh tìm người cầm cờ tỷ thí.

Rương càng về sau càng khó mua được, Lộ Viễn không ngừng kêu trên kênh thể giới, xem bộ dáng chắc là vẫn chưa có được tảng đá như ý.

Lý Kiêu ở một bên cùng người khác tỷ thí, người chơi có nghe qua tên của hắn nhìn thấy hắn ở trong thành Trường An đều vây lại xem.

Lý Kiêu bình thường đánh nhau ở dã ngoại tương đối nhiều, rất ít ở chỗ thành cùng người khác hòa bình mà luận bàn, cho nên tất cả mọi người cảm thấy được thực ngạc nhiên.

Còn có người trên thể giới gọi Lý Kiêu đi Lạc Dương, nhưng Lý Kiêu chỉ cười hì hì ở ngay bên cạnh Lộ Viễn mà cùng người ta đánh nhau.

Lộ Viễn một bên mua rượu, một bên nhìn xem Lý Kiêu.

Lý Kiêu lên ngựa xuống ngựa, khổng chế tự nhiên, cơ hồ không có thua trận nào, Lộ Viễn nhìn nam Thiên sách trước mặt mình, trường thương chia xuống đất, uy phong lẫm lẫm.

Thật đúng là đủ đẹp trai...

Lộ Viễn đứng hơn một giờ, mua được hai trăm cái rượu, cũng không mở ra được tảng đá lớn, chỉ toàn đá nhỏ, xem tình hình này chắc là phải tốn gấp đôi tiền rồi.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Còn chưa mở được đá lớn?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Ân.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Vì cái gì lại muốn làm vũ khí cam? Chúng ta có thể cùng nhau chậm rãi tìm cái khác mà.”

Lộ Viễn cắn cắn môi, cậu chính là không muốn cứ chậm rãi mà đi theo sau Lý Kiêu.

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi có tiền.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

Lý Kiêu cũng lười cùng người khác tỷ thí, liền lẳng lặng đứng ở bên cạnh Lộ Viễn, đột nhiên hắn nhớ tới trong kho hàng của mình hình như còn mấy cái rượu phúc lộc, liền chạy tới kho hàng xem thử, quả nhiên là có.

Hắn lấy rượu chạy về bên cạnh Lộ Viễn, giao dịch qua cho cậu.

Lộ Viễn ánh mắt hơi hơi nheo lại, ở bảng giao dịch cũng thả vào số tiền tương ứng.

Lý Kiêu lập tức hủy bỏ giao dịch.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, đưa tôi tiền làm gì.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh đưa cho tôi rượu a.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Huynh đệ với nhau sao lại nói chuyện tiền bạc.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi với anh không quen.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

Lý Kiêu cảm thấy được hôm nay Lộ Viễn thật sự là không đáng yêu a, hắn cảm giận nhìn mấy cái rượu trong túi đồ của mình, nghĩ thầm không bằng tự mở cho rồi.

mật Dững mãnh thiện chiến: “..... Tiểu Lộ.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Không cần kêu thân thiết như vậy.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Tôi vừa rồi tiện tay mở một cái rương... Liền mở ra được tảng đá lớn... oo “

Trong nháy mắt đó, Lộ Viễn không có động tác gì.

Nhưng là trong lòng của cậu, có hàng ngàn hàng vạn con ngựa đang gào thét mà chạy qua.

Tại đây, trên địa cầu này có hơn 60 tỷ người, mỗi người hằng ngày đều phải ăn uống, đều phải đi nhà xí. Nhưng vì cái gì người cùng người lại khác nhau xa như vậy!

Tỷ như có người đau khổ cả đêm mở 200 cái rương nhưng cái gì cũng đều không có mở ra được, mà có người tiện tay mở duy một cái liền ra thứ mà bao người mong ước!

Lộ Viễn cảm thấy được thân là một đệ tử xuất gia, phải tâm bình khí hòa, nhưng là vào giờ khắc này, cậu thật sự không thể nhẫn nhịn được nữa.

Thực xin lỗi phương trượng, A di đà phật.

thế giới tám ngàn dặm đường: dững mãnh thiện chiến Anh là heo a a a a! Anh như thế nào không đi chết đi a! Sống làm chi để kích thích người khác như vậy aaaaa!

Lý Kiêu xì một tiếng bật cười, không biết vì cái gì tâm tình trở nên thực khoái trá.

thế giới dững mãnh thiện chiến: Tiểu Lộ ~ không có việc gì ~ không khóc ~ tôi mở ra được cũng chính là cậu mở ra được ~ của tôi chính là của cậu thôi

~Lý Kiêu cười, lại điểm vào giao dịch với Lộ Viễn, nhưng là Lộ Viễn vẫn không chịu tiếp nhận.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Vốn chính là nghĩ đưa cho cậu rương, tôi mở ra coi như là thử vận may, nếu ra được tảng đá lớn liền cho cậu a.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Không cần.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Tôi giữ lại cũng vô dụng.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Bán lấy tiền được.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “... Cậu rất khinh thường tôi, cảm, coi như là cậu tự mình mở, cậu cũng đã tốn rất nhiều tiền đi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi không cần.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “= Hãn =! Không cần cũng lấy phải! Không cần tôi cũng có biện pháp cho cậu phải lấy!”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Lộ Viễn cũng cười đi ra.

Một cái tảng đá lớn đem bán, cũng được khá nhiều vàng, rõ ràng nghĩ không muốn dựa vào Dững mãnh thiện chiến, chính mình tự lực đứng lên, kết quả vẫn là như vậy. Lộ Viễn cảm thấy được thật bất đắc dĩ nhưng cũng thật ... cao hứng, .

Nếu từ chối nữa chính là làm kiêu, Lộ Viễn tiếp nhận tảng đá từ Dững mãnh thiện chiến.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Có bao nhiêu tảng đá nhỏ ?”

mật Tám ngàn dặm đường: “hơn 80.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “:) ngày mai lại tiếp tục mở rương đi, thay đổi vận may.”

Tảng đá lớn tuy rằng có thể giao dịch, nhưng đá nhỏ là buộc định, 200 viên đá nhỏ chỉ có thể để lại tự mình dùng.

mật Tám ngàn dặm đường: “Ân.”

Lộ Viễn cảm giác hơi hơi có chút ngượng ngùng, ghen nửa ngày mới ghen ra được một câu.

mật Tám ngàn dặm đường: “Cám ơn.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ơn nghĩa gì a.”

Lộ Viễn nghĩ nghĩ xong cũng đã thoát game, kết quả ngày hôm sau sau khi cậu vào trò chơi, liền thấy trong túi trng bị của mình đã có hai trăm viên đá nhỏ cùng một tảng đá lớn.

Lộ Viễn hơi hơi ngẩn người, mới biết là có chuyện gì xảy ra.

Ai, vốn cho là vài ngày không lên sẽ có chút bất đồng, kết quả vẫn là về với nguyên điểm.

Bên ngoài thành Trường An a:

Cảnh ở Trường An luôn là mùa thu với những cây lá vàng nhìn khá buồn a:

Trong game có thể nhìn thấy lá vàng bay lả tả nhưng chụp hình thì lại thấy không rõ:

Cái anh trap ở trên tên là Yên, nhìn vào là biết trap liền rồi, tuy mặt ảnh rất đẹp nhưng nhìn cánh tay, chiều cao và tổng thể thì biết chắc là nam ời, ôi ôi ôi nhìn cái eo kia, cái eo nhỏ xúi à, ghen tị quá.....

Thỉnh thoảng nhìn hai người phía sau a (=”=). Chỉ có hình trong game thôi mình không tìm được hình minh họa (bao giờ tìm được thì up sau). Anh Yên này là huynh đệ của anh Ảnh nha, nhưng Yên thì vào ANC, còn Ảnh thì theo HKM, huynh đệ văn ấy. Mình vẫn chưa qua HKM được nên chưa chụp được hình của anh Ảnh (bao giờ chụp được sẽ up sau).

“Yên kiêm vai trò tình báo Ác Nhân Cốc cùng với một trong lưỡng đại tổng quản ám sát, chỉ nghe theo lệnh Tuyệt ma Vương Di Phong, là đối thủ một mất một còn với Hạo Khí Minh Ảnh, giang hồ đồn đại “Thất tinh đấu thập ác, Yên Ảnh bất tương phùng”, hai người thân là chủ quản tình báo Hạo Khí Minh cùng Ác Nhân Cốc, lại cự tuyệt việc tìm kiếm tung tích của tử địch, đây cũng là chuyện khiến giang hồ hăng hái bàn luận”. (Trích từ nhà Rikaaki)

“Trên mặt Ảnh luôn đeo mặt nạ, nhưng cũng không thể ngăn trở mị lực câu người của hắn. Hắn là một nam tử có thể khiến người khác nghẹt thở, có cảm giác như băng lạnh ngàn năm, lạnh đến thấu xương. Hắn rất ít khi nói quá năm chữ. Thích một mình dưới ánh trăng ngồi trên nóc nhà vào đêm khuya. Nếu có kẻ nói điều hắn không muốn nghe, ánh mắt hắn có thể giết người. Hắn kiêng kị nhất người khác nhắc tới chữ “Yên”, mỗi khi có người nhắc tới, khuôn mặt không cảm xúc của hắn liền lộ ra sát khí dọa người”. (trích từ nhà Rikaaki).

Chương 22

Thời điểm Lộ Viễn thay được bộ trang bị phẩm chất 255, Lý Kiêu nhìn hòa thượng trước mắt, quanh thân áo cà sa, cánh tay đeo phật châu, pháp trượng kim quang lờ lờ, rốt cục cũng có phong phạm của một vị đại sư.

@#_#_@

22. Chương 22

Lộ Viễn đánh xong mấy lần chiến trường, mới thấy Lý Kiêu lên mạng

Mỗi lần đều là Lý Kiêu chủ động đến nói chuyện trước, lần này Lộ Viễn tiên hạ thủ vi cường.

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh vào tài khoản của tôi mở rương phải không?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Không có biện pháp, hòn đá nhỏ là buộc định, chỉ có thể vào tài khoản của cậu giúp cậu mở.”

Lộ Viễn cảm thấy được mặc kệ mình từ chối Lý Kiêu như thế nào, hắn khẳng định vẫn là trước sau như một đi theo giúp, cho nên cứ theo hắn đi.

mật Tám ngàn dặm đường: “Cảm ơn.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Không có việc gì a, tôi chỉ là sợ cậu vận may quá kém không biết phải lãng phí thêm bao nhiêu rương nữa mới có thể mở ra được đầy đủ đá cần dùng.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Anh dùng bao nhiêu cái rương để mở ra được 200 hòn đá nhỏ ?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “(?)? Cậu ngày hôm qua trong túi đã có 86 viên đá nhỏ, tôi lại mở thêm 120 cái rương nữa liền đủ.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Không thể bùng nổ a! ! !

Dựa theo trình độ ngày hôm qua của Lộ Viễn, cậu ít nhất phải mở thêm 300 cái rương nữa mới có thể đủ...

Lộ Viễn cảm thấy được mình đã bình tĩnh được một chút, chính mình lại vi phạm lời dạy bảo của Phật tổ rồi, vì thế liền hỏi Dũng mãnh thiện chiến: “Muốn đi làm nhiệm vụ hằng ngày không?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu trước đem vũ khí thay đổi đi.”

Lộ Viễn ngẫm lại cũng tốt, cậu quả thật cũng kiếm chế không được.

Tinh luyện tảng đá xong liền tìm thương nhân thay đổi vũ khí, mang trên lưng thanh côn màu cam tên Bạch cốt toái vân, trong lòng Lộ Viễn vẫn là có điểm hơi kích động.

Kết quả Lý Kiều phát qua một câu: “Sáng quá a, đáng tiếc cho dù kim quang lờ lờ cũng vẫn là gây gộc.”

mật Tám ngàn dặm đường: “= =# “

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Hiện tại cường hóa nó lên phải không? Ta đi mua đá cho cậu cường hóa.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi có.”

Lộ Viễn không chỉ có đá ngũ hành là đá cần cho việc cường hóa, phụ ma, đá ngũ sắc cũng đều chuẩn bị tốt.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Cậu đi chùa một chuyến trở về liền trở nên giàu có a.”

Lộ Viễn không có hé răng, yên lặng mà cường hóa vũ khí của mình.

Vừa mới bắt đầu thực thuận lợi, đến lúc cường hóa từ cấp 7 lên cấp 8 chính là phải nhờ vào vận may, Lộ Viễn cường hóa vài lần đều không có thành công, lãng phí rất nhiều đá ngũ hành.

Lý Kiều vẫn đứng ở bên cạnh nhìn cậu, nghĩ nghĩ, rốt cục vẫn là nhịn không được nói một câu: “Có tiền cũng không phải là xài như vậy a.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Vẫn là cậu thoát ra đi, để tôi vào tài khoản của cậu giúp cậu cường hóa... Cậu rp (vận may) quá kém.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Lộ Viễn cũng không biết làm sao như vậy... nhân phẩm của cậu trước kia vẫn bình thường a, sau khi cùng Lý Kiều ở cùng nhau giống như là vận khí của cậu liền trở nên đặc biệt kém.

Cậu không phục lại thử thêm một lần, tiếp tục thất bại... oo.

Không có biện pháp, chỉ có thành thành thật thật thoát ra, để cho Lý Kiều đến.

Sau khi Lý Kiều lên tài khoản của Lộ Viễn, không cần phải nói một lần là thành công.

Lộ Viễn thật sự muốn học máu a.

Sự kiện làm ra vũ khí cam giải quyết thành công rồi, chính là vui vẻ khoái hoạt mà tham gia chiến trường cùng đánh phó bản ngày.

Nhưng là Lý Kiều dần dần cảm giác không được thích hợp.

Trước kia Lộ Viễn là đẩy bước nào thì đi bước đó, muốn gọi cậu đi khó khăn vô cùng, nhưng hiện tại cậu suốt ngày xen lẫn trong chiến trường, so với ai khác đều tích cực chủ động hơn.

Trước kia Lộ Viễn rất ít lên game vào ban ngày, hiện tại mặc kệ Lý Kiêu khi nào thì lên, Lộ Viễn luôn luôn đều có mặt.

Hơn nữa cậu vĩnh viễn chỉ ở chiến trường...

Lúc đầu Lý Kiêu còn giận Lộ Viễn, tham gia chiến trường cũng không đợi hần, kết quả Lộ Viễn tỏ vẻ sẽ bồi hần đánh hết ba lần chiến trường, hần liền an tâm, lại sau đó... Hần phát hiện Lộ Viễn chỉ cần có thời gian liền đánh, tuy rằng hệ thống chỉ tặng phần thưởng cho người chơi khi tham gia ba trận chiến trường đầu tiên, nhưng là Lộ Viễn đánh xong ba lần vẫn tiếp tục tham gia nữa.

(ba trận đầu tiên dù thắng hay thua người chơi cũng nhận được điểm uy danh, chiến giới, tiền vàng, bắt đầu từ trận thứ 4, chỉ khi hoàn thành nhiệm vụ ở mỗi chiến trường và giết được người bên phe địch mới nhận được điểm, mà số điểm này cũng rất ít. Cho nên phần lớn mọi người chỉ đánh ba trận đầu rồi thôi)

Lý Kiêu rất bội phục tinh thần như vậy... Cho dù hần là một sát nhân cuồng cũng không tích cực kiếm điểm chiến giới như Lộ Viễn.

Bình thường đã là đánh như vậy, càng miễn bàn cuối tuần công phòng chiến, Lý Kiêu không thích đánh công phòng, hần cảm thấy được xen lẫn trong đám người đánh boss giữ boss thực nhàm chán, hần vẫn là thích chung quanh du đãng giết những người chơi đi lẻ.

Nhưng Lộ Viễn lại toàn tâm toàn ý kiếm điểm chiến giới, Lý Kiêu muốn kéo cậu đi giết người như thế nào cũng không được.

(tổ đoàn khi công phòng là nhóm 25 người, nghe theo sự chỉ huy mà đi đánh boss, thủ boss, chiếm điểm hồi sinh hay giết người. Mỗi lần giết được một người ở phe đối địch sẽ được một điểm chiến giới (người cùng phe mình giết được người mà mình đứng trong phạm gần đó cũng sẽ được một điểm), hạ được một boss phe địch sẽ được từ 50 đến 250 điểm chiến giới tùy từng boss)

Trò chơi Kiếm tam này, sau khi vào phe, mỗi phe đều sẽ có cấp chiến giới tương ứng (*), nếu mỗi tuần tích lũy đủ điểm chiến giới theo yêu cầu thì có thể tăng cấp chiến giới, cấp chiến giới càng cao thì có thể mua được trang bị càng tốt. Mà muốn tích lũy điểm chiến giới thì chỉ cần làm nhiệm vụ uy danh Đầm Hắc Long, tham gia chiến trường mỗi ngày cùng đi công phòng chiến vào cuối tuần là có thể tích lũy, hơn nữa mỗi tuần hệ thống sẽ lập ra bảng xếp hạng phe phái anh hùng gồm năm mươi người có điểm chiến giới tích lũy nhiều nhất tuần.

Kết quả ngày thứ hai vừa rồi công bố bảng xếp hạng, Lộ Viễn lại nằm trong nhóm 30 người đứng đầu.

Đúng là biến thái a... Lý Kiêu tự nhận không bằng.

Lý Kiêu biết Lộ Viễn là vì muốn mua trang bị mà phấn đấu, cho nên cũng không đi quấy rầy cậu, vì thế hần lại nhớ tới thời điểm trước đây không có việc gì làm ở dã ngoại giết người.

Càng đáng buồn chính là trước kia còn có Oa oa không khóc đi theo hần, hiện tại tên Oa oa không khóc đáng ghét này suốt ngày chỉ biết chạy theo sau móng của Loan câu.

Kết quả như vậy qua vài ngày sau, Lý Kiêu đi theo Lộ Viễn cùng nhau tham gia chiến trường đến vui vẻ, vì cái gì trước kia cảm thấy được ở dã ngoại giết người đùa vui hơn chứ, hiện tại trở nên như vậy mới thấy trước kia thật không có ý nghĩa...

Bất quá khi trang bị của Lộ Viễn tốt lên, bọn họ khi tham gia danh kiếm đại hội đã muốn không đánh 2v2 nữa, mà là tổ thêm Oa oa không khóc cùng Loan câu hai vú em, hơn nữa còn có Diệp Minh Liễu chơi phái Tàng Kiếm cùng nhau đánh 5v5.

Đội ngũ cố định, kỹ thuật cùng trình độ của mỗi người cũng khá tốt, làm cho Lý Kiêu cảm giác sâu sắc vui mừng.

Hơn nữa thời gian gần đây, Lộ Viễn cùng người trong bang hội tiếp xúc nhiều hơn, cậu không hề đối người trong bang không để ý tới, mà là sẽ ở kênh bang hội hỏi có người muốn cùng đi phó bản ngày, cùng đi chiến

trường hay không.

Bang hội có tổ chức hoạt động gì, Lộ Viễn cũng lên yy nghe chỉ huy cùng tham gia, đương nhiên cậu không hề mở miệng nói chuyện, điểm ấy Lý Kiều không quá vừa lòng.

Kỳ thật thanh âm của cậu nghe rất hay a...

Tám ngàn dặm đường lấy tốc độ kinh người trở nên cường đại, Lý Kiều có loại tự hào giống như nhà có con đã trưởng thành, tuy rằng loại cảm giác tự hào tào lao này không biết từ nơi này mà tới.

Thời điểm Lộ Viễn thay được bộ trang bị phẩm chất 255, Lý Kiều nhìn hòa thượng trước mắt, quanh thân áo cà sa, trên cánh tay đeo phật châu, pháp trượng kim quang lờ lờ, rốt cục cũng có phong phạm của đại sư.

Lý Kiều nhớ tới lần đầu tiên nhìn thấy Lộ Viễn thì cũng là như vậy, chẳng qua khi đó cậu mặc trang bị đánh phó bản, quần áo nhìn tổng thể là màu trắng, không phải như bây giờ là trang bị phe Ác Nhân Cốc có màu đỏ hệ xinh đẹp.

Lộ Viễn im lặng đứng đó không biết đang suy nghĩ cái gì, Lý Kiều thật tình vì cậu mà cảm thấy cao hứng, nhin không được đùa giỡn.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Đại sư, lần trước đánh Nhật luân sơn thành được một nửa thì cậu liền vứt bỏ tôi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Chúng ta bây giờ đi tiếp.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Hảo.”

Hai người tổ đội, bay đến cửa vào Nhật luân sơn thành, cùng nhau ngồi thuyền đi vào phó bản.

Nguyệt luân sơn thành vẫn là như vậy, biển lớn bao phủ, trăng tròn u ám, cái khác chính là tâm tình Lý Kiều lần này rất tốt. Lần trước cảm xúc của cả hai đều có chút kích động, nói chuyện được một lúc thì Lộ Viễn đã thoát game, nhưng hôm nay bất đồng, hẳn cảm giác được Lộ Viễn cũng thật cao hứng.

Tuy rằng Lộ Viễn không nói gì thêm, nhưng Lý Kiều có thể cảm giác được.

Lần này Lý Kiều vẫn là đi theo phía sau Lộ Viễn, để cậu tự mình động thủ, nhưng là lần này bất đồng với lần trước, trên đường đi Lộ Viễn cùng hẳn giảng giải một ít về phó bản này.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Nơi này phải khởi động cơ quan, trước kia đều là cho hòa thượng đi đầu, bởi vì hòa thượng có thể xác chết vùng dậy.” (có thể tự hồi sinh)

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Àn, tôi đi theo cậu rồi, đại sư.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Kỳ thật trước kia đánh phó bản này tất cả mọi người đều leo núi mà đi, bởi vì tiểu quái nhiều lắm, nhưng khi gặp trong đội có nữ nhân kỹ thuật không được tốt thì không đi một giờ sẽ không xong.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Nga ~ vậy lúc đó cậu không nảy sinh tình cảm này kia sao?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Oa, cậu trầm mặc chính là đại biểu cho chột dạ a, mau thẳng thắn thành thật khai ra, cậu đã lừa bao nhiêu nữ sinh nhà người ta rồi hả ?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “A, đánh tới boss hai rồi, boss hai có tới hai con, nhất định phải đồng thời đánh chết cả hai mới được, nếu không sẽ reset máu.”

(reset máu: đánh đến gần cạn máu thì tự nhiên sẽ bơm đầy lại, đánh boss ngán nhất mấy cái này, máu một người trung bình khoảng 45 ngàn, trong khi máu boss thì tính bằng trăm, bằng triệu không a, đánh mấy phút mới đánh gần cạn máu thì nó reset đầy trở lại, phải đánh thêm mấy phút nữa...đau khổ=...=)

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Không cần nói sang chuyện khác!”

Rốt cục đánh tới chỗ cao nhất ở Nhật luân sơn thành, đánh xong boss ba, Lộ Viễn vẫn tiếp tục đi về phía trước.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Đi đây vậy a”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Còn có một boss ẩn nữa.”

Lý Kiều đuổi kịp Lộ Viễn, Lộ Viễn bật nhảy vài cái, liền nhảy đến một tảng đá ngầm bên bờ biển.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ngã xuống chính là heo.”

Nói chưa dứt lời, Lý Kiều lơ tay thiếu chút nữa điều khiển không được, kết quả không nắm được khoảng cách mà ngã xuống một vách đá ngầm bên cạnh.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ân, là heo.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, tôi còn chưa có ngã xuống đâu.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ân, bất quá anh cũng sẽ không nhảy lên được, vẫn là ngã chết sau đó hồi sinh rồi trở lại đi.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “... Ta sát.”

Chờ Lý Kiều ngã chết về điểm hồi sinh sống lại, tân tân khổ khổ mà chạy về, liền thấy hòa thượng đang ngồi tĩnh tọa trên tảng đá ngầm, ánh trăng chiếu rọi khóa đầu trọc của cậu, hình thành một cái vòng sáng...

Lộ Viễn đứng lên, gọi ra boss ẩn tàng.

Kết quả ở trước mặt Lý Kiều xuất hiện một con rắn thật lớn, ước chừng cao chục mét, người chơi đứng còn chưa tới bụng của nó. Càng làm người ta ghê tởm chính là con rắn này có tới mấy cái đầu, từng cái đều đang mở miệng lộ ra hai răng sắc nhọn.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Bát kỳ đại xà?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Ân.”

Lý Kiều ngửa đầu, nghĩ muốn đếm xem con rắn này thật ra có mấy cái đầu, kết quả còn chưa có đếm xong thì Lộ Viễn đã đem nó đánh chết.

Bộ dạng khủng bố như thế nào thì cũng vẫn là quái cấp 50... Vài cái liền chém chết.

Trên màn hình Lý Kiều nhảy ra một cái thành tựu, phó bản này mới rốt cục coi như đi xong.

(thành tựu hay ẩn nguyên bí giám: khi lần đầu tiên bạn hoàn thành hoặc làm điều gì đó sẽ nhận được, như lần đầu tiên giết người, lần đầu tiên tham gia chiến trường, lần đầu đến nơi nào đó, lần đầu vượt bí cảnh nào đó, lần đầu hoàn thành cái gì mà không chết, hoàn thành nhiệm vụ trong vòng bao nhiêu phút, lần đầu đoạt cờ, lần đầu nói chuyện trên kênh phe, kênh thể giới, lần đầu gì gì đó...nói chung nó giống như đánh dấu lại hồi ức lần đầu tiên của bạn (hồ hô). Nhận được đủ thành tựu chỉ định sẽ có được phần thưởng, đôi khi sẽ không có phần thưởng.) – cũng không cần ngạc nhiên a, game này nó rất biến thái nên cái gì cũng có thể xảy ra.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Cởi quần áo.”

Nói xong, Lộ Viễn liền cởi hết quần áo.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “>///, chán ghét, cậu đùa giỡn lưu manh a.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “... Cởi quần áo sau đó tự tử quay trở về.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “...”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Thiết, ca không hiềm lạ mấy người tiết tiền sửa trang bị.”

(khi mặc quần áo trên người mà chết thì sẽ giảm độ bền của quần áo, phải dùng tiền đi sửa)

Hai người đi ra phó bản, Lý Kiều cảm thấy được hai người một đường đi một đường nói chuyện phiếm như vậy rất tốt, hắn còn muốn kêu Lộ Viễn dẫn hắn đem mấy cái phó bản cấp 50 cùng 70 đánh hết.

Kết quả Lý Kiều vừa mới ra tới bến tàu (cửa vào phó bản này là ở ngay bến tàu), Lộ Viễn liền rời khỏi đội ngũ, sau đó Lý Kiều nhận được lời mời tỷ thí của Lộ Viễn.

Người chơi game Kiếm tam này khi tỷ thí với nhau sẽ có một cây cờ cắm giữa hai người, lấy cờ này làm chuẩn, quy định tỷ thí nhất định phải trong phạm vi nhất định, rời khỏi tất bị phán thua. Cho nên mọi người bình thường đem tỷ thí đều kêu là cắm cờ.

Lý Kiều nhìn thấy cây cờ của Lộ Viễn mới hết ngẩn người, sau đó liền nở nụ cười.

phụ cận dũng mãnh thiện chiến: cậu đánh không lại tôi.

Tại sao anh Kiều lại may đến vậy aaaaaaaa, mình rất hiểu tâm trạng của anh Viễn vì mình cũng y như anh, vận may cực kém (@~@)

Hiện nay có 13 cấp chiến giới (sẽ cập nhật sau)

Bát kỳ đại xạ (hình này mình lấy trên mạng chứ mình tuy rằng đã đi qua phó bản Nhật luân sơn thành nhưng không biết con rắn này nó nằm ở chỗ nào a, bữa nào đi kiếm thử):

Chương 23

Đường Độc a (đẹp quá)

_____@#_____#@_____

23. Chương 23

Lộ Viễn biết điểm ấy.

Nói đến thao tác, Lộ Viễn thực không bằng Lý Kiều, Lý Kiều ở Đầm Hắc Long hỗn loạn đánh giết rất nhiều, kinh nghiệm thực chiến đương nhiên Lộ Viễn không thể so sánh được.

Hơn nữa do chức nghiệp áp chế, Thiên Sách là môn phái duy nhất ở trong chiến đấu có thể lập tức tác chiến, hơn nữa các chiêu giảm thương của Thiên Sách cũng không ít, thời điểm lên được cấp 80 chính là lúc bùng nổ năng lực, trước mắt nói Thiên Sách là vương giả trong pvp cơ hồ không ai phản đối.

Thiếu Lâm cho tới nay vẫn luôn nổi danh là phái chân ngắn, cấp 70 còn có thể cho là bùng nổ nhưng lên 80 thì đã muốn trung hòa lại, Thiếu Lâm ở bản game cũ hiện tại này đánh nhau vẫn yếu hơn.

Nhưng Thiếu Lâm máu nhiều, chiêu khống chế cũng không thiếu, Lộ Viễn từ lúc lên cấp 70 liền một đường cắm cờ tỷ thí cho tới nay, cũng có ý nghĩ chứ không phải không.

Hơn nữa... Cậu cố gắng cày trang bị, chính là vì ngày này.

Có thể đứng ở trước mặt Lý Kiều, cùng hắn dưới điều kiện ngang nhau mà luận bàn một phen, vô luận kết quả thế nào, đối với cậu đều là thắng lợi.

Lộ Viễn kiềm chế tâm tình nóng lòng muốn thử xuống, chờ đợi Lý Kiều tiếp nhận lời mời tỷ thí.

Nam nhân đối mặt với lời mời tỷ thí của một người nam nhân khác đương nhiên sẽ không cự tuyệt.... Vì thế Lý Kiều tiêu sái nhận tiếp nhận.

Sau năm giây đếm ngược tỷ thí bắt đầu.

...

...

...

...

...

Tác giả của tác phẩm này là một người pk rất tệ, chỉ ở trong một đám người đục nước béo cò, chuyên lựa chọn người chơi thanh máu chỉ còn một phần ba mà đánh, ở mỗi lần đấu vô đài lượng thương tổn gây ra chẳng đáng để *** xả tới, cho nên không cần trông cậy vào tác giả sẽ viết ra được cái gì mà một trận pk phần khích đầy kịch tính, hơn nữa pk thứ này chính người người đấu với người chúng ta đứng ngoài nói nhiều hơn nữa cũng chẳng được gì chi bằng tìm người đến đánh một trận sẽ tốt hơn a! Bình thường ta xem văn mà đến khúc đánh nhau này đều trực tiếp bỏ qua... Cho nên mọi người cũng trực tiếp bỏ qua đi...

Tóm lại, lúc Lộ Viễn còn có một nửa thanh máu, rốt cục đem bức Lý Kiều phải dùng chiêu Thủ như sơn, hai người đánh a đánh a, thiên địa biến sắc, nhật nguyệt vô quang. Bến tàu ở Khẩu đảo ngay cửa vào phó bản Nhật luân sơn thành không lớn, ba mặt bị nước bao quanh, bên kia là núi cao, tính cơ động của Thiên Sách bị địa hình nhỏ hẹp hạn chế không ít. Tuy rằng Lý Kiều chiếm ưu thế, nhưng cũng phải thừa nhận Lộ Viễn sử dụng khinh công cũng rất xuất thần nhập hóa.

Lý Kiều thật lâu không có hưng phấn như vậy, cảm giác từng tế bào đều nhiệt huyết mà trỗi dậy, bình thường đấu với một người yếu hơn không hề có ý nghĩa, chỉ có đối thủ thực lực tương đương mới đáng giá mà có hứng thú đánh nhau, chính là muốn đem đối thủ như vậy như vậy, rồi lại như vậy như vậy...

Lý Kiều lên ngựa, đối Lộ Viễn cười to.

Đây là trận đấu của số mệnh! Nam nhân cùng nam nhân trong lúc đó quyết đấu!

mật Dững mãnh thiện chiến: “Đến đây đi, hướng tôi nã pháo.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Vũ khí cam vốn có kỹ năng riêng, lại có tới hai cái vũ khí cam đương nhiên thật tốt, đáng tiếc Lộ Viễn vẫn là kém một chiêu, Thiên Sách cùng Thiếu Lâm vốn không thích hợp đánh kiểu háo thắng, Lộ Viễn cạn máu, trong lòng biết chạy không thoát, quay người xông vào Lý Kiều.

Lý Kiều lập tức lên ngựa sử dụng một chiêu Hồi mã thương, Lộ Viễn đúng là luống cuống một chút, không có tránh thoát, bị Lý Kiều đánh ngã xuống đất. Lý Kiều từ trên cao nhìn xuống, trạc trạc Lộ Viễn.

Kết quả một cái vũ khí bình thường khi bạo đánh cũng nhảy ra chỉ số thương tổn đến bốn chữ số, Lộ Viễn liền thua.

(chỉ số thương tổn 4 chữ số: tức là hàng ngàn, khi đánh ra một skill thường sẽ hiện lên chỉ số thương tổn của chiêu đó, cao nhất có thể lên mười mấy ngàn, trung bình khoảng 6-7 ngàn)

Lý Kiều phóng ngựa ra ngoài, Lộ Viễn liền theo trên đất mà đứng dậy, có chút bất đắc dĩ.

mật Tám ngàn dặm đường: “Lần trước cũng là như vậy, anh dùng cái phi tiêu bạo đánh đem tôi giết chết, lần này cứ nhiên dùng thương bình thường cũng bạo đánh tôi.”

Lý Kiều lúc này mới cảm thấy hơi ngượng ngùng.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Ha ha, ngượng ngùng, tôi một khi đánh nhau liền quên thương hương tiếc ngọc.”

mật Tám ngàn dặm đường: “= = tiếc người muối a.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Ha ha.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Hồi máu đi, chúng ta đánh nữa.”

Lý Kiều hưng phấn chưa hết, còn muốn đấu nữa. Lộ Viễn cười cười, ngồi xuống tĩnh tọa hồi máu, thanh máu mới vừa tăng được một chút, đột nhiên cậu thấy trên đỉnh đầu của mình toát ra mấy cái tên chiêu thức màu đỏ, thanh máu mỏng manh nháy mắt không còn.

Trong đó có một chiêu kiếm khí tinh khiết tên Tứ tượng luân hồi đánh vào cậu.

Không chỉ có Lộ Viễn không kịp phản ứng, Lý Kiều thấy một màn này cũng lắp bắp kinh hãi.

Tiếp theo Lý Kiều cũng bị đánh, Lý Kiều còn chưa hoàn hồn, nhưng hần lập tức liền phát hiện một cái tên đồ giấu ở xa xa đang đánh lén. Kết quả vừa thấy...

Là Hư không trăm không ngớt...

Lý Kiều nháy mắt có loại cảm giác không biết nói gì, đồng thời cũng thực phần nộ, người của lão tử chỉ có thể để cho lão tử đánh, lão tử giết, người tính là cái thá gì mà cư nhiên dám đánh lén? !

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, ta đã muốn đem người quên mất, người lại nhảy ra khẳng định sự tồn tại của mình, người có phải hay không muốn bị giết nữa a!”

Lý Kiều theo thường lệ một bên hướng qua đánh Hư không trăm không ngớt, một bên đánh chữ.

Hư không trăm không ngớt không rên một tiếng, Lộ Viễn cảm thấy được muốn hần hé rằng nói chuyện cũng rất khó khăn, dù như vậy cũng không làm Lý Kiều quan tâm. Chính là dù Hư không trăm không ngớt tuy trăm mặt, nhưng đánh ra cũng không hề keo kiệt, sử dụng một chiêu Sinh Thái Cực, sau đó chạy qua giết Lý Kiều.

Lúc này Lộ Viễn đã sống lại, đi theo Lý Kiều cùng truy Hư không.

Sau khi Lý Kiều cùng Lộ Viễn tỷ thí xong thanh máu cũng đã gần cạn, chịu cũng không được bao lâu, lúc sau khi Hư Không bùng nổ đánh người phi thường đau, Lý Kiều lập tức đã bị đánh đến gần cạn máu, liền sử dụng Gầm Như Hổ.

Tuy rằng trong một thời gian ngắn sẽ không chết, Hư không cũng đã bị hai người hợp lực đánh chỉ còn nửa thanh máu, nhưng Lý Kiều biết đã không kịp để đánh chết Hư không trăm không ngớt.

Nhưng còn Lộ Viễn ở bên cạnh, hai người hợp lực ở thời điểm Lý Kiều dùng Gầm Như Hổ cùng nhau bùng nổ, cũng đem Hư không đánh tới gần hết máu.

Lý Kiều mất thấy chiêu Gầm Như Hổ đã gần hết thời gian, nghĩ đến chính mình nhất định sẽ chết mà ngã xuống đất.

Hần nghĩ thâm chắc phải dựa vào Lộ Viễn giết Hư Không rồi, kết quả lúc Gầm Như Hổ hết hiệu lực, hần thấy mình vẫn còn mấy chục máu trên người hoàn toàn hảo hảo mà đứng đó, Hư không trăm không ngớt cùng Lộ Viễn lại té trên mặt đất.

Lộ Viễn tuy rằng sống lại tại chỗ cũng không phải đầy máu, nhưng cho dù chết cũng không tới phiên cậu a. (khi vừa sống lại, máu và nội lực chỉ có phân nửa)

Lý Kiều lúc này mới thấy trên người mình có một cái Xả Thân Quyết.

... Lộ Viễn lại giúp hần thừa nhận thương tổn.

Hư không trăm không ngớt lập tức sống lại, Lộ Viễn cũng không muốn tiếp tục đuổi theo, lẳng lặng nằm trên mặt đất.

mật Tám ngàn dặm đường: “Vừa rồi dùng chiêu thức để sống lại, hiện tại nếu muốn sống lại phải chờ hơi lâu”.

(lần đầu chết muốn sống lại rất mau, chờ không tới 10 giây là được, nhưng chết lần 2, lần 3 thời gian chờ để sống lại sẽ lâu hơn, 1 phút thậm chí là hơn 2 phút)

Bởi vì dùng Luân hồi quyết sống lại sẽ nhanh hơn, nên dùng để nhanh sống lại mà giúp Lý Kiều.

mật Dững mãnh thiện chiến: “... Ai, không biết nói cậu như thế nào đây.”

Dững mãnh thiện chiến yên lặng ngồi tĩnh tọa bên cạnh thi thể của Tám ngàn dặm đường, trong lòng ề ảm, lại ngứa.

Vừa rồi trong nháy mắt đó cứ tưởng là chính mình chết chắc rồi, lại phát hiện có một người ngu ngốc chịu chết thay hần.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Kỳ thật cậu chết hay tôi chết không giống nhau, giúp tôi tiết kiệm mấy đồng tiền sửa trang bị để làm chi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Kỳ thật tôi ăn sai đó.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Lại mạnh miệng rồi, cậu tốt với tôi, tôi đương nhiên biết ~ cậu hiến thân cho tôi, tôi nhất định sẽ phụ trách ~ “

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Lộ Viễn đứng dậy lại nói sang chuyện khác.

mật Tám ngàn dặm đường: “Hư không như thế nào đột nhiên trở nên sắc bén như vậy, hơn nữa một câu cũng chưa nói.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Quản hẩn làm gì a, dám đánh lên cậu! Lần này không cho phép cậu vì hẩn mà cầu tình, tôi tuyệt đối làm cho hẩn nửa bước cũng khó đi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Tốt lắm, cậu đừng động, chúng ta tiếp tục đề tài vừa rồi, tôi sẽ phụ trách cậu có đáp ứng hay không a?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Nửa bước khó đi? Hẩn hiện tại đã muốn thoát game.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu không cần không để ý đến tôi a! Hơn nữa làm sao cậu biết hẩn thoát? Không phải cậu vẫn còn giữ lại tên hẩn trong danh sách hảo hữu chứ? Lập tức xóa cho tôi a!”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Lý Kiều vây quanh Lộ Viễn hi hi ha ha một trận, trong lòng lại hạ quyết tâm nhất định phải đem Hư không trăm không ngót chỉnh cho chết lên chết xuống.

Hai người lại trò chuyện một hồi, Lộ Viễn tỏ vẻ phải thoát game, Lý Kiều lưu luyến huy huy đôi tay nhỏ bé sau đó cũng xuống.

Kết quả mới vừa logout liền nhận được điện thoại của Lý Thiên Nhai .

“Ta nói này cháu ngoại trai, người logout cũng quá chậm đi?”

Mặc dù có chuyện của Hư không làm rối, nhưng tâm tình Lý Kiều coi như không sai, cũng không thèm cùng Lý Thiên Nhai chấp nhận.

“Người còn ở trên game theo dõi ta?”

Lý Thiên Nhai thanh âm nghe thực bình tĩnh: “Ân, ta sợ người bị nghiện game a, thế nào cũng xảy ra chuyện.”

Lý Kiều phiên cái xem thường: “Ta cảm thấy được người có chuyện trước chính là người đó.”

Lý Thiên Nhai trầm mặc một chút, tiếp tục nói: “Được rồi, ta thành thật nói cho người biết. Ta nhìn thấy người logout mới gọi điện thoại cho người là vì muốn cho người vô ưu vô lự mà vượt qua khoảng thời gian trong trò chơi. Nếu hiện tại người đã logout, ta liền không khách khí.”

Lý Kiều ẩ ẩ đoán được là chuyện gì, sắc mặt liền trở nên không tốt.

Lý Thiên Nhai thanh thanh cổ họng: “Phụng thiên thừa vận, Lý Kiều nghe chỉ, lão gia tử tuyên người ngày mai yết kiến.”

Thật ra nó là như vậy nè:

Chương 24

Hoa Dương luôn là tình yêu số một của mình a

_____@#_____#@_____

24. Chương 24

Lão gia tử là ai...

Lão gia tử chính là ông ngoại của Lý Kiều, cha của Lý Thiên Nhai

Lão gia tử là thiên, lão gia tử là địa, lão gia tử là một nửa nhân sinh của Lý Kiều — đương nhiên đây là giả, nếu Lý gia gia ở Lý gia có địa vị cao như vậy, Lý Kiều còn dám quậy cho Lý gia long trời lở đất rồi bỏ chạy sao?

Từ khi có Lý Thiên Nhai, tiếng nói của Lý gia gia ở Lý gia không còn cao nữa, đặc biệt là ở nhà toàn là nữ nhân. Nhưng là lần trước Lý Kiều công nhiên nói ra tính hướng của mình, hoàn toàn chọc giận Lý gia gia, liền một cước đem Lý Kiều đạp ra ngoài.

Trong nhà trừ bỏ Lý Thiên Nhai cũng không còn ai để ý tới Lý Kiều, có lẽ... Có thể... Mọi người cho rằng Lý Kiều ở bên ngoài quả thật là thê lương, nhưng chỉ có Lý Thiên Nhai biết đưa cháu ngoại trai của mình tránh ở bên ngoài chơi game đến rất là high...

Mặc kệ như thế nào, Lý Kiều đều là con cháu của Lý gia, không thể thật sự tùy ý để hấn ở bên ngoài chơi đùa, Lý gia gia lần này gọi Lý Kiều trở về, vô luận là mềm mỏng hay mạnh bạo, nhất định là muốn đem Lý Kiều giáo huấn một phen.

Kỳ thật so với ông ngoại, Lý Kiều càng sợ mẫu thân của mình hơn...

Mẹ của hấn thời trẻ là con gái một, vẫn luôn bị cho rằng bà chính là người thừa kế, cường hấn mà bất động thanh sắc, lần trước Lý Kiều ở nhà công khai, Lý phu nhân tức cũng không mắng Lý Kiều, nhưng là không có ngăn cản Lý gia gia đánh chửi hấn, Lý Kiều biết mẫu thân mình mất hứng, cũng không biểu hiện ra vẻ gì cao hứng, loại thái độ này làm Lý Kiều sợ hãi.

Dù sao lần này trở về, Lý Kiều cũng không trông cậy vào người nhà đột nhiên nghĩ thông suốt mà thông cảm cho hấn, đau khổ nhất định là không thiếu được.

Nhưng hấn nhất định phải trở về, bởi vì dù sao họ cũng chính là người nhà của mình.

Lý Kiều suy nghĩ nửa ngày, vẫn là đem tây trang ra mặc ở trên người, chính là không đeo caravat, lại đi mua không ít thuốc bổ, trang sức linh tinh gì đó, ở tại trước cửa quán của mình treo lên tấm bảng “Lão bản khó chịu, tạm dừng buôn bán”.

Nhìn thời gian đã sắp đến giờ cơm chiều, hấn mới mang theo đồ đạc xuống lầu xuất phát về nhà.

Đợi đến lúc vào cửa, Lý Kiều mới phát hiện trên bàn cơm đã muốn dọn xong chén bát, chỉ chờ mang thức ăn lên là xong.

Lý Kiều vốn cho là còn muốn ở trong phòng khách nói chuyện vòng vo một chút, kết quả liền cứ đi thẳng vào vấn đề a.

Vừa thấy chính là Hồng Môn Yến...

Trừ bỏ vú nuôi của hấn, mọi người đối Lý Kiều đều không quá nhiệt tình. Lý gia gia giống như không phát hiện có mặt của Lý Kiều, Lý phu nhân hướng Lý Kiều gật gật đầu, còn Lý Thiên Nhai chính là phiên cái xem thường.

Không ai tiếp đón hấn, Lý Kiều kiên trì ngồi lên ghế trên.

May mắn chỉ có vài người, Lý gia gia không kêu bảy tám cô dì chú thím của hấn đến cùng nhau xử hấn a.

Bà ngoại Lý Kiều bởi vì có Lý Thiên Nhai ở đây mà qua Mĩ định cư, cả ngày ăn chay niệm Phật. Kỳ thật Lý Kiều vẫn luôn không hiểu được vì cái gì chỉ niệm Phật thôi mà muốn chạy tới Mĩ Quốc, nhưng không ai nhìn ra bà ngoại chỉ là muốn tìm một nơi thanh tĩnh để sống. Mà cha cùng mẹ Lý Kiều cảm tình vẫn luôn không phải tốt lắm, cha Lý Kiều đối đãi với hấn hơn phân nửa giống như đối đãi với một người mà mình đã muốn hoàn thành nhiệm vụ, đối chuyện của Lý Kiều từ trước đến nay không hề quan. Cho nên hấn mới có thể lấy căn nhà của phụ thân bên kia mở cái tiệm.

Trên bàn cơm như vậy chỉ có vài người.

Lý Kiều cảm thấy được hẳn là mình nên mở đầu đánh vỡ cục diện bế tắc, hẳn suy nghĩ một chút, mở miệng nói: “Ông ngoại, con ở thị trường đồ cổ có chọn mấy cái hồ lô, cảm thấy được bộ dạng rất tốt, chính Người xem xem...”

“Hừ.”

Lý gia gia hừ một tiếng.

Lý Kiều bị đánh gãy, trương há mồm, vẫn là quyết định nói cho hết lời: “Người xem xem có thích hay không. Con cũng có mua cho mẹ cùng Thiên Nhai một ít đồ vật.”

“Thoạt nhìn ở bên ngoài kiếm được không ít tiền.” Lý gia gia tiếp tục hừ.

Lý Kiều cười cười: “Con mới đi ra ngoài vài ngày? Làm gì có nhiều tiền? Ở bên ngoài khẳng định không có thoải mái như ở nhà — “

“Trương tẩu ăn cơm!” Lý gia gia đột nhiên hét một tiếng.

Lý Kiều đang nói chuyện lại bị đánh gãy, hẳn đành ngậm miệng lại không lên tiếng nữa.

Đồ ăn được mang lên, Lý Kiều ngồi một hồi, chờ tất cả mọi người bắt đầu ăn, hẳn mới cầm lấy chiếc đũa chuẩn bị gấp thức ăn cho trưởng bối.

Kết quả hẳn mới vừa làm động tác chuẩn bị gấp thức ăn, Lý gia gia liền mắng một câu: “Ai chuẩn người ăn ?”

Lý Kiều một chút, để đũa xuống.

Chẳng lẽ là muốn dùng đói khát để tra tấn hẳn sao?

Lý Kiều ngoan ngoãn ngồi, không dám cử động nữa, Lý phu nhân nhưng thật ra nói chuyện.

“Ta với ba con đã nói qua, con trước đem cái tiệm trà sữa của con đóng cửa đi, vẫn là về nhà sống, nếu còn chưa muốn đi làm lại thì có thể nghỉ ngơi trước một hai tháng, sau đó mới quay về công ty làm.”

Lý Kiều trầm mặc một chút, nhịn không được nói: “Là quán bàn du, không phải tiệm trà sữa.”

Tuy rằng mọi người hầu như đều cho rằng hẳn bán trà sữa chứ không phải bàn du gì đó

Lý phu nhân liếc Lý Kiều một cái, Lý Kiều liền cúi đầu.

Hẳn biết ở trong mắt của mẫu thân hẳn tiệm trà sữa cùng bàn du không có gì khác nhau.

“Hừ.” Lý gia gia lại hừ một tiếng, Lý Kiều không rõ hôm nay vì cái gì ông ngoại thích hanh hanh như vậy thích, sau đó Lý gia gia bổ sung thêm cho lời của Lý phu nhân, “Dù sao người quay về nhà, đem bệnh của người chữa hết!”

...

Thì ra là thế.

Lý Kiều ngẩng đầu, mặt không chút thay đổi nói: “Nguyên lai mọi người cho rằng con có bệnh.”

Lý gia gia vỗ cái bàn: “Người không phải là có bệnh sao? Thích nam nhân? Đây không phải là đầu óc có bệnh sao?”

Lý Kiều lạnh lùng nói: “Thích nam nhân thì kêu có bệnh? Con thân thể khỏe mạnh, có thể cùng mọi người trao đổi bình thường, có năng lực tự hồi, có đủ khả năng nuôi sống chính mình, con không cho là mình có bệnh. Chính xác mà nói, chỉ là tính hướng của con cùng người khác không giống nhau mà thôi.”

Lý gia gia xem thái độ lúc vừa tới của Lý Kiều thực mềm mỏng, còn tưởng rằng hẳn có điều hối cải, kết quả vẫn là như vậy, nhịn không được lại vỗ cái bàn: “Không bình thường chính là có bệnh!”

Lý Kiêu cười, giọng tràn ngập mỉa mai: “Không bình thường? Con như cũ đem tài cán của mình vì xã hội cống hiến, ai có thể cùng người khác hoàn toàn giống nhau? Con chỉ là vừa vặn không giống người khác ở tính hướng.”

Lý Kiêu không để cho ông ngoại có cơ hội, tiếp tục nói: “Tựa như mọi người cảm thấy một nữ nhân nào đó phù hợp với lý tưởng của mình, còn con chỉ có thể đối nam nhân tâm động mà thôi. Con cảm thấy được ở trên phương diện tình cảm, ông ngoại cùng mẹ đều so với con hiểu biết hơn, loại tình cảm này nếu như có thể không chế được, liền không gọi là cảm tình.”

Hắn nhếch miệng: “Cho dù hiện tại tạo áp lực cho con cùng một vị nữ nhân kết hôn, một ngày nào đó con không khống chế không được tâm động, dẫn đến thương tổn vợ của con cùng chính mình. Hơn nữa con biết, việc mình hướng người nhà thắng thắn thừa nhận tính hướng của mình, sẽ làm mọi người bị tổn thương, nhưng nếu như con có thể nhẫn nại như trong lời nói, con tuyệt đối sẽ không làm thương tổn đến mọi người. Chính là con tự hỏi thật lâu, con cảm thấy được con không muốn đi lừa gạt một vị nữ nhân, cũng không muốn lừa gạt chính bản thân mình, cho nên...”

Lý Kiêu thản nhiên nói: “Con hướng mọi người thắng thắn thừa nhận, đồng thời cũng muốn được mọi người thông cảm và thừa nhận, bởi vì mọi người là người nhà của con.”

Lý Kiêu blabla nói rất nhiều, Lý gia gia vài lần xen mồm muốn tiếp tục mắng Lý Kiêu, nhưng rõ ràng khí thế không đủ, Lý Kiêu dẫn chứng theo sách, thao thao bất tuyệt, từ cổ chí kim, nội ngoại đông tây nói hết, sau đó giảng đến các loại luận điệu, quan điểm xã hội có liên quan đến đồng tính luyến ái.

Nói đến Lý gia gia đỉnh đầu bốc khói, ngay cả Lý Thiên Nhai cũng đều quên ăn cơm, khiếp sợ nhìn cháu ngoại trai của mình, chỉ có Lý phu nhân bình tĩnh ngồi ở bên kia, không nói một tiếng.

Cuối cùng Lý gia gia rốt cục không thể nhịn được nữa, hét lớn một tiếng: “Người cút cho ta!”

Lý Kiêu lúc này mới cầm miệng.

Cơm đương nhiên là ai cũng ăn không vô nữa, Lý Kiêu vốn nghĩ muốn đi, nhưng kiềm chế mà ở lại, nếu hiện tại lại đi như vậy chẳng khác nào lần trước, sự tình vẫn là không có tiến triển.

Lý gia gia đi vào thư phòng, Lý Kiêu thì ngồi ở trên ghế sofa trong phòng khách trầm mặc.

Lý Thiên Nhai đặt mông ngồi xuống bên người Lý Kiêu, hướng về phía hắn: “Người thực trâu bò a, ta biết người có thể nói, nhưng không biết người có thể nói nhiều như vậy.”

Lý Kiêu thở ra một hơi khí: “Tiểu mỹ tương thích xem một số tiểu thuyết kỳ quái, nàng cho Oa oa không khóc xem, Oa oa không khóc lại nhẫn cho ta. Trong tiểu thuyết có kể ra rất nhiều cố sự của tiểu công cùng tiểu thụ, ta đem lời trong mấy cuốn tiểu thuyết đó nói cho ông ngoại nghe.”

Lý Thiên Nhai vẽ mặt vắn vẹo: “Người thực hùng...”

Lý Kiêu vò vò đầu: “Bất quá giống như là kích thích quá độ.”

Lý Thiên Nhai trừng hắn: “Tuy rằng chúng ta người trẻ tuổi đã muốn thấy nhưng không thể trách, nhưng là thế hệ trước phải tiếp nhận rất khó khăn, hơn nữa người từ trước đến nay luôn tùy tiện, thực dễ dàng liền nghĩ đến người chỉ là bởi vì ngạc nhiên, chơi vui nên mới lạc lối...”

Lý Kiêu không hài lòng: “Như thế nào kêu bởi vì ngạc nhiên, chơi vui nên mới lạc lối? Đồng tính luyến ái cũng có thể toàn tâm toàn ý, ta cũng có thể đối một người toàn tâm toàn ý, không thể nói đều là giả, khác phái luyến không phải cũng có lúc chân chừ không quyết đoán hay sao?”

Lời vừa ra khỏi miệng, Lý Kiêu liền hối hận, quả nhiên thấy Lý Thiên Nhai sắc mặt đã đổi.

... Lão gia tử nhà bọn họ không phải là điển hình của khác phái luyến mà chân chừ hay sao.

Lý Thiên Nhai cũng thở dài: “Dù sao lão gia tử nhất thời cũng sẽ không hết giận, người xem rồi tự lo liệu đi. Người nói người có thể toàn tâm toàn ý đối đãi người khác, người hiện tại có sao?”

Lý Kiêu ánh mắt lóe lóe, trầm mặc một chút, nói: “Không.”

Lý Thiên Nhai khinh thường nói: “Thiết, nếu giống như lời người nói thì chính là tình thánh rồi.”

Hai người cũng chưa nói, Lý Thiên Nhai nhớ tới cái gì, hỏi: “Nói ta xem người mỗi ngày login liền cùng cái tên tiểu hòa thượng kia đánh vào cùng nhau a.”

Lý Kiêu ngoáy ngoáy lỗ tai: “Phải a, làm sao vậy?”

Lý Thiên Nhai nói: “Ta thật tình phải nhờ người, đối với một tên hòa thượng xum xoe, không nghĩ tới sở thích của người cũng rất đặc thù.”

Lý Kiêu tiếp tục ngoáy lỗ tai: “Hòa thượng thì làm sao? Ta cũng thích như vậy đó thì sao?”

“Ta thao, chẳng lẽ người muốn làm cái gì võng luyện a? Người muốn làm võng luyện cũng coi như xong đi, đằng này người lại muốn làm cùng một tên hòa thượng đầu trọc lộ cơ ngực, người thật hùng a.”

“Võng luyện? Hòa thượng?”

Giọng nữ mang đầy nghi hoặc vang lên, Lý Kiêu quay mặt lại, liền thấy mẫu thân của mình vẻ mặt khiếp sợ đang nhìn hắn.

Lý Kiêu: “...”

Lý Thiên Nhai: “...”

Hiểu lầm này thật sự là khó có thể giải thích a...

Dù sao nói thêm nửa ngày, cuối cùng Lý Kiêu vẫn là lại bị đuổi ra khỏi cửa, nhưng Lý phu nhân thỏa hiệp, để cho hắn tiếp tục mở quán trà sữa — không, là bàn du đi.

Lý Kiêu mang đầy tâm sự mà lái xe từ nhà ra, tựa như trong tiểu thuyết hay nói, này đương nhiên là một cuộc kháng chiến trường kỳ. Hắn ló đầu nhìn xem ven đường có quán ăn nào hay không, đột nhiên nhận được một cái tin nhắn.

Hắn vừa thấy, cư nhiên là của Lộ Viễn.

“Đêm nay không online sao?”

Lý Kiêu nhìn tin nhắn bật cười.

Đây là lần đầu tiên Lộ Viễn chủ động liên hệ hắn, Lý Kiêu đầu óc nóng lên, nhấn vào số điện thoại của tin nhắn, gọi qua.

Chuông vừa vang lên ba tiếng, đối phương liền nhận điện thoại.

“Ừ?”

Lý Kiêu vừa cười thì Lộ Viễn liền nhận ra được thanh âm của hắn, giống như bao lần cậu nghe hắn nói trên yy vậy.

“Nhĩ hảo, tôi là Lý Kiêu.”

“... Ân.” Đối phương tựa hồ có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh trấn tĩnh lại, “Hôm nay không online?”

“Hình như là không còn kịp rồi.” Lý Kiêu nói xong, “Hơn nữa có hơi mệt.”

Lộ Viễn tựa hồ nghe thấy điện thoại bên kia truyền đến tiếng xe: “Anh còn ở bên ngoài?”

“Ân.”

“Vậy được rồi, sớm một chút về nhà nghỉ ngơi.”

“Tôi cơm cũng chưa có ăn đâu, đang tìm chỗ đi ăn này.” Lý Kiêu không tự giác mà mang ngữ khí vừa làm nũng vừa oán giận nói chuyện.

“Tôi đây cũng không có cách nào a.”

Lý Kiêu lớn tiếng bật cười: “Cậu hiện tại đang làm gì?”

Lộ Viễn hồi đáp: “Đánh xong chiến trường, chuẩn bị đi đánh phó bản ngày.”

Lý Kiều nhìn trên đường lấp lánh ánh đèn nê ông, ngữ khí nhu hòa xuống: “Vậy không cần đánh nữa, đi ra gặp mặt được hay không?”

Chương sau gặp mặt rồi a, từ đầu tới giờ toàn nói chuyện trong game, tình cảm cũng phát triển khá chậm nhưng khi gặp mặt sẽ rất bất ngờ đó,.....>_< à=” chương=” sau=” hai=” anh=” đánh=” quá=” trong=” đời=” thật=” luôn=” a,=” anh=” kiều=” làm=” tank,=” còn=” anh=” viễn=” là=” dame.....=” p/s=” thêm=” mấy=” tám=” hình=” dễ=” thương=” của=” cặp=” này=” a:=” chương=” 25=” thiên=” sách=” và=” tàng=” kiếm=” vẫn=” là=” vương=” đạo=” (dù=” mình=” đang=” edit=” truyện=” của=” thiên=” –=” thiếu)=”>

25. Chương 25

Lộ Viễn có chút kinh ngạc, cậu trông mắt liếc nhìn màn hình máy tính, nhìn thấy chính là nhân vật của mình đang ngồi xổm ở cửa phó bản, có người chủ động mời cậu tiến đội đánh phó bản ngày.

Cậu cự tuyệt lời mời kia, hướng về phía di động nói: “Vì cái gì đột nhiên nói như vậy, chúng ta không nhất định ở cùng một thành phố.”

Lý Kiều mỉm cười, trả lời: “Lần trước cậu đi xx tự không phải sao? Tôi cũng ở B thị.”

“Được rồi, nhưng mà...”

“Phó bản ngày không đánh một bữa cũng chẳng sao, đi ra gặp mặt đi.” Thanh âm Lý Kiều đột nhiên trở nên khoái hoạt, thoát nhìn vì chuyện hôm nay cũng không có như vậy không xong, “Về phần vì cái gì, tôi nghĩ muốn nhìn thấy cậu, lý do này được không?”

Lộ Viễn sững sốt, tổng cảm thấy được là lạ, theo lý thuyết gặp mặt một người bạn trên game cũng không có gì, nhưng Lộ Viễn chính là cảm giác có điểm không dám đi.

Đúng, không phải không muốn đi, mà là không dám đi...

Lý Kiều tiếp tục ở trong điện thoại dụ dỗ: “Chẳng lẽ cậu lo lắng tôi đối cậu làm gì sao? Một đại nam nhân còn sợ cái này?”

Lộ Viễn nghe thấy, trực tiếp phản bác: “Phải a, tôi đánh không lại anh.”

Lý Kiều nở nụ cười: “Lần này tôi không có ngựa, không ra Gầm Như Hổ, cậu đánh tôi như thế nào tôi cũng không đánh lại.”

Lộ Viễn cũng cười: “Tôi không ở trung tâm thành phố, phỏng chừng cách anh hơi xa.”

Lý Kiều nghe Lộ Viễn nói đã muốn nhẹ nhàng thở ra, hần nói: “Cậu ở đại học thành bên kia đi, không thành vấn đề, tôi sau nửa giờ nữa sẽ tới. Cậu học trường nào? Tôi trực tiếp đi tìm cậu luôn.”

Tựa hồ như vậy liền quyết định...

Lý Kiều không có ưu điểm gì khác, chỉ có hai dạng khác biệt, dạng thứ nhất chính là có thể nói, dạng thứ hai chính là có thể nói chuyện với Lộ Viễn cơ hồ không hề thất bại.

Hắn cúp điện thoại, cảm thấy mỹ mãn mà đạp chân ga, Lý Kiều nhớ tới lúc Lý Thiên Nhai nói hần cùng hòa thượng muốn làm vòng luyến liền mừng rỡ ngăn không được, hần bắt đầu tưởng tượng bộ dáng của Lộ Viễn, chính là như thế nào cũng không hợp lại ra được hình tượng làm cho hần vừa lòng, cuối cùng trong đầu chỉ còn lại có một hình ảnh duy nhất, biểu tình mặt tròn vo “= =”

Không biết trong lòng Lộ Viễn thì chính mình lại là cái bộ dáng gì nữa, Lý Kiều vuốt vuốt lại chà chà mái tóc, cảm thấy được bộ dạng chính mình hoàn hảo đi.

Lý Kiều lái xe thật nhanh chạy đến cửa chính trường học của Lộ Viễn, xuống xe, nhìn xem thời gian, chỉ mới hai mươi phút thôi a. Hắn tựa vào trên xe, ban đêm gió đêm thổi tới còn có chút lạnh, hần thăm dò nhìn về phía trong trường học, tìm kiếm người thoát nhìn giống Lộ Viễn.

Vừa rồi cũng quên nói bộ dạng của chính mình, Lý Kiều lấy điện thoại cầm tay ra, cúi đầu gọi điện thoại cho Lộ Viễn.

Kết quả hắn liền nghe thấy tiếng di động vang lên bên cạnh.

Lý Kiều mỉm cười, nghĩ thầm thật là trùng hợp, ngẩng đầu vừa thấy.

Liền sững sốt.

Ở trong đầu Lý Kiều, hình tượng của Lộ Viễn hơn phân nửa vẫn là trạch nam sinh viên, nhìn đến Lộ Viễn thật sự, hắn bị chấn động rồi.

Lý Kiều đứng ở nơi đó nghĩ nghĩ, ở trong cuộc sống này trải qua, Lộ Viễn đại khái là người nam nhân đẹp nhất hắn từng thấy đi...

Bộ dạng rất tốt a.

Lộ Viễn mặc một kiện áo T sơ mi, bên ngoài là áo khoác, T sơ mi bỏ một nửa vào quần bò màu xám trắng, trên chân mang một đôi giày Martin.

Lộ Viễn đến tóc đều nhuộm thành màu vàng, trên lỗ tai trái có đeo bông tai đinh, Lý Kiều nhìn chăm chú cái bông tay hình đinh ấy xuyên qua lỗ tai cậu, cảm thấy được tai của mình có điểm đau.

Này làm sao mà là trạch nam được, quả thực chính là người vừa mới bước ra từ tạp chí a.

Ớt Lý Kiều chảy ra mồ hôi lạnh, đây là gạt người đi, có lẽ nhận sai rồi.

Kết quả Lộ Viễn cầm di động đi tới, hiển nhiên là cũng nhìn thấy Lý Kiều, cậu cúp điện thoại, đứng ở trước mặt Lý Kiều, cũng là vẻ mặt rối rắm.

Lý Kiều từ trên xe đứng thẳng dậy, thử thăm dò hỏi: “Lộ Viễn?”

Lộ Viễn gật gật đầu, nhìn chăm chăm Lý Kiều, biểu tình cổ quái.

Lý Kiều còn tại trong khiếp sợ, đối Lộ Viễn nói: “Thấy tôi như thế nào mà lại mang vẻ mặt táo bón vậy.”

Lộ Viễn lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, Lý Kiều đầu quả tim run lên.

Ta sát, vừa gặp liền quăng qua một cái mị nhãn aaa.

Lộ Viễn nói: “Vốn đang không xác định là anh, nhưng vừa nghe anh mở miệng là biết.”

Lý Kiều gật gật đầu: “Kỳ thật tôi cũng nhận không ra cậu... Cậu theo trong tưởng tượng của tôi hoàn toàn không giống nhau a.”

Lộ Viễn phụ họa nói: “Àn, tôi vẫn luôn nghĩ anh là một học sinh trung học.”

Lý Kiều: “...”

Lộ Viễn lại đánh giá Lý Kiều một chút, tây trang giày da, mặt người dạ thú, bổ sung nói: “Không nghĩ tới thật là đại thúc.”

Lý Kiều thật lòng: “Hiện tại cậu có thể gọi tôi Kiều ca.”

Lộ Viễn trầm mặc: “...”

Lý Kiều cười cười, nói: “Tôi còn đang đói nè, theo giúp tôi đi ăn một bữa cơm đi.” Lý Kiều mở cửa xe, ý bảo Lộ Viễn đi vào.

Lộ Viễn mâu quang chột lóe, ngẩng đầu lên: “Đi căn tin ăn không?”

Lý Kiều bắt tay khoát lên trên cửa xe, bắt đắc dĩ nói: “Xin thương xót đi, đại sư, cậu liền nhân tâm để tôi đi căn tin ăn cơm sao? Yên tâm, sẽ không đem cậu bán đâu”.

Lộ Viễn bị Lý Kiều kêu một tiếng “Đại sư” gọi đến cảm thấy được thân thiết, nhìn xe của Lý Kiều, cũng ngồi vào.

Lý Kiều cười, đóng cửa xe.

Lý Kiều một bên lái xe một bên cùng Lộ Viễn nói chuyện: “Cậu học ngành gì?”

“Thiết kế mặt bằng.”

“Thì ra là thế.”

Lộ Viễn nghiêng đầu: “Cái gì thì ra là thế.”

Lý Kiều cười nhìn cậu một cái: “Thì ra là thế như vậy suốt a.”

Lộ Viễn nhắc đầu đính chính: “Không có liên hệ.”

Lộ Viễn nghĩ nghĩ, cũng hỏi: “Anh đang làm gì?”

Lý Kiều hướng cậu nháy mắt mấy cái: “Cậu đoán.”

“Bán bảo hiểm ?”

“...”

Lý Kiều bắt đắc dĩ mà nói: “Cậu không thể nghĩ tôi tốt hơn sao.”

“Bán bảo hiểm cũng là ngành sản xuất, như thế nào không tốt.”

Lý Kiều phát hiện trong hiện thực Lộ Viễn so trong trò chơi nhanh mồm nhanh miệng nhiều lắm, làm cho hắn cảm thấy được rất có ý tứ.

“Tôi là tự lập, chính mình làm lão bản.”

Lộ Viễn rõ ràng ngăn người: “Anh làm ông chủ?”

Không biết vì cái gì, trong đầu cậu hiện lên tình cảnh Lý Kiều ngồi trên lưng ngựa dùng thương chỉ lên trời mà hét to “Tên tiểu nhân dám phạm thượng, trừ tiền lương ” ...

Lý Kiều không biết Lộ Viễn đang bỏ não, vẫn là hữu hảo mà trả lời: “Mở quán bán du.”

Lộ Viễn buồn bực : “Anh thật sự là xuất hồ ý liệu đột phá cực hạn.”

Lý Kiều cười to: “Quá khen, cũng giống như cậu thôi.”

Lý Kiều dựa vào trí nhớ, tìm được nhà hàng mà trước kia khi còn học đại học hắn thường đến, đem xe đậu ở đối diện, mang theo Lộ Viễn đi qua.

“Anh giống như đối vùng này rất quen thuộc?” Lộ Viễn hỏi.

“Ừ, tôi cũng đã từng trải qua thời đại học mà, trường học của tôi ở phụ cận.” Lý Kiều một bên trả lời, một bên nhìn xe cộ rời qua đường.

Kỳ thật đã khá trễ, trên đường người không nhiều lắm, Lý Kiều cố ý tìm gian nhà hàng thanh tĩnh, nghĩ muốn cùng Lộ Viễn hảo hảo tâm sự, kết quả lúc bọn họ còn ở trên đường cái, đột nhiên nghe thấy có người hét chói tai.

Hai người sững sờ, đều theo tiếng nhìn lại, liền thấy một người nam nhân một phen đoạt lấy túi xách của một nữ sinh đi ngang qua, sau đó chạy đi thật nhanh.

Lý Kiều: “...”

Lộ Viễn: “...”

Lý Kiều nghĩ thầm này thật sự là tà môn, tối gặp bạn trong game lại có thể đụng phải cướp bóc, hơn nữa cái tên cướp kia vừa vặn là hướng hai người bên này mà chạy tới.

Buổi tối tầm mắt không tốt, nếu không có kẻ ngốc tử mới hướng hai nam nhân bên này chạy trốn.

Lý Kiều lấy lại bình tĩnh, đối Lộ Viễn nói: “Đại sư, có cường đạo.”

Lộ Viễn quay đầu trừng mắt: “Còn không mau xông lên.”

Lý Kiêu một bên xem tên cướp, vừa nói: “Đại sư, thiên hạ võ công đứng đầu Thiếu Lâm, muốn lên cũng là cậu lên trước a.”

Lộ Viễn tiếp tục trừng: “Tôi không phải đánh không lại anh sao, anh cưỡi ngựa xông qua đi, dùng Đoạn Hồn Khứ đánh hấn.”

Lý Kiêu gật gật đầu, một phen túm lấy Lộ Viễn chạy qua đón đầu tên cướp: “Tôi định thân hấn, đại sư cậu dùng gậy gộc đánh hấn.”

Hai người chạy đến trước mặt tên cướp, Lý Kiêu đi lên túm lấy tên cướp, tên cướp thấy có người đến bắt hấn, phản đoàn hướng Lý Kiêu vung lên.

Lý Kiêu vừa thấy, bạch quang chợt lóe, vội vàng tránh thoát: “Không tốt, có hung khí.”

Lộ Viễn cư nhiên thật sự nhìn thấy trên mặt đất một cái cây gì đó giống như gậy gộc, cầm lấy liền hướng trên đầu tên cướp đánh xuống. Tên cướp kêu một tiếng, Lý Kiêu lại hướng bụng của hấn đâm thêm một cú, cư nhiên đem hấn đánh bay.

Hai người lại đuổi theo, Lý Kiêu cũng không quản mọi việc giờ chân đá qua, tên cướp quơ con dao nhỏ, giây dựa đứng lên tiếp tục chạy về phía trước.

Lộ Viễn vội vàng dùng gậy đánh lên cánh tay cầm dao của kẻ cướp, đem dao đánh rớt .

Tóm lại hai người không có chương pháp gì cũng không hề để ý hình tượng mà đem tên cướp chế phục, Lý Kiêu cởi quần áo, đem hai tay phạm nhân trói ra sau lưng, miệng mắng: “Mụ, người có biết quần áo lão tử bao nhiêu tiền không, ngươi muốn bồi thường cũng bồi không được.”

Lộ Viễn phốc một tiếng bật cười, Lý Kiêu bất mãn nhìn cậu, Lộ Viễn nói: “Nhĩ hảo, Dũng mãnh thiện mắng.”

Lý Kiêu bị nụ cười của cậu giật một chút, nghĩ thầm bộ dạng suất chính là tốt như vậy, hấn mất tự nhiên ho khan một chút: “Đại sư, cậu vừa rồi chiêu Vi đà hiển chữ đó sử dụng tốt, bắt quá cậu OT.” (cướp cừu hận của boss)

Lộ Viễn không cho là đúng nói lại: “Tôi thấy anh định thân hấn xong mới đánh đập, là anh chính mình không giữ được cừu hận, là một tank tệ hại.”

Nữ sinh bị cướp lúc này mới dám chạy tới, đối hai người nói lời cảm tạ, Lý Kiêu đề phạm nhân, bàn tay to vung lên, nói không có gì.

Nữ sinh báo cảnh sát, chờ cảnh sát đến nàng một bên nói lời cảm tạ, một bên ánh mắt vẫn luôn nhìn hướng Lộ Viễn ở bên kia, Lý Kiêu trong lòng buồn bực một chút, cảm giác mình thua a.

Cảnh sát đến đây, mang hai người về đồn làm chút ghi chép, thật vất vả gây sức ép xong, Lý Kiêu đã muốn bụng đói kêu vang trời.

“Ta ngẩng đầu nhìn phương xa, trăng treo giữa bầu trời, trong lòng có chút ưu thương thản nhiên, ký ức cao chót vót năm tháng, hiện giờ ta chỉ có thể âm thầm đau buồn, mặc cho loại thương cảm này chiếm cứ tâm thần.” Lý Kiêu u buồn nói, “Đến bao giờ tôi mới được ăn cơm chiều a?”

Lộ Viễn mỉm cười, rốt cục có thể đem cái tên ba hoa Dũng mãnh thiện chiến trong trò chơi cùng người trước mắt Lý Kiêu này nhập lại làm một. Thoạt nhìn cá tính không đúng đắn của người này trong trò chơi là thật.

Lộ Viễn nhin không được ý cười: “Cho nên tôi nói chúng ta vẫn là đi căn tin ăn đi.”

Lý Kiêu nhìn Lộ Viễn, cũng cười theo: “Tốt, đại sư, cậu dẫn đường.”

Hai người bắt cướp mà như đánh quái.

Ô mô đùa thôi nha, thiên sách luôn là công không thể có chuyện làm thụ của Tàng kiếm được a

Chương 26

Đây là hình tượng gì a, nhìn ma mị quá

@# #@

26. Chương 26

Kết quả vẫn là về trường học Lộ Viễn, Lý Kiều đi theo cậu, vừa đi bụng vừa kêu ọt ọt.

Lộ Viễn ghen đến khó chịu, rốt cục nhìn không được nữa, cười ha ha lên.

Lý Kiều ủy khuất nghĩ, cậu không biết ngày hôm nay của tôi cỡ nào phong phú đi, nếu biết sẽ không cười nhạo tôi như vậy.

Lộ Viễn mang Lý Kiều đi đến nhà ăn 24 giờ của trường học, cậu cười hỏi Lý Kiều: “Muốn ăn cái gì, tôi mời anh.”

Lý Kiều than thở nói: “Cậu thì có bao nhiêu tiền a, tôi có thể ăn sạch tiền của cậu đó.”

Lộ Viễn lại là một trận cười.

Lý Kiều nén giận: “Cậu cười cũng thật không nghĩa khí.”

Trải qua một hồi nháo như vậy, vốn hai người lúc đầu còn có chút xa lạ, hiện tại hoàn toàn giống như lão bằng hữu bình thường, Lộ Viễn cuối đầu, xem Lý Kiều ăn cái gì.

Lý Kiều tuy đói, nhưng tư thế khi dùng cơm thực tao nhã, rõ ràng rất có tư thế lễ phép khi ăn cơm, dùng chén nĩa cũng rất thành thực, nhẹ nhàng.

Lộ Viễn loán ánh mắt.

Lý Kiều vừa thấy chỉ biết là một kẻ có tiền, nếu như nói trong trò chơi hắc tiêu tiền như nước chính là từ trong đời thật mà ra đi, nhìn nhìn lại xe của hắn cùng trên người tây trang liền hiểu được, đây quả thực là một người giàu có.

Lý Kiều ăn xong, ngẩng đầu dùng khăn tay lau miệng, nói: “Cậu nếu cứ nhìn tôi như vậy, cẩn thận tim tôi đập quá tốc độ.”

Lộ Viễn thu hồi ý cười, phiêu hần liếc mắt một cái: “Tim của người động lực cũng quá cường đi.”

Thời điểm trừng người cũng là cái băng sơn mỹ nhân, đây mới là phong cách của Tám ngàn dặm đường trong trò chơi.

Lý Kiều trái phải nhìn xem nhà ăn, hỏi Lộ Viễn: “Cậu học năm mấy ?”

“Năm ba.”

“Nga, hoàn hảo.”

“Cái gì hoàn hảo?” Lộ Viễn hỏi.

Lý Kiều giải thích cho cậu: “Năm nhất là vị thành niên, năm tư liền có thể bề bộn nhiều việc, cho nên vẫn là năm hai năm ba tốt.”

Lộ Viễn gật gật đầu: “Cho nên tôi hiện tại suốt ngày lên trò chơi.”

Đề tài rốt cục chuyển tới trò chơi, Lý Kiều trở nên hưng trí bừng bừng: “Nói cậu cày đồ cũng thật là mau, trang bị uy danh nhanh như vậy liền mua được.”

Lộ Viễn rũ xuống ánh mắt: “Cứ được người mang theo hoài cũng không tốt, trang bị tốt lên theo mọi người tham gia chiến trường cũng tiện hơn.”

Lý Kiều gật gật đầu: “Hiện tại còn trang bị của Loan câu là chưa đủ, chờ cô ấy mua đủ trang bị chúng ta liền có thể tham gia nhiều hoạt động cùng nhau.”

Lộ Viễn liếc mắt một cái: “Kỳ thật không mang cô ta theo cũng không sao.” Sau lại nghĩ nghĩ bổ sung thêm “Không mang theo tôi cũng không sao.”

“Như thế nào lại không sao?” Lý Kiều trừng trở lại “Chúng ta đi chung như vậy, hơn nữa thao tác cậu lại không tệ. Hơn nữa –” Lý Kiều vừa cười hì hì vừa nói, “Cậu trang bị tốt lên, mới có thể đánh thắng tôi a.”

Lộ Viễn không phục nói: “Anh chờ mà xem đi.”

Lý Kiều gật đầu: “Tôi sẽ đợi... Kỳ thật cậu cày trang bị là vì tôi đi, ha ha.”

Lộ Viễn phần nộ rồi, ánh mắt sáng quắc mà nhìn Lý Kiều.

Điểm này hai người trong lòng đều rõ ràng nhưng không nói ra, liền chôn ở trong lòng người biết ta biết không phải tốt hơn sao, không nên nói ra làm gì!

Lý Kiều vừa lòng mà nhìn vẻ mặt ngạo kiều của Lộ Viễn, thật sự là xinh đẹp, thay một thân quần áo trắng trong quả thực chính là xanh miết mỹ thiếu niên chỉ có trong mấy vở kịch vườn trường mà thôi, chỉ tiếc thiếu niên lại vào một cửa hiệu cắt tóc đem nhuộm đầu mình thành vàng hoe a...

“Tóc của cậu cũng quá phong cách...” Lý Kiều vươn tay qua định sờ tóc Lộ Viễn, Lộ Viễn liền co đầu lại trốn qua một bên.

“Đây là Loan câu bảo tôi đi nhuộm, cô ấy nói tôi cá tính rất lạnh, nhuộm chút màu sắc nhìn sẽ có vẻ nhiệt tình hơn.” Lộ Viễn cau mày, chán ghét nhìn tay Lý Kiều.

Lý Kiều không sờ được, cảm thấy được có điểm tiếc nuối, nghe xong lời của Lộ Viễn, khóe miệng co rúm một chút: “Cô ấy lừa cậu, thật sự.”

Ai biết Lộ Viễn cư nhiên gật gật đầu: “Tôi cũng hiểu được, vì phối hợp với mái tóc này, lại không vi phạm cảm quan của một người học thiết kế, tôi chỉ có thể ăn mặc như thế này, còn xỏ thêm mấy cái lỗ tai.”

“...” Lý Kiều cả người đều co rúm.

“Cậu cùng Loan câu quan hệ tốt lắm?”

“Àn, khi lần đầu tiên tôi chơi game online liền quen được cô ấy.”

Lý Kiều chọn mi: “Các người sự thật không biết?”

“Sau lại nhận thức được.” Lộ Viễn cảm thấy được Lý Kiều có nhiều kinh ngạc, “Chúng tôi hiện tại cũng không giống nhau?”

Lý Kiều lúc này mới nở nụ cười: “Cũng phải, nhưng tôi cứ nghĩ các cậu là bạn học linh tinh.”

Lộ Viễn lắc đầu: “Chúng ta luôn luôn cùng nhau chơi game.”

“Cho nên các cậu không phải thực sự là chỉ là bạn bè đơn thuần đi.” Lý Kiều ngữ khí thực bình tĩnh, kỳ thật trong lòng vô cùng bất quái.

Lộ Viễn nhìn nhìn Lý Kiều: “Không phải, tôi chơi Kiếm tam, sau lại là chủ tank. Cố ấy nói làm lão bà của chủ tank dễ kiếm trang bị, liền nói muốn làm lão bà của tôi.”

Lý Kiều vừa lòng gật đầu, nguyên lai thật sự là như vậy.

Lộ Viễn cao thấp đánh giá Lý Kiều, rồi quăng ra một câu: “Cô ấy không phải là lão bà của tôi, anh giống như thật cao hứng?”

Lý Kiều ế một chút, cầm lên cái ly, uống ngay một hơi, nói: “Nước uống ở trường các cậu uống cũng rất được.”

“Àn, cùng nước bán ở bên ngoài giống nhau một cái nhãn hiệu đi.”

“...”

Lý Kiều vội vàng lại nói qua một cái đề tài khác: “Nói đến Loan câu, vậy cái kia Hư không trăm không ngớt là chuyện gì xảy ra?”

Lộ Viễn lắc đầu: “Không biết.”

“Cậu không phải cùng hần rất quen thuộc sao?”

“Hoàn hảo đi.”

Lộ Viễn vô tội mà nhìn Lý Kiêu, nói: “Kỳ thật tôi lười quản hần, nhưng là hần luôn cho rằng tôi giả vờ.”

“...”

Lý Kiêu nghĩ thầm nhất định phải xử lý rụng người này.

“Bất quá...” Lộ Viễn rũ xuống mắt, “Tôi cảm thấy được ngày hôm qua không phải là bản thân của hần.”

“Vì cái gì?”

“Hần nào có lợi hại như vậy, hơn nữa nếu như là bản nhân, đại khái sẽ gọi một đồng người đến, mà không phải một người đến đánh lén.”

“Được rồi, nếu không phải bản nhân vì cái gì muốn tới đánh lén cậu?”

“... Không biết.”

Lý Kiêu không kiên nhẫn phát phát tay: “Quên đi quên đi, không cần tìm hiểu nữa.”

“Rõ ràng chính anh là người nhắc tới hần trước.” Lộ Viễn nghiêm túc nói.

Lý Kiêu bật cười: “Không cần bắt lấy nhược điểm của tôi a.”

Lộ Viễn chĩa chĩa chén dưa của Lý Kiêu: “Ăn cơm thật ngon đi, đại thúc, không cần lãng phí.”

“Không cần giáo huấn người so với cậu lớn hơn.”

“Tôi có thể nói nó có dinh dưỡng không?”

Mặc kệ thế nào, về mấy cái vấn đề trong lòng Lý Kiêu, Lộ Viễn đều cho hần câu trả lời, làm cho Lý Kiêu thực vừa lòng. Bọn họ lại hàn huyên một ít tình huống trong hiện thực của hai người, càng tán gẫu càng giống lão bằng hữu lâu năm.

Lộ Viễn cảm thấy được Lý Kiêu quả thực cùng trong trò chơi giống nhau như đúc, tuy rằng thời điểm hần không nói lời nào, coi như có điểm khí chất thành thực, nhưng là khi tán gẫu thì vẫn là cái tên đặc ý lại có điểm tiện hề hề dũng mãnh thiện chiến...

Mà ấn tượng của Lộ Viễn đối với Lý Kiêu, quả thực là tốt đến không thể tốt hơn, theo ánh mắt lần đầu tiên nhìn thấy cậu liền vượt xa mong muốn ban đầu, Lộ Viễn so trong trò chơi nhanh nhẹn hơn rất nhiều, chỉ có thời điểm đang nói chuyện, ánh mắt của cậu lạnh lùng mà trừng người, mới có thể nhìn ra bóng dáng của cậu trong trò chơi.

Đối với điểm ấy, Lý Kiêu cũng nói ra: “Cậu ngoài đời thật sự là nhiệt tình hơn.”

“Nhiệt tình?” Lộ Viễn đối cái từ này rất bất mãn, lại bắt đầu trừng Lý Kiêu, “Tôi chỉ là lười đánh chữ mà thôi.”

“...” Lý Kiêu không nói gì, “May mắn cậu không có lười nói chuyện.”

“Có đôi khi tôi cũng lười nói, còn xem đối tượng.” Lộ Viễn thần nhiên đáp.

“... Cảm ơn cậu đối với tôi yêu thương như vậy, chịu theo tôi nói chuyện.”

Lý Kiêu ăn xong cơm, còn muốn kêu Lộ Viễn mang hần đi dạo ở trong sân trường, nhưng Lộ Viễn nói gần đến lúc đóng cổng. Lý Kiêu thực thất vọng, nghĩ trước kia hần đi học đêm thường không có về lại ký túc xa trường, Lộ Viễn này cũng quá mức ngoan đi.

Nhưng Lý Kiêu tưởng tượng, lần đầu tiên gặp mặt bạn trên game, đi chơi về quá muộn quả thật không tốt lắm, vì thế chỉ có trở về.

Lộ Viễn bồi Lý Kiều đi đến chỗ dừng xe, Lý Kiều lưu luyến không rời nói: “Cảm ơn cậu đêm nay ra gặp tôi.”

Lộ Viễn lắc đầu: “Này có cái gì mà cảm ơn.” Cậu nhếch miệng “Kỳ thật tôi đối với anh cũng rất hiếu kỳ, cũng muốn gặp mặt anh.”

Lý Kiều nở nụ cười: “Cho dù trong lòng cậu cho rằng tôi là học sinh trung học.”

Lộ Viễn gật đầu.

Lý Kiều lại cao hứng vài phần, hần nói cảm ơn ý nghĩa trong đó Lộ Viễn không rõ, hôm nay vốn xem như một ngày tồi tệ, nhưng là bởi vì may mắn gặp Lộ Viễn, đến cuối cùng lại trở nên tốt đẹp.

Lý Kiều mở cửa xe, lại nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định nói: “Cậu đi nhuộm tóc lại thành màu đen đi... Cậu như vậy rất...” Lý Kiều tìm không thấy từ, khoa tay múa chân một chút, mới nói, “Rất hút cừu hận.”

“...” Lộ Viễn không nói lời nào nhìn hần.

A, lại bị trừng mắt nhìn.

“Xem tình huống đi.” Lộ Viễn dời ánh mắt.

“Vậy được rồi, tạm biệt, lần sau gặp ~”

Lý Kiều khoái hoạt nghĩ, nếu đã biết trường của Lộ Viễn tại đây thì tốt rồi, chính là “Hòa thượng” trốn được nhưng “Miếu” thì chạy không được.

“Tạm biệt.” Lộ Viễn biểu tình vẫn là không gợn sóng không sợ hãi, nhìn như bình thản hướng Lý Kiều phất tay.

Lý Kiều mới vừa tiến vào trong xe, liền nghe Lộ Viễn nói: “Về nhà lên game làm nhiệm vụ ngày a.”

Lý Kiều phốc một tiếng bật cười, nghiêng đầu sang chỗ khác, theo cửa kính xe nhìn xem Lộ Viễn, mỉm cười nói: “Tốt, cậu chờ tôi.”

Liền cứ như vậy mà xong sao????????????? Mình còn muốn nữa a.

Gần đây bạn thi nên không post bài thường được a, cứ post gần cả chục chương một lần rồi lặn tiếp đây. À quên chúc mọi người giảng sinh vui vẻ nha >v< p/s:=’’’’ chương=’’’’ sau=’’’’ hai=’’’’ anh=’’’’ cãi=’’’’ nhau=’’’’ a=’’’’ chương=’’’’ 27=’’’’ à=’’’’ dừng=’’’’ hỏi=’’’’ mình=’’’’ nếu=’’’’ thấy=’’’’ mình=’’’’ post=’’’’ nhiều=’’’’ hình=’’’’ của=’’’’ anh=’’’’ dê=’’’’ a,=’’’’ đơn=’’’’ giản=’’’’ vì=’’’’ mình=’’’’ bị=’’’’ cuồng=’’’’ anh=’’’’ dê=’’’’ thôi...=’’’’>

27. Chương 27

Đêm đó Lý Kiều đúng hẹn vào game cùng Lộ Viễn đem hết mấy cái nhiệm vụ hằng ngày làm hết một lượt, sau đó mới đi ngủ.

Dù sao trong ngày hôm nay lượng thông tin tiếp thu được có điểm nhiều lắm.

Ngày hôm sau rời giường xong, Lý Kiều đem quần dọn dẹp một chút, mở cửa chờ đợi khách đến. Buổi chiều khách luôn không nhiều lắm, Lý Kiều một người có thể ứng phó được, chờ cơm chiều qua đi, người làm mới tới, Lý Kiều trộm chạy lên lầu, mở ra máy tính lên trò chơi.

Vừa lên game, Lý Kiều liền nhìn nhìn danh sách bang hội, Lộ Viễn còn chưa có lên.

Hần đem nhân vật của mình bay đến Đầm Hắc Long, sau đó nghĩ muốn lên tài khoản của Lộ Viễn đem nhiệm vụ của cả hai làm, kết quả đúng lúc này, hệ thống đột nhiên nhảy ra thông báo.

Người chơi loan câu đối với bạn mở ra cừu sát.

Lý Kiều sửng sốt, lúc này mới thấy Loan câu đang đứng ở bên cạnh.

5 giây sau, Loan câu bắt đầu giết hấn, Lý Kiều cảm thấy được thực mạc danh kỳ diệu, một bên lên ngựa chạy đi, một bên đánh chữ.

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, ngươi làm gì a.”

Loan câu không nói một tiếng, chính là đuổi theo mà giết

Đầu năm nay là chuyện gì xảy ra, đánh lén sao lại lưu hành như vậy, muốn đánh lén cũng coi như xong đi, còn không nói chuyện.

Lý Kiều không thể đánh trả, chỉ có thể chạy, Loan câu gia tốc chạy đến chỗ của hấn, dùng một chiêu đánh hấn rớt xuống ngựa, Lý Kiều không ngừng kêu khổ, không đánh trả cũng chỉ có thể bị giết.

Vì thế hấn liền đánh lại.

Vì thế hấn thấy thanh máu Loan câu rớt xuống nháy mắt lại đầy trở về.

Vì thế hấn thuận tiện nhìn thấy bên cạnh Oa oa không khóc bởi vì thêm máu cho Loan câu mà tên cũng biến thành màu đỏ.

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, hai người các ngươi làm gì a?”

phụ cận Oa oa không khóc: “oo, lão đại, ta là bị ép buộc...”

Lý Kiều cuối cùng cũng bị hai người giết chết...

Hấn nằm trên mặt đất, thực buồn bực.

Loan câu còn chạy đến cạnh thi thể của hấn đâm, đâm nửa ngày, tựa hồ đâm đủ rồi, mới ngồi xuống ở bên cạnh.

mật Loan câu: “Đột, ngươi TMD cướp lão công của ta!”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

mật Loan câu: “Ta gọi hấn 10 lần, hấn còn muốn xem tâm tình mới quyết định có ra gặp ta hay không, còn ngươi chỉ tùy tiện gọi điện thoại đã đem hấn câu đi ra ngoài.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

mật Loan câu: “Buồn bực.”

Đột nhiên tâm tình Lý Kiều trở nên rất tốt, quay qua an ủi Loan câu.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Không có việc gì, các ngươi vẫn là bạn tốt thôi.”

mật Loan câu: “Khó chịu, ngươi đứng lên để ta giết thêm vài lần!”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

mật Loan câu: “Ô ô ô, thật sự là tiện nghi ngươi mà, Tiểu Viễn suýt như vậy, chán ghét, người ta thật sự là thương tâm muốn chết.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Kỳ thật... Ta vẫn luôn muốn hỏi ngươi một chuyện...”

mật Loan câu: “Có rắc mau thả.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Ngươi rốt cuộc là nam hay là nữ a...”

mật Loan câu: “Liên quan gì đến ngươi! Đứng lên, tiếp tục giết!”

Lý Kiều cùng Loan câu còn có Oa oa không khóc ở Đầm Hắc Long cứ như vậy “chơi đùa” cho đến khi Lộ Viễn lên, Lộ Viễn mới vừa lên mạng, Loan câu liền giết cừu nhân Lý Kiều thêm một lần nữa mới phát qua Lộ Viễn lời mời tổ đội.

bang hội Loạn câu: “Lão công ~ tổ đội với ta đánh boss Đầm Hắc Long a ~ tất cả mọi người đều ở đây ~”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Vừa rồi là ai đem hắc giết tới giết lui a, hiện tại lại ca múa mừng cảnh thái bình là như thế này!

Lộ Viễn vào đội, mọi người cùng nhau đem nhiệm vụ này hằng ngày càng quét hết, Lý Kiều vừa định đem Loạn câu cùng Oa oa không khóc đá ra, cùng Lộ Viễn hai người trao đổi tình cảm một chút thì Lộ Viễn đã nói: “Đêm nay ta muốn mở cái đoàn 25 người đi đánh phó bản.”

đội ngũ Loạn câu: “Phó bản Anh hùng?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Bình thường...”

đội ngũ Loạn câu: “Ta nói a, phó bản bình thường cũng chưa chắc sẽ qua được.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “... Tuy rằng ta nghĩ sẽ không được thoải mái dễ dàng, nhưng qua được chắc cũng không có vấn đề gì.”

đội ngũ Loạn câu: “Người thử xem xem đi.”

Lý Kiều nháy mắt mấy cái, vốn hắc còn tại đang khinh thường hành vi hai mặt của Loạn câu, nhưng hiện tại lực chú ý của hắc hoàn toàn bị nội dung nói chuyện của bọn họ hấp dẫn.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta cũng đi a.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Àn, muốn đi thì đi.”

Vốn Lý Kiều vốn còn tưởng rằng trải qua chuyện ngày hôm qua, tình cảm của hắc cùng Lộ Viễn sẽ nâng cao một bước, nhưng là tựa hồ không phải... Lộ Viễn vẫn là giống như trước kia nói chuyện bàn việc.

Lý Kiều hơi có chút buồn bực, theo sau chỉnh lại tinh thần, hắc mở túi trang bị ra xem, bên trong còn có trang bị lần trước cùng Lộ Viễn đi đánh phó bản có được, kỳ thật hắc vẫn luôn ngại để nhiều đồ chiếm hết chỗ trong túi của mình, định bán đi rồi may mắn là không có.

Lộ Viễn đến chỗ giao dịch mua một ít được, cậu nghĩ nghĩ, phỏng chừng người trong bang đều không có ý thức mua được trước khi vào đánh phó bản đi, cậu liền đem những được phẩm phụ trợ này kia mua hết.

Lộ Viễn cùng Lý Kiều bọn họ tổ đội, cậu muốn làm đội trưởng, đem đội ngũ chuyển thành đoàn đội, ở kênh bang hội đánh chữ.

bang hội Tám ngàn dặm đường: “25 người đánh phó bản Long Uyên Trạch bình thường, có ai muốn đi đánh đập không? Đánh đập thì tiến tổ.”

bang hội Diệt Minh Liễu: “Long Uyên Trạch là gì, có thể ăn sao?”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Oa, là muốn đánh phó bản sao? Lần đầu tiên tại bang hội này thấy có người gọi đi đánh phó bản a”.

Lộ Viễn bên này lập tức tiếp nhận lời yêu cầu tiến đội, Bát huyền tổ ly thương vào đoàn.

Lộ Viễn nhớ rõ trang bị đánh phó bản của vị nữ Thuần Dương này rất tốt, vì thế hắc lập tức an tâm mà cho vào.

Có một Thuần Dương thuần thực tham gia, phó bản này đánh sẽ đỡ hơn rất nhiều.

Bát huyền tổ ly thương tiến đội, tiểu mẽ tương cũng lập tức theo vào.

bang hội Tiểu mẽ tương: “Sư phụ đi, ta cũng đi ~”

bang hội Diệt Minh Liễu: “A, các người đều đi sao... Vậy chiến trường hôm nay làm sao?”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Long Uyên Trạch thì tốt rồi, chỉ có hai boss thôi.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Ít nói nhảm, đều tiến tổ cho ta!”

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “Hoạt động hôm nay của bang hội chính là đánh phó bản, tiến tổ!”
Vốn chỉ có Bát huyền tổ ly thương cùng Tiểu mẽ tương hai người, kết quả Lý Kiêu rống như vậy, rầm một cái, thỉnh cầu tiến đội liền đầy kín màn hình của Lộ Viễn.

Vẫn là bang chủ có mị lực a...

Lộ Viễn nhanh chóng tổ được 20 người, Phiêu Kị doanh vốn không phải bang hội lớn, nhanh chóng tổ được 20 người cũng đã tốt lắm rồi.

Phòng chừng không còn ai, Lộ Viễn nhìn nhìn cách bố trí, ở kênh đoàn nói một câu.

đoàn đội Tám ngàn dặm đường: “Lên yy đi, ta lên thế giới gọi thêm vài người.”

Lý Kiêu cũng nghiên cứu đoàn đội một chút, nhưng hẳn đối với cần chức nghiệp nào đặc biệt, từng cái chức nghiệp cần bao nhiêu người thì hoàn toàn không có khái niệm, theo bản năng hỏi một câu.

đoàn đội Dững mãnh thiện chiến: “Còn muốn phái nào?”

đoàn đội Tám ngàn dặm đường: “Gọi một vú em Thất Tú, chủ yếu là gọi thêm một Thiên Sách tank, còn lại tùy tiện.”

Lý Kiêu sửng sốt một chút.

đoàn đội Dững mãnh thiện chiến: “Cậu không thể tank sao?”

đoàn đội Tám ngàn dặm đường: “Cần song tank.”

đoàn đội Dững mãnh thiện chiến: “Vậy tại sao gọi Thiên Sách tank? Có tôi a.”

Lộ Viễn trầm mặc.

đoàn đội Loan câu: “Phốc, người thật khô hài a, người tank được sao.”

Lý Kiêu khó chịu.

đoàn đội Dững mãnh thiện chiến: “Ta vì cái gì tank không được?.”

Lý Kiêu cảm thấy chỉ là đánh phó bản thôi mà, thực dễ dàng a, đối với một đồng số liệu dùng kỹ năng không được sao, cho là hẳn trước kia không đánh qua phó bản sao.

đoàn đội Tám ngàn dặm đường: “Lần này gọi một người bên ngoài, anh trước học hỏi đi, lần sau rồi nói sau.”

đoàn đội Loan câu: “Người rất uyển chuyển, ta phỏng chừng hẳn chưa từng thiết kế cách phòng ngự đi, ngay cả phải sử dụng kỹ năng gì cũng không biết. Biết dùng cái kỹ năng gì không, phỏng chừng cũng là bị boss áp đặt.”

Lý Kiêu lần đầu tiên bị người nói như vậy, hơn nữa là trước mặt người trong bang hội mà nói như vậy, hẳn cảm thấy được mặt mũi có điểm không nhịn được.

đoàn đội Dững mãnh thiện chiến: “Không phải chỉ là một phó bản bình thường thôi sao? Lên yy thảo luận chút đều cần lưu ý là được rồi.”

Lần trước hẳn đi theo Lộ Viễn đánh cái kia cái gì Dịch Hoa Cung , không phát hiện rất khó a. Kỳ thật nếu là bình thường Lý Kiêu sẽ không rối rắm như vậy, mấu chốt là thái độ hôm nay của Lộ Viễn đối với hẳn như thường, hơn nữa hôm nay Loan câu giết hẳn vài lần, châm chọc hẳn như vậy, Lý Kiêu cảm thấy có chút khó chịu, như thế nào cũng không nhả ra được.

Lộ Viễn có điểm đau đầu, vốn cậu nghĩ sẽ tốt, bảy giờ bắt đầu tổ đoàn, tổ đến bảy giờ rưỡi sẽ vào phó bản, không đến một giờ có thể đánh xong, rút ra được trang bị sẽ cho người trong bang, cậu sẽ cấp tiền cho những người bên ngoài, sau đó còn có thể tiếp tục đi chiến trường, cái gì cũng không chậm trễ.

Lộ Viễn trầm mặc một chút, mặt táp gấu Lý Kiêu.

mặt Tám ngàn dặm đường: “Lần này quên đi, lần sau tôi giúp anh chỉnh sửa lại trang bị, anh đến tank.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Bang chúng ta đánh phó bản, sao lại gọi người bên ngoài đến tank? Tôi muốn cùng cậu cùng nhau tank.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Không cần cố tình gây sự.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi cố tình gây sự? Tôi làm sao cố tình gây sự?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh như vậy mà không tính là cố tình gây sự? Anh không cố tình gây sự chẳng lẽ là tôi cố tình gây sự?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi cái này mà tính là cố tình gây sự? Tôi cho dù có cố tình gây sự cũng sẽ không cùng cậu cố tình gây sự.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Xem đi, anh còn nói anh không cố tình gây sự.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

mật Tám ngàn dặm đường: “Cho nên nói, tôi mới luôn nghĩ anh thật ra là một học sinh trung học.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Lý Kiều đột nhiên không có tâm tình. Hắn có điểm ủy khuất, cá tính hắn như vậy, giống học sinh trung học thì làm sao? Hắn cũng đâu sửa được.

Hắn làm việc vẫn luôn thuận theo nội tâm của chính mình, hắn hiện tại cảm thấy được hứng thú rồi.

đoàn đội Dũng mãnh thiện chiến: “Ta không đi, các người đi đi.”

Nói xong, hắn liền lui tổ.

Lộ Viễn đỡ khóc đỡ cười, như thế liền lui?

Vốn người trong bang phần lớn chính là bởi vì bang chủ lên tiếng mới đến, mọi người đối với đánh phó bản hứng thú không lớn, Lý Kiều lui đoàn, vài cá nhân khác cũng rời theo.

Kết quả còn lại không đến mười người.

đoàn đội Loan câu: “Ta sát, hắn để ý như vậy sao? Cũng chưa nói là không cùng hắn cùng nhau đánh a, hắn thật tình tank không được a.”

đoàn đội Tiểu mẽ tương: “oo, lão đại thương tâm đi, tuy rằng ta cũng hiểu được hắn không được...”

đoàn đội Diệp Minh Liễu: “Àn, nam nhân sợ nhất bị nói không được. Vì thế... Còn đánh nữa không...”

Lộ Viễn cũng bị Lý Kiều như vậy chọc giận.

đoàn đội Tám ngàn dặm đường: “Ta còn đánh, không muốn thì đều lui đi, không có việc gì, các người đi chiến trường đi.”

đoàn đội Bát huyền tổ ly thương: “Ta đi với người.”

đoàn đội Tiểu mẽ tương: “Tuy rằng thực có lỗi với lão đại... Nhưng ta đi theo sư phụ a...”

đoàn đội Diệp Minh Liễu: “0_0, cái kia, nghe nói đánh phó bản có thể kiếm tiền?”

đoàn đội Tám ngàn dặm đường: “Chụp đoàn, phân tiền thưởng.”

đoàn đội Diệp Minh Liễu: “Vậy ta đi!”

đoàn đội Tiểu mẽ tương: “Nhìn người một bộ nghèo kiệt hủ lậu, người thật là Tàng Kiếm sao, Tàng Kiếm không phải đều rất có tiền sao?”

đoàn đội Diệp Minh Liễu: “ , ta không có tiền thì sao? Chân trần không sợ mang giày a !”

đoàn đội Loan câu: “ oa oa không khóc đừng vẫn luôn giả chết, có đi hay không!”

đoàn đội Oa oa không khóc: “... Ta nào dám không đi a... Ta cảm thấy được ta sắp bị lão đại giết rồi...”

đoàn đội Loạn câu: “Không có việc gì, ta giúp người giết lão đại của người.”

đoàn đội Oa oa không khóc: “T_T, ta cảm thấy được như vậy ta sẽ chết nhanh hơn...”

Lộ Viễn không có nhìn kỹ trong đoàn đội nói chuyện, cậu có điểm tâm phiền ý loạn, nhưng là đang nổi nóng, lười đi quản Lý Kiều, rõ ràng chính hắn mới là một học sinh trung học, vì cái gì còn muốn mình thay hắn gánh vác?

Lộ Viễn định thần lại.

đoàn đội Tám ngàn dặm đường: “Không ai lui đoàn nữa ? Vậy ta lên thế giới gọi người.”

Không ai lui nữa, Lộ Viễn liền lên kênh thế giới gọi thêm người.

thế giới tám ngàn dặm đường: 25PT LUT, ai buff Thất Tú – Ngũ Độc, Thiên Sách tank, 4k dps vào tổ. (25 là đoàn 25 người, PT là party, LUT: Long Uyên Trạch đó, 4k dps là dame có điểm trang bị 4 ngàn trở lên).

Giận rồi, giận rồi.....giận mới có tiến triển a

P/s: cuối chương sau là bắt đầu làm hòa rồi nhưng mọi người đoán xem ai sẽ mở lời làm hòa trước?

Chương 28

Dụ thụ, càng ngày mình càng cuồng anh Độc rồi...

_____@#_____#@_____

28. Chương 28

Phó bản trong game Kiếm Tam có rất nhiều loại hình, tỷ như chỉ cho phép năm người tổ đội tiến vào phó bản nhỏ, mười người đến hai mươi lăm người phó bản đoàn đội. Phó bản đoàn đội lại chia làm hai loại, một loại là phó bản thường cấp độ đơn giản, còn có một loại là phó bản anh hùng yêu cầu rất cao, nhưng là rơi ra trang bị rất tốt.

Phó bản Long Uyên Trạch này chỉ có bốn boss, nhưng là mỗi lần xuất hiện đều là cùng lúc hai con, nên cần hai cái tank phòng ngự chia nhau giữ chặt cừu hận, bình thường đều là một Thiếu Lâm, một Thiên Sách cùng song tank.

Sau khi Lý Kiều lui đội, vốn còn đang hi vọng Lộ Viễn sẽ đến tìm hắn trở về, nhưng hắn thấy Lộ Viễn trực tiếp lên thế giới gọi thêm người, một búng máu ghen trong lòng đều phun không ra.

Một lát sau, lời gọi của Lộ Viễn biến thành 25 người LUT cần một Thiên Sách tank, 24 chờ 1.

Lộ Viễn luôn luôn gọi, tank đã khó cầu, chớ nói chi là Thiên Sách tank. Hiện tại lưu hành hòa thượng tank toàn bộ hành trình, Thiên Sách nguyện ý theo đường Thiết Lao Luật đã muốn không nhiều lắm.

(Thiên Sách chia hai đường là Thiết lao: tank và ngạo huyết:dame)

Lộ Viễn trên thế giới gọi a gọi, nếu thật sự là dùng thanh âm, chỉ sợ đã sớm rách cổ họng.

Lý Kiều có điểm đặc ý, nghĩ Lộ Viễn có thể hay không sẽ gọi hắn trở về.

Nhưng là Lộ Viễn vẫn là thét lên, sau đó mọi người vào phó bản, danh sách bang hội biểu hiện vị trí của bảy người là ở phó bản thường Long Uyên Trạch.

Lộ Viễn không có lên yy bang hội, mà là đem người vào yy trước kia cậu hay dùng cùng bằng hữu của mình.

Lý Kiều cũng không biết bọn họ đánh như thế nào, cũng không có tâm tình đi làm chuyện của mình, cứ chết dí mà nhìn chằm chằm vào danh sách bang hội, xem bọn họ khi nào thì đi ra.

Qua nửa giờ, còn không có động tĩnh.

Không phải nói phở bản rất đơn giản sao? Không phải chỉ có hai cái boss sao? Vì cái gì lâu như vậy?

Lý Kiều có điểm vui sướng khi người gặp họa, lại có điểm lo lắng... Sẽ không thật sự bị kịch đi?

Kết quả qua bốn mươi phút, Lộ Viễn bọn họ mới ra.

Lý Kiều hơi hơi có chút thất lạc, rồi rầm không biết có nên hỏi một chút tình huống của bọn họ hay không, kết quả chính bọn họ lại ở kênh bang hội thảo luận.

bang hội Diệp Minh Liễu: “Ha ha ha ha, thật có thể kiếm tiền ~ “

bang hội Tiểu mỹ tương: “Thôi đi, người tên vô dụng này, nếu người mặc trang bị uy danh thì không biết đã chết bao nhiêu lần rồi”.

bang hội Diệp Minh Liễu: “ , chỉ cần có thể kiếm được tiền là được.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Đó là do đại sư tốt, nếu là người khác đã sớm đá người ra khỏi đoàn.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Lại nói tiếp... Đại sư... () nước miếng, người ta yêu người quá a, thanh âm hảo hảo nghe, chỉ huy cũng rất suất nữa.”

bang hội Bất huyền tổ ly thương: “ tiểu mỹ tương Đàm Hắc Long một mình đấu.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Đừng mà! Sư phụ a! Ta chỉ tùy tiện nói nói thôi ~ ta yêu nhất là người a~ “

bang hội Oa oa không khóc: “Mụ mụ nha, lão tử làm vú em nhiều năm như vậy, lần đầu tiên cảm thấy được mình làm không tốt a.”

bang hội Loạn câu: “Oa oa, nếu không phải người ngã vài lần chúng ta đã sớm qua rồi.”

bang hội Oa oa không khóc: “Ta nào biết đâu a, lần đầu buff cho đoàn đi phở bản nên không quen a, đâu phải tại ta *!”

bang hội Loạn câu: “Chính mình tệ hại không cần đổ lỗi cho xã hội.”

bang hội Oa oa không khóc: “Cuối tuần chúng ta lại đi tiếp đi, ta cảm thấy đi cái này cũng rất vui a... Tuy rằng chết cũng nhiều...”

bang hội Loạn câu: “Vô dụng, ai muốn mang người.”

bang hội Oa oa không khóc: “Ta đã muốn làm tốt hơn rồi! Thủy tú!” (ý nói Loạn câu là thất tú cũng rất tệ)

bang hội Loạn câu: “Người lặp lại lần nữa?”

bang hội Oa oa không khóc: “... Không dám.”

Lộ Viễn một câu đều không có ở kênh bang hội thảo luận, Lý Kiều nghĩ muốn quan tâm một chút, lại sợ mất mặt, vì thế hắn chỉ có thể ở kênh bang hội rỗng.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Đánh nhau ! Chiến trường tiến tổ!”

Kết quả thắng đến khi người vào đây tổ, Lộ Viễn cũng không có vào.

Lộ Viễn không biết đang làm cái gì, một lát sau cứ nhiên rời mạng, Lý Kiều trừng mắt nhìn tin từ hệ thống “Bạn tốt Tám ngàn dặm đường rời mạng ” nhìn hồi lâu, thiếu chút nữa trên đầu bốc hơi luôn.

Đánh xong chiến trường, Lý Kiều ngồi xổm ở chủ thành sinh hồn dỗi, đầu tiên là sinh khí với Lộ Viễn, sau lại biến thành sinh khí với chính mình.

Ai, đại khái là đêm qua cùng Lộ Viễn ở chung rất khoái trá, làm cho hắn có điểm đắc ý vênh váo, kỳ thật giấu lại là chính mình vô lý... Hắn thật đúng là không có luyện qua đường Thiết Lao Luật... Thật tình không có trang bị phòng ngự để tank.

Mình quả thật giống như có điểm cố tình gây sự.

Dù sao Lý Kiều chính là trong lòng khó chịu, đúng lúc này hắn thấy trên thế giới toát ra một cái tin tức.

thế giới Hư không trăm không ngớt: “Cửu cung các thu người, bang hội trung lập Hạo Khí Minh, bang hội đều là người chơi pvp, đánh nhau sắc bén, ai đánh nhau đỡ chớ quấy rầy, không có trò chơi chơi cả đời, chỉ có cả đời là huynh đệ!”

Lý Kiều vừa thấy liền nhú mày.

thế giới Dững mãnh thiện chiến: “ hư không trăm không ngớt đánh nhau đỡ không cần? Vậy tại sao người còn chưa lui bang?”

thế giới Người qua đường giáp: “Oa, đã lâu không thấy Dững mãnh thiện mắng rồi ~ “

thế giới Người qua đường ắt: “Thiện mắng ca thật uy vũ, Thiện mắng ca thật hùng tráng ~”.

(thiện mắng: là thích mắng chửi người, mình giữ luôn như vậy cho giống tên Dững mãnh thiện chiến)

thế giới Dững mãnh thiện chiến: “ hư không trăm không ngớt bản thân người là một tên pk dở tệ lại kêu những người pk dởdùng quấy rầy, buổi sáng đi tiểu xong quên soi xem chính mình sao ~ hôm nay đã chết bao nhiêu lần rồi ~ đã tốn bao nhiêu tiền sửa trang bị a ~ “

thế giới Người qua đường binh: “Thiện mắng ca hôm nay mắng thật khéo a!”

thế giới Người qua đường giáp: “@@ a a, đã lâu không gặp Thiện mắng ca aaaa, người trên toàn thế giới vì Dững mãnh thiện mắng mà phấn khích ~ “

thế giới Dững mãnh thiện chiến: “Cảm tạ hư không trăm không ngớt bỏ ra tiền sửa trang bị mà góp phần thúc đẩy nền kinh tế đại đường ~ những tiệm tạp hóa đại đường nhờ người mà được hưởng lợi lớn rồi, danh hiệu Tên vô dụng đệ nhất thế giới cấp cho hư không trăm không ngớt thật là xứng ~ “

thế giới Người qua đường giáp: “Dững mãnh thiện mắng chính là bình xịt lớn đệ nhất thế giới ~ “

thế giới Dững mãnh thiện chiến: “Đa tạ khích lệ ha.”

thế giới Hư không trăm không ngớt: “Cửu cung các thu người, bang hội trung lập Hạo Khí Minh, bang hội đều là người chơi pvp đánh nhau sắc bén, ai đánh nhau đỡ chớ quấy rầy, không có trò chơi chơi cả đời, chỉ có cả đời là huynh đệ!”

thế giới Dững mãnh thiện chiến: “Cửu cung các thu người, bang hội trung lập Hạo Khí Minh, thu người đánh nhau tệ hại, càng tệ càng tốt ~ không tệ hơn hư không trăm không ngớt thì không cho phép vào bang! So hư không trăm không ngớt mỗi tuần tốn ít hơn một ngàn vàng sửa trang bị cũng không được ! Không có huynh đệ cả đời, chỉ có cả đời vô dụng ~”

Hư không trăm không ngớt căn bản không để ý Lý Kiều, chính là tiếp tục phát quảng cáo thu người, Lý Kiều trong lòng một cỗ hỏa không chỗ phát tiết, lên thế giới mắng Hư không trăm không ngớt.

Mắng mắng, Hư không trăm không ngớt cũng không cãi lại, Lý Kiều cảm thấy được thật không có ý nghĩa.

Hắn ngồi xổm ở chỗ thành mắng thế giới, chán đến chết, người chơi thấy hắn hơn phân nửa đều đi đường vòng.

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, chủ thành cũng không thể giết người, chạy cái rắm a.”

Vì thế mọi người cách hắn càng xa hơn.

Ai, nhân sinh thật sự là tịch mịch như tuyết.

Hắn đột nhiên thu được mật tán gẫu.

mật Loan câu: “Ra khỏi thành.”

mật Loan câu: “Đến Đầm Hắc Long.”

Lý Kiều hiểu rõ, hắn thực phiền muộn, đứng dậy bay đến Đầm Hắc Long, vừa rơi xuống đất liền thấy Loan câu.

Người chơi loan câu đối với bạn mở ra cừu sát.

Lý Kiều lần này sớm có chuẩn bị, thông dong ứng chiến.

Lần này Oa oa không khóc vẫn là đứng ở bên cạnh, nhưng hấn không có thêm máu cho Loan câu.

Bằng tâm Thất Tú đánh với Thiên Sách dễ hơn so với hòa thượng, nhưng nhiều kỹ năng Thiên Sách thật tình khó đánh, hơn nữa trang bị hiện tại của Loan câu là tệ nhất trong đám, cuối cùng Lý Kiều vẫn là đem Loan câu giết chết.

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: Dững mãnh thiện chiến đánh chết Loan câu. Loan câu không khóc, hứ không trảm không ngớt so người tệ hơn

phụ cận Oa oa không khóc: “... Nhanh như vậy liền đánh chết, oo, lão đại, người sao một chút cũng đều không hiểu thương hương tiếc ngọc vậy.”

phụ cận Loan câu: “Ngu ngốc, còn không có nhìn ra sao, lão đại nhà người không thích hương ngọc, chỉ thích nam tử.”

Loan câu nằm trên mặt đất, bỏ tên Lý Kiều khỏi danh sách cừu nhân, sau đó mời hấn vào đội

Lý Kiều do dự một chút cũng vào.

đội ngũ Loan câu: “Ta thật không biết nói người cái gì mới tốt.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Móc lỗ mũi.”

đội ngũ Loan câu: “Ta thực không hiểu a, người nói người đi, bộ dạng không suất bằng người ta, thanh âm không dễ nghe bằng người ta, ngay cả kỹ thuật tank cũng không bằng người ta, người dựa vào cái gì mà ngạo kiều a? Dựa vào cái gì a?”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Móc lỗ mũi.”

đội ngũ Loan câu: “Người móc cái gì hả?! Người không thấy ghê tởm ta cũng thấy ghê tởm!”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Ta móc hết đó thì thế nào! Bên trái móc xong rồi giờ tới bên phải.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “... Ta đã hiểu, đây là bản mặt thật của lão đại.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Thiết.”

đội ngũ Loan câu: “Cư nhiên còn ngạo kiều, thật sự là gỗ mục không thể điêu khắc được, đi gọi điện thoại nói chuyện với người ta sẽ chết a.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Hừ, cũng không có người gọi điện thoại đến cho ta.” (còn đợi người ta gọi điện thoại đến trước nữa chứ, đúng là ngạo kiều mù)

đội ngũ Oa oa không khóc: “...”

đội ngũ Loan câu: “...”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Tiểu Câu Câu hay là thôi đi...”

đội ngũ Loan câu: “Não ta đau, mặc kệ.”

Nói xong Loan câu đã thoát game, Oa oa không khóc nhìn nhìn, cũng cùng Lý Kiều nói tạm biệt.

Lý Kiều một người ở Đầm Hắc Long, trong lòng lại càng ngày càng nôn nóng, thật muốn đi gọi điện thoại, lại cảm thấy được như vậy thật không có mặt mũi. Suy nghĩ nửa ngày, ở Đầm Hắc Long giết vài người, càng ngày càng không có ý nghĩa, chỉ có cũng logout.

Lý Kiều buổi tối ngủ cũng không ngon, sáng sớm liền thức dậy, đi mua một ít đồ ăn, đúng giữa trưa thì mở cửa tiệm. Vừa mới mở cửa như thường lệ cũng không có khách nhân, hấn liền ghé vào trên quầy.

Đột nhiên nghe thấy cửa tiệm mở ra, có người tiến vào.

Hấn đứng lên, định chào hỏi khách, kết quả liền ngắc ngứ cả người.

Sau đó trong lòng hấn một trận mừng như điên, người hấn chờ cuối cùng đã đến.

Vậy là anh Viễn chịu làm hòa trước a.

Chương 29

Đang muốn luyện thêm một acc đường môn nhưng mình lại không thích viễn chiến, nhưng thật muốn nuôi một anh Đường như vậy aaaaaa

Con răn là sủng vật của vợ anh ấy đóa

@#_#_@

29. Chương 29

Lộ Viễn tìm địa chỉ cửa tiệm của Lý Kiều, cậu từ bên ngoài nhìn nhìn, tựa hồ không có ai.

Cậu đẩy cửa đi vào, lúc này mới thấy Lý Kiều đứng lên.

Lộ Viễn lại một lần nữa sửng sốt một chút.

Lần trước khi lần đầu tiên gặp Lý Kiều, Lý Kiều tây trang giày da, đi xe mà đến, nếu như không mở miệng nói chuyện còn tưởng rằng hẳn chính là công tử nhà giàu.

Lần này... Lý Kiều mặc T sơ mi quần bò, trên người mang tạp dề, vẻ mặt vui sướng đi về phía cậu.

Lộ Viễn trầm mặc một chút.

Đây thật là quán bán du sao? Vì cái gì Lý Kiều thoát nhìn giống như ông chủ tiệm trà sữa?

Lý Kiều thấy Lộ Viễn, trong lòng thật cao hứng, ho khan một chút, nói: “Hoan nghênh quang lâm.”

Lộ Viễn phiêu qua hẳn một cái liếc mắt, tìm cái bàn ngồi xuống.

Lý Kiều cười đi theo sau, tiếp tục giả vờ: “Cậu muốn uống cái gì a? Ở đây có nhiều thứ uống rất ngon.”

“Ta muốn một ly vị trà sữa.”

“...”

Lý Kiều rốt cục không nhịn được nữa, cười vươn tay xoa đầu Lộ Viễn: “Nơi này không phải tiệm trà sữa, đại ca.”

Lộ Viễn vẫn là né tránh, nói: “Thôi đi, ngạo kiều đại thúc.”

Lý Kiều kéo ghế dựa lại ngồi xuống bên cạnh cậu, hỏi: “Cậu làm sao tìm được nơi này?”

Lộ Viễn nói: “Loan câu nói cho tôi biết.”

“Cô ấy làm sao biết?”

“Oa oa không khóc nói cho cô ta biết.”

“...”

“Hắn nói năm đó anh từng ở yy nói qua cửa tiệm ở đường xx, nguyên con đường quán bán bàn du cũng chỉ có chỗ này.”

Lý Kiều hơi cảm thấy có điểm áy náy, nói: “Cậu tìm chắc thật sự là vất vả lắm.” Hắn lấy từ trong tạp dề ra một tấm danh thiếp, đưa cho Lộ Viễn, “Này, danh thiếp.”

Lộ Viễn tiếp nhận, vừa thấy, khóe miệng co rúm một chút.

Lão bản bán du rất tuần tú.

Lộ Viễn ngẩng đầu lên, nhìn nửa ngày vẫn là nói: “Ý anh nói mình rất tuần tú sao?”

Lý Kiều mất tự nhiên: “Vốn đang không biết xấu hổ, cậu hỏi xong liền thấy ngượng ngùng.”

Lộ Viễn đem danh thiếp cất vào, điều chỉnh sắc mặt một chút mới nói: “Tôi hôm nay tới chủ yếu là do có chuyện.”

Lý Kiều không tự giác ngồi thẳng dậy, nghĩ thầm chắc Lộ Viễn sẽ mắng mình ngày hôm qua ngạo kiều : “Chuyện gì a?”

Lộ Viễn theo trong túi xách của mình lấy ra một tấm giấy khen, nói: “Hôm trước chúng ta không phải bắt được một tên cướp sao? Nữ sinh kia chạy đến trường học của tôi khen ngợi chúng ta, học viện liền phát cho tôi giấy chứng nhận.”

Lý Kiều hoàn toàn không nghĩ tới Lộ Viễn nói chính là chuyện này, còn đang sững sờ, ánh mắt chuyển qua tấm giấy khen, nghĩ thầm đã bao nhiêu năm rồi mình chưa thấy qua thứ này...

Lộ Viễn tiếp tục nói: “Đây không phải là trọng điểm, nữ sinh kia nghĩ anh cũng là sinh viên, tôi nói anh đã ra xã hội làm việc rồi nên trường học cũng liền mặc kệ. Nhưng là trường có thưởng cho tôi một số tiền, nhưng đây không phải là công lao của một mình tôi, tôi cảm thấy hẳn là nên chia cho anh một nửa.”

Lý Kiều nghe xong lời của Lộ Viễn, rốt cục phục hồi tinh thần lại, đột nhiên nở nụ cười: “Cậu thật sự là rất đáng yêu.”

Lộ Viễn tức giận trừng hấn.

Lý Kiều cười nói: “Đây là trường học thưởng cho cậu, cậu lấy là tốt rồi.”

Lộ Viễn nói: “Chính là chúng ta hai người cùng nhau...”

Lý Kiều đánh gãy lời của cậu: “Tôi là người ngoài xã hội, hẳn là sẽ tìm ra chỗ làm việc của tôi mà phát tiền thưởng thôi, vì thế cậu giữ lại cái này đi.”

Lý Kiều sợ Lộ Viễn còn muốn dây dưa, liền nói: “Cậu không phải muốn uống trà sữa sao? Tôi làm cho cậu một ly.”

Hắn đứng dậy, đi pha trà sữa.

Lộ Viễn lúc này mới hảo hảo mà đánh giá cửa tiệm, đây cũng không tính là cửa tiệm lớn, Lý Kiều đem phòng khách cùng phòng ngủ khai thông, để vài cái bàn, vách tường được sơn màu tím, phía trên dán mấy tờ menu, chính là Lộ Viễn lại còn nhìn thấy được mấy tấm poster của game Kiếm Tam.

Lý Kiều đem trà sữa đưa tới trước mặt Lộ Viễn, Lộ Viễn cầm lên uống ngay một hơi, nói: “Anh thật sự không muốn sửa sang lại thành tiệm trà sữa sao?”

“...”

Lộ Viễn uống trà sữa đủ rồi, lại nói tiếp: “Chúng ta lại thảo luận một chút chuyện ngày hôm qua.”

Lý Kiều nghĩ thầm, đến rồi đến rồi, rốt cục đến rồi.

Lộ Viễn thật lòng mà nói: “Anh thật sự không được.”

“...”

Lý Kiều đột nhiên cười lạnh một chút: “Tôi không được?”

Lộ Viễn sững sốt.

Lý Kiều mạnh nghiêng người qua.

Lộ Viễn còn đang ngẩn người, trong lòng cả kinh, nghĩ thầm xong rồi Đột (tên một chiêu thức) của Thiên Sách đã tới, phải lui về sau tránh.

Vì thế... cậu liền hướng phía sau mà nhảy...

Lộ Viễn phản xạ có điều kiện theo trên ghế nhảy dựng lên, né tránh Lý Kiều.

Cậu đứng ở một bên hỏi: “Anh muốn làm gì?”

Lý Kiều cười cười, hướng cậu ngoắc ngoắc ngón tay: “Lại đây.”

Lộ Viễn cau mày.

Lý Kiều tiếp tục nói: “Cậu không phải nói tôi không được sao? Thử xem thì biết.”

Lộ Viễn : “Thử như thế nào?”

Lý Kiều “Thiết” một tiếng, biếng nhác ngồi trở lại: “Không đùa nữa, cậu ngồi xuống đi, trà sữa thiếu chút nữa bị cậu làm đổ rồi.”

Lộ Viễn trong lòng phun trào, là ai làm hại a.

Lộ Viễn lại ngồi xuống, Lý Kiều đem trà sữa nhét vào trong tay của cậu, nói: “Ngày hôm qua là tôi không đúng, tôi cầu kính.”

Lộ Viễn thấy hần nhanh như vậy liền thừa nhận sai lầm, có điểm không biết làm sao, cậu còn tưởng rằng Lý Kiều sẽ lại ngạo kiều một chút nữa.

“Tôi ở đó vậy mà không ngờ cậu lại muốn gọi một cái Thiên Sách tới.”

Lộ Viễn quay đầu xem Lý Kiều.

Lý Kiều mỉm cười nhìn lại cậu.

Ánh mắt Lý Kiều tựa hồ mang theo độ ẩm, Lộ Viễn cảm thấy được bị hần nhìn như vậy mặt hơi nóng lên, liền nghiêng đầu sang chỗ khác, nói: “Nga, kỳ thật tôi nghĩ tìm một người quen tay đến sẽ dễ thông qua phó bản hơn.”

Lý Kiều gật gật đầu: “Cậu không có sai, sai chính là tôi, nhưng là tôi không muốn cậu đi gọi một cái Thiên Sách khác.” Lý Kiều cố ý thả chậm nửa câu sau, cường điệu lên “Chính là không muốn”.

Lộ Viễn trừng hần: “Anh quả nhiên chính là cố tình gây sự.”

Lý Kiều đồng ý: “Tôi chính là cố tình gây sự, dù sao tôi không muốn, tôi liền không cho phép, sau này tôi đều phải đi cùng với cậu.”

Lộ Viễn tiếp tục trừng hần.

Lý Kiều cười đến thực ôn nhu, nhưng là khẩu khí lại tiện hễ hễ: “Cho nên, xin được chỉ giáo, đại sư.”

Lộ Viễn nhìn hần nửa ngày, rốt cục thở dài, giống như mỗi lần đều bị nắm mũi dẫn đi, cậu thật bất đắc dĩ: “Được rồi, trở về tôi sẽ giúp anh tẩy kinh mạch trần phái.”

(tank và dame có hai đường kinh mạch trần phái khác nhau, nếu muốn chuyển qua đường khác thì mở thêm một bảng kinh mạch khác sau đó cộng điểm lại cho phù hợp là được. còn kinh mạch trần phái nói cho dễ hiểu chính là cộng điểm vào những chiêu thức cần thiết và quan trọng mà người chơi thấy phù hợp, sẽ giúp tăng % sức mạnh, tấn công, hay phòng thủ...của các chiêu thức)

Lý Kiều khoát hoạt nói: “Không cần trở về, hiện tại là được.” Nói xong Lý Kiều đứng lên, “Cậu chờ tôi một chút.”

Hần chạy lên trên lầu, đem laptop của mình xuống, đặt trước mặt Lộ Viễn, gắn vào nguồn điện sau đó khởi động máy.

Lộ Viễn nhìn một loạt động tác của hần, không có lên tiếng.

Lý Kiều nhấp vào giao diện trò chơi, thuần thục đưa vào tài khoản mật mã, nói: “Đến đây đi, đại sư.”

Lộ Viễn khóe miệng hơi hơi co rúm một chút, vẫn là cảm thử.

Lần đầu tiên lấy nhìn thấy nhân vật dũng mãnh thiện chiến này, cảm tưởng đầu tiên của Lộ Viễn chính là quả thật rất đáng đánh...

Lộ Viễn nhìn nhìn bảng kinh mạch trần phái của Lý Kiều, quả nhiên tất cả điểm đều cộng cho những kỹ năng dùng cho pvp, nhìn nhìn lại trang bị của hần, không nói gì.

“Tôi giúp anh tẩy sạch kinh mạch trần phái sau đó cộng lại.” Lộ Viễn nói.

“Tẩy đi tẩy đi, không có việc gì.”

Lộ Viễn đem bảng kinh mạch tẩy sạch sẽ, ở kinh mạch cộng thêm mấy điểm cho các chiêu cừu hận, chống đỡ cùng né tránh, trấn phái thì trực tiếp chuyển qua đường Thiết Lao Luật. Tuy rằng Lộ Viễn không hiểu lắm về bảng kinh mạch trấn phái của Thiên Sách, nhưng do đều là tank nên cậu khá quen thuộc, phỏng chừng giống nhau cũng tám chín phần.

Lúc Lộ Viễn nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính thì Lý Kiều ở một bên theo dõi cậu.

Lý Kiều nhìn khuôn mặt nghiêng của Lộ Viễn, cái mũi thẳng, bờ môi mỏng manh, bởi vì kích động mà lông mi chớp chớp, tất cả đều làm cho Lý Kiều cảm thấy được có điểm ngứa.

Tâm ngứa, tay cũng ngứa.

Nhìn xem lâu, Lộ Viễn nghiêng đầu, kỳ quái hỏi: “Làm sao vậy? Nhìn cái gì đấy?”

Lý Kiều cũng không che dấu say mê của mình: “Nhìn cậu a, thân.”

Lộ Viễn lại co rúm khóe miệng: “Thân người muội a thân, tôi hỏi anh, anh mỗi ngày làm nhiệm vụ hằng ngày, điểm nghĩa hiệp đi đâu hết rồi?”

Trò chơi Kiếm tam này mỗi ngày hoàn thành nhiệm vụ phó bản ngày sẽ nhận được điểm nghĩa hiệp, trang bị nghĩa hiệp này có thể đi phó bản đoàn đội đánh ra được. Nếu như không có tinh lực đi đánh phó bản đoàn đội, cũng có thể thông qua việc tích lũy điểm nghĩa hiệp nghĩa mà mua trang bị, đương nhiên một kiện trang bị cần rất nhiều điểm nghĩa hiệp mới mua được, cho nên nếu như chỉ dựa vào việc tích lũy điểm này mà muốn mua trang bị thì phải rất lâu mới mua đủ.

Tuy rằng Lý Kiều là một pvp ngoạn gia, nhưng mỗi ngày hẳn đều làm nhiệm vụ ngày, theo lý mà nói hẳn là có không ít điểm nghĩa hiệp, hoàn toàn có thể mua được vài món trang bị mới đúng chứ.

Nhưng là Lộ Viễn xem trong túi trang bị của Lý Kiều hoàn toàn không có món nào, điểm nghĩa hiệp kiếm được cũng không nhiều, không rõ Lý Kiều đem nó làm gì hết rồi a.

Lý Kiều hoàn toàn chìm đắm trong việc ngắm nhìn mỹ mạo của Lộ Viễn, chậm nửa nhịp mới kịp phản ứng, hẳn nhìn tài khoản của mình, không chút để ý nói một câu: “Cái kia a, mua vật trang sức hết rồi.”

Trong Kiếm Tam, người chơi có thể đeo trang sức ở lưng cùng phần eo, vật trang sức có thể thông qua việc hoàn thành ẩn nguyên bí giám (thành tựu – mấy chương trước mình có giải thích về mấy cái thành tựu này rồi a) hệ thống thưởng cho, học kỹ năng cuộc sống chế tạo ra, đánh phó bản rơi ra được. Đương nhiên vật trang sức đúng như tên của nó, hoàn toàn không thêm bất kỳ thuộc tính nào chỉ để trang trí cho đẹp thôi.

Thời điểm game mở ra cấp 80, hệ thống có lập ra một cửa hàng, có thể dùng điểm nghĩa hiệp đổi lấy những vật trang sức rớt ra ở các phó bản khi còn 70 cấp.

Bình thường thì sẽ không có người đi đổi, bởi vì điểm nghĩa hiệp thực sự rất quý giá.

Chỉ có Lý Kiều tao bao cật hóa này mới đem điểm nghĩa hiệp đi đổi mấy thứ xinh đẹp gì đó.

Lý Kiều hoàn toàn không thể để ý tới tâm tình run rẩy của Lộ Viễn, vươn tay cầm lấy con chuột trong tay Lộ Viễn, mở ra khoe mấy món trang sức mà hẳn mua.

“Xem, còn có Tiểu Hoa cổ nga ~ “

Lộ Viễn nhìn Tiểu Hoa cổ kia một vòng tường vi hồng nhạt, trước kia có rất nhiều người chơi nữ mỗi ngày cây điểm vì muốn mua cái này... Lý Kiều thật sự nhìn xem không hiểu đây là vật trang sức của nữ nhân sao?

Lộ Viễn ở trong lòng mắng Lý Kiều, hoàn toàn không phát hiện có cái móng vuốt đang ở trên tay mình.

Lý Kiều lén lút sờ sờ bàn tay nhỏ bé, nghĩ thâm, sờ sàng rồi.

Đổi đều đã đổi rồi, nói nữa thì điểm nghĩa hiệp cũng không có tìm lại được, may mắn còn có điểm cống hiến bang, Lộ Viễn lúc này mới hất tay Lý Kiều ra, chạy tới mua vài món trang bị bằng điểm cống hiến bang, nhưng là vẫn không đủ để mua đủ một bộ hoàn chỉnh.

Lộ Viễn nói: “Còn thiếu cái vũ khí, đi qua Vô Lượng Sơn kiếm a, xem có thể hay không kiếm được cây thương của tank.”

Lý Kiều gật gật đầu: “Đi đi.”

Lộ Viễn quay đầu nhìn hắn, neho lại ánh mắt: “Nói lại, đi đi? Ai đi?”

Lý Kiều vô tội nhìn cậu: “Cậu đi a.”

“Đây là tài khoản của anh hay là của tôi a.”

“Chính là người ta cũng thường giúp cậu làm nhiệm vụ hằng ngày cùng tham gia chiến trường.”

Lộ Viễn lập tức chột dạ.

“Được rồi, tôi thử Thiên Sách xem sao.” Lộ Viễn điều khiển tài khoản của Lý Kiều, bay đến vô lượng sơn.

Hiện tại đầu năm nay rất ít người đánh phó bản nhỏ, đợi hơn nửa ngày mới gặp một đội đánh Vô Lượng Sơn, Lộ Viễn quyết đoán tiến đội.

Lý Kiều cho là Lộ Viễn sẽ gặp khó khăn, bởi vì cậu không có chơi Thiên Sách. Nhớ lúc đầu chính hắn lần đầu tiên điều khiển hòa thượng đi giúp Lộ Viễn đánh phó bản ngày, hại cho toàn đoàn bị diệt sạch không biết bao nhiêu lần... Này hắn đương nhiên vĩnh viễn sẽ không nói cho Lộ Viễn biết.

Cho nên Lý Kiều mang tâm tình muốn chỉ điểm cho Lộ Viễn mà ngồi ở bên cạnh, kết quả Lộ Viễn tank rất tốt, cả đội an toàn qua được boss một.

Lý Kiều buồn bực hỏi: “... Cậu thật sự chưa từng chơi Thiên Sách sao?”

Lộ Viễn đáp: “Tôi chỉ nói là không chơi, nhưng không có nói là chưa từng đùa thử a.”

“...”

Lý Kiều nhìn Lộ Viễn đánh qua boss hai nhưng trong đội không ai đi sờ boss.

Lý Kiều nói: “Đi sờ thử đi.”

Lộ Viễn trầm mặc một chút, đi sờ thi thể.

Không ra.

“Àn, đúng là vận xui bao phủ lấy cậu rồi.” Lý Kiều bình luận.

Lộ Viễn ai oán nói: “Giống như từ lúc với anh ở bên nhau về sau thì tôi liền đặc biệt đen.”

Lý Kiều cảm thấy được câu “Vớ anh ở bên nhau ” thật sự là tuyệt vời cực kỳ, hắn nói: “Không có việc gì, tôi may mắn thì tốt rồi.”

“Cậu cần cái gì tôi giúp cậu sờ, giúp cậu làm, giúp cậu mua, giúp cậu kiếm, cái gì đều được.”

Lý Kiều hơi hơi tới gần Lộ Viễn, cười, dùng ngón tay nhẹ nhàng xoa cái bàn.

Vâng là xoa cái bàn chứ không phải xoa cái tay anh Viễn a (@~@)

Điểm nghĩa hiệp rất quý, rất khó kiếm a, mình chơi hơn hai tháng trời còn chưa tích lũy đủ điểm để mua được một món nữa, chứ đừng nói là mua nguyên bộ mười hai món, khẳng định không chơi hơn nửa năm là không mua đủ, quá nhỏ.....(thật ra là do mình chơi tệ với không siêng cây thôi), hiện tại chỉ cần cố gắng thì một tuần có thể mua được một món

Chương 30

“Lý Kiều nhìn thoáng qua bên người tám ngàn dặm đường .

Đầu trục đại hòa thượng...

Áp lực thật lớn a...”

Áp lực của mình cũng thật lớn a

@# #@

30. Chương 30

Lộ Viễn nghiêng đầu nhìn hấn, nhìn nửa ngày, cuối cùng mới nhen ra một câu: “Tôi tự dựa vào chính mình là được.”

Lý Kiều gật đầu: “Ân, chỉ cần cậu nhớ rõ tôi có tâm tư này thì tốt rồi.”

Lộ Viễn còn muốn nói thêm chính là Lý Kiều lại đẩy đẩy bờ vai của cậu nói: “Người ta vẫn chờ cậu tới đánh boss cuối kia.”

Lộ Viễn nghiêng đầu nhìn lại màn hình máy tính, tiếp tục đi đánh quái.

Chờ đánh xong, Lộ Viễn mới nói: “Ngày mai lại đến đánh đi, chính anh sờ.”

Lý Kiều nhìn nhân vật của mình trên màn ảnh, một thân màu sắc rực rỡ, vừa thấy liền biết trang bị không phải là hạng thường, nhin không được nói: “Như vậy là được rồi sao?”

“Cái gì được rồi?”

“Đi Long Uyên Trạch a.”

“Ân.”

“... Thoạt nhìn cũng không phải thực khó khăn a.” Đây tâm pháp phòng ngự, xuyên một thân trang bị phòng ngự nhưng thanh máu lại không bằng khi hấn mặc trang bị mua bằng uy danh a.

Lộ Viễn liếc Lý Kiều một cái: “Khác biệt lớn, anh thử xem thì biết.”

“Được rồi... Kia cuối tuần chuẩn bị tốt tôi với cậu cùng đi a.”

“... Ân.”

Lý Kiều không cùng Lộ Viễn nói chuyện trò chơi nữa mà đột nhiên hỏi: “Cậu không phải người địa phương này đi?”

Lộ Viễn gật gật đầu: “Ân.”

Lý Kiều lại hỏi: “Nghỉ đông và nghỉ hè sẽ về nhà?”

Lộ Viễn tiếp tục gật đầu.

“Là con một?”

Lộ Viễn quay đầu: “Tra hộ khẩu?”

Lý Kiều cười: “Tôi chỉ là thuận miệng hỏi thôi, tôi là người địa phương.”

“Nhìn ra được.”

“Gia đình cậu như thế nào?”

“...”

Lý Kiều hỏi liên tiếp, Lộ Viễn cũng coi như tính tình tốt, tận lực đều trả lời, Lý Kiều thật sự thỏa mãn, biết được thật nhiều chuyện của Lộ Viễn .

Lộ Viễn nhìn xem thời gian, cảm thấy không còn sớm nữa, nên nói: “Anh không lấy tiền thưởng vậy tôi mời anh ăn cơm đi.”

Lý Kiều nháy mắt có loại cảm giác thụ sủng nhược kinh, hấn lập tức đóng máy tính, cởi tạp dề, đứng lên, mặc áo khoác, toàn bộ động tác chỉ tốn có một phút đồng hồ là làm xong.

“Đi thôi, thân ~ “

“ ... ”

Lộ Viễn đi theo đứng lên, hai người cùng nhau đi ra ngoài, Lộ Viễn đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi: “Sinh ý quán của anh không tốt lắm a, cả nửa buổi chiều mà một người khách cũng không có.”

Lý Kiều cười nói: “Cậu chính là khách a ~ “

Đảo mắt hai người đã đi tới cửa, Lộ Viễn nghĩ Lý Kiều phải khóa cửa nên dẫn đầu đi ra ngoài, kết quả vừa quay đầu lại liền nhìn thấy trên cửa có một tấm bảng, xác thực mà nói là một tấm bảng học màu trắng, mặt trên dùng bút viết mấy chữ: “Lão bản cùng cơ hữu ra ngoài, tạm dừng buôn bán.”

Lộ Viễn sửng sốt, tiện đà trầm mặc một chút.

Lý Kiều cũng sửng sốt ,sau đó ho khan, hắn cũng đã quên chính mình có treo một tấm bảng như vậy...

Lý Kiều đem tấm bảng lấy xuống, lau hết chữ rồi viết lại “Lão bản có hẹn, tạm dừng buôn bán.” Sau đó mới mang nó treo lại trên cửa.

Lộ Viễn không nói gì.

Lý Kiều khóa kỹ cửa nẻo, hướng Lộ Viễn cười nói: “Đi thôi.”

Lộ Viễn cảm thấy được khi đối mặt Lý Kiều, vô luận hắn làm cái gì chính mình đều có thể bình tĩnh được.

Trải qua bữa tối khoái trá, Lý Kiều vẫn là mang cảm giác lưu luyến không rời mà chia tay Lộ Viễn, hắn bảo Lộ Viễn nếu rảnh cứ tới đây chơi. Buổi tối hai người cùng nhau lên game, vẫn là giống như bình thường cùng nhau đi làm nhiệm vụ.

Nhưng là có người không bình tĩnh được.

bang hội Loan câu: “... Ngày hôm qua không phải chiến tranh lạnh à, sao hôm nay lại hòa hảo rồi.”

bang hội Oa oa không khóc: “A, như vậy không phải tốt lắm sao.”

bang hội Loan câu: “Người biết cái gì a, anh anh anh anh .” (đại khái là tiếng khóc đi)

Oa oa không khóc: “...”

bang hội Loan câu: “Ông trời sao không có mưa a, cho hợp với cảm giác thê lương của ta khi lão công của mình phải lập gia đình a.”

bang hội Oa oa không khóc: “...”

bang hội Loan câu: “A a a a a! Ta muốn hưu phu!” (bỏ chồng)

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Bang chủ tuyên bố các người hiện tại ly hôn.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Loan câu: “Người cái tên đào tường nhà người ta, anh anh anh anh.”

bang hội Oa oa không khóc: “... Đừng đau khổ, người còn có ta mà.”

bang hội Loan câu: “...”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Tiểu mỹ tương: “...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “...”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Đây là chuyện gì xảy ra...”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Là nói Câu tỷ tỷ cùng đại sư đường ai nấy đi sao?”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Chẳng lẽ đây là JQ trong truyền thuyết...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Lão đại cùng đại sư, lão Nhị cùng Câu tỷ tỷ? Thiên a, đây là cái gì cp!” (mình cũng không biết đây là cái gì cp nữa)

bang hội Oa oa không khóc: “Ai là lão Nhị a!”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Vừa rồi Lột ca ca chính là tổ tình sao?”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Đúng không, giống như: ‘Tiểu mẽ tương trái tim tan nát, nhưng người còn có ta!’ đây chính là tổ tình đi?”

bang hội Bát huyền tổ lý thương: “Diệp Minh Liễu Đầm Hắc Long một mình đấu.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Hanh hanh, ta còn sợ Thuần Dương sao, đi thì đi!”

bang hội Tiểu mẽ tương: “...”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Cấm giảo cơ tổ tình trên kênh bang hội, loạn câu oa oa không khóc Diệp Minh Liễu tiến tổ! Giúp ta đi Vô Lượng Sơn kiếm thương của tank!”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Vì cái gì gọi ta! Ta không đi làm bóng đèn!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Lông gà không đi thì thao hoa cúc thao đến chết.” (động vật tượng trưng cho Tàng Kiếm là con gà, nên TK có biệt danh là tiểu kê – gà con đá, Thuần Dương là dê, Thiên Sách là husky, Đường Môn là gấu trúc, Minh Giáo là mèo ba tư, Ngũ Độc là bò cạp, Thiếu Lâm là con lừa (@~~@), Thất Tú là cá vàng, Cái Bang là chuột, còn Vạn Hoa thì không có)

bang hội Diệp Minh Liễu: “...”

Kết quả một lời tỏ tình thoát nhìn rất cảm động như vậy lại không thể giải quyết được gì.

Thời điểm năm người đang ở trên núi trong Vô Lượng Sơn, Oa oa không khóc thật sự là bi thương dị thường.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Ta như thế nào lại trở nên trong suốt như vậy ... Ta là thật lòng a...”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

đội ngũ Oa oa không khóc: “loạn câu làm lão bà của ta đi!”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

đội ngũ Loạn câu: “Chính người chơi một mình đi!”

đội ngũ Oa oa không khóc: “A, bị cự tuyệt...tim ta tan nát...”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Đánh quá!”

Lý Kiêu tự mình sờ thì thể quái đúng là không giống nhau, một phen liền sờ ra được cây thương của tank, Lộ Viễn lại buồn bực một chút. Bất quá mặc kệ như thế nào, trang bị đã đủ, chờ phó bản thiết lập lại là có thể đi.

Lộ Viễn cùng Lý Kiêu vẫn dùng hình thức như trước kia mà cùng nhau chơi đùa, nhưng Oa oa không khóc cùng Loạn câu hai người lại rất náo nhiệt. Từ lúc Lý Kiêu tuyên bố Lộ Viễn cùng Loạn câu ly hôn, Oa oa không khóc mỗi ngày quần quít lấy Loạn câu, ở sau móng nàng gọi “Làm lão bà của ta đi!” Loạn câu hoặc là không để ý tới, hoặc là liền bật cừu sát giết hấn, Oa oa không khóc mặc dù nằm chết trên đất, vẫn là bám riết không tha, chuyện tình này liền trở thành một đoạn “Giai thoại” của toàn server.

Lộ Viễn cảm thấy được lão công lão bà trong trò chơi và vân vân đều chỉ là mây bay, cũng không phải đời thực, Loạn câu thích như thế nào liền làm như vậy. Nhưng Lý Kiêu lại cảm thấy thực hâm mộ, Loạn câu chơi nữ hào (nhân vật nữ), Oa oa không khóc còn có thể đuổi theo gọi “Lão bà”, tuy rằng Loạn câu không bao giờ thừa nhận.

Lý Kiêu nhìn thoáng qua bên người tám ngàn dặm đường .

Đầu trục đại hòa thượng...

Áp lực thật lớn a...

mật Dững mãnh thiện chiến: “Cậu vì cái gì không phải nữ hào?”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh gặp qua nữ hòa thượng sao?”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Ai, nếu thật sự là ni cô cũng được a.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Tôi bình thường không chơi nữ hào.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Cậu không hiểu tâm tình của tôi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “...”

Một ngày trước khi phó bản thiết lập lại, Lý Thiên Nhai đột nhiên ở trò chơi mật tán gẫu với Lý Kiều.

mật Hạ Lạc Khắc: “Cháu ngoại trai.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Chuyện gì?”

mật Hạ Lạc Khắc: “Thêm acc nhỏ của ta vào bang hội của người.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, người muốn làm gì, người không phải là người Hạo Khí Minh sao? Muốn tới làm 007 hả?!”

mật Hạ Lạc Khắc: “Ta nghe nói người muốn đánh phó bản, acc nhỏ này của ta vốn là trung lập, chuyên môn đi đánh phó bản, nhưng bang các người không nhận người trung lập, ta chỉ có thể vào Ác Nhân Cốc.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Ta đánh phó bản mắc mớ gì tới người.”

mật Hạ Lạc Khắc: “Cháu ngoại trai lời ấy sai rồi, ta chỉ là nghĩ muốn giúp người thôi.”

Lý Kiều nghĩ nghĩ, cho Lý Thiên Nhai vào cũng không có gì không tốt, dù sao hắn cũng chẳng phải là một 007 chuyên nghiệp, cũng không cần lo, vì thế nói.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Tên gì, ta thêm vào.”

mật Hạ Lạc Khắc: “ Hoa sinh “

mật Dững mãnh thiện chiến: “... Cách đặt tên của người vẫn là ngu ngốc như vậy.”

mật Hạ Lạc Khắc: “Hừ, người sẽ không hiểu.”

bang hội Hoa sinh gia nhập bang hội.

bang hội Tiểu mẽ tương: “Oa, có người mới!”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Người mới mau báo số đo ba vòng!”

bang hội Hoa sinh: “A ~ mọi người thật nhiệt tình ~ thẹn thùng ~ “

mật Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, acc nhỏ của người như thế nào cũng là Thuần Dương hả?.”

mật Hạ Lạc Khắc: “Phải a, thì sao? Không chỉ có cái acc nhỏ này mà ta còn có một cái acc nhỏ nhỏ nữa cũng là Thuần Dương.”

mật Dững mãnh thiện chiến: “...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Oa, đã lâu không có người mới theo chủ nghĩa xã hội khoa học hảo *** vào bang chúng ta a.”

bang hội Hoa sinh: “Thẹn thùng, không lấy phong cách chủ nghĩa xã hội khoa học hảo *** thao kinh thiên hạ, nhưng câu *** chủ nghĩa xã hội khoa học hảo *** thao động thể nhân ~ “

bang hội Tiểu mẽ tương: “Oa, quả nhiên ai vào bang chúng ta cũng không phải người bình thường a!”

bang hội Oa oa không khóc: “Người nói như vậy chính là tính luôn cả người vào trong đó đấy.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “A, Lột ca ca, người không theo đuổi Câu tỷ tỷ sao.”

bang hội Oa oa không khóc: “Ai, cách mạng vẫn chưa thành công, đồng chí vẫn đang cố gắng. Ta trước nghỉ ngơi một chút.”

bang hội Tiểu mã tương: “Cố lên ~ “

Kênh bang hội cứ vậy mà âm ỉ, Lý Kiều đột nhiên nghĩ đến một việc.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Đúng rồi, ta đã sớm muốn tìm người hỏi, tên Hư không trăm không ngớt xảy ra chuyện gì?”

mật Hạ Lạc Khắc: “Chuyện gì là chuyện gì?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ta vốn muốn tìm người an bài lại, đem chức vị bang chủ Cửu cung các cho người khác, bởi vì Hư không trăm không ngớt thoát nhìn không được tốt lắm. Kết quả gần đây hẳn rất lạ a.”

Cửu cung các trên kênh thế giới thu người không nói, Lý Kiều còn thường xuyên ở bên ngoài gặp Hư không trăm không ngớt mang theo một đám người chặn ở mấy nơi trả nhiệm vụ của Ác Nhân Cốc, Lý Kiều cùng bọn họ xung đột chính diện vài lần, cảm giác quả thực là không thể so sánh nổi.

mật Hạ Lạc Khắc: “Àn, Cửu cung các ở Hạo Khí Minh quật khởi thật sự nhanh, tài khoản của Hư không trăm không ngớt đã thay đổi người chơi rồi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Trách không được, là bán hào ?”

mật Hạ Lạc Khắc: “Ta đây không rõ ràng lắm, dù sao hiện nay muốn động Cửu cung các cũng không dễ, đã muốn trở thành đệ nhất bang bên chính khí rồi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ta đã biết.”

Chương 31

Cưng qué *cạp cạp*

Người cầm phát trần là Lý Vong Sinh – cung chủ Thuần Dương cung

Người còn lại là Tạ Vân Lưu– sư huynh của bác Tạ.

Hai bác quăng JQ nát mặt hủ luôn ...

_____@#_____#@_____

31. Chương 31

Tối thứ hai, Lý Kiều triệu tập bang chúng, chọn lựa ra hai mươi lăm người tinh anh, còn lại thay phiên nhau bổ sung, hướng về Long Uyên Trạch tiến quân.

Oa oa không khóc nói lần hành động này chính là tình huống xưa nay chưa từng có ở trong bang nên hẳn gọi là “Bồi Thái tử đánh phó bản”.

So với Thái tử gia kích động, Lộ Viễn lại có vẻ bình tĩnh hơn rất nhiều.

Ngược lại cậu còn có chút lo lắng a...

Lộ Viễn quét mắt nhìn đội ngũ một chút, sau đó kêu mọi người lên yy bang hỏi trước một câu: “Mọi người đến đông đủ chưa, tất cả mọi người đều có trang bị đánh phó bản chứ?”

“Ai đang nói chuyện vậy?”

“Lộ đại sư a.”

“Oa, thanh âm tiểu bạch kiểm.”

“Đây là thanh âm của công tử, người biết cái gì!”

Lộ Viễn trong lòng không biết nói gì...

“Đừng nháo! Nghe chỉ huy an bài!” Lý Kiêu ở yy rống lên một tiếng, tất cả mọi người an tĩnh lại.

Lộ Viễn vẫn cảm thấy việc người trong bang nghe lời Lý Kiêu như vậy thực thần kỳ.

Lộ Viễn lại nói một lần: “Tất cả mọi người có trang bị đi phó bản chưa?”

“Không có.”

“Có.”

Thanh âm loạn thành một đoàn, nhưng không có so với có nhiều hơn.

Lộ Viễn đành phải nói: “Mọi người đến cửa phó bản tập hợp.”

“Cửa phó bản ở nơi nào a?”

“...”

Thật vất vả vào được, có người lại hỏi: “boss ở nơi nào? Cũng không có quái nhỏ?”

Lý Kiêu xung phong nhận việc chỉ đường: “Ở bên dưới núi.”

Vì thế tất cả mọi người hướng bên dưới mà nhảy, Lộ Viễn khiếp sợ thấy thật nhiều người rút xuống núi, còn có người ngã chết.

“Đừng nhảy a, có thể truyền tống, nhấp vào NPC bên cạnh, có thể đưa mọi người đến ngay chỗ của boss.” Lộ Viễn vội vàng nói.

“...”

“Lão đại gạt người...”

Lý Kiêu đứng ở trên núi vô tội nói: “Ta cũng chưa từng tới, đương nhiên phải vậy thôi.”

Lộ Viễn nhìn dũng mãnh thiện chiến, hỏi: “Vậy tại sao anh không nhảy?”

Lý Kiêu cười nói: “Tại tôi thấy cậu không có nhảy a, you jump, I jump.”

Lời này vừa nói ra, yy một mảnh ồn ào.

Lộ Viễn không thèm quan tâm đến lý lẽ của hắn, trực tiếp truyền tống đi.

Tất cả mọi người đứng ở phía trước boss, Lộ Viễn nhìn nhìn trang bị của mọi người trong đoàn, may mắn Thuần Dương, Ngũ Độc, Thất Tú đều có trang bị tốt (ý chỉ Bát huyền tổ ly thương, Oa oa không khóc và Loạn câu)... Lần trước Oa oa không khóc đánh qua một lần, hắn là không có vấn đề như lần trước, buff đã giải quyết xong.

“Hoa sinh người từng đánh phó bản này chưa?” Lộ Viễn hỏi.

“Hoàn toàn không thành vấn đề, Trấn Sơn Hà của Hoa Sinh ta chính là Trấn Sơn Hà tốt nhất.” Hoa sinh ở trên yy khoái trá trả lời.

(Trấn sơn hà là skill của Thuần Dương Tử Hà: có thể bảo vệ cho đồng đội)

Lộ Viễn cảm thấy được thanh âm này có điểm quen tai, đại khái chắc là trước đây đã từng cùng hắn đánh phó bản đi.

Hoa Sinh là dame cũng có một bộ trang bị hoàn chỉnh, vì thế... Chỉ còn lại có tank.

Lý Kiêu cùng Lộ Viễn đã sớm đổi trang bị tốt lắm, tất cả là nhờ Lộ Viễn, nhưng Lý Kiêu mặc bộ trang bị mới thật sự khó coi, chính là từ quân gia giàu có suất khí lập tức biến thành ông chủ mấy quán lẻ đường, cảm giác thật kỳ quái.

Lộ Viễn nhắc nhở mấy điều cần lưu ý, lại phát cho mỗi người một ít được, điều chỉnh tốt các đội nhỏ, an bài vị trí của từng người. Sau đó ở trên yy hỏi mọi người đã hiểu chưa, trăm miệng một lời: không hiểu, Lộ Viễn liền bảo vào đó đánh liền hiểu.

Lộ Viễn không còn cách nào, đành phân phó Lý Kiêu giữ chặt quái, không cần lộn xộn, sau đó đoàn đội tiến vào, ba hai một đánh quái.

Lộ Viễn biết nhất định phải rối rắm, nhưng là không nghĩ tới nhanh như vậy... Toàn đoàn bị diệt thiên thiên vụn vụn, chết nhiều nhất vẫn là tank a.

Một khắc khi Lý Kiêu lại ngã xuống kia, Lộ Viễn trong nháy mắt liền buồn bực.

“Như thế nào nhanh như vậy...”

“... Ta sát, vú em tại sao lại không thêm máu!” Lý Kiêu ở trên yy rống.

“Thêm không được a, lão đại.” Tiểu mẽ tương nhấp vào nói chuyện, “Trên người của người dính hiệu ứng chiêu thức của boss không có bị xua tan, cũng không biết mở giảm thương, bị boss áp đặt.”

“Ta sát, lão tử căn bản không có kịp phản ứng a!” Lý Kiêu tiếp tục rống, “Người nào chịu trách nhiệm phá mấy chiêu này?”

“Ai a? rất ngốc!” Oa oa không khóc đi theo gọi.

“Chính là người đó...”

“A... Là ta sao...”

“Người nhất định phải chết.” Lý Kiêu hí mắt.

Sống lại, Lý Kiêu rốt cục không chết nữa... Nhưng là xuất hiện nhân tố quan trọng thứ hai khiến diệt đoàn, OT.

Lý Kiêu thân là một Thiên Sách, bình thường đánh phó bản hằng ngày ai dám OT hẳn, ai biết vào phó bản này lại giữ cừu hận không được, boss thay đổi phương hướng quay qua tấn công những người khác, nhả ra một cái chiêu quần công, rầm rầm một đám liền ngã xuống.

“Ngao ~ “

“Sao vậy a ~ “

“Thêm máu a! Vú em!”

“Kêu cái thí ! Vú em đã chết!”

“Tank tệ hại quá, không giữ được cừu hận!”

“Lão đại, thật sai lầm khi tin tưởng người !”

Trên yy tiếng kêu khắp trời, Lộ Viễn xoa bóp mi tâm, thanh thanh cổ họng, lớn tiếng nói: “Trước im lặng một chút.”

May mắn lần này mọi người rất phối hợp, an tĩnh lại.

“Bang chủ, lúc tôi sử dụng Sư Tử Hồng, trên người của anh sẽ có một cái buff uy hiếp, anh phải làm cho nó mất đi.”

“Làm như thế nào?” Lý Kiêu lẳng lẳng hỏi.

“... Nhấp vào biểu tượng của chiêu buff kia sẽ mất.”

“Nghe... Tôi là nói nhấp như thế nào cũng không được a.”

Lộ Viễn tiếp tục nói: “Sau đó mọi người nhớ xem bảng cừu hận, không được để cừu hận của mình vượt cao hơn tank.”

Trong bang phần lớn đều là người chơi pvp, hoàn toàn không có thói quen chú ý cái gì cừu hận, chỉ biết lao đầu vô đánh.

Lần này giảng giải tốt, mọi người lại đến.

Lộ Viễn thật không biết mình là quá xem nhẹ hay là đánh giá quá cao đám người kia... Bị Boss điểm danh cũng không biết né đi, boss nhả ra chiêu thức cũng không hề biết tránh sau lưng boss mà đánh, bị đẩy dờ đi ra xa liền chết, có người còn không nghe chỉ huy nên chẳng biết đánh ở đâu.

Nhiều lần nhân số giảm quá nhiều, không thể không đánh lại từ đầu.

Vốn cảm xúc của mọi người mới đầu rất nhiệt tình, sau vài lần diệt đoàn liền bắt đầu giảm xuống, người nói chuyện trên yy cũng ít đi.

“Nếu không chúng ta đừng đánh nữa...”

Lộ Viễn không có đi xem là ai đang nói chuyện, cậu biết không chỉ một người nghĩ như vậy. Lộ Viễn không nói gì, cậu cảm thấy được mình không có tư cách nói đánh hay không đánh.

Cậu nhìn về phía “Thái tử gia”.

Lý Kiêu rốt cục mở miệng, lần này hẳn không có lớn tiếng, chính là tâm bình khí hòa mà nói: “Kỳ thật ta vẫn cho là khá đơn giản.”

“Àn... Ta cũng vậy...”

“Ô ô, khinh địch ~ “

“Thiết, khinh thường phó bản kết quả chính là bị ngược đi ~ “

“Tốt lắm.” Lý Kiêu nói tiếp “Nhưng là ta cảm thấy được cũng không có khó như vậy, ít ra chúng ta một lần so một lần đều tốt hơn, thử lại đi, nói ra thật khó nghe, chúng ta 25 người mà ngay cả cái phó bản thường cũng đánh không được.”

Lộ Viễn nhẹ nhàng thở ra, hẳn thật đúng là sợ Lý Kiêu nói không đánh nữa.

“Mọi người chỉnh đốn lại đến một lần nữa.”

Lộ Viễn vẫn là không rõ vì cái gì mọi người trong Phiêu Kị doanh nghe lời Lý Kiêu như vậy, nhưng cậu hiện tại lại phi thường cảm kích điểm này.

Mọi người giữ vững tinh thần, lại đánh quái.

Lại nói tiếp phó bản này cũng không khó. Chỉ cần phối hợp tốt, không có người chết kỳ thật cũng qua dễ dàng.

Lộ Viễn trầm ổn trên yy chỉ huy.

“boss đã tới, tốt, mau đổi mục tiêu.”

“Ngũ Độc thả bướm ra.” (bướm là 1 trong những sủng vật của Ngũ Độc, giúp ảnh buff máu cũng được, có khi thừa nhận hết thương tổn của chủ nhân mình cũng được – quan trọng là nhìn rất đẹp aaaaa)

“Nhóm 1 lên trước.”

Lần này đã ổn định, người chết không nhiều lắm. Nhưng đoàn này có một vấn đề thực nghiêm trọng... Chính là sát thương không đủ.

Hơn phân nửa người chơi mặc trang bị mua bằng uy danh, khi đánh ra tỷ lệ sát thương cũng không cao, nhưng lại đặc biệt phí nội lực, mất thấy thời gian hạn định còn rất ít mà thanh máu của boss còn dài như vậy.

(hết nội lực sẽ không thể xài được bất kì chiêu thức nào nữa)

“Mọi người cố lên, nhưng chú ý không được để chết.” Lộ Viễn trong lòng có điểm gấp, nhưng thanh âm trên yy vẫn là thực bình tĩnh.

“Báo cáo chỉ huy, tôi hết nội lực.” Lý Kiêu nói.

“... Anh tại sao lại hết nội lực?”

“Tôi cũng không biết...”

“Tank vô dụng a.” Oa oa không khóc một bên cấp Lý Kiều hồi nội lực, vừa nói, “Người nói người hết nội lực bao nhiêu lần rồi? Vô dụng a!”

“Lão tử còn không phải đang cố gắng kéo quái sao?!”

“Im lặng, ôm boss cho tốt” Lộ Viễn tiếp tục chỉ huy.

Rốt cục hai boss cũng ngã một cái.

“Mọi người nhanh ôm boss! Đánh mạnh vào!” Lộ Viễn khẩn trương lên, thời gian không nhiều lắm.

“Hoa Sinh mau lên.”

“Dame siết mạnh vào.”

“Mọi người cố gắng đánh, thời gian còn rất ít.”

Thời gian chỉ còn dùng giây để tính, boss vẫn còn một tia máu.

Lộ Viễn không có ở trên yy thúc giục, mà là ở trong lòng yên lặng niệm, cố lên.

Trong nháy mắt boss ngã xuống, yy không có thanh âm, mọi người đứng ở bên cạnh thi thể của boss không động đậy.

“Rốt cục...” Lý Kiều đánh vỡ im lặng, hắt phun ra một hơi trường khí, “Đây là cách mạng đã thắng lợi sao.”

Yy nổ tung oa, mọi người trao đổi cảm tưởng của mình, hưng trí bừng bừng.

“Đại sư chỉ huy thật tốt, vất vả rồi.” Tiểu mẽ tương nói, “Hơn nữa thanh âm hảo hảo nghe, đại sư ta là fan hâm mộ của người ~ “

Lộ Viễn cười cười: “Cảm ơn.”

Vì thế mọi người lại tán dương Lộ Viễn một chút, Lý Kiều nháy mắt cảm thấy được thực tự hào.

“Tốt lắm tốt lắm, đi sờ boss đi ~ “

“A, ta vừa rồi sờ soạng boss cả nửa ngày, tại sao lại không có đồ vật a?”

“Ngu ngốc! Trang bị ở trong rương bên kia, không ở trên người boss.”

“Hố cha đây là!”

Mọi người vô cùng phấn khởi phân phối trang bị, vốn Lộ Viễn cho là sẽ phát sinh sự kiện tranh đoạt, kết quả mọi người roll điểm để quyết định chia đồ, phi thường hài hòa.

Bang hội khác xa so với tưởng tượng của cậu, thật sự đoàn kết hòa thuận.

Lộ Viễn đã lâu không có loại cảm giác này, làm cậu lại nhớ tới ngày đó là lần đầu tiên đánh phó bản đoàn đội, giống như về với thời điểm còn có bằng hữu bên người.

Bất quá, phải nói đám người kia cũng là bằng hữu của cậu đi?

Lộ Viễn mỉm cười, đánh gãy mọi người đang lú lú: “Boss hai còn chưa có đánh đâu.”

“Ách...”

Boss hai lại là một phen rối rắm, nhưng là mặc kệ nói như thế nào, sau khi đánh xong boss một mọi người đã cảm thấy an tâm, dưới sự chỉ huy của Lộ Viễn, rốt cục vẫn là qua được.

Lộ Viễn nhìn trên màn hình toát ra một loạt thành tựu khi lần đầu vượt bí cảnh, cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần.

Lúc sau khi ra phó bản, trên yy vẫn còn đang rất nháo, Lộ Viễn đang nghe mọi người nói chuyện phiếm, thỉnh linh bị người kéo đến một phòng khác.

Lộ Viễn vừa thấy, là Lý Kiều, trong phòng chỉ có hai người bọn họ, còn có thiết kế mật mã phòng nữa

“Đại sư ~ “

Lộ Viễn run lên một chút, thanh âm nịnh nọt như vậy là chuyện gì xảy ra: “Làm gì a?”

“Hắc hắc, mang tôi đi đánh hết tất cả phó bản cấp 70 a.”

Lộ Viễn mỉm cười: “Anh còn chưa đánh hết phó bản cấp 70 sao?”

“Hôm nay tuy rằng bị kịch, nhưng vẫn là rất có ý tứ, đã lâu không có tham gia hoạt động đồng tâm hiệp lực kiểu này.”

“Muốn đánh phó bản nào?”

“Tôi không biết a, tùy tiện đi.”

Vì thế Lộ Viễn mang theo Lý Kiều bay đến phó bản Địch Hoa Cung tiền sơn cấp 70, sau khi tiến vào, Lý Kiều nhìn trước mặt một mảnh khói độc màu xanh biếc thì ngẩn người: “Nơi này thật là xấu.”

Lộ Viễn cười mà không nói.

Như trước là một đường không chướng ngại vượt qua, Lý Kiều không khỏi cảm thán: “Ai, phó bản này hiện tại đánh khá dễ dàng, năm đó khăng định cũng gây rối rắm cho không ít người đi.”

Lộ Viễn cười, nghĩ thầm hần trước kia đối với phó bản luôn khinh thường, hiện tại bị cái Long Uyên Trạch thu thập, đã cải biến cái nhìn rồi.

Lộ Viễn nói: “Phải a, trước kia đánh boss một nào là định thân nào là pháo nổ, làm không tốt nên bị diệt đoàn rất nhiều lần.”

Lý Kiều “Chặc chặc” vài tiếng.

Kết quả lúc đánh boss đầu gọi ra rất nhiều quái nhỏ, Lý Kiều không dự đoán được loại tình huống này, có điểm luống cuống tay chân, hần lúc này mới chịu phục.

Đánh xong boss đầu thì rớt xuống cái cơ quan đồ, Lý Kiều nhìn nhìn, hỏi: “Đây là cái gì?”

“Khởi động cơ quan, mở cơ quan là có thể đi vào chỗ che dấu.”

“Nga.” Lý Kiều lại nhìn nhìn, “Tên Cửu cung cách a.”

“Àn.”

“Này chẳng lẽ là do người trong bang Cửu cung các làm ?”

“... Người thật là lạnh.”

Lý Kiều lập tức liền báo ra một chuỗi con số: “Này thật đơn giản a.”

Lộ Viễn vẫn là cười: “Đi theo ta.”

Hai người lên sườn núi, Lộ Viễn ở trước mấy cây cột chạy tới chạy lui, dựa theo trình tự đem cây cột xoay tròn. Lý Kiều đứng ở một bên nhìn hồi lâu cũng không hiểu.

“Này có ý tứ gì?”

“Khởi động cơ quan.”

“Cùng Cửu cung cách vừa rồi có liên hệ gì?”

Lộ Viễn mỉm cười: “Bí mật, không nói cho anh.”

“...”

Lý Kiều cũng cười, Lộ Viễn như thế này thật sự đáng yêu.

Nói thật ra hai người đi nhưng không có buff, đánh phó bản này thật đúng là không phải đơn giản như vậy, may mắn hai người cấp bậc cao, không hấp dẫn quái nhỏ, thời điểm đánh boss hai người thay phiên nhau tank, giúp đỡ cho nhau, một đường cũng nhanh tới nơi che dấu phía trước, bạch y thánh nữ đứng ở chỗ núi cao trước mặt.

Lý Kiều vừa thấy, đã nói: “A, ta biết MM (muội muội) này.”

Lộ Viễn nói: “Boss này từ lúc còn 50 cấp vẫn giữ nguyên cho đến hiện tại... , phó bản cấp 70 nàg cũng là boss ăn, lên cấp 80 phó bản có nhiều thay đổi nhưng boss ăn vẫn là nàg.”

“Chúng ta khi nào thì đi đánh phó bản cấp 80 có nàg?” Lý Kiều hỏi.

Lộ Viễn nhìn Lý Kiều liếc mắt một cái: “Qua hai ngày nữa đi, phó bản kia không giống Long Uyên Trạch chỉ có hai boss.”

“Vậ được rồi, kỳ thật tôi có chút đại thương nguyên khí, nghỉ ngơi vài ngày cũng không sai.” Lý Kiều héo héo nói.

Lộ Viễn vui vẻ: “Khó có được anh cũng chịu thua.”

“Vô nghĩa a, boss chém tôi một đao rút mấy chục ngàn máu, đương nhiên là đau hơn người chơi khác đánh tôi rồi.”

Ngụy biện, Lộ Viễn ở yy thảo luận: “Ngẩng đầu nhìn trời.”

Lý Kiều thay đổi tầm nhìn hướng lên trên xem thử, trên bầu trời xanh lam có một vòng trăng tròn soi sáng, chiếu rọi rừng phong điệp đỏ sậm cùng tầng lớp kiến trúc trùng điệp, hơi có chút hương vị cô tịch thê lương.

“Có phải rất xấu hay không?” Lộ Viễn cười hỏi.

Lý Kiều cũng cười : “Không có, tôi vừa rồi có mắt không trông, rất xinh đẹp.”

Hai người ở trên đỉnh núi tĩnh toạ, câu có câu không nói chuyện phiếm, dần dần sinh ra chút không khí ôn nhu. Lý Kiều híp mắt, nghe trong tai nghe truyền đến thanh âm ôn nhuận của Lộ Viễn, cảm thấy được trò chơi cho dù không đánh nhau không đánh quái, liền chỉ như vậy thôi cũng rất tốt.

Lý Kiều nghĩ nghĩ, nói: “Hôm nay cảm ơn cậu.”

Lộ Viễn kỳ quái: “Cảm tạ cái gì?”

“Cám ơn cậu chịu theo cái đoàn vô dụng lại tệ này cùng đi đánh phó bản, cùng nhau rồi rắm.”

Lộ Viễn “Ai” một tiếng: “Tôi còn tưởng rằng là cái gì, cùng một bang hội phân rõ ràng như vậy để làm chi.”

Đang lúc trò chuyện, hệ thống đột nhiên toát ra một cái tin tức.

hệ thống giang hồ khoái mã phi báo!”Oa oa không khóc” hiệp sĩ ở Vạn Hoa đổi “Loan câu” nữ hiệp sử dụng thực cam chi tâm trong truyền thuyết! Lấy này hướng thiên hạ tuyên cáo: “Oa oa không khóc” đổi “Loan câu” yêu mến, có nhật nguyệt làm minh, thiên địa làm giám, Sơn Hà làm chứng, quỷ thần làm bằng. Từ nay về sau núi cao không ngăn được chí, sông sâu không cản được lòng, lưu niên không hủy được ý, phong sương không che được tình. Ngay cả con đường phía trước bụi gai khắp nơi, cũng mang theo trường kiếm mà thần nhiên đi qua. Kim sinh kim thế, bất ly bất khí, vĩnh viễn, tương hứa cùng nhau! Các vị hiệp sĩ hãy tức tốc đến Vạn Hoa cùng chứng kiến lời tỏ tình chân thành kinh thiên địa quỷ thần khiếp của “Oa oa không khóc” hiệp sĩ!

Lý Kiều trừng mắt mắg một câu: “Kháo.”

Tác giả có lời muốn nói: kỳ thật ta không biết đánh Long Uyên Trạch theo nguyên lý cụ thể gì, chỉ biết là chỉ huy bảo ta đánh ai thì ta đánh, nên đâm ai thì ta đâm...

Viết sai cũng đừng trách ta a...

“Thực cam chi tâm” trong game dịch ra là trái tim chân thành nhưng mình thấy dịch vậy mất hay nên giữ nguyên, một điều nữa cái thực cam chi tâm này rất mắc a, quả nhiên muốn theo đuổi người ta cũng phải bỏ tiền mới được.

32. Chương 32

Lộ Viễn hiển nhiên cũng nhìn thấy: “A, nên ra tay thì liền ra tay, rất dũng cảm.”

Lý Kiều nghe thế, lại buồn bực một chút: “Cậu giống như thật cao hứng.”

“Phải a, tôi cảm thấy được Oa oa không khóc cùng Loan câu tính cách rất hợp.”

“Một cái S, một cái M phải không?”

Lộ Viễn cười mà không nói.

Lý Kiều có loại cảm giác bị Oa oa không khóc giành trước, vạn phần khó chịu. Chính hắn còn ở bên này do dự chưa quyết định được, Oa oa không khóc bên kia cư nhiên liền chiêu cáo thiên hạ.

Lý Kiều tay ngứa, hắn có loại xúc động muốn đem Oa oa không khóc giết chết một trăm lần, vì thế hắn nói: “Chúng ta đi Vạn Hoa đi.”

Lộ Viễn cũng muốn nhìn xem náo nhiệt, vì thế liền vui vẻ đồng ý.

Hai người bay đến Vạn Hoa, ở Hoa hải tìm được hai người Oa oa không khóc cùng Loan câu.

Bên cạnh bọn họ đã có một ít người vây quanh, Lý Kiều xa xa liền nhìn thấy kỹ năng của Thất Tú, từng đóa hoa kiếm khí bay đầy trời, ha, nguyên lai không cần hắn ra tay đã có người thu thập Oa oa không khóc rồi.

Oa oa không khóc thấy Lý Kiều cùng Lộ Viễn đến đây, nằm trên mặt đất, vừa khóc vừa nói.

phụ cận Oa oa không khóc: “Khóc lớn, đại sư, ta đau quá a!”

Lộ Viễn ở trên yy cười đến thực hàm súc, Lý Kiều nghe được mà tâm thần nhộn nhạo.

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Chịu được khổ trung khổ mới là nhân thượng nhân a, thân.”

phụ cận Oa oa không khóc: “() nước miếng, nhân thượng nhân...”

phụ cận Loan câu: “Thượng người muội a! Đứng lên tiếp tục giết!”

(Ý nghĩa 3 từ “nhân thượng nhân” của anh Viễn rất chi là trong sáng nhưng vào tai của Oa oa và Loan câu thì khác hoàn toàn, cho nên mình giữ nguyên không dịch cho dễ hiểu)

Lộ Viễn rõ ràng ngồi xuống xem hai người làm ầm ĩ, Lý Kiều cũng dựa vào cậu tính toạ, hai người ở yy tiếp tục tấn gấu.

“Uy.” Lý Kiều gọi Lộ Viễn, “Loan câu rốt cuộc là nam hay nữ? Vấn đề này tôi hỏi qua vài lần, vẫn là đoán không ra.”

Lộ Viễn cũng vẫn không trả lời: “Nam nữ quan trọng sao?”

“Đương nhiên quan trọng rồi, nếu như là nữ, kia không có vấn đề gì, còn nếu như là nam... Lộ oa tử phỏng chừng quá...” Lý Kiều thật cẩn thận nói, coi như là thử Lộ Viễn.

“Hình như là Oa oa không khóc cũng không để ý, anh giúp hắn gấp cái gì.”

“...”

Lý Kiều đột nhiên có loại giác ngộ thế nào là đập nổi chìm thuyền, vì thế hắn nói: “Bởi vì tôi là đồng tính luyện ái.”

Cho nên mới muốn biết thái độ của cậu.

Một lát sau, Lộ Viễn mới nói: “Nga.”

“Câu như thế nào một chút không sợ hãi vậy?” Lý Kiều buồn bực.

Lộ Viễn thản nhiên trả lời: “Ở trường học thường xuyên có bạn học nam chạy tới tỏ tình với tôi.”

Lý Kiều hóa đá.

Lại bị giành trước nữa rồi...

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Người cũng đừng ngạo kiêu nữa, liền theo hắn đi.”

Loan câu thấy, quả thực đành chỉ công kích đối với Oa oa không khóc, nàng trầm mặc một chút mới nói.

phụ cận Loan câu: “Một ngày nào đó người sẽ hối hận.”

Nàng nói xong câu đó, liền đem tên của Oa oa không khóc trong danh sách cừu nhân xóa bỏ, sau đó thoát game.

Oa oa không khóc thấy thế cũng logout, hai người bọn họ tại sao lại xuống hết, những người đến xem đương nhiên sẽ không biết.

Tám ngàn dặm đường: “Tốt lắm tốt lắm, không còn gì xem nữa, đều tản đi.”

Lộ Viễn thoát nhìn tâm tình không sai, đối Lý Kiều nói: “Chúng ta lại đi đánh cái phó bản Thiên tử phong đi.”

Lý Kiều kinh ngạc nửa ngày mới nói: “Tốt.”

Hắn tổng cảm thấy được hình như Lộ Viễn đang thả ra cái gì đó...(thả câu câu anh đó a (TvT)).

Từ đó về sau, có một đoạn thời gian cuộc sống trong trò chơi của người bang Phiêu Kị doanh đều quay quanh hai từ “Khai hoang”, trong đó là bao nhiêu huyết lệ thấm thiết, chỉ ai tham gia khai hoang mới biết.

Tuy rằng bên ngoài thế giới tranh đấu gay gắt, nhưng bên trong bang hội lại từng bước một thông qua các phó bản dễ dàng hơn, loại tiến bộ này chỉ có người tham dự mới có thể hiểu được.

Lý Kiều vẫn luôn cho là Lộ Viễn yêu thích đánh phó bản hơn, chính là chờ đoàn đội trong bang ổn định, Lộ Viễn liền đem danh sách những người tham gia đánh phó bản chia thành hai đoàn nhỏ, một đoàn do chính cậu mang đi, đoàn còn lại do Loan câu mang, hai bên tách ra đánh chụp đoàn.

Loại hình thức coi như bán thân giúp người ngoài đánh phó bản kiếm trang bị này lời được không ít tiền, người trong bang đều có thu nhập nhất định.

Trước kia trong bang đều là người chơi pvp nhiều, nếu muốn cường hóa trang bị đến cấp cao sẽ tốn rất nhiều vàng, việc tham gia đánh chụp đoàn này làm mọi người đều có tiền để cường hóa trang bị và mua thêm nhiều món khác, ai nấy cũng thực cảm kích Lộ Viễn.

Lý Kiều lúc này mới bội phục Lộ Viễn, giúp mọi người mưu cầu phúc lợi.

Đương nhiên đối với người trong bang Phiêu Kị doanh mà nói, đánh phó bản là phụ thôi, đánh nhau mới là chính.

Tại server này, Ác nhân cốc cùng Hạo khí minh coi như là hai thế lực ngang nhau, Ác Nhân Cốc bên này có một bang hội lớn mạnh tọa trấn lãnh đạo, thế cục coi như cũng khá ổn định.

Nhưng bên Hạo khí minh thì khác, các bang phái đứng hàng thứ bảy luôn lục đục với nhau, đánh tới đánh lui chỉ nhằm tranh đoạt địa vị lãnh đạo, mà ngay cả hạ Lạc Khắc cũng là bởi vì chỉ huy vài lần công phòng chiến thành công, cho nên vị trí tổng chỉ huy mới có thể cố định như vậy.

Hiện tại bên Hạo khí minh lại có thêm bang Cửu cung các càng ngày càng lớn mạnh.

Bang Cửu cung các này kỳ thật là một bang hội lâu đời của server, có lịch sử nhất định, đáng tiếc thời điểm game mở ra cấp 80 thì xuống dốc, hiện tại lại một lần nữa nhận người mới với ý định quét khởi.

Vài bang hội lớn khác bên chính khí đều muốn mượn sức Cửu cung các, chính là bang chủ Hư không trăm không ngớt vẫn luôn độc hành mà đi, ai cũng không đầu nhập vào. Vì thế các bang hội khác đối Cửu cung các lại có điểm phòng bị.

Hạo khí mình nội chiến một hồi kịch liệt, công phòng liền thật sự bị kịch, Lý Thiên Nhai cả ngày than thở.

bang hội Hoa sinh: “Ô ô ô, cỡ nào hy vọng ta chỉ là một hoa sinh nho nhỏ mà thôi.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “= = “

bang hội Tiểu mỹ tương: “Người chính là một khối hoa sinh a.”

bang hội Hoa sinh: “Ô ô ô, hồn nhiên thiếu nữ a, người sẽ không hiểu.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “... Hắn nói ta là thiếu nữ a, hảo kích động, che mặt ~ “

bang hội Bát huyền tổ ly thương: “...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Này ý nói... Chẳng lẽ Tiểu mỹ không phải là thiếu nữ...”

bang hội Oa oa không khóc: “Chẳng lẽ hắn là một thiếu nam... ?”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Người mới thiếu nam, cả nhà người đều là thiếu nam!”

bang hội Hoa sinh: “Ai.”

Lý Kiêu vẫn luôn không thèm quan tâm tới than thở của Lý Thiên, thẳng đến có một ngày, Lý Kiêu đang ở bên cạnh Lộ Viễn dính vào một chỗ, trên kênh phe lại toát ra một đồng tin tức về Hạ Lạc Khắc.

Phe Ác Nhân Cốc Người qua đường giáp: “Wase, Hạ Lạc Khắc ở Đàm Hắc Long bị người giết a.”

Phe Ác Nhân Cốc Người qua đường át: “Móc lỗ mũi, người làm như trước giờ hắn chưa từng bị người giết hay sao ấy?.”

Phe Ác Nhân Cốc Người qua đường giáp: “Nhưng hắn là bị người bên Hạo khí mình giết a, vẫn luôn bị một người giết...”

Phe Ác Nhân Cốc Người qua đường binh: “Tình huống như thế nào?”

Phe Ác Nhân Cốc Người qua đường giáp: “Hạ Lạc Khắc ở Đàm Hắc Long bị Hư không trăm không ngớt giết chết đi sống lại.”

Lý Kiêu vốn đang không để ở trong lòng, đột nhiên thấy một câu như vậy liền sững sốt.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi đi Đàm Hắc Long xem một chút.”

Hiển nhiên Lộ Viễn cũng nhìn thấy tin tức trên kênh phe, nói câu: “Tôi cũng đi.”

Hai người bay đến Đàm Hắc Long liền thấy một đám người, tên xanh tên đỏ đều có, nhưng là mọi người rất hài hòa đứng thành một vòng tròn, nhìn hai người ở trung tâm.

Lý Kiêu vừa qua liền thấy, thiếu chút nữa bị tức mà chết luôn.

Hạ Lạc Khắc nằm trên mặt đất, Hư không trăm không ngớt đứng ở trên thi thể của hắn, một lát sau, Hạ Lạc Khắc sống lại, tại chỗ tĩnh tọa, hồi đầy máu, sau đó đứng lên, hai người lại đấu võ.

Hai người đồng dạng là phái Thuần Dương, trang bị cũng kém không nhiều lắm, dưới điều kiện như nhau mà đấu, khí tràng đầy đất, lam quang chớp động, thanh máu hai người cơ hồ là lấy tốc độ như nhau mà giảm xuống, nhưng Hạ Lạc Khắc vẫn là kém một chiêu, cuối cùng lại bị giết chết lần nữa.

Không có gì dọa người so với việc bại dưới tay đối thủ có cùng chức nghiệp.

Kênh khu vực đã muốn bắt đầu châm chọc khiêu khích Hạ Lạc Khắc, hắn cũng không để ý, chờ đến thời gian sống lại liền đứng lên, tĩnh tọa hồi đầy máu, tiếp tục cùng Hư không trăm không ngớt đánh nhau.

Tuy rằng Hạ Lạc Khắc là chỉ huy bên Hạo khí mình, Lý Kiêu là người bên Ác nhân cốc, Lý Kiêu vẫn luôn đối Lý Thiên Nhai cười nhạo, nhưng nhìn thấy cậu của mình đánh không lại người ta, Lý Kiêu vẫn là tức giận đến bốc khói.

Hắn thấy Diệp Minh Liễu đứng ở một bên, ở kênh bang hội hỏi.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu Liễu ngươi có biết là chuyện gì xảy ra không?”

bang hội Diệp Minh Liễu: “oo, kỳ thật... Xem như người gây ra là ta...”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “= =, có ý gì?”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Ách, chính là ta đang ở Đầm Hắc Long làm nhiệm vụ, Hư không trăm không ngớt đột nhiên xông qua đánh ta, ta liền cùng hắn đánh nhau a, ta nhớ rõ trước kia hắn đánh nhau rất tệ... Kết quả giống như thay đổi thành một người khác, ta lập tức đã bị đánh chết.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Ta không phục đứng lên đánh lại lần nữa, hắn liền bắt đầu canh xác của ta, lúc này Hạ Lạc Khắc đến đây đứng ở bên cạnh xem.”

(canh xác: khi vừa mới chết sống lại thì thanh máu và nội lực chỉ có một nửa, nên nếu bị đánh sẽ chết nhanh hơn là bình thường đầy máu và nội lực, tỷ lệ thắng rất thấp, nên đối thủ thường ngồi bên cạnh canh xác chờ người sống lại chưa kịp hồi máu và nội lực sẽ lập tức ra tay giết người)

bang hội Diệp Minh Liễu: “Ta nghĩ có tới hai người Hạo khí mình, ta khẳng định đánh không lại, vừa định về doanh địa hồi sinh, kết quả Hạ Lạc Khắc đột nhiên đối Hư không trăm không ngớt ra tay.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Lúc ta sống lại, Hư không đã đem Hạ Lạc Khắc đánh chết... Ta không biết bọn họ đang làm cái gì, liền tiếp tục xông qua đánh Hư không, nhưng là Hạ Lạc Khắc bảo ta dừng tay, ta liền đứng ở bên cạnh xem, sau đó liền thành cái dạng như hiện tại...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Người chết từ ta biến thành Hạ Lạc Khắc, thật sự là do ta mà ra...”

Lý Kiêu càng thêm tức giận, Lý Thiên Nhai tên gốc này, như vậy cũng đánh không lại người ta, thật sự là bán hào được rồi.

Hai Thuần Dương còn ở Đầm Hắc Long đánh nhau, thắng đến cuối cùng.

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Người đánh không lại ta.”

Hạ Lạc Khắc nằm trên mặt đất, trầm mặc một hồi.

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Tại hạ tài nghệ không bằng người.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Hảo a, Hạ Lạc Khắc có phải hay không là đang giúp ta a, ta không phải không muốn cùng hắn hai người đánh Hư không.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Người dừng ra tay, đây là trận đấu của hai nam nhân, liên quan đến tôn nghiêm của một người chơi Thuần Dương phải.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “ , ta cũng hiểu được, cho nên ta vẫn luôn ngượng ngùng đứng ở một bên.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Kỳ thật ta đang nói giỡn đó, cái gì tôn nghiêm chứ, hảo muốn cười nga.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “oo đại sư ngươi bị dạy hư rồi.”

Lý Kiêu mắt nhìn danh sách bang hội, Hoa sinh đang ở, vì thế hắn ở bang hội thảo luận.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, chơi đến ba cái nhân vật đều là Thuần Dương vậy mà đánh nhau lại thua, là như thế nào hả?”

bang hội Hoa sinh: “Người không cần đả kích ta, ta đánh không lại ta thừa nhận.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Vậy ngươi còn nằm ở nơi đó làm gì, để người ta cười hả?”

bang hội Hoa sinh: “Về doanh địa hồi sinh càng bị cười nhạo hơn.”

bang hội Hoa sinh: “ Diệp Minh Liễu người không cần ngưng ngừng, là kỹ thuật của ta không tốt, không liên quan đến người.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “ , Hoa sinh và Hạ Lạc Khắc là một người sao?”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Oa, phân thân!”

bang hội Hoa sinh: “Ta định cùng các người đi đánh phó bản, vừa rồi đi ngang qua, ta còn tưởng rằng đang lên tài khoản của Hoa sinh, đầu óc nóng lên liền xông qua đánh.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Huynh đệ... Về sau khi công phòng chiến, nếu ta thấy người sẽ tuyệt đối không đánh...”

bang hội Oa oa không khóc: “Ta bình tĩnh cái, Hạ Lạc Khắc mở cái tiểu hào ở bang chúng ta? Làm ta sợ muốn chết!”

bang hội Loan câu: “Lá gan người rất nhỏ.”

bang hội Oa oa không khóc: “Ách, lão bà, kỳ thật nó rất lớn, không tin đến sờ sờ xem a ~ “

bang hội Loan câu: “Cút.”

Đầm Hắc Long, Hạ Lạc Khắc không sống dậy, Hư không trăm không ngớt ngồi ở trên thi thể của hắn, cũng không động.

Lúc đầu là kênh khu vực, sau đó là kênh phe, sau nữa tin tức liền lan ra kênh thế giới.

Những người ghét Hạ Lạc Khắc bắt đầu mắng chửi hắn, nói hắn tệ hại như vậy, muốn giết người bên chính khí ngược lại chính mình bị giết thật là đáng đời, sớm một chút rời khỏi vị trí chỉ huy.

Những người ủng hộ Hạ Lạc Khắc liền mắng lại, một số người bên Ác nhân cốc e sợ thiên hạ không loạn, châm ngòi ly gián thêm.

Trên kênh thế giới nước miếng bay đầy trời, còn hai vai chính lại yên lặng ở Đầm Hắc Long, một cái nằm, một cái ngồi.

Rốt cục –

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Đánh nữa không? Không đánh nữa thì ta đi.”

Quần chúng vây xem đều nhả ra một hơi khí, kỳ thật ở chỗ này xem nửa ngày, tất cả mọi người đều thấy áp lực thật lớn a. (bó tay, áp lực lớn mà còn ở lại đó xem, đám người này cũng ít có nhiều chuyện lắm)

Lý Thiên Nhai cũng hiểu được chính mình dọa người, đã sớm nghĩ hay là logout, nhưng hắn muốn bảo vệ chút tôn nghiêm cuối cùng của mình mà còn ngốc lại ở chỗ này, nếu Hư không đi, vậy hắn cũng có thể đi rồi.

Ngay tại lúc tất cả mọi người đều cho là chấm dứt mọi chuyện, Dững mãnh thiện chiến cười ngựa hướng tới Hư không trăm không ngớt mà đánh, đem Hư không trăm không ngớt đánh ngã xuống đất, bạo phát một vòng, đem thanh máu của hắn đánh chỉ còn lại một nữa.

Thiên Sách có thể chiến đấu trên ngựa, các phái khác đều phi thường chịu thiệt, Hư không trăm không ngớt chống đỡ vài cái đã bị đánh chết.

Tất cả mọi người kinh ngạc, cũng không biết Dững mãnh thiện chiến đây là muốn làm gì.

Hư không nằm dưới đất, Lý Kiều liền thu thương trở về.

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Giết người là bởi vì người lần trước ở Nhật luân sơn thành đánh lên bọn ta, người hiện tại đứng lên, hồi máu, ta với người một đấu một.”

Hư không trăm không ngớt không có động, qua hồi lâu mới nói.

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Ta không đánh với người, hiện tại chúng ta huề nhau.”

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Ta đây gặp ngươi một lần liền giết một lần.”

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Tùy tiện.”

Sau đó Hư không liền về doanh địa hồi sinh.

Lý Kiều cười ngửa, bước trên thi thể Lý Thiên Nhai.

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Ngươi thật sự là dọa người.”

Lời này vừa nói ra, Hạ Lạc Khắc lập tức đã thoát game.

Chỉ có Lộ Viễn ở bên cạnh ngồi xem trò vui, cậu còn tìm tới một bao hạt dưa, vừa cắn vừa xem, cuối cùng Hư không không cùng Lý Kiều không đánh một trận, cậu cũng rất thất vọng.

Lộ Viễn hoàn toàn thật không ngờ trò khôi hài này dẫn đến một cuộc tẩy trừ bên Hạo khí minh, Hạ Lạc Khắc bị người ta gắn tội danh giết người chơi cùng phe, bị đá khỏi vị trí chỉ huy.

Mà tiếp nhận vị trí của Hạ Lạc Khắc, vừa vặn lại là Hư không trăm không ngớt.

Hoa hải a, thánh địa hẹn hò cũng như là tổ tình của các cặp đôi, cái tên nói lên tất cả... là một biển hoa trái dài rất là đẹp... Phải trực tiếp nhìn bằng máy cấu hình cao mới thấy nó đẹp như thế nào, hình mình chụp lại nhìn không đẹp lắm...

Mình phát hiện trong bản dịch có nhiều chỗ sai chính tả, viết hoa viết thường lung tung, câu cú thì lủng củng nữa, với lại có mấy chỗ mình giải thích sai nữa (~_~ +) đại loại như trong game có đến 14 cấp chiến giới chứ không phải 13 như mình từng ghi, nhưng mà mình thấy mấy cái giải thích sai này cũng không ảnh hưởng đến cốt truyện cho lắm, vì mấy cái này toàn là mình nói thêm ngoài lề để mọi người có thêm hiểu biết về game thôi. Mà nguyên nhân dẫn đến lỗi sai là do mình tìm hiểu không kỹ (cuối đầu nhận lỗi a), phần nữa là mình edit tới đâu thì post tới đó nên câu cú, hay chính tả sai nhiều, cuối cùng là vì mình edit kèm beta luôn cho nên nó thường là như vậy :edit xong -> đọc lại -> thấy được post lên lên wp đọc lại lần nữa phát hiện câu cú í ẹ sửa đọc lại lần nữa nữa thấy vẫn chưa được sửa đọc lại...và cứ thế vòng tuần hoàn tiếp diễn...cái tính hay thay đổi của mình làm mình không bao giờ hài lòng với bản dịch của mình cảhai. Nên thôi mọi người thông cảm, bao giờ mình edit xong hết rồi sẽ beta lại tất cả, cố gắng sửa mấy lỗi ở trên....

Chương 33

“Lý Kiều yêu thích đánh nhau, sau khi vào Ác Nhân Cốc, giết rất nhiều người bên Hạo Khí Minh, đồng dạng cũng giết không ít người của Ác Nhân Cốc, nhưng là hắn đối với phe phái vẫn luôn không có cái gì gọi là lòng trung thành.

Lần này nháo như vậy, ngược lại làm cho hắn nhận rõ, nguyên lai mặc kệ bản thân không cần như thế nào thì hắn cũng đã sớm là người của Ác Nhân Cốc rồi, Lý Kiều nhìn mảnh đất màu đỏ sậm bên dưới, đây là địa bàn của Ác Nhân Cốc, cũng là địa bàn của hắn”.

____@#____#@_____

33. Chương 33

Sự tình cụ thể là như vậy.

Ngày đó Hạ Lạc Khắc vừa lên game, liền thấy trên thế giới khắc khẩu đã phát triển tới hồi gay cấn.

Không chỉ có về chuyện Hư không cùng Hạ Lạc Khắc, ngay cả Dũng mãnh thiện chiến cũng trở thành đề tài trung tâm.

Dũng mãnh thiện chiến cuối cùng chạy qua đánh Hư không trăm không ngớt, vì thế đã bị miêu tả thành: Hạ Lạc Khắc cùng Dũng mãnh thiện chiến đã sớm thông đồng với nhau, tiện đà phát triển trở thành Hạ Lạc Khắc đã sớm là 007 của Ác nhân cốc, là phản đồ của Hạo khí minh.

Lộ Viễn sớm biết rằng tâm tình bất quái của người chơi rất cường đại, nhưng vừa lên thấy một màn như vậy, cậu cũng sững sốt một chút.

Chuyện này bị thêm mắm dặm muối lên đến diễn đàn game luôn, thậm chí còn có người vẽ truyện về hai người, Hạ Lạc Khắc bị vẽ thành kẻ phụ lòng, cùng tiểu tam Dũng mãnh thiện chiến thông đồng ở bên nhau, phản bội lại Hư không trăm không ngớt.

Lộ Viễn nhìn truyện tranh mà nghĩ thầm, vẽ Lý Kiều cũng rất đáng yêu a.

Cậu tiếp tục xem lời bình luận của mọi người, phía dưới mọi người không nói về Hư không trăm không ngớt, mà bắt đầu thảo luận chuyện Hạ Lạc Khắc cùng Dũng mãnh thiện chiến thông đồng.

Mọi người nói, Dũng mãnh thiện chiến không tham gia công phòng chiến, mỗi lần ở trên đường giết người là do được Hạ Lạc Khắc thông báo; còn nói Hạ Lạc Khắc thông qua Dũng mãnh thiện chiến đem cách bố trí các đoàn chủ lực bên chính khí cho ác nhân, cho nên chính khí mỗi lần công phòng đều đánh không thuận lợi.

Nếu không phải Lý Kiều mỗi ngày kề cận chính mình, Lộ Viễn nhìn mấy cái bình luận này cũng sẽ hoài nghi Lý Kiều cùng Hạ Lạc Khắc thật sự có một chân.

Cậu cau mày một chút, mới lấy điện thoại cầm tay ra, gửi cho Lý Kiều cái tin nhắn.

“Trên diễn đàn của game có một bài viết về anh và Hạ Lạc Khắc.”

Lộ Viễn lập tức nhận được tin trả lời của Lý Kiều.

“Mặc kệ nó! Toàn một đám phiền phức không cần để ý!”

Một lát sau, Lý Kiều lại nhắn đến một tin nữa.

“Lên game.”

Lộ Viễn bỏ di động qua một bên, xem hết mấy cái bình luận bên dưới, ăn xong hộp cơm, mới chậm rãi mà bò lên trò chơi.

Mới vừa lên, liền thấy mọi người đang nói chuyện trên kênh bang hội.

bang hội Diệp Minh Liễu: “Ta sát, cái bài viết trên diễn đàn là viết cái gì a.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Ngô, chính là ta cảm thấy viết như vậy thật sự có cơ tình a.”

bang hội Bát huyền tổ ly thương: “Cơ tình +1 “

bang hội Oa oa không khóc: “Đại sư login.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Đại sư! Người nhất định phải tin tưởng lão đại! Cho dù bài viết đó sặc mùi cơ tình giữa lão đại cùng Hoa sinh cũng không có gì ! Lão đại vẫn luôn là của người !”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Hoa sinh: “555, ta mới là người bị hại lớn nhất, bây giờ ta cũng không dám lên tài khoản kia nữa.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Bơ lạc đừng khóc! Mọi chuyện đều là do ta gây nên, ta sẽ đối với người chịu trách nhiệm!”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Cơ tình!”

bang hội Hoa sinh: “555, người ta mới không cần người phụ trách, đại sư, cầu an ủi.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Lăn càng xa càng tốt!”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Mù mắt cầu của ta, nguyên lai bang chúng ta cơ tình bắn ra bốn phía.”

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “Tiểu Viễn tiến đội.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “... Tiểu Viễn là ai?”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Chẳng lẽ là kêu đại sư? Ngao ngao ngao, là tên thật của đại sư sao? Tiểu Viễn, hảo thân thiết, ô ngực của ta.”

bang hội Lộ Viễn không nhìn kênh bang hội nữa, vào đội của Lý Kiêu.

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Đi đánh phó bản ngày, rất nhanh sẽ vào phó bản, ta sát, không ngừng có người ở trước mặt của tôi nói bậy, phiền muốn chết.”

Lý Kiêu hôm nay vừa lên game, đã bị vô số người mật tán gẫu, hấn che lại kênh mật, lại có người chạy đến kênh phụ cận mà đánh chữ, có mắng hấn, cũng có bát quái, Lý Kiêu không chịu nổi bị người ta quấy nhiễu, chỉ có thể trốn đi đánh phó bản.

đội ngũ Hoa sinh: “Đại “xư” ~ ta thật đau lòng a, người phải an ủi ta~ ~”

Đội ngũ theo thường lệ có Loan câu cùng Oa oa không khóc, nhưng lần này còn thêm Hoa sinh.

Lộ Viễn nhớ mang máng cái tên Hạ Lạc Khắc kia rất thích nói chuyện văn vẻ, thật sự là không thể ghép với Hoa sinh trước mắt này...

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Người cút a.”

đội ngũ Hoa sinh: “555, người còn nói, nếu không người đi giết Hư không trăm không ngót một chút đi.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Lão tử giết hấn là vì báo thù riêng, mắc mớ gì tới người.”

đội ngũ Hoa sinh: “Nhưng là người khác không biết a, người tên nghịch tử.”

Lộ Viễn mê hoặc nhìn hai người đối thoại, đột nhiên toát ra một câu.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Các người trước kia có quen biết?”

Lộ Viễn vẫn luôn cho là Lý Kiêu cùng Hạ Lạc Khắc trước kia không biết nhau, ngày đó ở Đầm Hắc Long thuần túy chỉ là trùng hợp, hiện tại xem ra không giống như vậy, bọn họ giống như rất quen thuộc.

Lại nói tiếp, thân phận của Hoa sinh cũng là do Lý Kiêu vạch trần, Lý Kiêu đã sớm biết chuyện của Hạ Lạc Khắc.

đội ngũ Hoa sinh: “Chúng ta không chỉ có nhận thức, mà còn là lão tình nhân nga ~ “

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Người đừng bức ta giết người.”

đội ngũ Hoa sinh: “555, đại sư, hấn hảo hung nga, xem ta là tiểu hào mà khi dễ ta.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Người đổi qua cái tài khoản kia tới cũng giống nhau thôi, người là tên vô dụng, bị đồng môn giết đến không đứng dậy được.”

Những lời này như đánh vào cái chân đau của Lý Thiên Nhai.

đội ngũ Hoa sinh: “Thôi đi, người ta cũng không muốn đánh với người!”

Hai người nháo vài câu, Lộ Viễn vẫn luôn đứng bên cạnh nhìn, thẳng đến khi hai người còn lại nhịn không được.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Lão bà, bọn họ còn nháo a, tự chúng ta đi làm hằng ngày được hay không?”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Ta sát, chuyện của người lão tử còn chưa có tính sổ với người đâu, đã nghĩ muốn chạy?”

đội ngũ Oa oa không khóc: “... Ta sao lại chọc giận người rồi.”

đội ngũ Dững mãnh thiện chiến: “Vấn đề cá nhân của lão tử còn chưa có giải quyết, người liền công bố thiên hạ theo đuổi muội tử, lại đây để ta giết người vài lần.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Thiệt, người là ghen tị đi ~ “

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Người muốn chết!”

đội ngũ Loạn câu: “Phiền muốn chết, chít chít oai oai, chồng trước, ta vẫn cảm thấy được người có điểm tốt hơn.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Lão bà không cần a ~ “

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, người đều đã có lão công khác rồi không cho người quay về.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

đội ngũ Hoa sinh: “Chắc chắc, quan hệ thực loạn a.”

Làm xong hằng ngày, Hoa sinh khóc sụt sùi mà đi lên tài khoản Hạ Lạc Khắc, tuy rằng hấn vạn phần không muốn, nhưng là một đồng người đang ở trên y đối hấn cuồng oanh loạn tạc, bắt buộc hấn phải lên đó để nói chuyện.

Lý Kiều ước gì hấn nhanh cút đi, trực tiếp đem hấn đá ra khỏi đội, Oa oa không khóc cũng nhân cơ hội mang theo Loạn câu đi tìm thế giới riêng của hai người.

Hạ Lạc Khắc vừa lên game, thế giới đều thông báo, hơn nữa Lý Kiều cũng đang ở, mọi người lập tức bắt nháo lên, Lý Kiều xem mà phiền lòng, càng thêm không dám ra khỏi phó bản, nhưng lại muốn cùng Lộ Viễn ở bên cạnh nhau.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Chúng ta tiếp tục đi đánh mấy cái phó bản cấp 70 đi.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Mấy cái còn lại đánh không tốt lắm.”

Lộ Viễn tâm tư dạo qua một vòng, nói.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Tôi còn có vài cái thành tựu khinh công còn chưa hoàn thành, anh theo giúp tôi đi nhảy qua đi.”

Cái gọi là thành tựu khinh công, chính là nhảy lên những địa phương chỉ định trong trò chơi, hệ thống sẽ cho một cái thành tựu. Những địa phương chỉ định phần lớn đều có phong cảnh độc đáo, có thể giúp người chơi thưởng thức những phong cảnh xinh đẹp trong trò chơi, nhưng chúng đều rất cao, rất khó nhảy lên, bình thường đều phải dùng khinh công mới nhảy lên được, cho nên gọi là thành tựu khinh công.

Khinh công trong Kiếm tam đã qua vài lần sửa chữa, hiện tại đã muốn thực tiện lợi, cũng có rất nhiều thành tựu liên quan đến nó.

Lý Kiều vừa nghe, hấn vốn muốn trốn ở phó bản không ra bên ngoài, nhưng Lộ Viễn dùng mấy từ “Anh theo giúp tôi” này, làm cho Lý Kiều một trận nhộn nhạo, đương nhiên là phải phụng bồi rồi.

Bọn họ đi tới vài địa điểm ở những bản đồ vừa mới mở khi lên cấp 80, ở phương diện leo núi này, Lý Kiều liền thua xa Lộ Viễn, nhiều lần trượt xuống.

(Khinh công của Thiên Sách là í ẹ nhất trong tất cả các môn phái, chỉ có thể bay là đà trên mặt đất, nếu là khinh công ở những địa hình có nhiều nhà cửa thì nhất định sẽ mắc vô nóc nhà....Cái này là đương nhiên thôi, Thiên Sách có thể chiến đấu trên lưng ngựa – điều mà tất cả những phái khác không làm được nên đổi lại khinh công Thiên Sách sẽ không tốt bằng người ta, quy luật bù trừ mà)

Dù sao chính là nhảy a nhảy a, đứng ở điểm cao quan sát cảnh sắc bên dưới, Lý Kiều trộm mở mấy ruộng đồ, xem như là làm kỷ niệm.

Trên thế giới còn đang vắng, không biết Hạ Lạc Khắc bây giờ thế nào, đương nhiên này không liên quan đến chuyện của hai người bọn họ, chính là ngẫu nhiên bị vài người chơi nhìn thấy, hai người tâm hữu linh tê mà đi qua không thèm để ý. Những thành tựu ở mấy bản đồ mới nhảy xong rồi, Lộ Viễn nói: “Tốt lắm, tôi còn hai cái nữa là hoàn thành rồi.”

Dũng mãnh thiện chiến: “Còn hai cái nào?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Trước theo giúp tôi đi Ác nhân cốc đi, trước kia tôi là người bên Hạo khí minh, Ác Nhân Cốc vào không được, cho nên thành tựu vẫn chưa có hoàn thành.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Đi thôi.”

Thời điểm không công phòng thì người chơi ở Ác nhân cốc không nhiều lắm, chỉ ở chỗ mua trang bị thì có vài người.

Lý Kiêu là vai chính trong “Chuyện xấu”, đương nhiên không nghĩ kinh động quá nhiều người, nhưng địa điểm chỉ định phải nhảy qua ở Ác Nhân Cốc là cổng vào Ác Nhân Cốc...

Vì thế... Lý Kiêu kiên trì cùng Lộ Viễn đứng ở trên đường lớn nhìn thẳng vào cổng vào

Lộ Viễn đại khái nhìn một chút, đã nói: “Tôi nhảy trước.” Sau đó bỏ lại Lý Kiêu chính mình nhảy lên đỉnh trước.

May mắn thời điểm này người đi dạo không nhiều lắm, tất cả mọi người đều là trực tiếp ở phía trong cốc mà đi, Lý Kiêu vội vàng đuổi kịp, nhảy sớm thì xong sớm.

Kết quả vẫn là bị người nhìn thấy.

Có một người chơi cùng phe đang cưỡi ngựa đi ngang qua, liền dừng xem Lý Kiêu cùng Lộ Viễn, Lý Kiêu một cái trượt tay, trực tiếp ngã xuống mặt đất mà chết.

Người đi ngang qua liền đánh ra ba cái dấu chấm.

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, nhìn cái gì, chưa từng thấy người ta khinh công ngã chết sao.”

phụ cận Ác nhân giáp: “Trên thế giới đang vắng người, người còn ở đây nhảy núi, thật nhàn nhã a.”

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Đó là lão tử tâm tình tốt, còn nhìn nữa cẩn thận ta giết người!”

phụ cận Ác nhân giáp “...”

Sau đó cái tên kia cưỡi ngựa đặng đặng chạy đi mất.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh đối người ta hung như vậy để làm gì?”

Lý Kiêu từ trên đất sống lại.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Thời điểm tôi làm việc không thích bị người vây xem!”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

Hai người nhảy lên đỉnh của cổng vào, Lý Kiêu nhìn lại phong cảnh trong cốc, trong khoảng thời gian ngắn cư nhiên có chút cảm khái.

Hắn yêu thích đánh nhau, sau khi vào Ác nhân cốc, giết rất nhiều người bên Hạo khí minh, đồng dạng cũng giết không ít người của Ác nhân cốc, nhưng là hắn đối với phe phái vẫn luôn không có cái gì gọi là lòng trung thành.

Lần này nháo như vậy, ngược lại làm cho hắn nhận rõ, nguyên lai mặc kệ bản thân không cần như thế nào thì hắn cũng đã sớm là người của Ác nhân cốc rồi, Lý Kiêu nhìn mảnh đất màu đỏ sậm bên dưới, đây là địa bàn của Ác nhân cốc, cũng là địa bàn của hắn.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Vì thế, còn một chỗ nữa là chưa nhảy.”

Lý Kiêu bị lời nói của Lộ Viễn kéo trở lại.

Kỳ thật Lý Kiêu đã sớm có dự đoán trước....

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Đi thôi, chúng ta đi Hạo khí minh.”

Quả nhiên...

Lý Kiêu kéo ra danh sách thành tựu xem xét, sau đó ngẩng đầu nhìn trời.

Nhảy lên Chính khí thánh –nóc nhà trung tâm bên Hạo khí minh a...

Ác nhân cốc: khác với anh Kiêu, trước khi chơi game là mình đã thích Ác nhân cốc rồi, nên đương nhiên lúc chơi mình đã không do dự mà chọn ác nhân, phong cảnh ở mỗi bản đồ sẽ khác nhau, Ác nhân cốc chính là mang một màu đỏ rực như máu, đất đai cằn cỗi sỏi đá, không khí lại âm trầm nhưng đối với mình đây là nhà, ra ngoài kia bạn sẽ không biết mình sẽ bị người của phe đối địch giết chết lúc nào... nên mỗi lần quay về đều cho mình cái cảm giác thân thiết và an toàn, tin chắc rằng ai chơi phe nào cũng vậy thôi...(0”v”0)

Cổng vào – chỗ mà anh Viễn phải nhảy qua nè:

Bên trong Ác nhân cốc:

Chỗ ở của Bác Vương Di Phong – thủ lĩnh phe ác nhân và Mạc Vũ thiếu gia....

Bác Vương đang thổi sáo, lần đầu đến đây mình đã rất bất ngờ, mới vừa chạy đến cửa thì nghe tiếng sáo vang vọng của bác mà chân tay bủn rủn luôn.

Mình chơi game này từ hồi trung thu, lúc đó ngay đợt lễ nên game có mở ra rất nhiều thành tựu này kia, để người chơi hoàn thành thì có thể nhận được những phần thưởng có liên quan đến trung thu như đèn ***g, bánh trung thu,...v.v .

Lúc đó có cái thành tựu là nhảy lên 14 chỗ chỉ định thì sẽ nhận được một cái đèn ***g. Mình ham lắm nên cũng đi nhảy, nói thật lúc đó mới chơi game, nhân vật cấp quá thấp nên không có đủ khí lực để nhảy (có khí lực mới có thể khinh công), một điều nữa là mình vẫn chưa quen với thao tác, cái nào thấp thì tự nhảy, cao thì toàn nhờ sự phụ gọi lên thôi.

Nơi phải nhảy ở bên Hạo khí mình chính là tòa nhà cao nhất ở đó, cũng chính là nơi ở của bác Tạ Uyên – chỉ huy phe Hạo khí mình, tòa nhà rất cao, phải nói là cực cao, nên rất khó để nhảy lên, nếu nhớ không lầm thì lần đó mình nhảy không được mà là sự phụ mình gọi mình lên.....(0_0+) . cái ***g đèn do hoàn thành thành tựu nhận được mình vẫn còn giữ cho tới nay, nhìn đẹp lắm.....

Còn một việc nữa, lúc đó mình còn trung lập nên chạy nhảy khắp nơi cũng không vấn đề gì, nhưng hai anh Lộ Viễn và Lý Kiêu thì là người bên Ác nhân cốc lại dám mò qua địa bàn của Hạo khí mình, lại còn muốn leo lên đầu lão đại nhà người ta nữa chứ, hihihi để xem hai anh sẽ chết như thế nào.

Đón xem chương sao.....tổ tình á.....đảm bảo đi từ bắt ngờ này đến bắt ngờ khác, màn dạo đầu chính là phần YY tình tay bốn đậm chất fan gơ, kế tiếp là màn tình cảm đầy lãng mạn, suýt chút của hai cậu cháu Lý Kiêu và Lý Thiên Nhai , không biết còn tưởng hai tên này có JQ nữa ý chứ, thật kinh người mà.....cuối cùng là màn tổ tình của hai nhân vật chính, rất bất ngờ.....a.....Màn câu khách đến đây là hết.....

Chương 34

“Vì thế đề tài lại biến thành Hạ lạc khác, Dũng mãnh thiện chiến, Tám ngàn dặm đường còn có Hư không trăm không ngớt yêu hận tình cừu, CP đại loạn đấu”.

@#_#@

34. Chương 34

Hạo khí mình đối với Ác nhân cốc mà nói là ý gì?

Tên đỏ! Tất cả đều là tên đỏ a!

Thủ vệ tên đỏ sẽ đến đâm người, người chơi tên đỏ sẽ đến chém người, ai kêu người một tên Ác nhân cốc lại dám bước vào đại bản doanh của phe đối địch.

Lý Kiêu nghĩ nghĩ lại hỏi.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Trước kia cậu là người bên Hạo khí mình, vì cái gì chưa hoàn thành thành tựu này?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Khi đó cứ nghĩ khi nào đến nhảy cũng không muộn, vì thế vẫn bỏ qua, đến giờ liền bỏ lỡ luôn.”

Lộ Viễn tựa hồ có điểm phiền muộn, dù sao cậu cũng đã từng chuyển phe một lần.

Ở nơi tràn đầy tên đồ lại leo lên tòa nhà nơi người chỉ huy cao nhất của phe Hạo khí mình ở, Lý Kiêu ngẫm lại cảm thấy cũng rất kích thích.

Vì thế, Lý Kiêu và Lộ Viễn cùng nhau hướng về Hạo khí mình tiến quân.

Bởi vì người Ác nhân cốc không thể thông qua xa phu mà trực tiếp tiến vào bản đồ Hạo khí mình, cho nên hai người trước tới Nam bình sơn, theo điểm truyền tống mà tiến vào.

Ở trên đường, Lộ Viễn hỏi Lý Kiêu.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh cùng Hạ Lạc Khắc rất quen thuộc?”

Lý Kiêu nghĩ thầm cũng không thể nói Hạ Lạc Khắc là cậu của tôi a, rất dọa người, vì thế hàm hàm hồ hồ trả lời.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Hoàn hảo đi, trước kia quen được.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Như thế nào quen được?”

Lộ Viễn bình thường rất ít khi hỏi nhiều như vậy, lần này cậu truy vấn một câu, Lý Kiêu không biết trả lời như thế nào, đành phải tìm đại cái lý do.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi trước kia chơi trò chơi khác thì quen được, đến khi chơi kiếm tam, hấn theo Hạo khí, tôi lại vào Ác nhân, liền ít liên hệ.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Nga.”

Lý Kiêu miễn tuệ cảm giác được Lộ Viễn khác thường.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Làm sao vậy?”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Không có gì, mau vào Hạo khí mình, chúng ta chọn đường nhỏ mà đi.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ấn.”

Vào Hạo khí mình, phong cảnh xanh tươi hoàn toàn bất đồng với Ác nhân cốc, thời điểm Lộ Viễn lên cấp sáu mươi bảy thì vào Hạo khí mình, ở đây thăng cấp, sau đó làm người phe chính khí cũng được hai năm, gần đây đánh công phòng chiến cậu thường đi tắt, đối với địa hình bên Hạo khí mình cậu nhắm mắt cũng có thể đi được.

Bọn họ hai người dọc theo bờ sông đi đến phía sau Lạc nhận thành, sau đó khinh công theo đường núi lên, bay qua tường vây của Lạc nhận thành, đứng ở phía sau chính khí thính.

Trên đường cũng không có thủ vệ, Lý Kiêu không khỏi nghĩ thầm, cũng đơn giản thôi.

Bất quá giống như làm kẻ trộm mà lên vào kiểu này thực kích thích a.

Hai người bắt đầu hướng lên trên tòa nhà mà nhảy.

Nói tóm lại, Lý Kiêu người này bình thường vẫn rất là thông minh, nhưng có đôi khi cũng sẽ gặp rối rắm.

Hắn không nghĩ qua là lại trượt chân rớt xuống dưới, rơi xuống cũng không có gì, ngã chết cũng không có gì, chính là đối lấy vài tiếng cười khê của Lộ Viễn.

Lý Kiêu nằm trên mặt đất, nhìn thời gian sống lại cư nhiên còn tới mấy phút, vì thế một khắc kia, hắn bị não tàn bám vào người.

Hắn điểm vào hồi doanh địa.

Kết quả Lý Kiêu liền trở về cửa vào bản đồ Hạo khí mình...

(đây là bản đồ của phe đối địch nên chỉ có duy nhất một cái điểm hồi sinh cho người phe mình chính là ngay chỗ truyền tống vào bản đồ này, mà từ đây cách chính khí thính khá xa)

Lộ Viễn nhìn Lý Kiêu tiêu thất bóng dáng, mở bản đồ ra mới thấy, hắn đang ở cửa vào...

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh là tên gốc hủ!!!, là giả vờ ngu gốc hay là tên gốc thật sự a”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Thời điểm Lý Kiêu chạy trở lại nào có may mắn như vậy, lúc hắn hướng Lạc nhận thành mà nhảy lên thì đi nhầm đường, dẫn tới một đám thủ vệ trông coi, dẫn tới thủ vệ coi như xong đi, nhân tiện kinh động luôn người chơi phe hạo khí mình đang ở gần đó.

Kỳ thật bình thường mọi người không có việc gì sẽ không quay về Hạo khí mình, có vấn đề gì đều ở chủ thành giải quyết, nhưng là luôn luôn có tiểu hào còn ở lại nơi này làm nhiệm vụ.

Vì thế Lý Kiêu liền bị kịch.

thế giới Chính khí giáp: “Dũng mãnh thiện chiến ở Hạo khí mình a!”

thế giới Chính khí át: “Hắn đến Hạo khí mình làm gì? Hôm nay cũng đâu có công phòng chiến.”

thế giới Chính khí giáp: “Không biết! Hắn ở ngay chính khí thính này!”

thế giới Người qua đường giáp: “A, đi giết hủ a ngu gốc!”

Lý Kiêu nằm trên mặt đất, chờ đến thời gian sống lại, bên cạnh hắn đã muốn có vài cái tên đỏ vây quanh.

Mọi người dùng ánh mắt như nhìn người ngoài hành tinh mà xem hắn.

Lý Kiêu vừa sống lại, đám tên đỏ lập tức tiến lên, đem hắn giết chết.

Tiện đà người Hạo khí mình còn phát hiện ra Lộ Viễn, lúc này Lộ Viễn đang đứng trên đỉnh của tòa nhà, nhìn đám người phía dưới đang hướng lên trên mà nhảy. Bởi vì muốn khinh công phải cần tới khí lực, mà bình khí lực của đám người lại không đều nên có người nhảy nhanh có người chậm hơn.

Lộ Viễn liền đứng ở trên nóc nhà, đi lên một cái liền đánh một cái, hiện tại tụ tập tới được hơn phân nửa là đều tiểu hào, Lộ Viễn cũng giết vài người, hơi có chút ý tứ giống như thủ vệ canh cửa.

Nhưng là trên thế giới càng nói càng náo nhiệt.

Nói Dũng mãnh thiện chiến cùng một tên hòa thượng đến Hạo khí mình, nói đến đây liền lòi ra tên Tám ngàn dặm đường, có rất nhiều người chơi lâu đã từng cùng Tám ngàn dặm đường đánh phó bản, sau đó mọi người lại bắt đầu nói đến Lộ Viễn, đem ân oán của cậu cùng Cửu cung các nói ra một lần, nói cậu lúc đầu là người bên Hạo khí mình sau đó chuyển qua Ác nhân cốc, nguyên lai cũng là một tên phản đồ.

Thất chủ bát thiệt, đến khi người bên chính khí đến càng nhiều, Lý Kiêu nằm trên mặt đất, hoàn toàn không đứng dậy nổi.

Có nhiều người nhảy lên nóc nhà, đem Lộ Viễn giết chết. Lộ Viễn biết cậu nếu như sống lại khẳng định sẽ bị đẩy xuống, cũng nằm luôn không đứng dậy nữa.

Trừ bỏ những người đến xem náo nhiệt, còn có vài cừu nhân của Dũng mãnh thiện chiến cũng đến, Lý Kiêu tối không thiếu chính là cừu nhân, mấy người kia liền vây quanh hắn mắng.

Lý Kiêu phiên cái xem thường.

bang hội Tiểu mẽ tương: “... Lão đại, đại sư... Các người đi Hạo khí mình để làm chi...”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Lấy thành tộ.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Có cá tính.”

bang hội Oa oa không khóc: “Như vậy kỳ thật là do lão đại kéo đại sư đi, chính người dọa người coi như xong, còn liên lụy tới đại sư.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Là ta gọi anh ta đi.”

bang hội Oa oa không khóc: “...”

bang hội Tiểu mã tương: “Hiện tại bên kia rất đông người đi? Các người nhảy được chưa?”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu Viễn nhảy được rồi, ta vẫn chưa.”

bang hội Tiểu mã tương: “oo, vậy còn có thể nhảy sao?”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Bị canh xác.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “ chúng ta đi Hạo khí giúp lão đại giết người!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Đừng đến đây, dù sao cũng là vấn đề cá nhân, cũng không phải công phòng chiến, các người tới cũng là chết.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “ chúng ta mà sợ chết sao!”

Vì thế người Phiêu Kị doanh tự phát mà chạy đến Hạo khí mình giúp Lý Kiêu, thời điểm bọn họ vừa mới xông vào, liền đem những người chính khí vây quanh dọa sợ , lập tức đã bị tách ra.

Lý Kiêu thừa cơ hội này vội vàng sống lại, ví em trong hội liền đem thanh máu của hắn bơm đầy.

Lý Kiêu nhìn xem tình huống, cân nhắc một chút, lập tức hướng lên trên mà nhảy...

Kết quả mới nhảy đến tầng một, đã bị một tên hòa thượng đem hắn đẩy xuống...

Vì thế hắn dưới cơn nóng giận cùng người trong bang giết người bên chính khí, rốt cuộc bọn họ ít người vẫn là đánh không lại, bị diệt.

Người Phiêu Kị doanh đến, trên thế giới thật nhiều người mắng chửi, sau đó cũng có thật nhiều người chạy đến xem náo nhiệt, người phe Ác nhân cố nghĩ muốn đến xem nhưng là sợ bị giết, vì thế mở tiểu hào trung lập mà tiến vào.

thế giới Người qua đường giáp: “Dũng mãnh thiện chiến hình như thật sự là chỉ muốn nhảy lên chính khí thánh thôi a.”

thế giới Người qua đường át: “Thời điểm miễn cảm này lại chạy tới Hạo khí mình chỉ vì muốn nhảy lên tòa nhà thôi sao? Bộ hắn ngu ngốc hả?!”

Lý Kiêu nghĩ thầm hắn chính là ngu ngốc đó thì thế nào.

Trên thế giới nói xong, lại nhắc tới Hạ Lạc Khắc.

thế giới Chính khí binh: “Hạ Lạc Khắc người già trước tuổi, có người đi chính khí tìm người, người như thế nào không hiện thân ~ “

Vì thế đề tài lại biến thành Hạ lạc khắc, Dũng mãnh thiện chiến, Tám ngàn dặm đường còn có Hư không trăm không ngót yêu hận tình cừu, CP đại loạn đấu.

Lý Kiêu đối với sức tưởng tượng của quần chúng thật tình là bội phục sát đất.

Lộ Viễn vẫn luôn nằm ở trên đỉnh của tòa nhà, cũng không hé răng nói chuyện, không biết thế nào. Lý Kiêu đã sớm đem kênh mật tán gẫu đóng lại, muốn hỏi tình hình của Lộ Viễn một chút, nên chỉ có thể ở kênh bang hội đánh chữ.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu Viễn?”

bang hội Tiểu mã tương: “Đại sư giống như không ở đây, ta vừa rồi có mật tán gẫu hắn, giống như là hắn đã rời khỏi máy tính.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Qua một hồi lâu, Lộ Viễn mới đáp lời.

bang hội Tám ngàn dặm đường: “A, ta nằm chết cũng không có chuyện gì làm nên đi rửa chén. Người trong bang thật sự đến đây a, cũng đều chết hết.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “... Đại sư người tâm tính thật tốt.”

Lý Kiêu nghĩ thầm cứ nằm hoài như vậy cũng không được, liền cùng người bên Hạo khí mình thương lượng.

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Ta chỉ muốn nhảy lên tòa nhà này lấy cái thành tự, biết không hả?”

Kết quả quần chúng đều tỏ vẻ người bệnh thần kinh a, một cái tên đồ ở Hạo khí mình nào có đạo lý không giết. Huống chi còn có vài cừu nhân của Lý Kiêu không chịu buông tha, Lý Kiêu cảm thấy được hôm nay chắc là nhảy không được rồi...

Sự tình đã muốn diễn biến thành trò khôi hài, vừa lúc này, Lý Thiên Nhai lại đột nhiên đến đây.

Lúc mọi người ầm ầm nói Hạ Lạc Khắc đến, Lý Kiêu còn nói là giả đi, lấy tính cách của Lý Thiên Nhai mới sẽ không quần chuyện của hắn.

Kết quả Lý Thiên Nhai đi đến bên cạnh Lý Kiêu nổi giận dùm dùm.

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Vốn đã đủ loạn rồi, người thần kinh phát bệnh gì hả?!”

Lý Kiêu vừa thấy khẩu khí này chỉ biết Lý Thiên Nhai thật sự sinh khí.

Hắn thực vô tội a.

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Ta chỉ muốn nhảy lên để lấy thành tự thôi.”

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Con mẹ nó người chạy đi đâu nhảy cũng được sao lại chạy tới Hạo khí mình nhảy!”

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Người quần được ta.”

Mọi người xem Dũng mãnh thiện chiến cùng Hạ Lạc Khắc tán gẫu, lại bắt đầu ồn ào.

Lý Thiên Nhai ở yy bị người chính khí vây công, nói hắn thân là chỉ huy mà cả ngày cùng người ác nhân ở bên nhau, đầu đáng mặt chính khí linh tinh.

Lý Thiên Nhai biết những điều này chỉ là cái cớ, bọn họ chính là muốn đem chính mình đuổi khỏi vị trí chỉ huy mà thôi.

Hạo khí mình nội chiến không phải ngày một ngày hai, nếu không phải bởi vì còn có kẻ thù bên ngoài là Ác Nhân Cốc, thì bên chính khí đã sớm đánh nhau tới ta chết người bị thương rồi. Lý Thiên Nhai có thể làm chỉ huy, là bởi vì hắn có điều khéo đưa đẩy, cũng vẫn luôn nêu cao chủ nghĩa hòa bình, không tham dự vào nội chiến bên chính khí, hắn chỉ huy khá lâu, bang hội của hắn thế lực càng lúc càng lớn, mặt khác bang hội cũng đã sớm bắt mắt.

Lý Thiên Nhai đang ở yy cùng người nói chuyện, tình hình trên thế giới lại bàn tán một trận về Dũng mãnh thiện chiến, vì thế hắn lại có thêm nhiều tội danh để bị người ta nói.

Lý Thiên Nhai bị chọc đến bốc khói, thằng cháu ngoại trai này không thể làm cho người ta bớt lo sao?

Hắn bỏ lại một đám người trên yy, chạy tới Hạo khí mình, kết quả thấy Lý Kiêu là một bộ lợn chết không sợ nước sôi.

Kênh phe mắng Hạ lạc khắc cùng Dũng mãnh thiện chiến, trên thế giới nói hai người có cơ tình, nhìn đến Lý Thiên Nhai liền đau đầu.

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Người còn không mau cút đi, nằm ở đây chết vui lắm hả?!”

Kỳ thật Lý Kiêu đã sớm muốn cùng Lộ Viễn nói chúng ta hôm nào lại đến, nhưng hiện tại bị Lý Thiên Nhai nói, nhất định phải cùng hắn làm phản.

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Lão tử không nhảy lên được liền không cút.”

Vừa lúc đó, hệ thống toát ra một cái tin tức, đệ nhất đại bang hội bên Hạo khí minh đối với bang hội của Hạ Lạc Khắc tiến hành tuyên chiến.

Lý Thiên Nhai mặt liền đen lại.

Xảy ra chuyện này, hắn liền thật sự dừng nghĩ ở chính khí lẫn lộn nữa, trước đem Lý Kiêu đẩy ra khỏi bản đồ Hạo khí minh liền nói sau.

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Người nhảy lên được liền cút đúng không?”

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “Ta vốn chính là đến để nhảy lên tòa nhà này, chuyện khác ta mặc kệ.”

Vì thế hắn nói một câu hiện tại thoát nhìn rất ngu ngốc, nhưng là lúc ấy hắn đầu óc nóng lên cảm thấy được lời nói như vậy rất bức người.

phụ cận Hạ Lạc Khắc: “Hảo, mọi người để cho hắn nhảy lên đi, sau đó để cho hắn cút, nếu muốn giết thì giết ta trước này.” (ôi sặc.....)

Lý Kiêu phun ra một ngụm máu tươi.

Lời này thật là làm cho người ta hiểu lầm mà.

Vì thế thế giới lại sôi trào, thiệt nhiều nữ sinh chạy đến nói bọn họ này kia và vân vân, tất cả mọi người đều hiểu.

Lý Kiêu vốn cho là không có ai nghe Hạ Lạc Khắc, kết quả lúc hắn sống lại đứng lên, cũng không có người tới ngăn hắn.

Ở trước mắt bao người, hắn nhảy a nhảy, hướng phía trên nhảy lên, trên đường hắn lại trượt chân một lần, té xuống.

Mọi người không nói gì, nhìn Lý Kiêu sống lại.

Vì thế... Bắt đầu có người cổ vũ cho Lý Kiêu cố lên...

Lộ Viễn cũng sống lại, ở trên nóc nhà tĩnh tọa, chờ đợi Lý Kiêu đi lên.

Nếu không có động tác đứng lên của Lộ Viễn, mọi người đã sớm quên còn có một tên hòa thượng chết ở trên nóc nhà, nhưng hiện tại cũng không ai đi so đo với cậu, tất cả mọi người đều nhìn Lý Kiêu.

Lộ Viễn chính là như vậy, tuy rằng chơi trò chơi này đã lâu, nhưng chính là yên lặng mà chơi, yên lặng đánh phó bản, yên lặng đánh boss, mà ngay cả trước kia ở cửa thành Lạc Dương cấm cờ tỷ thí cũng là yên lặng cùng người luận bàn, một câu cũng không nói.

Lại nói tiếp, tại cái trò chơi này, cậu tựa hồ có điểm giống như vật trong suốt, chỉ ở trong cái vòng nhỏ hẹp của chính mình, mặc kệ nhân sự, Lộ Viễn chỉ chú ý cái vòng luẩn quẩn của mình, nguyện ý cùng cái vòng luẩn quẩn này làm bằng hữu.

Trái lại, cũng sẽ không có người ngoài đến chú ý cậu.

Kỳ thật tính cách Lộ Viễn chính là như vậy, chẳng qua ở trong hiện thực, bởi vì bề ngoài ngăn nắp, rất khó làm cho cậu cảm thấy có gì bất thường, trái lại vào trong trò chơi lại khác.

Trong trò chơi, Lộ Viễn thậm chí chỉ muốn làm một chủ tank im lặng, không danh không tiếng.

Cho nên, vừa rồi khi cậu nằm ở trên nóc nhà, xem người bên dưới vây quanh Lý Kiêu, lại nhìn thấy Hạ Lạc Khắc đến đây, Lý Kiêu cùng Hạ Lạc Khắc nói chuyện, thế giới bởi vì bọn họ mà náo nhiệt phi thường, duy độc tựa hồ ngăn cách với cậu.

Lộ Viễn lấy ra một bao đồ ăn vặt, hướng miệng mà nhét vào, trong lòng không biết là tư vị gì.

Chờ Lý Kiêu rốt cục nhảy lên đỉnh tòa nhà, hệ thống liền toát ra tin tức Lý Kiêu hoàn thành thành tựu, cư nhiên còn có người vì hắn mà vỗ tay.

Lý Kiêu lau mồ hôi trên đầu, kỳ thật nhảy lên không khó, nhưng bị nhiều người Hạo khí minh vây xem như vậy thật sự rất kích thích.

Hắn đã sớm nhìn thấy Lộ Viễn đang đứng phía trên chờ, nhếch miệng cười, đột nhiên có điểm cảm động.

Lý Kiều nghĩ muốn cùng Lộ Viễn nói ra điều hắn vẫn muốn nói lâu nay.

Nhưng không đợi hắn nói chuyện, Lộ Viễn liền làm một chuyện khiến cho mọi người khiếp sợ.

Toàn bộ người chơi đang ở tại server này đều nhìn thấy được tin tức từ hệ thống thông báo.

hệ thống giang hồ khoái mã phi báo!”Tám ngàn dặm đường” hiệp sĩ ở Hạo Khí Minh đối “Dũng mãnh thiện chiến” hiệp sĩ sử dụng thẻ non hẹn biển trong truyền thuyết! Lấy này hướng thiên hạ tuyên cáo: “Tám ngàn dặm đường” đối “Dũng mãnh thiện chiến” yêu mến, trời không già thì yêu không dứt, đất không liệt thì tình vẫn còn, biển không cạn thì ý vĩnh tồn, đá không mòn thì tâm vẫn tương liên. Không sợ thế gian hiểm trở cao ngất, thẻ sẽ cùng tư thủ đến cùng. Dệt mây làm lời thẻ, lấp ngân hà làm hẹn ước, nhờ sao trời bày tỏ, bắc cầu ô thước gặp nhau. Nếu là có tâm như lòng ta, thì liền cùng nhau bĩ dực song phi tiểu ngạo giang hồ!

Ngày đó Oa oa không khóc phóng cho Loan câu là thực cam chi tâm giá 9999 vàng, mà Lộ Viễn lần này là đối Lý Kiều phóng thẻ non hẹn biển giá 52 ngàn vàng...

Lý Kiều chấn kinh rồi, ngơ ngác mà bị hoa hồng cùng pháo hoa quay chung quanh, quên luôn cả động tác.

Lộ Viễn để đồ ăn vặt sang một bên, sau đó đưa tay lên bàn phím đánh chữ.

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Cái này để ở trong túi trang bị của tôi thật lâu, đã sớm nghĩ muốn đối với anh dùng rồi.”

Đây là Hạo khí minh: non xanh nước biếc, phong cảnh hữu tình

Đường chính đi lên :

Đây chính là chính khí thính – chỗ mà 2 anh nhảy lên nè:

Từ trên nóc nhà của chính khí thính nhìn ra phía trước sân – chỗ đánh nhau được nói đến trong truyện. Chỗ này rộng rãi nên đánh nhau đã lắm a >v<: tên="" đồ="" là="" thị="" vệ="" hạo="" khí="" đó="" ác="" nhân="" cốc="" và="" hạo="" khí="" minh="" khác="" nhau="" một="" trời="" một="" vực="" lúc="" mình="" đến="" hạo="" khí="" minh="" chụp="" hình="" là="" khoảng="" 2h="" đêm="" lúc="" mình="" đứng="" trên="" nóc="" nhà="" loay="" hoay="" chỉnh="" góc="" chụp="" thì="" bên="" cạnh="" đột="" nhiên="" xuất="" hiện="" một="" bé="" loli="" đường="" môn="" tên="" màu="" đỏ="" chót="" theo="" thói="" quen="" nên="" mình="" lập="" tức="" chuyển="" về="" kênh="" chat="" cận="" mới="" vừa="" đánh="" vào="" máy="" chữ="" :=="" aaaaaa="" loli="" trời="" ơi="" nhìn="" chừng="" quá="" aaa="" (à="" mình="" hơi="" luyện="" đồng="" xúi="" thì="" bên="" tai="" vang="" lên="" âm="" thanh="" *cách="" cách="" cách="" sau="" đó="" là="" *pằng="" pằng="" pằng="" và="" sau="" đó="" của="" sau="" đó="" là="" mình="" nằm="" trên="" nóc="" nhà="" ngắm="" mây="" bay="" bay="" a~~="" bay="">

~, ngay cả câu chat mới đánh gần xong cũng chưa kịp gõ nữa.....đúng là kinh nghiệm xương máu mà.

Mà mọi người ngạc nhiên không, không ngờ người tỏ tình trước là Lộ Viễn Còn cái Thẻ non hẹn biển nó mắc quá aaaa, chính xác là 52013 vàng 14 bạc 0 đồng đó, trời ơi anh Viễn đại gia quá, 1 ngàn vàng đối với người chơi đã là quý lắm rồi vậy mà anh chơi 1 phát 52 ngàn vàng luôn (0_0+). Kiểu này sắt thép cũng phải xiêu luôn chứ đừng nói người ta. Chương 35 Vì couple Thiên – Thiếu không có nhiều hình nên mình mạn phép up hình của các cặp khác vậy

@_@

35. Chương 35

Nếu là có tâm như lòng ta... liền cùng nhau Bĩ dực song Phi Tiểu ngạo giang hồ...

Lý Kiều đứng ở trên nóc nhà, hoa hồng cùng pháo hoa tạo thành vòng tròn đem hắn vây quanh ở bên trong, hắn nhìn nhân vật của Lộ Viễn, có điểm mông mông lung lung.

Lý Kiều có điểm không nhớ được hẳn tới nơi này để làm chi, chỉ nhìn đến hoa bay đầy trời.

bang hội Tiểu mỹ tương: “Đại sư... Đây là tổ tình sao...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Rất mạnh bạo...”

Thấy lời nói trên kênh bang, Lý Kiều mới chậm rãi hồi phục lại tinh thần, tâm tình dần dần theo khiếp sợ chuyển thành vui sướng.

Trong nháy mắt đó hẳn cảm thấy được thế giới cũng chỉ còn lại mình và Lộ Viễn, hẳn đắm chìm ở thế giới của mình, hoàn toàn xem nhẹ những người khác.

Trên thế giới lại bắt đầu âm ỉ, có người sinh động như thật miêu tả Dũng mãnh thiện chiến trong nháy mắt nhảy lên tòa nhà chính khí, Tám ngàn dặm đường vì hẳn phóng một khối thể non hện biển, chính là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Đương nhiên cũng có người khinh bỉ giáo cơ, còn có người mắng Tám ngàn dặm đường ở thời khắc mấu chốt muốn lấy lòng mọi người nên mới làm trò khôi hài.

Ở bên dưới tòa nhà mọi người lại rất kích động.

phụ cận Chính khí giáp: “Ta sát, cứ nhiên để cho hai tên Ác nhân cốc ở trên đầu Tạ lão đại thể non hện biển.”

Không biết là ai nói một câu, dẫn đến sự kích động của mọi người bên chính khí, mọi người nhảy lên nóc nhà, bao vây Lý Kiều cùng Lộ Viễn mà đánh, hai người đều không có đánh trả, kết quả đã bị tàn nhẫn giết chết.

Lộ Viễn nhìn thi thể của mình, đột nhiên liền nở nụ cười, lúc cậu vươn tay qua định lấy túi đồ ăn vặt, di động liền vang lên.

Cậu nhìn xem dãy số trên màn ảnh, cười cười ấn nút nghe.

“Tiểu Viễn.”

Thanh âm Lý Kiều truyền đến, tựa hồ đang rất áp lực.

“Làm gì?” Lộ Viễn có điểm biết rõ còn cố hỏi.

“Àn... Cậu hiện tại ở nơi nào?”

“Ồ ký túc xá a.” Lộ Viễn nhìn người chơi bên Hạo khí mình đang ở trên thi thể của cậu gọi tới gọi lui, cố ý cường điệu, “Ồ ký túc xá chơi game.”

“Tôi đi tìm cậu.” Sau đó Lý Kiều liền cúp điện thoại.

Lộ Viễn trừng mắt nhìn di động tự hỏi một hồi, sau đó để điện thoại xuống, vẫn là quyết định trước đem đồ ăn vặt ăn xong.

Cậu vừa ăn, một bên điều khiển nhân vật của mình quay về doanh địa hồi sinh, nhân vật của Lý Kiều không có động đậy, thoát nhìn Lý Kiều ra ngoài ngay cả máy tính cũng không có tắt.

Lộ Viễn để cho thi thể của Thiên sách nằm phơi nắng ở trên đỉnh tòa nhà, chính mình thì trở về chủ thành.

Người Phiêu kị doanh nhìn hồi lâu mới hiểu được đây là lão đại hảo cơ, vì thế đều đi theo Lộ Viễn tản mát.

Kênh phe, kênh thế giới còn đang nói về chuyện đêm nay, Lộ Viễn cũng không để ý đến, ngay cả bang hội cũng đang nói chuyện này, kết quả Lộ Viễn ở bang hội phát một câu: “Có đi chiến trường không?”

Nháy mắt chặn đứng lời nói của tất cả mọi người.

bang hội Oa oa không khóc: “Đại sư người thực bình tĩnh...”

Vì thế có người càng thêm nhận định Lộ Viễn phóng cái thể non hện biển kia thuần túy là bởi vì chơi thật vui.

Thời điểm chiến trường kết thúc, Lý Kiều lại gọi điện thoại tới.

“Tôi đang ở dưới cổng trường của cậu, cậu xuất hiện đi.”

Lộ Viễn nhìn nhìn màn ảnh máy tính, nói: “Chờ một chút a, lập tức thắng rồi.”

“Cậu đang làm gì đó?” Lý Kiều nghi hoặc hỏi.

“Đánh chiến trường a.”

“...”

Chờ đến khi Lộ Viễn lảo đảo đi ra, Lý Kiều đang tựa vào trên xe, cúi đầu.

Vì thế khi Lý Kiều ngẩng đầu liền thấy được Lộ Viễn đang ôn nhu đi về phía hắn, mỉm cười bình thường như cảnh xuân thắm ba.

Đó là không có khả năng.

Lộ Viễn mang một đôi dép lê, trên người bộ ống tay áo dài được xắn lên thật cao, phía trước còn viết vài chữ tiếng Anh màu đỏ “I LIKE BEING ON TOP”. (=..=)

Lý Kiều ánh mắt phức tạp mà nhìn cậu.

“Làm sao vậy?” Lộ Viễn cúi đầu nhìn xem chính mình, không có dính cái gì dơ a.

Lý Kiều thở dài: “Tôi lúc ra cửa tâm tình vẫn thực kích động, chính là vừa rồi nghe thấy cậu đang tham gia chiến trường nháy mắt liền bình tĩnh xuống, mà hiện tại thấy mặt cậu lòng lại là yên tĩnh như nước.”

Lộ Viễn trừng hắn: “Chẳng lẽ anh còn muốn tôi giới trai phần hương, tắm rửa ba ngày sao?”

Lý Kiều nở nụ cười, vươn tay qua sờ mái đầu vàng hoe của Lộ Viễn, lần này Lộ Viễn không có né tránh, ngoan ngoãn để cho hắn sờ.

“Không phải, cậu như vậy cũng rất tốt.”

Lý Kiều sờ sờ đầu Lộ Viễn, nói: “Chúng ta tìm một chỗ nói chuyện chút?”

Lộ Viễn phiêu mắt nhìn đôi dép lê của mình: “Đi một vòng quanh hồ nhân tạo trong trường đi, ngay bên cạnh này, thế nào?”

“...”

Lý Kiều đương nhiên phủ định đề nghị của Lộ Viễn, lái xe đem cậu kéo tới một quán cà phê.

Hai người sau khi ngồi xuống, phục vụ sinh đến đưa menu, ánh mắt liền nhìn vào dòng chữ tiếng anh trên áo Lộ Viễn.

Lộ Viễn ngẩng đầu lên, bình tĩnh đối cậu ta nói: “Không biết có ý tứ gì sao?”

Phục vụ sinh sửng sốt, mặt có điểm hồng.

Lộ Viễn ở trước ngực mình khoa tay múa chân một chút, thật lòng nói: “Tôi thích đi lên chỗ cao hóng gió.”

Phục vụ sinh sắc mặt nhanh chóng trắng trở về.

Lý Kiều vội vàng gọi hai ly nước, đem người đuổi đi, nói: “Cậu có đôi khi đặc biệt bức người a.”

Lộ Viễn xem đây là khích lệ: “Hoàn hảo đi.”

Hai người trầm mặc một chút.

Ở trong trò chơi muốn làm gì liền làm, nhưng là ở trong hiện thực lại không được, kỳ thật việc Lý Kiều hiện tại muốn làm nhất chính là lấy ra một tá thực cam chi tâm đối Lộ Viễn mà phóng.

Lý Kiều nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định đi thẳng vào vấn đề: “Tôi đã từng nói với cậu đi, tôi là đồng tính luyến ái.”

Lộ Viễn gật gật đầu.

“Tôi thích nam nhân.”

Lộ Viễn nhíu mày: “Những lời này cùng câu trước là lặp lại một ý nghĩa đi.”

“... Cậu không cần đánh gãy sự suy nghĩ của tôi!”

Vì thế Lộ Viễn ngậm miệng lại.

“Kỳ thật, ý của tôi là như vậy...” Lý Kiều cảm thấy được chính mình tốt xấu gì cũng lớn hơn Lộ Viễn vài tuổi, có cái gì mà không thể chủ động, chính là hấn vẫn luôn sờ không rõ được suy nghĩ của Lộ Viễn, vì thế chỉ có thể đem quan hệ hai người định vị là bạn tốt.

Nhưng Lộ Viễn lại đối với hấn phóng thề non hẹn biển .

Lý Kiều nghĩ đến đây liền kích động, hấn kiềm chế một chút tâm tình chính mình, nói: “Cậu không biết là ghê tởm sao? Nam nhân thích nam nhân? Chẳng lẽ cậu trước kia chính là cong ?”

Lộ Viễn lắc đầu: “Chỉ là trước kia có vài đàn anh, đàn em hướng tôi thổ lộ qua, đại khái cũng bởi vì như vậy đi, tôi đối loại chuyện này cũng có thể hiểu được.”

“... Vài cái là mấy cái?”

Lộ Viễn dùng ánh mắt hồn nhiên nhìn Lý Kiều.

Lý Kiều buông tha không hỏi nữa, tiếp tục nói: “Vậy cậu hấn là có cảm giác đi, tuy rằng chúng ta chỉ là cùng nhau chơi game, nhưng tôi đối với cậu rất có hảo cảm.”

Lộ Viễn nói: “Àn, lúc đầu tôi tưởng anh nghĩ tôi là nữ, nên anh đối tốt với tôi như vậy là vì muốn theo đuổi tôi. Cho nên khi anh nói anh là đồng tính luyến ái, tôi không cảm thấy có gì kỳ quái.”

Lý Kiều thật tình muốn học máu, đại khái là trời sinh suất ca mĩ nữ luôn tại phương diện này rất mẫn cảm đi, nguyên lai Lộ Viễn ngay từ đầu đã nhìn ra ý đồ của mình...

Thậm chí so với hấn cậu còn hiểu được sớm hơn...

Lý Kiều cảm thấy được còn áp úng nữa liền không phải là đàn ông, hơn nữa cái thề non hẹn biển kia làm cho hấn vô cùng lo lắng, hấn nhìn vào ánh mắt Lộ Viễn, nói: “Mặc dù ở trong trò chơi bị em giành trước, nhưng là không chỉ có ở trong trò chơi, em có nguyện ý theo anh bỏ dục song phi tiểu ngạo giang hồ không?”

Lộ Viễn nghiêm mặt nhìn lại Lý Kiều, lỗ tai có điểm phấp phồng.

Qua hơn nửa ngày, cậu mới gật đầu: “Tốt.”

Lý Kiều vươn tay qua cầm lấy tay của Lộ Viễn,捏捏, sau đó mới buông ra, cười nói: “Anh thật cao hứng.”

Kỳ thật khi Lộ Viễn nhận được điện thoại của Lý Kiều, cậu cứ cho là Lý Kiều trước tiên chạy lại đây, sau đó thật kích động mà ôm lấy mình, đối cậu tỏ tình, có lẽ còn có thể tiến thêm một bước động tác.

Theo tiểu thuyết mà Oa oa không khóc lấy từ chỗ Tiểu mễ tương đều nói dưới những tình huống này cơ hồ đều là như vậy...(đam mễ tiểu thuyết a)

Khả sự thật lại ngây thơ hơn tưởng tượng nhiều.

Lộ Viễn ần ần có điểm thất lạc, nhưng vẫn cảm thấy được như vậy tốt lắm, dù sao kỳ thật bọn họ đại khái chỉ có thể xem như bạn bè trong game...

Lý Kiều hoàn toàn không biết những gì Lộ Viễn đang nghĩ trong đầu, hấn cười nói: “Chúng ta như vậy có tính là vòng luyến không?”

“Đại khái đi.” Lộ Viễn hàm hồ trả lời.

Lộ Viễn còn đang cảm khái Lý Kiều tuy rằng trong trò chơi có vẻ không sợ trời không sợ đất, trực lai trực văng, nhưng là trong hiện thực quả nhiên vẫn là có điểm thuần thực ổn trọng của người ngoài xã hội.

Kết quả cậu liền nghe thấy Lý Kiều nói: “Ai, kỳ thật hiện tại anh đặc biệt tưởng nhớ đối với em đùa giỡn lưu manh, nhưng là hoàn cảnh không thích hợp.”

Lộ Viễn rốt cục cười to ra: “Cho nên em nói vẫn là hồ nhân tạo trong trường học của em tốt hơn mà.”

Bên cạnh còn có cây đại thụ, là thánh địa hẹn hò của tình lứa a.

Thì ra lúc đầu anh Viễn đề nghị đi dạo quanh hồ nhân tạo là có tính trước rồi a. Ngay cả giày cũng không mang chỉ mang dép lê chính là không muốn ra ngoài mà muốn đi hồ nhân tạo đây mà.

Chương 36

À vâng a, thiếu lâm và thiên sách đây a. Tìm hình của cặp này cực khó luôn, có lẽ vì nhiều người cho rằng cả 2 anh đều là công và ưm.....nói sao nhỉ, đại loại là khẩu vị hơi nặng đi.....Lúc đầu mình cũng thấy kì kì nhưng nghĩ lại mình thích anh Kiêu với anh Viễn nên cũng thấy bình thường.....

_____@#_____#@_____

36. Chương 36

Nếu đây là một bộ văn lưu manh, Lý Kiêu sẽ kéo Lộ Viễn vào buồng vệ sinh, ở trong một gian phòng đối Lộ Viễn đùa giỡn lưu manh. Nhưng đáng tiếc đây là một bộ văn võng du thuần khiết, vì thế hai người chỉ là bình thần ngồi uống cà phê, lại hàn huyên một hồi.

Chủ đề tán gẫu cũng là Hạ lạc khác.

“Hắn rốt cuộc cùng anh có quan hệ gì?” Lộ Viễn buông chén cà phê nói “Tổng cảm thấy được các anh không chỉ là bạn bè.”

Không cần xem nhẹ giác quan thứ sáu của suất cà, đây tuyệt đối là so với quan hệ bạn bè càng thêm thân mật hơn.

Lý Kiêu giãy dụa một chút mới thông khổ trả lời: “Bọn anh là thân thích.”

Lộ Viễn sững sốt, quan hệ thân thích có cái gì không thể nói ?

“Hắn là cậu của anh...”

“...”

Lộ Viễn thật cẩn thận nói: “Nhìn đoán không ra a, nguyên lai tuổi của anh ta lớn như vậy.”

“Tuổi của hắn so với anh nhỏ hơn.”

“...”

Lộ Viễn cổ quái nhìn xem Lý Kiêu, hỏi: “Anh đối loạn luân cảm thấy thế nào?”

Lý Kiêu cười ra tiếng: “Em là đang ghen đi?”

Hắn nhìn Lộ Viễn cái dạng này, càng thêm cảm thấy được tâm dương khó nhịn, tiếp tục nói: “Bọn anh từ nhỏ lớn lên cùng nhau, tuy rằng theo vai vế thì hắn là cậu của anh, nhưng kỳ thật chúng ta có điều giống anh em hơn.”

“Anh đối hắn cái loại này một chút hứng thú đều không có.” Lý Kiêu nhin không được lại đi nắm tay Lộ Viễn, “Anh chỉ thích người như em thôi.”

Lý Kiêu thâm tình chân thành mà nhìn Lộ Viễn.

Chính hắn vốn là người nói nhiều, còn tìm thêm một người nói nhiều nữa, vậy não của hắn sẽ rất nhanh bị bạo mà rụng mất, cho nên người như Lộ Viễn như vậy mới là tốt nhất.

Đương nhiên nếu có thể đem một đầu vàng hoe của cậu chính trở về thì sẽ tốt hơn a...

Không tính là hiểu lầm được cởi bỏ, Hạ lạc khác người này lập tức bị Lộ Viễn ném ra sau đầu.

Hai người lại hàn huyên vài câu, đem những chuyện đã xảy ra từ lúc bọn họ quen biết nhớ lại một lần.

Hiện tại quan hệ bất đồng, quay đầu nhớ lại những chuyện trước kia mới cảm thấy được rất có ý tứ.

“Em còn nhớ lần đó ở Nhật luân sơn thành, em đánh chữ hỏi anh một đồng vấn đề không?” Lý Kiều cười nói, “Em hỏi anh vì cái gì đối tốt với em như vậy, vì cái gì mang theo em.”

“Em còn nói em không phải buff, không thể cho anh giảm thương thêm máu.” Lý Kiều một bên nghĩ một bên cười đến ngừng không được, “Khi đó anh xem đến choáng váng, nghĩ thầm anh khi nào thì muốn em cho anh giảm thương, khi nào thì gọi em thêm máu.”

“Loại sự tình này anh nhớ rõ ràng như vậy để làm chi.” Lộ Viễn có điểm không được tự nhiên, vươn tay đi sờ chén cà phê.

Lý Kiều ý cười trong suốt: “Đương nhiên phải nhớ rõ rồi, anh không cần em cho anh giảm thương, chỉ cần em theo anh cùng nhau xông về phía trước là được. Thời điểm đánh nhau, em đem người kéo đến, anh sẽ đánh hấn, lúc đánh phó bản, nếu như em chết, anh sẽ giúp em tiếp nhận lấy boss, cỡ nào hài hòa a.”

Mặt Lộ Viễn có điểm hồng, lại làm bộ như không cho là đúng: “Em mới sẽ không là một tank vô dụng như vậy đâu.”

Lý Kiều hòa theo: “Đúng vậy đúng vậy, em là thần tank, sự thật sẽ không như vậy.”

Hai người ngồi ở quán cà phê, nói chuyện rất lâu, thẳng đến khi Lộ Viễn nhìn xem thời gian, nói: “Ký túc xá sắp đóng cửa rồi.”

Lý Kiều ngẩn người: “Ai nha, anh đã không còn là sinh viên lâu rồi, nên cũng quên mất chuyện này.” Hấn nghĩ nghĩ, vẫn là nhịn không được hỏi, “Trò tường được không?”

Lộ Viễn nheo lại ánh mắt.

Lý Kiều vội vàng nói: “Anh đưa em trở về.”

Lộ Viễn tiến vào trong xe ngồi xuống, nhìn xem Lý Kiều kéo ra cửa xe cũng ngồi vào.

Nguyệt chính viên, đêm chính mỹ, liền như vậy trở về, tựa hồ rất đáng tiếc.

Lộ Viễn nghĩ thầm, thân là chủ tank, sẽ giỏi về trào phúng, giỏi về hấp dẫn boss, giữ chặt cừu hận.

Vì thế cậu cố lấy dũng khí quay đầu đối Lý Kiều nói: “Anh thật sự không đùa giỡn lưu manh sao?”

Lộ Viễn vừa dứt lời, đã bị Lý Kiều nắm cằm hôn xuống.

Lộ Viễn đỏ mặt, môi bị ngậm nhẹ nhàng xuyên hút, cậu hơi hơi hé miệng, để cho đầu lưỡi mềm mại của đối phương tiến vào.

Lý Kiều hôn thật sự triền miên, động tác cũng thực thông thả, mang theo một loại cảm giác quý trọng.

Sau khi hai người tách ra, Lộ Viễn ánh mắt sáng ngời trông suốt, Lý Kiều nhịn không được lại nghiêng qua cắn cắn môi cậu, sau đó mới hoàn toàn lui ra, nhìn Lộ Viễn cười.

Lộ Viễn nghĩ tới Lý Kiều trong trò chơi lúc giết người, cưỡi ngựa gặp người liền đâm, lệ khí mười phần, thật sự là chán ghét muốn chết, nhưng thời điểm vừa rồi, cũng rất ôn nhu.

Lộ Viễn lại nhớ tới hấn cả ngày ở trong trò chơi xưng hô nào là “lão tử”, nào là “ta sát” không ngừng, liền bật cười.

Lý Kiều kỳ quái mà nhìn cậu: “Làm sao vậy?”

Lộ Viễn khoát tay, cười nói: “Không có việc gì.” Chính là tương phản rất lớn a.

Lý Kiều đưa tay nhu nhu tóc Lộ Viễn, nói: “Rõ ràng đừng trở về, chúng ta tiến thêm một bước đùa giỡn lưu manh đi.”

Lộ Viễn ngừng cười, quay qua trừng hấn.

Lý Kiều bắt đắc dĩ cuối người, giúp Lộ Viễn thắt dây an toàn: “Ai, vẫn là đưa em trở về đi, đừng trừng anh như vậy.”

Lộ Viễn nghĩ nghĩ, nói: “Tính ra mà nói, đây mới là lần thứ ba chúng ta gặp mặt đi.”

Lý Kiều cảm thấy được làm một thanh niên, lần thứ ba gặp mặt mới thân thiết một chút, đã muốn tính là có tiết chế, hắt một bên khởi động xe, một bên hỏi Lộ Viễn: “Em cảm thấy được phải gặp nhau bao nhiêu lần mới có thể tiến thêm một bước đùa giỡn lưu manh đây a?”

Lý Kiều trở lại nhà, cảm thấy được thực vui vẻ thoải mái, vừa thấy máy tính, mới phát hiện nhân vật của mình còn chết ở Hạo khí minh.

Đám người vây xem đã sớm rời đi, chỉ còn lại mình hắt một người nằm ở nơi đó.

Lộ Viễn trở về cũng không có lên game, người trong bang ở cũng không nhiều lắm.

Hắt sống lại trở về chủ thành, kết quả Lý Thiên Nhai liền mặt táp gấu qua.

mật Hoa sinh: “Lý Kiều.”

Lý Kiều sững sốt, không có chuyện Lý Thiên Nhai chắc chắn sẽ không gọi tên của hắt, bình thường đều gọi hắt là cháu ngoại trai, ngoan cháu ngoại trai, cháu ngoại trai chết tiết, hoặc là nghịch tử.

Lý Thiên Nhai gọi tên Lý Kiều, hoặc là trường hợp đặc biệt, nếu không chính là hắt tâm tình không tốt, muốn nói chuyện nghiêm túc.

Quả nhiên, Lý Thiên Nhai tiếp tục nói.

mật Hoa sinh: “Người có biết sau đó lại xảy ra chuyện gì không?”

Phát sinh cái gì cũng không liên quan đến hắt, Lý Kiều khoái hoạt nghĩ, dù sao hiện tại hắt cũng đã cùng Lộ Viễn bỉ dục song phi tiểu ngạo giang hồ rồi.

mật Hoa sinh: “Mấy đại bang hội bên Hạo khí minh đều hướng bang của ta gây chiến, những phần tử hiếu chiến như là e sợ cho thiên hạ không loạn, không đi giết người Ác nhân cốc lại tới giết ta!”

Trong khi Lý Thiên Nhai đáng vẻ phẫn nộ, Lý Kiều lại nghĩ tới Lộ Viễn, hắt lấy điện thoại di động ra, nhấn cho Lộ Viễn một tin nhắn.

mật Hoa sinh: “Còn có người lên diễn đàn đăng bài viết linh tinh, rồi còn từ từ lựa chọn phát sinh nữa!”

Lý Kiều gửi tin nhắn cho Lộ Viễn, nói mình đã về tới nhà rồi, hỏi cậu hiện tại đang làm gì đó.

mật Hoa sinh: “Này hết thấy đều là lỗi của tên Hư không đó! Ta không phải là nên giết hắt một chút sao!”

Lộ Viễn lập tức trả lời tin nhắn, bảo đang chuẩn bị tắm rửa đi ngủ.

mật Hoa sinh: “Lão tử không đi công phòng chiến, vậy thì còn ai có thể chỉ huy a”

Lý Kiều tiếp tục nhắn tin qua cho Lộ Viễn: “sớm như vậy đã chuẩn bị đi ngủ, đi ngủ phải nằm mơ thấy anh nga ~ hôn nhẹ ~”

mật Hoa sinh: “Lý Kiều! Người có đang xem ta nói chuyện không đó?!”

Lộ Viễn đáp lời, anh không thấy ghê tởm sao... Còn giả vờ làm tiểu cô nương cái gì...

mật Hoa sinh: “Lý Kiều người là tên nghịch tử!”

Tóm lại Công phòng chiến cuối tuần Lý Thiên Nhai thật sự không đi, kết quả Hạo khí minh cử ra người mới lên nắm chức chỉ huy, cư nhiên là Hư không trăm không ngớt, chuyện này làm cho Lý Thiên Nhai phun ra một búng máu tươi.

Lý Thiên Nhai hiểu được, vốn sự tình không lớn lại thành ra như vậy, nhất định là có người âm thầm đầu sau lưng hắt, thoát nhìn chính là Hư không trăm không ngớt.

Nói đến cùng chính là không muốn để cho hắt ở chính khí lẫn lộn.

Lý Thiên Nhai có điểm căm giận, nhưng lại không có chỗ phát tiết, mỗi ngày lên nhân vật Hoa sinh, bị xuân thương thu. Lý Kiều mới lười đi quản hắt, chuyện của chính khí thì tự bên đó giải quyết, may mắn

Diệp Minh Liễu cảm thấy được nên bù đắp cho hần nên chiến trường, phó bản ngày đều cùng hần tham gia chung.

Thăng đến sau lại có một ngày, rất nhiều người bên Hạo khí mình chuyển qua Ác nhân cốc, nhưng tất cả đều là người trong bang của Hạ lạc khắc. Cái này khiến Lý Kiều hoảng sợ, bọn họ sẽ không phải là đi theo Lý Thiên Nhai đến Phiêu Kị doanh đi, hần cũng không thu nhiều người nguyên trước đây là người chính khí như vậy.

Kết quả người ta chính mình lập một cái bang hội, Hoa sinh đang ở Phiêu Kị doanh, tài khoản của Hạ lạc khắc cũng không thể nào lên được.

Trên thế giới, diễn đàn game dù làm cho đến lợi hại thế nào, chuyện này cuối cùng cũng chấm dứt, bất quá là Hạ lạc khắc không chơi nữa, Hư không trăm không ngót trở thành chỉ huy bên Hạo khí mình, Dững mãnh thiện chiến nằm ngoài danh sách, Tám ngàn dặm đường bắt ngờ một phen mà thôi.

Lý Kiều gần đây ở trong trò chơi càng đặc ý dặt dào, thời điểm giết người càng thêm hung tàn, đánh phó bản luôn một đường chạy ở phía trước, vú em còn chưa tiến vào thì hần đã xông lên, dùng được mấy chiêu “như sơn” “như hổ” (2 chiêu: khiêu như sơn, gầm như hổ) rồi ngã xuống.

bang hội Diệp Minh Liễu: “Lão đại gần đây có phải hăng máu gà quá hay không... Vì cái gì ngay cả cười ngựa cũng cảm giác so bình thường nhanh hơn...”

bang hội Oa oa không khóc: “Đây là đường làm quan rộng mở, ngựa không tật nguyên người hiểu không.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Hảo lạnh a, Lột ca ca, không phải người còn ghi hận chuyện người 9999 vàng bại bởi 52013 ngàn vàng 14 bạc sao?”

bang hội Loạn câu: “ oa oa không khóc cấp ta phóng 9 cái thực cam chi tâm .”

bang hội Oa oa không khóc: “...”

thế giới oa oa không khóc: “Bán mình lấy tiền mua thực cam chi tâm cho lão bà! Công việc gì ta cũng có thể làm được: cu li khuôn vác, lao công, tạp vụ, giặt giũ ủi quần áo, cày cày, cày acc, trò gì ta cũng cày được, sữa chữa máy tính, cài đặt chương trình, photo giấy tờ, mua nước, chạy vặt. Nghề khác: bản thân từng trường kỳ làm bài tập làm văn cho học sinh tiểu học, làm giùm bài tập nghĩ hè. Thay học sinh tiểu học khi dễ bạn học (yêu cầu bạn học tuổi dưới mười lăm a) ~ ~ ~ ~”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “... Oa oa, ta mượn trước người ít tiền đi.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Oa, vẫn là đại sư giàu có.” (em nó nhìn nhầm nên tưởng anh Viễn cho em mượn tiền)

bang hội Oa oa không khóc: “.....Đại sư, %>_%, kỳ thật ta là thiếu gia của một đại gia tộc gặp nạn, chính là tạm thời không có tiền a.”

bang hội Loạn câu: “Người cút, người cho là ta không biết người là một nghiên cứu sinh à.”

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “... Nghiêm túc mà nói, ta mới là thiếu gia gặp nạn này.”

bang hội Oa oa không khóc: “Thôi đi, kẻ có chút tiền thường hay tự nhận mình là thiếu gia hoặc là ánh mắt lớn ở trên đỉnh đầu, hoặc liền giả vờ nhã nhặn, ta khinh a.”

Lý Kiều cảm thấy được Oa oa không khóc thật sự là không phun ra được ngà voi.

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “Người cũng là một tên nghèo kiếp xác, làm sao người biết những kẻ thiếu gia có tiền như thế nào?”

Tại trong nháy mắt kia, Lý Kiều đột nhiên nghĩ đến một việc, hần có tiền là bởi vì nhà hần không sai, hần cũng mở được một cái tiệm nhỏ, nhưng Lộ Viễn chỉ là một sinh viên mà thôi, cũng không thấy cậu đặc biệt có tiền, nhưng bình thường ở trò chơi cũng coi như là tiêu tiền như nước, còn mua cái thẻ non hện biển giá trị vài trăm nhân dân tệ cấp cho hần nữa.

bang hội Oa oa không khóc: “Đúng rồi, sắp tới ngày mừng một tháng năm rồi, ta muốn đi B thị chơi một chuyến, không phải bang chúng ta ở B thị rất nhiều sao? Chúng ta đi ra tụ hội một lần đi a!”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Oa, liền cùng tiểu thuyết vòng du giống nhau, phát triển đến thời điểm nhất định sẽ gặp mặt nhau~”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Oa oa không khóc: “

~~ kỳ thật ta là muốn đi gặp lão bà, nhưng là một mình đơn độc sẽ rất ngượng ngùng ~ lão bà ~”

bang hội Loan câu: “Ngượng ngùng người muội a!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Đề nghị này không sai, Tiểu mỹ người tới tổ chức một chút.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Vì cái gì là ta a... Người là bang chủ mà.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Loại chuyện này không phải bình thường đều là nữ sinh an bài sao?”

Lý Kiều lập tức liền sửa lại thông báo của bang hội, chuyện tụ hội xem như được quyết định.

Tác giả có lời muốn nói: ở tiểu thuyết vòng du thuần khiết mà viết oxxx thật là kỳ quái...(Không kì quái đâu aaaaaaaaa!!!!)

Chương 37

Đùa giỡn lưu manh.

37. Chương 37

Sau khi Lý Kiều cùng Lộ Viễn xác định quan hệ, tựa hồ cuộc sống cũng không có biến hóa gì lớn, theo thường lệ là có việc thì làm việc, không việc liền lên trò chơi.

Chẳng qua trước khi Lộ Viễn đi học, Lý Kiều sẽ nhắn tin lại đây, sau đó hai người trò chuyện với nhau.

Kết quả đến thứ sáu, làm xong hết mấy cái nhiệm vụ hằng ngày, Lý Kiều liền hẹn Lộ Viễn.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ngày mai chúng ta đi xem phim đi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Chính là ngày mai có công phòng chiến.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Anh chính là đang muốn cùng em đi hẹn hò a...”

mật Tám ngàn dặm đường: “=. =”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Không cho phép chu miệng, chiều mai anh sẽ tới đón em.”

Chiều thứ bảy Lý Kiều lái xe đến trường học Lộ Viễn, khó có được Lộ Viễn ăn mặc chỉnh tề một chút, một bộ quần áo đơn giản, bên ngoài là áo khoác, rất cục không giống như một thiếu niên mê hip-hop mà giống nghệ thuật gia hơn.

Lộ Viễn ngồi vào xe Lý Kiều, nói: “Em ngày hôm qua có tìm hiểu mấy bộ phim được chiếu gần đây, có một bộ phim tình cảm rất nổi. Tối qua em còn đi ngủ sớm nữa, cho nên hôm nay nhất định sẽ không ngủ gục giữa chừng.”

Lý Kiều: “...”

Lộ Viễn thấy Lý Kiều không có lên tiếng, sửng sốt một chút, cẩn thận hỏi: “Anh thật sự đồng ý đi xem bộ phim tình cảm kia hả?...”

Lý Kiều: “...”

Lộ Viễn: “Ách.”

Lý Kiều: “Không muốn xem được sao.”

Lộ Viễn một chút, vội vàng nói: “Đừng, đi xem đi coi như là tạo chút kỷ niệm.”

Hai người vẫn là chạy đến rạp chiếu phim, trước khi vào Lý Kiều còn mua một ít bắp rang cùng nước.

Lộ Viễn cầm vé, sau khi ngồi xuống lập tức nhíu mày, ai oán nói: “Tại sao lại chọn vị trí này?” Toàn bộ rạp chiếu phim rõ ràng còn có rất nhiều vị trí tốt hơn mà.

Lý Kiều hàm hồ trả lời: “Tùy tiện mà chọn thôi.”

Phim bắt đầu chiếu, Lộ Viễn ôm bắp rang vừa ăn vừa xem, khát thì Lý Kiều sẽ đem nước đưa tới tận tay của cậu.

Lộ Viễn xem một hồi, cảm thấy được vẫn là quảng cáo nhìn đẹp hơn...

Xem được một nửa, Lộ Viễn rốt cục đem bắp rang ăn hết, Lý Kiều hơi hơi nghiêng người tới gần cậu hỏi: “Thấy phim như thế nào?”

Lộ Viễn thành thật trả lời: “Còn không bằng đi đánh công phòng chiến đấu.”

Lý Kiều ở một mảnh tối đen cười cười, nói: “Vậy chúng ta làm chuyện khác đi.”

Vì thế hắn nghiêng người qua, ngậm lấy môi của Lộ Viễn.

Lộ Viễn bị Lý Kiều ở bên ngoài hôn liền nhắm mắt lại, không dám lên tiếng, chỉ có thể dùng cái mũi hô hấp, mơ mơ màng màng nghĩ, trách không được lại chọn vị trí ngồi như vậy...

Lý Kiều cơ hồ nằm úp sấp lên cả người Lộ Viễn, đầu lưỡi bao quanh, mút lấy đầu lưỡi của cậu, biến hóa góc độ, Lộ Viễn như thế nào là đối thủ của Lý Kiều.

Thẳng đến khi Lộ Viễn đột nhiên cảm thấy có một bàn tay đang theo phần eo mà tham tiến vào trong quần áo của mình, cậu mới vội vàng đẩy hắn ra.

“Làm sao vậy?” Lý Kiều chạm nhẹ vào trán Lộ Viễn, nhẹ giọng hỏi.

Lộ Viễn nghĩ mình nên biểu hiện hào phóng một chút, nhưng là bất đắc dĩ hành động lại không chịu khống chế của cậu, Lộ Viễn đỏ mặt, ngập ngừng nói: “Em lần đầu tiên bị nam nhân sờ.”

Lý Kiều nở nụ cười.

Hắn hạ giọng cười một cái, nghe giống như là tiếng thở dài, tay lại phóng tới trên lưng Lộ Viễn, cúi đầu một chút lại một chút hôn Lộ Viễn.

“Từ từ sẽ đến, sờ nhiều một chút thì sẽ thành quen.”

Nghe như thế nào cũng thấy giống lưu manh, Lộ Viễn nhíu lại mi, đột nhiên cảm thấy được không phục, vì thế cậu cũng bắt tay với vào trong lòng ngực của Lý Kiều, không cam lòng yếu thế mà sờ soạng hai cái.

Lý Kiều sửng sốt, tiện đà cười đến ngã vào trên người Lộ Viễn luôn.

“Em thật sự rất là đáng yêu.”

Lộ Viễn đối với từ hình dung này phi thường không hài lòng, cậu đẩy Lý Kiều ra: “Tránh ra, nặng muốn chết.”

Lý Kiều ngồi dậy, đem Lộ Viễn kéo vào trong *** ngực, hôn nhẹ cổ của cậu, bàn tay từ phần eo trượt dài lên lưng, Lộ Viễn cảm thấy trên lưng một trận ngứa ngáy, nhịn không được ngồi thẳng lên.

Lý Kiều lại kiềm giọng thấp xuống: “Xem phim phải xem như vậy mới có ý tứ.”

Lý Kiều rốt cục buông Lộ Viễn ra, cầm lấy bàn tay của cậu, mười ngón giao triền, làm ra bộ dáng như đang chăm chú xem phim.

Tay Lộ Viễn vẫn luôn bị nắm, ánh mắt thì nhìn màn ảnh, nhưng thật ra cậu không biết phim đang nói cái gì.

Phim rốt cục cũng chiếu hết, Lý Kiều kéo kéo tay Lộ Viễn, cười nói: “Đi thôi.”

Hai người cùng đi lên tầng trên của rạp chiếu phim, nói là lên chơi điện tử, Lộ Viễn đánh bại Lý Kiều, làm Lý Kiều không khỏi có điểm hối hận...

Đặc biệt lúc Lộ Viễn khiêu vũ, rất nhiều người vây xem.

Lý Kiều hối hận đến ruột sắp đứt luôn, còn không bằng đem người tha về nhà chỉ nhảy cho một mình mình xem.

Phim cũng coi xong, chơi cũng đã đủ, chính là đến lúc phải ăn cơm, Lộ Viễn cảm thấy được ngay tại phụ cận tìm một tiệm ăn tùy tiện là được, nhưng Lý Kiều không đồng ý.

Lý Kiều lái xe đem Lộ Viễn đến một nơi, Lộ Viễn xuống xe nhìn qua bảng hiệu của nhà hàng.

Nghĩ thầm, ta sát, một nửa nhìn không hiểu, thật là trâu bò a.(chắc hai anh đi ăn nhà hàng của nước nào đó, như Pháp, Ý, hay Tây ban nha, bảng hiệu không viết bằng tiếng trung hay tiếng anh nên đọc không hiểu nó viết cái gì)

Lý Kiều đậu xe xong trở lại, đối Lộ Viễn nói: “Vào đi thôi.”

Lộ Viễn trừng mắt nhìn hắn: “Chết cháy những tên tư sản.”

Lý Kiều vỗ vỗ đầu của cậu, cười nói: “Em bỏ được sao?”

Giai cấp tư sản không xài tiền như nước sẽ không chịu được, Lộ Viễn ôm ý nghĩ như vậy, nghênh ngang theo sát Lý Kiều đi vào.

Lúc hai người ăn cơm, Lộ Viễn không khỏi cảm khái: “Em như vậy đúng là không bằng anh giàu có.” Cậu nghĩ nghĩ, nói thêm “Nguyên lai anh thật sự là thiếu gia, nhưng vì cái gì lại nói mình là thiếu gia gặp nạn?”

Lý Kiều lắc đầu: “Một lời khó nói hết.” Chuyện trong nhà thật sự không phải chuyện gì cũng sáng tỏ, “Sau này có dịp sẽ nói cho em biết.”

Lộ Viễn gật gật đầu, đã hiểu.

Nếu nhắc tới chuyện này, Lý Kiều liền đem nghi vấn của mình ra hỏi: “Lại nói tiếp, Sao em lại có tiền mua nhiều đá tinh luyện vũ khí cam như vậy? Bình thường cũng không thấy em có tiền a.”

Lộ Viễn hừ một tiếng: “Anh luôn xem em là một tên nghèo kiết xác đi.” Lộ Viễn cắn cắn cái chén, nói, “Kỳ thật tiền đó là do bằng hữu trước kia cùng chơi game lưu lại cho em”

Chính là tiền nhiệm bang chủ Cửu cung các, thời điểm hắn nghỉ chơi cũng có nhiều người chủ lực trong bang cũng nghỉ theo, bọn họ liền đem toàn bộ tiền tài cùng vật liệu này kia cho Lộ Viễn.

Rất nhiều công thức cùng vàng bạc gửi qua tín sứ cho Lộ Viễn, có người còn đem đồ vật này nọ có giá trị trong kho bang hội chuyển hết toàn bộ qua cho cậu, mà kho bang hội tràn đầy công thức, bí kíp, nguyên vật liệu đều đại biểu cho tài phú.

Lý Kiều nghe xong trầm mặc một chút: “Anh cho dù nghỉ chơi game cũng nhất định sẽ bồi ở bên cạnh em.”

Lộ Viễn mâu quang lóe lóe, rũ xuống ánh mắt.

Kỳ thật nhiều tiền hơn nữa thì cũng có ý nghĩa gì đâu? Lúc đó, Lộ Viễn căn bản không cần những thứ đó, cậu chỉ muốn bọn họ có thể tiếp tục lưu lại mà thôi.

Lý Kiều xoa xoa tay của Lộ Viễn, nói: “Em hiện tại chính là người trong bang của anh, không cho phép lại đi suy nghĩ mấy chuyện không có khả năng xảy ra lần nữa.”

Lộ Viễn mắt nhìn Lý Kiều: “Lại nói tiếp, thật sự phải tỵ hội sao?”

“Tại sao lại không chứ?”

Cũng không có gì... Chính là sợ lần này Loan câu trốn không thoát.

Lộ Viễn gật gật đầu: “Kỳ thật có thể đến quán của anh tỵ hội a.”

Lý Kiều vỗ cái trán: “A, anh đã quên, anh thật sự là không có ý thức của một lão bản mà.”

“Như vậy là định rồi.” Lý Kiều khoái trá nói, “Kỳ thật anh rất muốn gặp mấy đứa nhỏ trong bang của mình.”

Hai người vui vẻ ăn xong một bữa cơm, Lộ Viễn ngồi vào xe Lý Kiều, nói: “Lần sau em mời anh đến phía sau trường học của em ăn thịt dê nướng.”

Lý Kiều cười gật gật đầu: “Hảo.” Hắn cũng không phải chưa từng trải qua cuộc sống sinh viên, cũng không phải chưa ăn qua mấy món đó.

Lộ Viễn thúc giục Lý Kiều: “Mau lái xe đi, bây giờ trở về còn có thể tham gia phần cuối của công phòng chiến, còn có thể đánh boss hai triệu máu nữa.” (đánh boss này là do yêu cầu của nhiệm vụ, vào ngày t7, cn ngoài tham gia công phòng chiến còn có một số nhiệm vụ chiến nữa, nếu người chơi hoàn thành mấy cái nhiệm vụ chiến này sẽ nhận thêm được điểm uy danh, chiến giới)

Lý Kiều: “...”

Chương 38

@# #@

38. Chương 38

Lý Kiều tìm một cơ hội nói với mọi người, tụ hội ngay tại trong quán của hắn, như thế muốn chơi cái gì, chơi bao lâu đều được.

Mọi người đương nhiên giờ cả hai tay tán thành, những người không ở B thị thì mãnh liệt yêu cầu chụp thật nhiều hình về.

Ngay lúc tất cả mọi người chờ đợi lần gặp mặt này, lại xảy ra một sự kiện.

Ngày đó chỉ huy công phòng chiến của phe Ác nhân cốc đột nhiên chạy đến yy của Phiêu Kị doanh, dọa Tiểu mẽ tương lúc ấy đang ở trên yy nhảy dựng.

Kết quả vị chỉ huy này rất có lễ phép hỏi, Dững mãnh thiện chiến có ở nhà hay không.

Lúc ấy Lý Kiều đang cùng Lộ Viễn ở trong một phòng khác tình tứ, Tiểu mẽ tương lập tức chat mật với hắn, Lý Kiều liền kéo Lộ Viễn đến xem thử.

Chỉ huy công phòng bên Ác nhân cốc là một Tàng Kiếm, tên Diệp Trí Phong . Hiện tại Ác nhân cốc là do một bang hội lớn lãnh đạo, những bang hội khác chính là quay chung quanh bang hội lớn này. Diệp Trí Phong đã không còn là bang chủ của bang hội lớn nhất, nhưng là chỉ huy cao nhất mỗi lần công phòng của Ác Nhân Cốc.

Lý Kiều vẫn luôn cảm giác mình là thành viên của một đội du kích, không biết hôm nay quân chính quy Diệp Trí Phong này đến tìm hắn là có chuyện gì.

Lý Kiều vốn còn đang cho rằng Diệp Trí Phong là tới tìm Lý Thiên Nhai, tiểu hào của Lý Thiên Nhai nói không chừng đã bị phát hiện, kết quả Diệp Trí Phong căn không có nhắc tới Lý Thiên Nhai.

Phong cách của vị chỉ huy này cùng Lý Thiên Nhai còn có Hư không trăm không ngớt hoàn toàn không giống nhau, thanh âm tràn ngập nguyên khí.

Diệp Trí Phong thấy Lý Kiều đến, liền cùng hắn chào hỏi: “Xin chào.”

Lý Kiều một chút cũng không cùng Diệp Trí Phong khách khí, trực tiếp hỏi: “Ngươi tới đây làm chi? Đánh nhau?”

Diệp Trí Phong cười: “Ta đến đánh nhau với ngươi để làm chi, được rồi, ta nói thẳng, ta đến là hy vọng người Phiêu Kị doanh, đặc biệt là người đi tham gia bang hội lời dài.

Lý Kiều thật đúng là không nghĩ tới chuyện này.

“Lôi đài vẫn luôn bị đại bang hội lũng đoạn, hơn nữa cơ bản là ác nhân cùng chính khí thay phiên nhau giữ vị trí đệ nhất, chúng ta loại tiểu bang hội này đi làm vật hi sinh thật sự là không đảm đương nổi.” Lý Kiêu trực tiếp nói rõ.

Diệp Trí Phong cười cười: “Vốn là như vậy, nhưng tình huống lần này không giống. Chúng ta đánh lôi đài vẫn luôn có điều hài hòa, lần trước quán quân lôi đài ở Hạo khí minh, lần này hẳn là đến ác nhân cốc. Nhưng là gần đây chính khí có điều rung chuyển, Hư không trăm không ngớt vừa mới lên chức — “

Diệp Trí Phong dừng một chút, thừa dịp cơ hội này, Lý Kiêu biểu đạt bất mãn: “Lại là hắn, ta hiện tại nghe đến cái tên này liền đau đầu.”

“Ha ha.” Diệp Trí Phong nói, “Kỳ thật ta cũng giống như vậy, tin tưởng Hạ Lạc Khắc cũng chẳng khác chúng ta là bao”.

Hắn nói một câu làm Lý Kiêu sửng sốt, lúc này mới phát hiện Hoa sinh bất tri bất giác cũng đã lên yy rồi.

Diệp Trí Phong không có vạch trần, tiếp tục nói: “Sau khi Hư không trăm không ngớt lên làm chỉ huy, hẳn nói lần này ai muốn giành quán quân lôi đài thì phải nhờ vào thực lực.”

Lý Kiêu cắt ngang một tiếng: “Không nói thực lực hắn còn cơ hội, nói thực lực hắn thắng cái rắm a.”

Diệp Trí Phong không đồng ý: “Tài khoản này xưa đâu bằng nay, kỹ thuật của hắn quả thật khá tốt.”

“Vậy thì thế nào.”

Diệp Trí Phong cười: “Cho nên, Ác nhân cốc chúng ta cũng phải xuất ra thực lực. Người cũng biết các thế lực ở Ác nhân cốc có điều tập trung, bang hội chúng ta đã có vài người đoạt quán quân rồi, mà ở Ác nhân cốc nổi danh nhất khi đấu pvp chính là Phiêu Kị doanh, cho nên ta hy vọng người trong bang các người có thể tham gia bang hội lôi đài lần này.”

Lý Kiêu trầm ngâm một chút, nói: “Kỳ thật các người chính là muốn cấp Hư không một cái uy hiếp, nhưng lại muốn chừa chút mặt mũi cho chính khí, cho nên mới tìm chúng ta đi.”

“A, không cần nói khó nghe như vậy, hơn nữa ta cũng cảm thấy được các người thực sự có đủ thực lực để đoạt quán quân.”

“Nếu như vậy, chúng ta sẽ nhận trọng trách lớn lao này của Ác nhân cốc, đấu lôi đài cần dùng được liệu này kia sẽ do các người cung cấp.”

“...”

“Ta sát, vũ khí cam cấp 80 các người đều mang trên lưng, một thân trang bị cực phẩm, đừng keo kiệt chút tiền ấy chứ.”

“...”

Diệp Trí Phong ghen nửa ngày, mới nói: “Được rồi, ta sẽ đưa tiền tới...”.

Lý Kiêu nghĩ thầm, gia đây chính là người làm ăn buôn bán, đòi tiền và vãn vãn chính là nghề của ta.

Hai người lại nói thêm vài câu, Diệp Trí Phong liền rời khỏi yy.

Diệp Trí Phong vừa đi, Hoa sinh liền lên tiếng.

“A a a a, người muội a, người muội Hư không trăm không ngớt, lão tử với người thù không đội trời chung!”

Lý Kiêu cười nhạt: “Người đánh không lại người ta đều là đầu hủ”

Lộ Viễn từ đầu nghe được, cảm thấy được không có chuyện gì liên quan chính mình, Diệp Trí Phong tìm đến Lý Kiêu, dù sao cuối cùng nhất định là Lý Kiêu đánh với Hư không, những người khác đều phải bại dưới tay Lý Kiêu, như vậy hẳn mới có thể có đủ phiếu mà vào vòng trong.

Nhưng là Lộ Viễn một chút cũng không có mất hứng, chỉ cần Lý Kiêu có thể thắng là tốt rồi.

Tin tưởng người trong bang cũng sẽ không có ý kiến gì.

Lý Kiều đối với kỹ thuật đánh nhau của mình tràn đầy tự tin, cảm thấy được đánh lòi dài chỉ có thể xem như một chút nhọc nhằn nhỏ nhoi mà thôi, mọi người càng thêm quan tâm chính là lần tụ hội này.

Rốt cục ngày tụ hội cũng tới, Lộ Viễn trước tiên đến quán của Lý Kiều, kết quả Lý Kiều kẻ này cứ nhiên còn chưa có rời giường.

Lộ Viễn đứng ở cửa tiệm gọi điện thoại cho hắn.

“Anh cứ nhiên còn chưa ngủ dậy.”

“Ngô.” Người ở đầu kia điện thoại còn mơ mơ màng màng, “Dù sao cũng còn sớm mà.”

Lộ Viễn phen cái xem thường.

“Anh mau đứng lên, xuống dưới mở cửa tiệm.” Lộ Viễn nói, nếu cậu đều đã đến đây, ít nhất cũng phải có một chỗ để ngồi, cũng không thể để cho cậu đi vòng vòng, chờ Lý Kiều ngủ đủ.

“Hắc hắc, em lên đây trước đi.” Thanh âm Lý Kiều còn mang theo giọng mũi, “Trực tiếp theo thang lầu đi lên, anh ở tầng một nè.”

Lộ Viễn nghĩ nghĩ, cầm di động, hướng lên tầng một mà đi, sau đó gõ gõ cửa.

Một lát sau, cửa mở ra, Lộ Viễn liền nhìn thấy nửa thân trần của Lý Kiều.

Lý Kiều hướng cậu ngoắc ngoắc tay, Lộ Viễn bước vào nhà, theo Lý Kiều đi vào phòng khách.

Lý Kiều chỉ mặc một cái khố khi ngủ: “Còn sớm mà, còn đến hai tiếng nữa mới đến thời gian ước hẹn.”

Lộ Viễn rất muốn đá vào mông hắn một cước, nhưng là nhịn được.

Lý Kiều nói xong liền trở lại phòng ngủ, nhào lên trên giường.

Lộ Viễn cũng đi qua, Lý Kiều nằm bò ra, hướng cậu cười, còn quăng qua một cái mị nhãn: “Hai tiếng còn kịp.” Hắn vỗ vỗ giường, “Theo anh ngủ thêm một chút nữa đi.”

Lộ Viễn thật sự nhịn không được, nghĩ nghĩ, vẫn là cởi giày, một cước đá vào mông của Lý Kiều.

Lý Kiều xoay người cầm chân của cậu, đem cậu kéo đến trên giường, một phen ôm lại, đem chân của mình khóa chặt lên người Lộ Viễn.

Lộ Viễn rõ ràng cảm giác được bụng dưới bị một cái gì đó hơi cứng rắn đâm vào.

Lý Kiều từ từ nhắm hai mắt, ôm chặt Lộ Viễn, cười nói: “Dám chạy vào phòng ngủ của anh sẽ có giấc ngộ đó.”

Lộ Viễn nếu sợ Lý Kiều liền không phải Lộ Viễn, cậu cười lạnh một cái, nói: “Không biết là em hay là nơi đó của anh có giấc ngộ.”

Lý Kiều vẫn là không mở mắt ra, ôm Lộ Viễn ở trên người cậu cọ cọ: “Dù sao còn có thời gian, em liền theo giúp anh một chút.”

Lý Kiều bắt đầu vô sỉ, nhướn người qua hôn Lộ Viễn, Lộ Viễn mặc hắn hôn mình, vật cứng rắn của Lý Kiều vẫn luôn ở trung gian hai người.

Lộ Viễn cảm thấy được như vậy đối thân thể sẽ không tốt, nhưng là cậu cũng có chút luyến tiếc nụ hôn ôn nhu lúc này của cả hai.

Hai người ở trên giường quần quýt một hồi, Lộ Viễn rốt cục đẩy Lý Kiều ra, nói: “Thật sự phải rời giường.”

Lý Kiều mới chịu đứng dậy mặc quần áo, Lộ Viễn lúc này mới có cơ hội, hảo hảo đánh giá chỗ ở của hắn. Lý Kiều nhanh chóng chuẩn bị tốt, gọi cậu ý bảo cùng nhau đi xuống: “Chúng ta đi xuống đi.”

Xuống dưới lầu, Lý Kiều mở cửa tiệm, sau đó gắn lên tấm bảng trước cửa, ở phía trên viết “Hôm nay đặt bao hết, khách lễ không tiếp”, sau đó ở cửa cùng với Lộ Viễn đợi người.

Lúc này còn khoảng nửa tiếng nữa mới đến giờ hẹn, Lộ Viễn mới vừa ngồi một hồi, Lý Kiều còn pha cho cậu một ly trà sữa, thì bọn họ liền nhìn thấy có một cậu thanh niên vội vội vàng vàng hướng tiệm bên này chạy lại.

Lý Kiều vừa thấy, nói: “Tối sớm như thế a.”

Lộ Viễn nhìn người thanh niên trước mặt, tóc cắt gọn gàng, T sơ mi, bên ngoài là áo khoác, phía sau đeo một cái ba lô thật to, bộ dáng chính là kiểu thiếu niên đương quang rực rỡ, tuổi nhìn qua cùng cậu không khác cho lắm.

Lý Kiều tựa hồ quen biết với người mới tới, Lộ Viễn nghiêng đầu sang, muốn hỏi Lý Kiều ai vậy.

Kết quả bạn hữu kia đẩy cửa ra nhìn lại đây, thấy Lý Kiều liền cao hứng hô một tiếng: “Lão đại!” Thiếu niên lại nhìn thấy Lộ Viễn, trên mặt sùng sờ một chút, tiếp theo khiếp sợ hỏi: “Đây là đại sư?”

Lộ Viễn cảm thấy cậu đã muốn biết đây là ai rồi.

Vâng mình cũng đã biết người tới là ai rồi.

Hôm nay 8/3 mình up 3 chương luôn, xem như là quà mình gửi tặng cho các bạn nữ (hủ nữ), chúc các bạn vui vẻ và ngày càng xinh đẹp nhé....(>” v “<) chương=”” 39=”” tự=”” hội=”” (=”> “ v “<)>

39. Chương 39

Trước mặt thiếu niên đương quang vẫn đang chăm chú nhìn mình, Lộ Viễn quyết định “Tiên phát chế nhân”, đứng lên hỏi: “Oa oa không khóc đi? Tôi là Tám ngàn dặm đường.”

Nói ra tên trên game của mình như vậy, cảm giác giống như đang ra ám hiệu.

Oa oa không khóc gãi gãi đầu, ngưng ngưng nói: “Xin chào, cậu không giống lắm so với tưởng tượng của tôi.”

Lộ Viễn đã nhìn quen loại phản ứng này, chỉ là hướng Oa oa không khóc cười cười.

Lý Kiều nhân cơ hội rót thêm trà sữa, đưa tới trước mặt Lộ Viễn cùng Oa oa không khóc, nói: “Ngồi xuống trước đi.”

Ba người ngồi xuống nói chuyện một hồi.

Oa oa không khóc không ngừng nhìn Lộ Viễn, Lộ Viễn cảm thấy cũng không có gì, nhưng là Lý Kiều lại tặc mao.

Lý Kiều cau mày: “Cậu có chuyện thì cứ nói, phao mị nhãn để làm chi?”

Oa oa không khóc lập tức đứng thẳng dậy nói: “Tôi khi nào thì phao mị nhãn !” Nói xong, hần cười cười, có điểm ngại ngùng, “Kỳ thật tôi nghĩ muốn hỏi đại sư chút chuyện... Đại sư trước kia cùng Loan câu có quen biết đi?”

Lộ Viễn cười gật đầu: “Lát nữa cô ấy sẽ đến.” Tuy rằng Lộ Viễn luôn cảm thấy bất an nếu hôm nay Loan câu xuất hiện, nhưng là cậu tin tưởng rằng Loan câu nhất định sẽ đến.

Oa oa không khóc nghe được Lộ Viễn cam đoan, liền cười tủm tỉm hỏi: “Cô ấy có bộ dáng như thế nào a?”

Lộ Viễn nhìn Oa oa không khóc, thật sự là một thanh niên tốt mà... Cậu rối rắm một chút, hàm hồ trả lời: “Đến đây sẽ biết.”

“Úc.” Oa oa không khóc biểu tình lập tức uể oải xuống.

Lộ Viễn có loại cảm giác như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

Lại qua thêm một lát, lục tục mọi người cũng kéo đến đầy đủ.

Thời điểm Tiểu mẽ tương cùng Bát huyền tố ly thương tới, Lộ Viễn cũng chỉ liếc mắt một cái liền nhận ra, bởi vì cảm giác mà hai người mang lại cùng trong trò chơi giống nhau như đúc.

Tiểu mẽ tương là loại hình nữ sinh đáng yêu, mà Bát huyền tố ly thương là dạng băng sơn mỹ nhân.

Tiểu mẽ tương thấy Lý Kiêu cùng Lộ Viễn đứng chung một chỗ, vẻ mặt kinh hỉ chạy đến trước mặt Lộ Viễn, cao hứng nói: “Lão đại! Anh quả nhiên giống y như tôi nghĩ!”

Lộ Viễn lập tức liền hóa đá.

Tiểu mẽ tương lại nghiêng đầu sang chỗ khác, đối Lý Kiêu nói: “Anh là đại sư đi? Tuổi có điểm hơi lớn a.”

Tất cả mọi người sững sốt một chút, sau đó bên cạnh liền vang lên một trận cười vang dội, đặc biệt là Oa oa không khóc, cười đến sắp lăn lộn dưới đất luôn.

Lý Kiêu khoe miệng run rẩy nói: “Tôi mới là Dũng mãnh thiện chiến.”

Tiểu mẽ tương ngẩn ngơ, nhìn Lộ Viễn, lại nhìn nhìn Lý Kiêu, thốt ra: “Chính là màu tóc vàng này nhìn mới giống dạng thanh niên lưu manh a.”

Nếu lúc này phía sau Lộ Viễn có một cây gậy, cậu nhất định mặc kệ trước mắt chính là một cái vú em, trực tiếp mở cừu sát đem nàng đánh nằm ra đất trước rồi nói sau.

Lý Kiêu ở bên cạnh cười đến mức nước mắt sắp chảy ra rồi, hắn mới đối Lộ Viễn nói: “Anh đã nói rồi mà, em mau đem tóc nhuộm trở về đi.” Hắn cười cười sau đó mới cảm thấy được không thích hợp, đối Tiểu mẽ tương nói, “Không đúng a, một câu nói kia của cô đều đem hai chúng tôi ra mắng a.”

Lộ Viễn nghiêm mặt: “Ngượng ngừng rồi, tôi chính là bộ dạng không giống người tốt.”

Tiểu mẽ tương cũng đỏ mặt, thật có lỗi mà giải thích: “Đại sư, ngượng ngừng nga, tôi là nói anh thoát nhìn rất có sức sống, làm tôi còn tưởng là bang chủ.”, lại xem xem Lý Kiêu, “Bang chủ trong hiện thực thì trầm ổn hơn, tôi cứ nghĩ là đại sư, lằm.”

Lộ Viễn vô cùng đau đớn mà lắc đầu: “Người không thể nhìn tướng mạo hiểu không.”

Tiểu mẽ tương nhìn kỹ Lộ Viễn, lại cao hứng mà đến: “Đại sư, kỳ thật rất đẹp trai nga, a a a, tại sao có thể đẹp trai như vậy, anh đối cosplay có hứng thú hay không a?”

Lộ Viễn: “...”

Mọi người lại thất chủ bất thiết nói vài câu, lúc này Lý Thiên Nhai mới đến.

Quan hệ của Lý Thiên Nhai cùng Lý Kiêu chỉ có Lộ Viễn biết, lúc này hắn đến, mọi người vừa thấy, đã cảm thấy cùng bang chủ có điểm giống, Lộ Viễn xem ra, đầu chỉ là có điểm giống, quả thực là quá giống...

Trách không được nói cháu ngoại trai giống cữu cữu...

Lý Thiên Nhai gia nhập Phiêu Kị doanh thời gian ngắn, cơ hữu Diệp Minh Liễu của hắn lại không ở B thị nên không tới được, hắn cùng người trong bang cũng không thân thiết, nên chỉ một người ngồi ở một bên, ý cười trong suốt mà nhìn Lộ Viễn.

Lộ Viễn bị hắn nhìn có điểm sợ hãi, loại ánh mắt này không rõ là cha vợ xem mắt con rể hay mẹ chồng xem mắt con dâu nữa, thật làm cho người ta không thích ứng được.

Số người tới cũng không sai biệt lắm, vây quanh ở cùng nhau mà đùa giỡn bát nháo, Lý Kiêu đem ra một ít nước uống, cũng có chuẩn bị cả đồ ăn vặt nữa, bữa gặp mặt cứ vậy mà trở thành bữa tiệc trà.

Những người khác lú lú, chỉ có Oa oa không khóc thường thường nhướng người trướng cổ ra ngoài cửa mà nhìn — Loạn câu còn chưa có tới.

Lộ Viễn cùng Lý Kiêu ngồi chung một chỗ, cùng mọi người nói chuyện thật sự khoái trá.

Quan hệ của hai người bọn họ có người trong lòng rõ ràng nhưng không nói, có người còn ngờ vực vô căn cứ, có người cảm thấy chỉ là bạn bè mà thôi, mặc kệ thế nào, mọi người ở bên nhau rất náo nhiệt, Lý Kiêu cảm thấy được làm một vị bang chủ như vậy là được rồi.

Ngay tại lúc Oa oa không khóc liên tục bị ba bàn người “chém giết” sắp chịu không nổi thì Loan câu rút cục đến.

Lúc nàng tiến vào liền đem tất cả mọi người làm cho chấn kinh.

Mọi người nhìn thấy một mỹ nữ tóc dài hấp tấp mà chạy vào, đưa mắt quét qua những người trong quán một lượt, mới mở miệng: “Ta khát, có phải là nơi này hay không a.”

Thẳng đến lúc nàng nhìn thấy Lộ Viễn ở trong đám người mới nhẹ nhàng thở ra, lộ ra một nụ cười khuyhnh đảo chúng sinh, chạy đến vỗ vào vai Lộ Viễn, thiếu chút nữa đem cậu xô nhào xuống đất.

“Ai nha, tôi không có đi sai a, ha ha, Tiểu Viễn, đã lâu không có gặp mặt rồi!”

Mỹ nữ cười sang sảng, Lộ Viễn ở trong lòng cảm thấy thật sự là khổ không thể tả.

Mọi người thấy Loan câu đến đây, đều bắt đầu ồn ào chột chột Oa oa không khóc.

Oa oa không khóc ngơ ngác nhìn Loan câu, dường như đã mất đi hồn phách.

Loan câu lúc này mới nghiêng đầu từ chỗ khác sang đây, hảo hảo đánh giá Oa oa không khóc một chút, khóe miệng gợi lên sau đó vươn tay đối hân nói: “Xin chào, lần đầu gặp mặt xin được chỉ giáo.”

Oa oa không khóc cúi đầu, nhìn bàn tay vươn đến trước mặt mình, kia thật sự là ngón tay vừa nhỏ vừa dài như ngọc a... Sắc mặt của hân nháy mắt trở nên tái nhợt, nhưng vẫn là đưa tay ra chào hỏi với Loan câu.

Loan câu lập tức bắt lấy tay hân, mạnh mẽ lắt lắt vài cái, nói: “Cậu không phải nói muốn gặp tôi sao? Thấy tôi rồi cảm thấy như thế nào?”

Oa oa không khóc sắc mặt càng thêm không đẹp, hân nâng lên ánh mắt, âm u mà nhìn Loan câu: “Rất tốt.”

Loan câu cười đến hoạt bát vui vẻ, ngay lập tức đã hòa cùng với mọi người. Oa oa không khóc bị đẩy đến bên cạnh Loan câu, hân tựa hồ vừa mới trở về từ nỗi khiếp sợ khi mới vừa nhìn thấy Loan câu, cũng bắt đầu cười rộ lên, chính là tươi cười lại có điểm thất lạc.

Lý Kiêu nhìn thấy hết thảy, nghĩ thầm, Loan câu nguyên lai thật sự là nữ, kỳ thật hân vẫn luôn ngỡ nàng là nhân yêu. Bất quá là nữ cũng tốt, hân nhìn nhìn Oa oa không khóc, lại nhin không được kẻ sát vào Lộ Viễn, nhỏ giọng nói: “Anh cảm thấy được Loan câu hình như có điểm sinh động quá độ a.”

Lộ Viễn mím môi, nửa ngày mới thốt ra một câu: “Cô ấy khẩn trương, vì che dấu cho nên mới hoạt bát quá độ.”

Lý Kiêu ngẩn người, liền lý giải thành Loan câu gặp Oa oa không khóc cho nên mới có điểm khẩn trương.

Cách gọi hơi loạn thì phải, mình cũng tính là cho mỗi người một cách gọi khác nhau như : hân, cậu, y,...để dễ phân biệt nhưng lại thấy không hợp với lại cũng chẳng đủ từ để gọi hết tất cả. Xưng hô cũng không dễ là ta – ngươi, mà đổi hết thành tôi – anh, tôi – cậu, tôi – cô... dựa vào giới tính cũng như tuổi của các nhân vật, còn 2 anh là để anh – em, mình thấy dễ như vậy thì sẽ gần gũi hơn. Hy vọng là không quá rối.

Chương 40

Ừ thì hình càng lúc càng nóng....(chảy nước miếng)

_____@_____@

40. Chương 40

Mọi người chơi đùa đến trưa, Lý Kiêu giới thiệu một nhà hàng ở phụ cận, vì thế mọi người chậm rãi đi ăn cơm.

Mọi người cố ý đem Oa oa không khóc cùng Loan câu đẩy vào cùng nhau, hai người chậm rì rì đi ở cuối cùng, tựa hồ đang nói chuyện phiếm, nhưng biểu tình của Oa oa không khóc vẫn luôn thực nghiêm túc.

Hai người Lý Kiều cùng Lộ Viễn đi tuốt ở đằng trước, thường thường trao đổi một chút cái nhìn của mình đối với lần tụ hội này, sau đó Tiểu mẽ tương đột nhiên chạy lên.

Nàng vây quanh Lộ Viễn, ánh mắt sáng trông suốt : “Đại sư ~ “

Lộ Viễn cảm thấy da đầu có điểm run lên: “Ân?”

Tiểu mẽ tương càng xem càng cảm thấy được Lộ Viễn xinh đẹp, nàng nhìn nhìn lại Lý Kiều, đột nhiên cười, thần bí hề hề nói: “Đại sư, anh không phải thật sự cùng lão đại thành đôi đấy chứ?”

Lộ Viễn .

Cậu chính là không biết trả lời như thế nào, đột nhiên Lý Kiều mở miệng: “Phải a, làm sao vậy?”

Lộ Viễn lại một chút, Lý Kiều khẩu khí thật quá mức bình thường đi.

Tiểu mẽ tương bộ dáng thở ra một ngụm khí, nói: “A, kia thật sự là quá tốt.” Nàng nhìn Lộ Viễn, biểu tình có điểm quỷ dị, “Vì để tình cảm của hai người có thể phát triển tự nhiên, tôi đã nhìn thật lâu, hiện tại cả hai đã muốn tu thành chính quả rồi...”

Lộ Viễn khiếp sợ nhìn nàng, không rõ vì cái gì nàng lập tức lại giống như bà mai.

Tiểu mẽ tương chụp lấy bả vai của Lộ Viễn, nói: “Đại sư! Anh có muốn tham gia xã đoàn của chúng tôi không!”

Lộ Viễn sửng sốt.

“Thanh âm của anh dễ nghe như vậy có thể ca hát ~ bộ dạng lại xinh đẹp, có thể cosplay~ nghe nói anh là học thiết kế ? Vậy thì còn có thể lo bên mảng ảnh chụp nữa ~ a! Thật sự rất là hoàn mỹ !” Tiểu mẽ tương vẻ mặt sùng bái vui sướng.

Lý Kiều kéo bàn tay của Tiểu mẽ tương đang xoa xoa trên vai Lộ Viễn xuống: “Thôi đi, chuyện trước kia tôi còn chưa tìm cô tính sổ đâu, cô cho Oa oa không khóc cùng Tiểu Viễn xem cái tiểu thuyết gì đó? Làm phá hư sự hài hòa của xã hội.”

Tiểu mẽ tương khinh thường nhìn hấn: “Thiết, anh dám nói anh không có xem sao?”

Tiểu mẽ tương còn đang cùng Lý Kiều ba hoa, Lộ Viễn lại cảm thấy khá an tâm.

Không biết vì cái gì, Lộ Viễn tổng cảm thấy được tiểu mẽ tương là đại biểu cho bang chúng trong bang, nàng tỏ thái độ bình thường đối với chuyện của cậu cùng với Lý Kiều, thật sự làm cho Lộ Viễn nhẹ nhàng thở ra.

Mọi người trò chuyện cho đến khi vào nhà hàng, lúc ăn cơm chính là náo nhiệt. Lý Kiều bị chuốt không ít rượu, nhưng hấn vẫn luôn giữ ý cười trong suốt, trên dưới chu toàn, cũng không thấy say chút nào.

Ăn cơm chiều xong mọi người cùng nhau đi hát k, Lộ Viễn cảm thấy Lý Kiều thật là xấu, hấn chỉ tay về phía Lộ Viễn, bảo cậu hát.

Những người khác cũng đi theo ồn ào, Lộ Viễn lại cảm thấy thật sự là dọa người...

Lộ Viễn như thế nào cũng không mở miệng được, Lý Kiều không còn cách nào đành phải hát một mình.

“Hấn tử cười ngựa, uy vũ hùng tráng ~ “

Hấn hát hát, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác hỏi mọi người: “Các cậu có cảm thấy giống như đang hát về Thiên Sách không?”

Mọi người lập tức đều cười nghiêng ngả.

Có Lý Kiều mở đầu, vì thế tất cả mọi người đều theo đó mà hát về môn phái mà mình chơi trong game, Lộ Viễn lại bị buộc phải hát về Thiếu Lâm tự, cậu vẫn là liều chết không theo.

Tất cả mọi người thật cao hứng, trừ bỏ Oa oa không khóc.

Hắn vẫn luôn có điểm rầu rĩ không vui, một mình ngồi ở trong góc sáng sủa, vừa mới bắt đầu Loan câu có qua tìm hắn nói chuyện phiếm, hắn về mặt miễn cưỡng cười cười, sau đó Loan câu này thích náo nhiệt, cũng bỏ hắn lại mà cùng mọi người đùa giỡn.

Lộ Viễn thấy Oa oa đã cảm thấy chột dạ, nhìn nhìn lại Loan câu đang chơi rất là high, cậu lại cảm thấy xấu hổ.

Hát xong trời cũng sắp tối rồi, có người trở về, có người tiếp tục ở lại, Tiểu mẽ tương dẫn đầu vài người chính là muốn quần quít lấy Lý Kiều cùng Lộ Viễn, vì thế Lý Kiều lại quyết định đưa người đi uống rượu.

Oa oa không khóc lần này đặc biệt đi một chuyến đến B thị, tất cả mọi người đều nghĩ rằng hắn sẽ đi cùng mọi người trong bang, nhưng là hắn lại cười nói: “Không được, tôi còn muốn đi tìm bạn học nữa, không đi đâu, mọi người đi chơi tiếp đi.”

Hắn nhìn Loan câu, nói: “Lần này nhìn thấy Loan câu, tôi đã thỏa mãn rồi, tôi đi trước, tạm biệt.”

Hắn nói vân đạm phong khinh, nhưng Lộ Viễn vẫn cảm giác được hắn có điểm thất lạc.

Oa oa không khóc đi rồi, Lý Thiên Nhai cũng đi lên cùng Lộ Viễn cáo biệt.

Lộ Viễn thấy hắn mới kịp phản ứng, hắn vẫn luôn im lặng, thế cho nên Lộ Viễn đều quên hắn cũng tới...

Lộ Viễn thấy lo lắng hắn có thể hay không cảm thấy lần chiêu đãi này không được chu toàn, dù sao người trong bang cùng hắn không phải rất quen thuộc, khó tránh khỏi vắng vẻ hắn. Nhưng Lý Thiên Nhai trên mặt hoàn toàn không có gì bất mãn, hắn lại đây liếc mắt nhìn nhìn Lý Kiều một cái, lại nhìn Lộ Viễn, nhỏ giọng nói: “Kỳ thật tôi đến chính là vì muốn nhìn thấy cậu.”

Hắn cười: “Nếu như đã đạt được mục đích rồi thì cũng nên đi thôi.”

Lộ Viễn cảm thấy con người Lý Thiên Nhai cũng không tệ lắm, chỉ cần hắn đừng dùng ánh mắt như đang xem con rể nhìn chính mình thì tốt rồi.

Lý Thiên Nhai đối Lộ Viễn phát phát tay, trước khi đi còn đối Lý Kiều nói: “Chiến dịch của người chỉ vừa mới bắt đầu thôi, trong nhà vẫn còn có một cái đại phó bản đang chờ người thông quan đó.”

Lý Kiều nghĩ đến hai đại boss là ông nội cùng mẹ của hắn thì liền đau đầu, hắn nhìn nhìn Lộ Viễn, quả thực rất muốn nói với cậu: “Đại sư cho ta một cái xả thân đi.”

Loan câu vẫn là đi theo Lộ Viễn, cuối cùng mọi người đi đến một quán ăn đồ nướng.

Lý Kiều gọi lão bản đem bia đến, tuy rằng bia ở quán này nhìn thật sự không được cho lắm, nhưng là một hơi uống bia như vậy mới có thể bày ra khí chất của đàn ông a.

Thời điểm mọi người uống rượu ăn đồ nướng, Lộ Viễn rốt cục nhịn không được, tìm một cơ hội tới gần Loan câu.

Cậu còn chưa có nói chuyện thì Loan câu đã mở miệng trước: “Cậu thấy tôi diễn như thế nào?”

Lộ Viễn không nói gì một lúc mới trả lời: “Hoàn hảo đi.”

Loan câu cười, giơ lên bàn tay xinh đẹp của mình vừa nhìn vừa nói: “Vốn tôi cũng không muốn đến đâu, nhưng thằng em ngốc kia đồng ý cho tôi làm một người hoạt bát vui vẻ hơn trong trò chơi nên tôi mới đáp ứng giúp nó đến diễn trò.”

Lộ Viễn cũng không biết nói cái gì, cậu nghĩ nghĩ, chỉ cảm thấy lần này Loan câu sợ là thật sự bị vu oan, quen biết Oa oa thời gian dài như vậy, hắn sợ cái gì chứ, nhưng lần này cùng Oa oa không khóc gặp mặt, hắn cũng không dám đến.

Loan câu — phải nói là Loan câu tỷ tỷ mới đúng, mím môi cười: “Cái tên Oa oa không khóc thật có ý tứ, cậu ta cũng là một Vạn Hoa đi? Ai, nhớ lúc ban đầu chị đây cũng là một đoá hoa có khí chất đó chứ.”

Năm đó Loan câu tỷ tỷ cũng ở cửu cung các, cùng Loan câu còn có Lộ Viễn cùng nhau chơi đùa, nàng luyện một cái acc Vạn Hoa, đáng tiếc sau khi nhiều người trong bang nghĩ chơi game, nàng cũng đi theo mọi người mà chơi trò chơi khác.

“Kỳ thật tôi vốn đang nghĩ khuyên cậu theo tôi đi chơi trò chơi khác.” Loan câu tỷ tỷ là một mỹ nhân, cười rộ lên phi thường xinh đẹp, “Nhưng là lần này tôi tới gặp người trong bang của cậu, cảm thấy được cậu chơi cũng không tệ lắm, tôi cũng không bắt yếu phải khuyên cậu nữa.”

Lộ Viễn gật gật đầu.

Võng du trò chơi này, vẫn là xem mình chơi cùng với ai.

Nếu như gặp đúng người thì chơi cái gì cũng đều tốt cả.

“Hơn nữa tôi phỏng chừng thằng em ngốc kia cũng nhất thời không thể ly khai trò chơi này rồi.” Nàng giống như vô tình liếc về phía cửa, “Nếu tôi có thể đoán được tình huống ngày hôm nay, đánh chết tôi cũng không giúp nó đến đây rồi.”

Lộ Viễn thật sự là cảm thấy được đầu đầy mồ hôi, Loan câu quả thực là đầu óc bị nước vào mới tìm tỷ tỷ của hắn làm thể thân cho mình, về sau hy vọng hắn có thể chịu được.

Lộ Viễn cùng Loan câu tỷ tỷ hàn huyên vài câu, trong lòng quyết định trở về sẽ đem Loan câu thoả mạ một chút.

Thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn, cuối cùng mọi người quyết định tan cuộc, Tiểu mễ tương không sợ Lý Kiều đe dọa, sống chết muốn có được số điện thoại di động của Lộ Viễn.

Tuy rằng tan tiệc nhưng mọi người không hề cảm thấy buồn hay tịch mịch chút nào, dù sao về nhà lên game là có thể cùng nhau làm nhiệm vụ hằng ngày rồi...

Hơn nữa Lộ Viễn cảm thấy ánh mắt của Tiểu mễ tương trước khi chia tay thật đáng sợ, về sau chắc cũng không có cái gì tốt lành...

Sau khi từ biệt với người trong bang, Lý Kiều cùng Lộ Viễn dọc theo đường cái, vừa đi vừa đón taxi.

Lộ Viễn còn đang suy nghĩ chuyện của Oa oa không khóc cùng Loan câu, thành linh Lý Kiều bắt lấy phía sau gáy của cậu.

Lộ Viễn ngẩng đầu lên nhìn Lý Kiều, Lý Kiều cười xoa bóp cổ của cậu, ôn nhu hỏi: “Có mệt hay không?”

Lộ Viễn lắc đầu: “Ngày thì có cái gì mệt, chơi rất vui.”

Lý Kiều cũng không có đi đón xe, chính là nhìn Lộ Viễn cười, cười đến Lộ Viễn cảm thấy được có điểm mao cốt từng nhiên.

Lộ Viễn cân nhắc một chút, hỏi: “Anh không phải là có lời gì muốn nói chứ?”

Lý Kiều vẫn là cười cười, nhưng lại hỏi vấn đề khác: “Ngày mai còn nghỉ, hắn là không có kế hoạch gì đi?”

Lộ Viễn gật gật đầu: “Àn.”

“Vậy tối nay đến chỗ của anh đi, không cần trở về.” Lý Kiều cuối đầu, kề sát vào tai Lộ Viễn nói.

Lộ Viễn sửng sốt, hơi thở ấp áp phát qua lỗ tai, làm cho cậu nổi lên một thân da gà.

Cậu mân mím môi, vẫn là nhịn không được nói: “Anh đây là đang đối em phóng điện sao?”

“...” Lý Kiều nhăn nhăn cái trán: “Đúng vậy, anh chính là đang phóng điện với em đó, nhưng em chú ý sai trọng điểm rồi.”

Lộ Viễn còn muốn nói thêm, nhưng lúc này di động lại vang lên.

Cậu đem di động lấy ra, nhìn thấy là Loan câu gọi tới.

Chương sau có H, mà mọi người đừng hy vọng quá nhiều.....

Chương 41

Nha nha *che mặt*, có ai bị sốc khi thấy hình này không?, có ai theo Thiếu tổng công không? ...Khẩu vị của mình từ khi nào thì nặng như vậy aaaaaaaaaaaaaa...

@ @

41. Chương 41

Lộ Viễn mắt nhìn Lý Kiều, cảm thấy không tiện cho lắm, nhưng Lý Kiều hoàn toàn chưa có ý muốn trở về, thoải mái đứng chờ ở một bên.

Lộ Viễn nghĩ nghĩ, vẫn là tiếp điện thoại.

“Tiểu Viễn...” Loan câu khẩn trương hô một tiếng.

“Ân hừ, làm sao vậy?” Lộ Viễn hàm hồ mà đáp lại.

“Tiểu Viễn, cái kia, người kia như thế nào?”

Lộ Viễn tự nhiên biết hẳn muốn hỏi người kia là người nào, nhưng thái độ cẩn thận này của Loan câu thật sự là làm cho người ta nhìn không được mà trợn trắng mắt.

“Cái gì thế nào, thì cứ như vậy thôi”

“...”

Lộ Viễn nhìn hẳn lo lắng như vậy, cũng cảm thấy đáng thương: “Dù sao hẳn thoát nhìn không quá cao hứng.”

“Cái gì? Chẳng lẽ chị của tôi làm lộ?”

“Kia thì không có.” Lộ Viễn dừng một chút, “Không thể nói rõ được, dù sao thì chính cậu đi hỏi hẳn đi.”

“Ta thao, hẳn có cái gì không hài lòng ! Chẳng lẽ chị của tôi không đủ xinh đẹp!”

“...”

Lộ Viễn tuy rằng không rõ Oa oa không khóc vì cái gì mất hứng, nhưng là cậu cảm thấy việc tìm người đến thế thân như thế này thật không phúc hậu.

Oa oa không khóc ngăn dậm xa xôi đến B thị, chính là vì muốn gặp Loan câu một lần, nhưng lại gặp phải hàng giả... Ngẫm lại cũng thật đáng thương a.

“Cậu làm như vậy thật sự không tốt.” Lộ Viễn nói.

“Nhưng như vậy so với việc hẳn phát hiện lão bà của mình là một nam nhân thì tốt hơn!” Loan câu lớn tiếng nói.

Lộ Viễn phiêu mắt nhìn Lý Kiều, hẳn vẫn còn đang tìm tác xi.

Lộ Viễn nhanh nói một câu: “Mặc kệ như thế nào, tôi cảm thấy vẫn là thẳng thắn thành khẩn gặp lại một lần nữa sẽ tốt hơn.”

Lộ Viễn nghĩ Loan câu nếu có thể gọi cú điện thoại này cho mình, chứng tỏ hẳn là đang lo cho Oa oa, nếu đã để ý Oa oa như vậy, vậy ở trong mắt Lộ Viễn mà nói, vấn đề cũng không còn là vấn đề nữa rồi, còn lại chính là Loan câu khi nào thì nói thật với Oa oa không khóc mà thôi.

“Tiểu Viễn ~ “

Loan câu còn đang muốn nghe Lộ Viễn nói nhiều một chút, nhưng Lý Kiều ở bên cạnh, Lộ Viễn cũng không tiện nói nhiều liền cúp điện thoại, cậu vừa ngẩng đầu thì gặp phải ánh mắt nghi ngờ của Lý Kiều.

Lộ Viễn lập tức dời ánh mắt, Lý Kiều cảm giác được có cái gì đó, nhưng cũng không có hỏi tới, dù sao chuyện khác đều là việc nhỏ, hiện tại trọng điểm ở chỗ...

“Vì thế đêm nay đừng đi.” Lý Kiều mãnh liệt bắt lấy cánh tay của Lộ Viễn, tiếp tục nói đề tài mà trước khi điện thoại gọi đến, hẳn một bên cầm tay Lộ Viễn, một bên gọi một chiếc tắc xi, không nói nhiều liền đem Lộ Viễn nhét vào trong xe.

Tới cửa nhà Lý Kiều, hai người xuống xe, tuy rằng Lộ Viễn vẫn luôn biểu hiện rằng mình không sợ, nhưng chuyện tới trước mắt vẫn có chút chân nhuyễn.

Dù sao cũng là lần đầu tiên “không trâu bắt chó đi cày” mà ...

Lý Kiều tựa hồ nhìn thấu quần bách của Lộ Viễn, cười nói: “Muốn anh ôm em lên sao?”

Lộ Viễn trừng mắt nhìn hắn, nghĩ thầm, nếu đến đều đã đến rồi, vậy thì ai sợ ai a, liền dẫn đầu mà đi lên cầu thang.

Lý Kiều cười theo sau.

Thời điểm lên lầu hai người vẫn thực trầm mặc, Lý Kiều mở cửa rồi làm một động tác thỉnh, mời Lộ Viễn vào.

Lộ Viễn mới vừa bước vào liền bị Lý Kiều giữ lại, kéo qua dùng thân thể của hắn mà dè cựa lên tường.

Lộ Viễn liền gấp thắt lưng, theo bên dưới cánh tay của Lý Kiều chui ra ngoài chạy.

“...” Lý Kiều thực buồn bực, “Em chạy cái gì.”

Lộ Viễn ngượng ngùng sờ sờ đầu, nói: “Giống như trong tiểu thuyết đều viết như vậy, hai người ở ngoài phòng đều thực trấn tĩnh, nhưng vừa vào nhà liền quần lấy nhau đến thiên hôn địa ám, em nghĩ đến đây, liền nhịn không được muốn né tránh.”

Lý Kiều bình phục một chút ý nghĩ xúc động của mình: “Anh nói rồi không cần xem mấy cái tiểu thuyết như vậy nữa.”

Tiểu thuyết bắt nguồn cuộc sống, vừa rồi Lý Kiều chẳng phải thực chịu đựng sao, hiện tại vào nhà lại tìm lòng không đành.

Lý Kiều đối Lộ Viễn vẫy tay: “Lại đây.”

Lộ Viễn đỏ mặt, chấp chạ đi qua ôm lấy hắn.

Lý Kiều thở dài, rốt cục hôn lên môi cậu.

Lần này Lộ Viễn rốt cục cảm nhận được cái gì là nụ hôn bão tố trong truyền thuyết, cậu bị đè ở trên tường, chỉ có thể há miệng, tùy ý Lý Kiều ngậm lấy đầu lưỡi của mình, lúc buông ra, Lý Kiều còn tiện đà liếm liếm miệng của cậu.

Lộ Viễn mơ mơ màng màng nghĩ, đây chính là nụ hôn hút hồn trong truyền thuyết đi.

Trên người Lý Kiều còn mang theo mùi bia, làm cho Lộ Viễn nhớ tới tại thời điểm này có phải hay không nên đi tắm rửa một chút, nhưng nghĩ lại kỳ thật như vậy cũng không sai, làm cho cậu cảm thấy có điểm như đang say.

Hai người ôm nhau thân mật, Lộ Viễn dần dần có điểm chân nhuyễn, lúc Lý Kiều đè cậu lên ghế, Lộ Viễn lập tức phục hồi lại tinh thần mà đẩy hắn ra một chút, tránh thoát khỏi đôi môi đang giằng co: “Ồ trong này?”

Lý Kiều nhìn thẳng vào cậu một hồi, ánh mắt của hắn rất đỏ, làm cho Lộ Viễn cả người đều nóng lên, cuối cùng Lý Kiều vẫn là đứng dậy ôm lấy Lộ Viễn hướng phòng ngủ mà đi.

Lộ Viễn rốt cuộc vẫn là một nam nhân, Lý Kiều muốn ôm cũng có chút khó khăn, chân Lộ Viễn lại đang nhuyễn, cậu cơ hồ là bị kéo vào phòng ngủ,

Vào đến phòng, Lý Kiều liền đem Lộ Viễn ấn lên giường, nhưng cậu lại chống trả.

“Lại làm sao vậy?” Lý Kiều hí mắt, tốt nhất đừng nói cái gì mà “trong tiểu thuyết thường nói...” với hắn lúc này.

Lộ Viễn trên mặt hồng hồng, nhưng vẫn làm bộ bình tĩnh: “Cái kia, là anh ở trên hả?”

Lý Kiều hí mắt: “Em cứ nói thử đi?”

“Em cảm thấy chúng ta phải thảo luận một chút.” Lộ Viễn nói.

Lý Kiều nắm lấy tay Lộ Viễn mà kéo đến chỗ hạ thân của hắn: “Không có thời gian thảo luận.”

Tay Lộ Viễn lập tức đụng đến một vật cứng rắn đang dần to lên, cậu miễn cưỡng mà cười cười: “Cơ hội trước mặt, mỗi người đều ngang hàng.”

Cậu muốn rút ta về nhưng Lý Kiều không cho, còn cầm lấy tay của cậu ở đúng quần của hắn mà sờ tới sờ lui, kết quả Lộ Viễn cảm giác cái vật kia càng lúc càng lớn...

Lộ Viễn thật sự là , mặt đều hồng hết lên nhưng vẫn còn ráng mạnh miệng, hàm hồ nói: “Tốt xấu gì em cũng là chủ tank, tại sao có thể bị đè.”

Lý Kiều cảm thấy được nếu không để cho hắn sờ, không để cho hắn ôm, hắn sẽ chết mất, vì thế nói: “Lần này em để cho anh tank, được không?” Hắn ôm lấy Lộ Viễn, cắn cắn lỗ tai cậu, “Trước dùng Đột, sau đó định thân em lại, em thử xem thuật bắn súng của anh như thế nào a, anh tuyệt đối sẽ đem em tank thật thoải mái... Đại sư...”

Lộ Viễn sắp mắc cỡ chết rồi, cậu cảm thấy da mặt mình đã muốn rất dày, nhưng ở trước Lý Kiều thì hoàn toàn không đủ dùng a.

Lộ Viễn cảm giác mình cũng bị hòa tan, cậu vĩnh viễn không thể cự tuyệt lại yêu cầu của Lý Kiều, theo ngay từ đầu chính là như vậy, hiện tại cũng như vậy.

Rốt cục Lý Kiều cũng đem Lộ Viễn đè xuống giường, lúc này hắn nhận ra được trong ánh mắt của Lộ Viễn là sự dung túng.

Lý Kiều cảm thấy được hưng phấn dị thường, hắn chính là loại người được một tác lại muốn tiến thêm một bước .

Quá trình cởi quần áo đối với Lý Kiều mà nói đều quá mức tốn thời gian, hắn nghĩ không nên làm quá nhanh, nhưng là hắn có điểm nhìn không được, dù vậy lúc vỗ về chơi đùa thân thể của Lộ Viễn thì hắn vẫn có chút nhẹ nhàng.

Lộ Viễn bị Lý Kiều chơi đùa đến phát run, khi Lý Kiều cắn trước ngực của cậu, đầu lưỡi xoát qua đầu nhũ làm Lộ Viễn thiếu chút nữa nghẹn khí.

A, muốn chết, nhất định sẽ chết...

Kết quả, thời điểm Lý Kiều đề thương ra trận, Lộ Viễn lại chết lần thứ hai.

Lộ Viễn cảm nhận rất rõ ràng quá trình bị xâm phạm, Lý Kiều giữ chặt lấy cậu, thông thả mà lại kiên định đẩy mạnh vào hại Lộ Viễn chỉ có thể ngẩng đầu lên, hai tay quơ loạn bắt lấy giường, Lý Kiều lại cúi thân xuống, đẩy mạnh đến tận cùng bên trong, thuận thế cắn lên hầu kết của Lộ Viễn.

Lúc Lý Kiều động thân, Lộ Viễn ngoài đau đớn ra còn có cảm giác kỳ quái, nhưng cậu lại cảm thấy thực phong phú, giống như đến hiện tại mới là chân chính viên mãn.

Chính là ngay cả đến thời điểm này Lộ Viễn vẫn nhìn không được mà nghĩ: “Phương tượng, đệ tử phá giới...”.

Đọc H mà cười là thế nào.....

Chương 42

Bất gian tại giường.....à mà vì có gì mình thấy 2 bác có JQ với nhau ...

@ @

42. Chương 42

Hôm sau Lộ Viễn ngủ thẳng đến giữa trưa, thời điểm cậu tỉnh lại Lý Kiều đã không còn ở trong phòng.

Cậu nháy mắt mấy cái lúi vào trong chăn, tựa hồ có tâm linh tương thông, ngay lúc này Lý Kiều đẩy cửa tiến vào.

Lý Kiều nhìn cậu hơi hơi mở to mắt, cả người bọc trong chăn bông, liền nở nụ cười đi qua, ôm lấy cả người lẫn chăn, hạ từng nụ hôn xuống mặt cậu.

Lộ Viễn hoàn toàn bị đánh thức, đau đớn ở bộ vị phía sau càng rõ ràng hơn, cậu trừng mắt liếc cái kẻ khởi xướng trước mặt. Lý Kiều cười cười, hắn cảm thấy cậu như vậy thật sự là đáng yêu vô cùng.

“Đứng lên ăn một chút gì đi.” Lý Kiều ôn nhu như vậy thật sự là buồn nôn mà.

Lộ Viễn đẩy hắn ra, chịu đựng đau nhức đi tìm quần áo, Lý Kiều thay cậu tìm đến một bộ áo ngủ, giúp cậu mặc chỉnh tề, hắn còn muốn dìu cậu đi WC, kết quả bị Lộ Viễn một phen đẩy ra.

Thật vất vả mới mặc xong quần áo, Lộ Viễn đỏ mặt ngồi ở trước bàn ăn, Lý Kiều liền bưng tới cho cậu bữa sáng tình yêu.

Kỳ thật phải là cơm trưa tình yêu mới đúng a.

Lộ Viễn cuối đầu ăn cơm, Lý Kiều thì ngồi ở đối diện, thâm tình mà nhìn cậu, vẻ mặt háo sắc. (0 _o)

Cảnh tượng cỡ nào tốt đẹp, cỡ nào hạnh phúc, thẳng đến khi Lộ Viễn ăn được một nửa thì để đũa xuống nói: “Lần sau em đến.”

Lý Kiều cứng ngắc, nhưng vẫn tiếp tục duy trì mỉm cười: “Làm công thực vất vả, phải làm tiền diễn, còn phải vệ sinh sạch sẽ sau khi xong.” Hắn nhìn đồ ăn trên bàn đã bị Lộ Viễn ăn hết một nửa “Còn phải nấu cơm cho thụ đĩ đối bụng ăn.”

Lý Kiều cười hỏi Lộ Viễn: “Em biết nấu cơm sao?”

Lộ Viễn lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá không quan hệ, chúng ta có thể kêu đồ ăn bên ngoài.”

“...”

Lý Kiều hít sâu một hơi, tiếp tục nói: “Làm công là một chuyện thật phiền phức, vẫn là cần kỹ xảo, trước hết cứ để cho anh đến, sau này sẽ bàn bạc kỹ hơn, OK?”

“OK người muội, đừng cho là em không biết đây là kế hoãn binh.” Lộ Viễn lại cầm lấy chiếc đũa, tiếp tục ăn.

Lý Kiều phẫn nộ nhìn Lộ Viễn ăn cơm, nghĩ thầm em ăn cơm do anh nấu, còn muốn phản công anh! Thật sự là không có thiên lý mà.

Lộ Viễn ăn xong một hơi lại tiếp tục nói: “Dù sao em đã có kinh nghiệm “công lược” một lần, đã muốn biết rồi, lần sau em đến.”

Lý Kiều sưng sốt một chút, mới kịp phản ứng cái gì gọi là “Công lược”, thật sự là vừa tức vừa muốn cười: “Trong đầu em đang nghĩ đến cái gì a.”

“Không có việc gì, kỳ thật em không cần nhìn “công lược” cũng có thể bắt đầu, cho nên anh yên tâm, tuyệt đối sẽ làm cho anh thích đến dừng không được.”

Lý Kiều quả thực cảm thấy bộ dáng của Lộ Viễn không thể đáng yêu hơn, liền đưa tay qua xoa xoa quả đầu vàng tươi của cậu, thật sự là yêu chết cái bộ dạng ngạo kiều này của cậu mà.

Hai người đang nháo thì đột nhiên chuông cửa vang lên.

Lý Kiều nhú mày, Lộ Viễn ý bảo hắn đi mở cửa, Lý Kiều thật không muốn đi: “Có thể là nhân viên đến thu tiền.”

“Anh chẳng lẽ không đóng tiền đúng hạn?” Lộ Viễn hỏi.

“...” Giống như tiền nước, điện, gas thật sự là đều phải đi đóng tiền hằng tháng, Lý Kiều bất đắc dĩ đứng dậy đi mở cửa, kết quả lúc mở ra, thấy rõ ràng người tới là ai, hấn sợ tới mức liền đóng sầm cửa lại.

“Làm sao vậy?” Lộ Viễn từ nhà ăn ló ra hỏi.

Lý Kiều kinh hồn chưa định, ách cổ họng nói: “Mẹ của anh.”

Lộ Viễn đang ăn cơm, thiếu chút nữa là phun hết ra ngoài, may mắn cậu nghĩ đến việc phải lau sàn nhà nên ráng nhịn xuống.

Lộ Viễn vội vàng đứng thẳng thân thể đi đến phòng khách, cùng Lý Kiều cung nghênh thái hậu đại giá quang lâm.

Lý Kiều nghiêm mặt đi mở cửa.

“Người cư nhiên chặn cửa không cho mẹ người vào?”

Lý Kiều lúc này mới thấy phía sau Lý phu nhân là Lý Thiên Nhai đang theo cùng, Lý phu nhân bởi vì bị nhĩ tử sập cửa, sắc mặt cũng không quá tốt, Lý Thiên Nhai ra vẻ đạo mạo, trong ánh mắt còn toát ra sự khinh bỉ đối với Lý Kiều.

Lý Kiều cho Lý phu nhân cùng Lý Thiên Nhai vào nhà, đồng thời nói: “Có một người bạn của con ở trong này.”

Lý phu nhân vào nhà liền nhìn thấy Lộ Viễn.

Lộ Viễn cảm thấy được lúc này không thể để thua khí thế, vì thế hào phóng hô trước một tiếng: “Bá mẫu xin chào.”

Lý phu nhân chính là gắt gao mà nhìn chăm chăm tóc của Lộ Viễn.

Lộ Viễn vẫn an lại không được đáp lại, không khí có điểm xấu hổ.

Lý Thiên Nhai cũng không ngờ rằng Lộ Viễn ở trong phòng, biểu tình cũng là ngơ ngác.

Lý Kiều thở dài, kỳ thật hấn đã sớm come out, trong nhà có nam nhân cũng không có gì, nhưng là người trong nhà còn chưa có tiếp nhận, đột nhiên đánh chính diện như thế này, phỏng chừng trong lòng mẹ đang rất tức giận.

Vào buổi sáng, trong nhà có một nam nhân đang mặc áo ngủ của mình, chính mình còn là đồng tính luyến ái. Cứng rắn nói Lộ Viễn là bằng hữu bình thường, ai mà tin được chứ..

“Mẹ ngồi trước đi.” Lý Kiều mời Lý phu nhân ngồi xuống, nháy mắt cho Lộ Viễn, “Giúp anh châm trà đi.”

Lộ Viễn vội vàng trốn vào phòng bếp.

Lý phu nhân lúc này mới hoàn hồn, ở trên ghế sofa ngồi xuống, ngẩng đầu nói: “Cậu cho là cậu tránh ở trong nhà ba của cậu đưa cho thì có thể muốn làm gì thì làm, có phải hay không?”

Lý phu nhân từ trước đến nay tu dưỡng vô cùng tốt, hiện tại mở đầu liền mắng Lý Kiều, hiển nhiên là đang rất giận.

Lý Kiều thả nhẹ ngữ khí, nói: “Không phải như mẹ nghĩ đâu.”

“Không phải như tôi nghĩ?” Lý phu nhân vỗ sofa, “Chẳng lẽ cậu muốn nói các người là thật tâm sao?”

Lý Kiều nghe xong khuôn mặt vắn vẹo một chút, Lý Thiên Nhai thì trực tiếp “Phốc” một tiếng cười ra.

Lý phu nhân quay đầu lại trừng Lý Thiên Nhai, Lý Thiên Nhai vội vàng ho khan.

Lý Kiều ôn hòa nói: “Mẹ, đừng nghĩ như trong kịch truyền hình, sự tình đơn giản hơn nhiều. Bạn trai ở chỗ này của con, không có gì đáng ngại.”

Hai chữ “Bạn trai” kia quả thực chính là một quả bom tấn.

Lý Thiên Nhai ở phía sau Lý phu nhân, thống khổ ôm mặt, quả thực cũng không nhẩn tâm mà nhìn tình cảnh này.

Lý phu nhân quả nhiên tức giận đến cái gì mà nội liêm tu dưỡng đều ném hết sang một bên, còn kém không đem giày cởi ra đánh Lý Kiều mà thôi.

“Bạn trai? Cậu tìm tới tìm lui tìm được một tên côn đồ?” Lý phu nhân bạo phát.

Lý Kiều trong lòng phun máu... Bảo em nhuộm tóc trở về nhưng em không chịu nhuộm a.

“Em ấy không phải tên côn đồ.” Lý Kiều nhẫn nại giải thích, “Em ấy muốn làm nghệ thuật, cho nên mới như vậy.”

“Muốn làm nghệ thuật ? Là ở cửa hiệu dưới lầu cắt tóc gọi đầu cho người ta sao?, cái đó cũng tính là làm nghệ thuật đấy” Lý phu nhân nghiêm khắc nói.

Lý Kiều cũng nóng nảy: “Cửa hiệu cắt tóc gọi đầu thì lại làm sao vậy, người ta cũng là bằng hai bàn tay của mình nuôi sống chính mình, lao động chân chính đều là đáng giá, đều đáng được kính trọng!”

Lý Thiên Nhai ở phía sau, che miệng mình, thiếu chút nữa cười chết rồi.

Ngay tại nơi này đầu sóng ngọn gió, Lộ Viễn đột nhiên từ phòng bếp lò đầu ra nói một câu: “Em tìm không thấy lá trà để ở đâu.”

Lý Kiều hít sâu một hơi, quay đầu ôn nhu nói với cậu: “Không cần lá trà, nước lọc là được rồi.”

“Kia cái chén ở nơi nào...”

Vừa rồi cả nửa ngày mà em còn chưa có tìm được cái chén sao? !

Lý phu nhân lạnh lùng nhìn Lộ Viễn: “Cảm ơn cậu, nhưng người nhà chúng tôi có chuyện muốn nói, cậu có thể tránh đi chỗ khác được không?.”

Nói là tránh đi kỳ thật là lệnh đuổi khách.

Lý Kiều đi đến trước mặt Lộ Viễn, Lộ Viễn ngẩng đầu, vô tội mà nhìn hắn.

Lý Kiều sờ sờ đầu của cậu, nhẹ giọng nói: “Em đi về trước đi, buổi tối chúng ta liên lạc sau.”

Lộ Viễn gật gật đầu, có chút nhu thuận.

Lý Kiều biết đoạn đối thoại vừa rồi của hắn cùng với mẫu thân Lộ Viễn nhất định nghe được.

Dựa theo cá tính của Lộ Viễn, nếu là người khác cậu đã sớm bỏ đi, Lộ Viễn có quyền lợi tặc mao, nhưng là cậu vẫn trầm mặc, dù sao đó cũng là trưởng bối.

Quần áo của Lộ Viễn đã bị Lý Kiều bỏ vào máy giặt vào sáng sớm, Lý Kiều vốn định cùng Lộ Viễn ở trong phòng cả ngày, hiện tại cậu phải đi liền không có quần áo mặc.

Lý Kiều chỉ có thể tìm vài món đồ của mình cho Lộ Viễn thay.

Sau khi Lộ Viễn mặc quần áo Lý Kiều đi ra, sắc mặt Lý phu nhân lại đen thêm vài phần.

Lộ Viễn lễ phép chào Lý phu nhân còn có Lý Thiên Nhai.

Lý Thiên Nhai về mặt đồng tình mà nhìn theo cậu rời đi.

Lộ Viễn đi rồi, cửa vừa đóng lại, Lý phu nhân liền bắt đầu chỉ trích Lý Kiều.

Lý Kiều cảm thấy mỗi một vụn phần, khẩu khí của Lý phu nhân căn bản không giống như là đang nói chuyện với con trai, mà giống như là đang dạy bảo cấp dưới. Đây chính là mối quan hệ của gia đình bọn họ, đến đến đi đi, sờ tới sờ lui cũng chẳng sờ đến đáy lòng của nhau, một chút thân thiết cũng không hề có.

Cuối cùng vẫn là Lý Thiên Nhai khuyên Lý phu nhân, bà liền bỏ lại một câu: “Lập tức dọn về nhà cho tôi, cậu không dọn tôi cho người dọn giúp cậu.”

Sau đó bà liền mang khuôn mặt tức giận rời khỏi.

Lý Kiều tức giận đá vào sofa, mắng một tiếng.

Chương 43

Pháo ca đẹp trai quá.....thật muốn nuôi một anh như vậy....

@ @

43. Chương 43

Sau khi Lộ Viễn trở lại trường học, trong lòng thực không yên, nhưng lại không dám gọi điện thoại cho Lý Kiều.

Tối buổi chiều, cậu nghĩ nghĩ liền bỏ lên trò chơi.

Lộ Viễn vừa lên, bang hội liền náo nhiệt, mọi người đều nhớ lại chuyện tụ hội ngày hôm qua, lôi kéo Lộ Viễn nói chuyện phiếm.

bang hội Tiểu mẽ tương: “A, người lên trước cư nhiên chính là đại sư! Chẳng lẽ lão đại còn chưa có rời giường?”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Ngao, nghịch cp của ta ~ “

bang hội Tiểu mẽ tương: “... Người cư nhiên biết cái gì là cp sao?”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Mưa dầm thấm đất mà, ta hiện đã hiểu, %>_%, ta cũng muốn đi tụ hội.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Ai kêu người không đến B thị ~ “

Lộ Viễn nghĩ thầm, ngày hôm qua còn vui vẻ náo nhiệt, hôm nay liền biến thành như vậy.

Cậu nhìn danh sách bang hội, Lý Thiên Nhai cư nhiên ở tuyến. Cậu lập tức gửi tin mật qua cho hắn.

mật Tám ngàn dặm đường: “Cữu cữu?”

mật Hoa sinh: “.....”

mật Tám ngàn dặm đường: “?”

mật Hoa sinh: “Lý Kiều cũng không chịu gọi tôi là cữu cữu, cậu gọi... Tôi thật không quen...”

mật Tám ngàn dặm đường: “Các anh sau lại thế nào ? Anh lên game được, vậy Lý Kiều đâu?”

mật Hoa sinh: “Ai, chị của tôi đem Lý Kiều thoả mạ một chút, sau đó uy hiếp hắn, bắt hắn phải dọn về nhà ở”.

Lý Thiên Nhai kêu mẹ của Lý Kiều là chị, vừa nghĩ tới Lý Kiều cùng Lý Thiên Nhai có khuôn mặt tương tự, Lộ Viễn liền một trận rối rắm.

mật Tám ngàn dặm đường: “Vốn đang tốt, vì sao dì lại đột nhiên muốn tập kích bất ngờ như vậy?”

mật Hoa sinh: “Ngô... Đó là bởi vì ngày hôm qua tôi lỡ nói lộ hết... Nói nhìn thấy Lý Kiều, cho nên chị mới muốn đến xem thử...”

Không nói gì.

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh ra chủ thành, để tôi giết một chút.”

mật Hoa sinh: “Đại sư tha mạng...”

mật Hoa sinh: “Sáng nay tôi lại không dám cho gọi điện thoại cho Lý Kiều, chỉ dám gửi mấy mẫu tin nhắn mật báo cho hắn, nhưng hắn đều không có nhìn đến.”

Ngày hôm qua ngủ quá muộn, phỏng chừng Lý Kiều cũng thức dậy trễ, hắn vừa thức dậy là đi chuẩn bị nấu cơm luôn, căn bản không có nhìn đến di động...

Ai, thật sự là tạo hóa trêu người a.

Lộ Viễn cũng không còn tâm trí chơi trò chơi, cứ đem nhân vật của mình để tại chủ thành, nghĩ nếu Lý phu nhân đã đi rồi, liền gọi điện thoại cho Lý Kiều.

Lý Kiều ngắt điện thoại, lại gọi qua một mẫu tin nhắn, nói hẳn không có việc gì, chính là đang muốn ngủ một chút.

Lộ Viễn nhìn mà trong lòng khó chịu cực kỳ.

Cậu đột nhiên nghĩ đến cái gì đó liền đứng lên tìm cái gương tới nhìn thử, vừa nhìn vừa trảo trảo đỉnh đầu mình một lát, rốt cục cậu có quyết định.

Đến tối Lý Kiều mới lên, bang hội lập tức lại ồn ào, nhưng hẳn không để ý đến mà trực tiếp cùng Lộ Viễn tổ đội.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu Viễn, thực xin lỗi.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Để cho em nghe được những lời khó nghe.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Này không có gì, căn bản không tính là khó nghe a, trong tiểu thuyết mà tiểu mỹ tương đưa em, khi gặp phụ mẫu bị mắng càng đáng sợ hơn, còn có đoạn đem ghế nện lên đầu nhĩ tử nữa mà”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “...”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu mỹ! ! ! Cô nếu còn ở kênh bang hội truyền bá *** thư uế tịch, ca đây đi chiến trường sẽ không bao giờ mang cô theo nữa !”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Thiết, ai sợ ai a.”

bang hội Bát huyền tổ ly thương: “Dũng mãnh thiện chiến Đầm hắc long một mình đấu.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Hoa sinh nói anh đã dọn về nhà đi?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Ta sát, em là nói anh bị dì bức phải dọn về nhà đi?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Ân.”

mật Tám ngàn dặm đường: “oo, em về sau còn có thể gặp anh không?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ha ha, ngoan, nhớ anh đi.”

Lộ Viễn thấy Lý Kiều còn có thể nói giọng liền nhẹ nhàng thở ra.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Không có việc gì, chuyện này anh có thể giải quyết.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh nói xem mẹ anh có thể tới tìm em hay không a?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Cái gì?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Dì sẽ tới tìm em, cho em tiền rồi bắt em rời khỏi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh nói xem em phải nâng giá cao bao nhiêu để bán anh đây a.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Anh nói rồi không cần xem mấy cái tiểu thuyết đó nữa.”

Lộ Viễn cùng Lý Kiều hàn huyên vài câu, cậu cũng yên lòng hơn, Lý Kiều thoát nhìn không phải rất uể oải, cậu cũng tin tưởng Lý Kiều có năng lực giải quyết vấn đề này.

Trái lại là Loan câu cùng Oa oa không khóc, hai người đêm hôm đó đều không có lên, vài ngày sau cũng không có thấy.

Mọi người trong bang đoán chắc hai người bọn họ đi tìm thế giới riêng của hai người mà ngọt ngào thân mật rồi.

Nhưng Lộ Viễn cảm thấy mới không phải như vậy.

Cậu có gọi điện thoại cho Loan câu, kết quả tên kia cứ trốn tránh sự thật, căn bản không dám lên game.

Lộ Viễn cũng không thèm quản Loan câu mà chuyển toàn bộ lực chú ý lên người Lý Kiều, chuẩn bị nếu có một ngày Lý Kiều đột nhiên biến mất, cậu liền vác theo gậy gộc đến Lý gia tìm người.

Nhưng Lý Kiều lại thật sự bình tĩnh, hắn cũng không có nhắc đến chuyện trong nhà, bọn họ còn có thể gọi điện thoại, gửi tin nhắn, nhưng lại không thể gặp mặt, dù sao cũng đang trong thời kì khủng bố mà.

Thật vất vả quan hệ mới phát triển được một chút, bây giờ tựa hồ lập tức bị đánh trở về, Lộ Viễn có điểm rầu rĩ không vui.

Ở trong trò chơi, bang hội lôi đài cũng đã gần bắt đầu, toàn bộ Phiêu Kị doanh đều chuẩn bị tham gia thi đấu.

Diệp Trí Phong thường xuyên chạy tới yy Phiêu Kị doanh mà ngồi chồm hổm, mỹ kỳ danh viết là vì muốn hiểu thêm về thực lực của mọi người, tốt xấu gì hắn cũng là lão bản chi tiền cho lần này.

Đấu bang hội lôi đài chính là dựa vào phiếu, hệ thống quyết định mười vị trí đứng đầu của bang hội lôi đài dựa vào số phiếu, phiếu này lại có thể giao dịch, vì thế cho dù chỉ thắng một trận đầu tiên cũng có thể có được số phiếu cao nhất.

Điều đó đồng nghĩa trong cùng phe muốn ai có ít hay nhiều phiếu đều có thể khống chế được.

Tuy rằng Diệp Trí Phong đề cử Lý Kiều, nhưng Phiêu Kị doanh là một bang hội pvp nhiệt huyết, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội thể hiện tài năng lần này.

Quán quân bang hội lôi đài vẫn luôn là do hai bên trận doanh thay nhau nắm giữ, Lý Kiều một mặt cường bức một mặt lợi dụ, bức bách Diệp Trí Phong trừ bỏ Lý Kiều ra, phải cho thêm hai người nữa đi tham gia vòng đấu loại.

Mà hai người này, trong bang nhất trí quyết định ở lãnh địa bang hội đánh lôi đài, ai thắng thì được chọn.

Lý Kiều đem trận đấu định vào tối thứ sáu, rút thăm phân tổ, cuối cùng chọn ra hai người, tốt xấu gì cũng coi như là một hoạt động của bang hội.

Mọi người đối hoạt động này đều thực tích cực, kỳ thật đối với mọi người trong bang mà nói, đã sớm muốn quyết đấu cao thấp một lần, bình thường cũng có luận bàn nhưng chỉ là vui đùa mà thôi, lần này chính thức quyết đấu tranh danh hiệu vẫn là lần đầu tiên.

Cách thứ sáu còn có vài ngày, mọi người đều khẩn trương chuẩn bị, Lộ Viễn lại bắt đầu có thói quen ở cửa thành Lạc Dương cắm cờ tỷ thí, giống như trước đây vậy, hiện giờ người chơi cũ lưu lại không nhiều lắm, càng nhiều chính là những khuôn mặt mới.

Loan câu vẫn là không dám login, Oa oa không khóc nhưng thật ra lại xuất hiện.

Mọi người truy vấn hắn có phải hay không cùng Loan câu tình nồng ý mật, hắn chính là cười mà không nói.

Oa oa vẫn theo thường lệ cùng mọi người làm nhiệm vụ, nhưng làm cho người ta có cảm giác là lạ, tựa hồ rất thiếu sức sống.

Hắn là vú em thuần (chỉ theo 1 đường buff thôi, không có luyện thêm đường dame) nên không tham gia hoạt động pk tối thứ sáu, nhưng Loan câu là song tu, theo lý hắn là đi tham gia.

Chính là Loan câu không có online.

Oa oa không khóc nghĩ có phải nguyên nhân là bởi vì hắn hay không cho nên Loan câu mới không xuất hiện. Hắn cùng lúc cảm thấy không thể đối mặt với Loan câu, cùng lúc lại hy vọng Loan câu tham gia lần thi đấu này, hắn chính là sắp bị phân liệt rồi a.

Lý Kiều nhìn hắn cả ngày âm trầm, cảm thấy thân là bang chủ đồng thời cũng là bằng hữu, hắn là đi quan tâm Oa oa không khóc một chút mới được.

44. Chương 44

Loan câu không ở, Oa oa không khóc bắt đầu say mê đi hái thảo dược...

Nhiều lần hần đều ở mấy cái bản đồ kỳ quái, Lý Kiều hỏi hần đang làm gì, hần nói hần đi hái thảo dược.

Lý Kiều khoe miệng giật giật, hỏi hần vì cái gì lại đi hái thảo dược.

Câu trả lời là để có thể tu thân dưỡng tính.

Loại tâm lý tiêu cực này của Oa oa không khác thật sự là muốn làm cho người ta tức chết mà.

Lý Kiều rất cục nạnh không được nữa, thấy hần ở Nam bình sơn liền dùng thần hành bay qua, đồng thời gọi qua một lời mời tổ đội.

Sau khi hai người tổ đội xong, Lý Kiều mắt nhìn vị trí của hần trên bản đồ, phi ngựa chạy đến.

Kết quả chỉ chớp lát sau, Lý Kiều liền thấy thanh máu của Oa oa không khác tuột xuống.

Sau đó lại được thêm đầy trở lại.

Lại tuột, lại thêm đầy.

Có người đang giết Oa oa, nhưng rõ ràng là không thể a, một vú em kỹ năng tốt như Oa oa, không có ba người thì không thể đánh chết được. Theo trên bản đồ thấy được, Oa oa không khác đã ở rất gần Lý Kiều, nhưng lập tức, thanh máu của hần nhảy mất tuột xuống hơn phân nửa, làm cho Lý Kiều vô cùng hoảng sợ.

Kết quả ở kênh đội ngũ lại toát ra một câu.

đội ngũ Oa oa không khác: “Hắc hắc, ngã xuống huyền nhai.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Chờ Lý Kiều chạy đến bên cạnh hần, phát hiện hần đang ngồi dưới huyền nhai tĩnh tọa, phía trên huyền nhai còn có hai cái tên màu đỏ, tên đỏ thấy Lý Kiều đến lập tức thúc ngựa chạy mất.

Lý Kiều mắng Oa oa không khác.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu muốn hái ở đâu cũng tốt, sao lại chạy đến Nam bình sơn hái, muốn chết a, vừa rồi nếu có ba người cậu đã sớm bị giết rồi.”

đội ngũ Oa oa không khác: “Ba người tôi cũng không sao, năm người thì có thể sẽ chết.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “...”

đội ngũ Oa oa không khác: “Người có thể cảm thương cười ngựa mà giết được tôi, có thể cũng chỉ có mình anh thôi.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, cậu đừng nói mấy lời buồn nôn như vậy được không, rất dễ khiến cho người ta hiểu lầm.”

đội ngũ Oa oa không khác: “Hiểu lầm? Anh còn có thể hiểu lầm với người của mình là cỡ nào hạnh phúc a, tôi ngay cả cơ hội như vậy cũng không có.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “... Cậu có thể nói rõ ràng không? Từ lần trước thấy Loạn câu xong thì u ám, cô nương người ta xinh đẹp như vậy ? Cậu lại chỉ trưng ra cái mặt thối.”

đội ngũ Oa oa không khác: “Ai, anh đã có đại sư là một mỹ nam tử, sẽ không hiểu đâu.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Hiện tại đang nói chuyện của cậu, đừng có kéo chuyện của tôi vào được không?”

Oa oa không khóc rõ ràng không thêm để ý tới Lý Kiều nữa, quay đầu chạy lên phía trước thấy một gốc cây thảo dược, hần liền ngồi xổm xuống xuất ra cái xẻng nhỏ bắt đầu đào.

Lý Kiều cười ngựa đi vòng vòng quanh hần, một bên hỏi.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Cậu nói xem cậu là làm sao vậy? Cậu cảm thấy Loan câu không đủ xinh đẹp sao?”

đội ngũ Oa oa không khóc: “... Không phải.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Vậy là không đủ ôn nhu?”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Anh từng thấy qua nàng ôn nhu sao?”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “... Hình như là chưa thấy qua.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Anh đừng chạy vòng vòng ở trước mặt tôi nữa, tôi chóng mặt quá!”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Hôm nay cậu không nói rõ ràng tôi liền quần lấy cậu không tha, tôi là đang muốn giúp cậu dó bạn hữu à, hãy mau đem nút thắt trong trái tim cởi bỏ đi a”.

Oa oa không khóc hoàn toàn bạo phát rồi, hần đi được vài bước, rốt cục chịu không nổi nữa.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Thiên Vương lão tử cũng không giúp được tôi!”

Lý Kiều càng thêm tò mò, đây là làm sao vậy?

Kết quả Oa oa không khóc nói một câu làm cho hần hoàn toàn hóa đá.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Tôi thấy Loan câu đáng yêu như vậy, cứ tưởng nhất định là một nam hài tử a!”

Lý Kiều ở trên mảnh đất Nam bình sơn đỏ rực, từng đợt gió thổi qua đỉnh đầu của hần, thổi trúng hai cái râu giần run run, con ngựa dưới thân hần nồn nóng lắc lắc đầu... qua hồi lâu hần rốt cục phục hồi tinh thần lại.

Oa oa không khóc chán nản ngồi xổm người xuống, tiếp tục đào thảo dược.

Lý Kiều nhìn hần, thiên ngôn vạn ngữ giờ chỉ hóa thành một câu.

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Không có việc gì, Oa oa không khóc, đứng lên lộ.”

Thời điểm Lộ Viễn login, liền thấy Lý Kiều thất hồn lạc phách đứng ở chỗ thành, cùng hần chào hỏi, hần đều chậm nửa nhịp mới đáp lại.

Lộ Viễn vẫn là lần đầu nhìn thấy hần như vậy, còn tưởng rằng là trong nhà đã xảy ra chuyện.

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh làm sao vậy?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Mẹ anh lại bức anh sao?”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Không phải, không có gì, chính là cảm khái một chút thể sự vô thường mà thôi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Anh ăn lộn thuốc rồi đi, không phải phong cách của anh a.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Quên đi, quần không được, chúng ta đi làm nhiệm vụ hằng ngày đi.”

Lý Kiều cảm thấy Loan câu là bạn tốt của Lộ Viễn, cũng không đem chuyện này nói cho Lộ Viễn nghe cho thêm ngọt ngào, nhưng hần không biết về phương diện khác, Lộ Viễn đã làm công tác tư tưởng cho Loan câu.

Loan câu vẫn luôn tùy tiện, tuy rằng tính cậu ta thích đùa giỡn, nhưng từ khi nào thì khép nép như vậy, Lộ Viễn nhìn không được lại gọi điện thoại qua cho Loan câu.

Kết quả cậu còn chưa có mở miệng thì Loan câu đã cầu xin tha thứ trước.

“Đại ca của tôi a, xin ngài đừng tới khuyên tôi nữa, từ ngày ngài chơi hòa thượng, thủ đoạn thuyết giáo càng ngày càng nhiều, tôi sắp chịu không nổi rồi.”

Lộ Viễn bĩu môi: “Ngã phật từ bi, thí chủ, quay đầu là bờ.”

Loan câu thiếu chút nữa trợn trắng mắt: “Từ bi người muối a!”

“Cậu mắng tôi thật có sức sống đi, sao không chịu xuất ra sức sống như vậy lên game đối mặt với Oa oa a, đi đi a.”

“...Cậu không cần kích tôi.”

Lộ Viễn chính là kích thêm: “Không được.”

= Hãn =! ! ! Loan câu nhần nhện: “Tôi có bao nhiêu nhu nhược cậu nhất định phải thử sao?”

“Cậu dám làm cho Oa oa xem thử không?”

“...” Loan câu rốt cục cam chịu nói, “Cậu không rõ !”

“Tôi có cái gì không rõ, không phải là cậu lo lắng hãn biết cậu là nam sao đó sẽ cảm thấy ghê tởm cậu sao?”

“Hiện tại đã không chỉ có như vậy !”

“Vậy thì còn cái gì nữa? Cậu nói a!”

“Nếu hiện tại tôi lên game, hãn đối tôi lãnh đạm tôi sẽ cảm thấy hãn có thể vẫn là thích con người trước kia của tôi, tôi sẽ cảm thấy thật cao hứng; nhưng nếu hãn đối tôi giống như trước kia, tôi sẽ cho rằng người hãn thích là Loan câu muối tử a! Nghĩ tới đó tôi đã muốn chịu không nổi chính mình !”

Loan câu một hơi nói xong, sau đó lại trầm mặc, điện thoại bên kia truyền đến nòng đậm tình tự không cam lòng cùng tự phỉ nhổ bản thân.

Lộ Viễn dừng một chút, nói: “Cậu là đang ghen tị với chị của cậu, nga không, cậu kỳ thật là đang ghen tị với chính mình”

Lộ Viễn cân nhắc một chút, vẫn là quyết định bén nhọn đâm vào trọng điểm, “Chính cậu tự tay tạo ra một hình tượng nữ tính ở trong lòng Oa oa, nhưng cậu hiện tại lại ghen tị với chính hình tượng đó, cậu đây là tự làm bậy không thể sống.”

Loan câu trầm ngâm suy nghĩ thật lâu, không nói lời nào.

Lộ Viễn tiếp tục nói: “Mặc kệ thế nào, cậu muốn tách hai người ra cũng tốt, hoặc là nhập làm một cứ vào vai một muối tử cũng tốt, cậu đều phải đem chuyện này giải quyết, không online như vậy đối Oa oa không khóc không công bằng.”

Lộ Viễn thở dài: “Đương nhiên, tôi rất hy vọng cậu cùng Oa oa không khóc ăn ngay nói thật, hãn sinh khí hoặc là thương tâm, đều là bởi vì con người chân thật của cậu, không phải ai khác.”

Lộ Viễn cảm thấy được bản thân nói ra ngôn từ sâu sắc như thế, nói đến nước miếng đều phải tung bay, nhưng Loan câu vẫn là không nói lời nào, vì thế cậu quyết định tung ra pháp bảo.

“Tôi có thể giáng một lần Bàn nhược đa tâm kinh, cậu có muốn nghe không?”

“...” Loan câu rốt cục bùng nổ, “Phật tổ như thế nào còn chưa đem người thu phục! Người là tên yêu nghiệt!”

Lộ Viễn cười cười: “Tám giờ tối thứ sáu có bang hội lôi đài, cậu tới đánh tôi nha.”

Chương 45

Thông tin mới nhận: cuối tháng tư này bản 90: An sử chi loạn sẽ được cập nhật, điều này đồng nghĩa với việc Cái Bang sẽ xuất hiện (anh công của Minh giáo về rùi a, MG sẽ không còn FA nữa a

~), thật là mong chờ

45. Chương 45

Tối thứ sáu, lôi đài trong lãnh địa bang hội.

Dũng mãnh thiện chiến vùng thương đặc ý dào dạt nhìn nhóm bang chúng hiếu chiến của Phiêu Kị doanh đang đứng phía dưới.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Thật cao hứng khi mọi người nhiệt tình hưởng ứng hoạt động lần này, hôm nay pk, không có quy củ rắc rối, người thắng người chính là đại gia! Người thắng mọi người, người chính là NO.1 trong bang chúng ta, đương nhiên là khi đã trừ ta ra!! ladies and gentlemen, it’s a show time!”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “...”

bang hội Oa oa không khóc: “...”

Thành viên xếp hàng bên dưới đều ăn ý mà im lặng tuyệt đối.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Làm sao vậy? Muốn tạo phản sao?”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Đột nhiên cảm thấy được có điểm dọa người...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Tôi cũng hiểu được... Đại sư, vất vả rồi...”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Không có việc gì... Ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục a...”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “(# _) , các ngươi không cố động coi như thôi đi, cũng không cần phá chứ.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Khụ khụ, dù sao hiện tại bắt đầu rút thăm, rút xong rồi trực tiếp đánh luôn, không cần dong dài.”

Lộ Viễn mắt nhìn danh sách bang hội, thở dài, Loan câu vẫn là không có tới, Oa oa không khóc biểu hiện thật bình thường, chính là không biết trong lòng có thương tâm hay không.

Số lượng người tham gia là số lẻ, nên có một người lạc loài, kết quả bốc thăm xong vừa thấy, chính là Lộ Viễn.

Lộ Viễn cũng không biết đây là may hay không may, kỳ thật cậu có chút ngứa tay, thật muốn sớm một chút lên sân khấu đánh một trận.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Thân mến, nhờ anh xử dụng chút thao tác, cảm tạ anh đi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Là anh làm.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “T T, anh là muốn tốt cho em a, trực tiếp vào vòng cuối, em còn mừng anh.”

Việc đã đến nước này, Lộ Viễn cũng không thể không biết xấu hổ mà vạch trần Lý Kiêu, chỉ có thông qua màn hình máy tính, hung hăng trừng mắt nhìn hắn vài lần.

Rút thăm xong, pk chuẩn bị bắt đầu rồi, Lộ Viễn đột nhiên nhìn thấy kênh thông tin hảo hữu toát ra một hàng chữ.

bạn tốt loan câu lên mạng.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Cô nài nài của ta, rốt cục login.”

bang hội Oa oa không khóc: “...”

bang hội Loan câu: “Ta sát, bảo trì làm lão tử mất hết nửa giờ!” (anh í tự xưng là lão tử nha.)

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Ai kêu cậu lâu như vậy không lên.”

bang hội Loạn câu: “Tiền lão công ~ người ta rất nhớ cậu nha ~ “

bang hội Oa oa không khóc: “...”

bang hội Loạn câu: “Đương nhiệm lão công, sao người còn chưa lại đây xách giày cho lão tử!”

bang hội Oa oa không khóc: “...”

Lý Kiều thấy Loạn câu nói câu nói kia, thiếu chút nữa đã đem bàn phím ném xuống đất rồi, ngay cả hắn cũng cảm thấy xấu hổ vạn phần, phỏng chừng tâm tình của Oa oa không khóc cũng phức tạp đến chết...

bang hội Oa oa không khóc: “Lão bà, ta còn tưởng rằng người vứt bỏ ta, 555555 “

bang hội Loạn câu: “Lão công, ta như thế nào lại không cần người a~ “

bang hội Oa oa không khóc: “Lão bà ~ “

bang hội Loạn câu: “Lão công ~ “

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “...”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “...”

Lý Kiều cùng Lộ Viễn nhất thời đồng loạt cảm thấy bản thân vì bọn họ mà lo lắng thật đúng là ngốc chết đi được.

bang hội Tiểu mỹ tương: “Ác, các người rất buồn nôn, phải ới a.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Loang loáng có đạn bắn đâu đây!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, đừng nháo, đánh nhau quan trọng nhất! Hiện tại bắt đầu!”

bang hội Loạn câu: “Chờ, tôi cũng tới tham gia pk, tôi đánh với ai?”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Người bỏ lỡ thời gian báo danh, chúng ta đều đã bốc thăm xong rồi, người bị pass.”

bang hội Loạn câu: “... Ta sát, cẩn thận ta xuất môn giết người nga.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Người giết được ta sao, thiết.”

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Dù sao tôi cũng không có cặp, Loạn câu đánh với tôi đi.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “đại sư.”

bang hội Loạn câu: “Đi a, ha ha, chúng ta đã lâu không đánh một trận, phóng ngựa lại đây đi thân.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “... Được rồi, vậy như vậy đi.”

Trận đấu chính thức bắt đầu.

Vừa mới bắt đầu được mấy trận, ai thắng ai bại mọi người trong lòng đều cũng đoán được đại khái, dù sao cũng là người cùng một bang, thực lực của nhau đều khá rõ ràng, hơn nữa cũng không gặp được tổ hợp đặc biệt.

Trừ bỏ Hoa Sinh cùng Diệp Minh Liễu.

Cơ hữu gặp lại, thật khó đánh a.

Trang bị của Hoa Sinh kém hơn Diệp Minh Liễu một chút, dù sao hắn cũng mới vào Ác nhân cốc không lâu, nhưng Lý Thiên Nhai tốt xấu gì cũng từng là chỉ huy bên Hạo khí, kỹ thuật không tốt có thể làm chỉ huy sao?

Hơn nữa, Thuần Dương tử hà (viễn chiến) trời sinh là khắc tinh của Tàng Kiếm.

Diệp Minh Liễu cơ bản đều không thể khống chế được Hoa Sinh, chơi một phái cận chiến lại không thể khống chế, tiếp cận đối thủ liên tục kì bất lợi, mà Hoa Sinh mỗi lần bùng nổ đều đem một lượng lớn máu của Diệp Minh Liễu đánh rớt.

Cuối cùng Diệp Minh Liễu vẫn là thua.

Diệp Minh Liễu là Tàng Kiếm số một số hai trong bang, lần này lại bại, tất cả mọi người cảm thấy có điểm tiếc hận. Nhưng thua chính là thua, tài nghệ không bằng người cũng không có biện pháp.

Diệp Minh Liễu ra khỏi lôi đài, có điểm ngượng ngùng, Lý Thiên Nhai đột nhiên cảm thấy cũng có chút ngượng ngùng, bình thường Diệp Minh Liễu đối hân cũng không tệ lắm... lần này thắng cảm thấy là lạ.

Lại trải qua mấy trận, cuối cùng cũng tới trận của Lộ Viễn cùng Loan Câu.

bang hội Tiểu mã tương: “Oa, tiền phu thê đánh nhau a.”

bang hội Oa oa không khóc: “...”

Hai người lên lôi đài, mặt đối mặt đều có chút cảm giác phong hồi lộ chuyển.

Lúc trước khi chỉ có hai người bọn họ chơi chung với nhau, cũng khá thân thiết, hiện tại hai người đều có người mới, trong lúc nhất thời chỉ biết cảm khái.

Nhưng thời gian đếm ngược vào trận đấu đã chấm dứt, đánh nhau lâu ngày liền có một loại thói quen, vô luận là ở trường hợp gì kỹ năng tựa hồ là theo thân thể tự động mà phóng ra.

Lộ Viễn ở ngay lúc kết thúc đếm ngược, lập tức nhảy về sau, khinh công bay ra xa, lừa Loan Câu xuất ra một kiếm lại chỉ có thể đánh vào không khí.

bang hội Oa oa không khóc: “...Thật đáng khinh...”

bang hội Tiểu mã tương: “oo, còn có thể như vậy a, đại sư như thế nào mới bắt đầu đã đáng khinh a.”

Lộ Viễn luôn luôn kéo dài khoảng cách với Loan Câu, cơ hồ hoàn toàn không có chủ động tiến lên, chính là bắt lấy cơ hội bắt được Loan Câu, định thân lại.

Tất cả mọi người cho là Lộ Viễn sẽ nhân cơ hội này đánh một bộ liên chiêu thức, chính là Lộ Viễn chỉ đứng ở phía sau Loan Câu, sau đó trực tiếp quay người dùng khinh công bay ra 20 thước.

Mọi người sửng sốt, quả nhiên Loan Câu phản xạ có điều kiện đã sử dụng một chiêu định thân.

Loan Câu thấy thế, lập tức gia tốc đuổi theo Lộ Viễn, đem kĩ năng hướng lên người Lộ Viễn mà phóng, nhưng là Lộ Viễn đã sớm có sở chuẩn bị, trước tiên mở giảm thương.

Chờ Loan Câu phóng xong kĩ năng, Lộ Viễn liền bắt đầu phản kích, đầu tiên là định thân sau đó cầm côn xông vào, Loan Câu lập tức giải mấy khống chế trên người, còn Lộ Viễn bên đây vừa đánh vừa có miễn khống chế, miễn thương tổn.

Không có biện pháp, Loan Câu chỉ có đem cậu đẩy dờ ra xa.

Lộ Viễn bị đẩy ra, cũng không chạy trở về tiếp tục đánh Loan Câu, mà là quay người lại chạy ra 20 thước.

Mọi người vậy xem đều cảm thấy không nói được gì...

bang hội Tiểu mã tương: “Đại sư thật là phái cận chiến sao... Hay kỳ thật là viễn chiến a...”

Lộ Viễn thật sự bắt đầu dùng duy nhất phương pháp viễn chiến này đánh với Loan Câu, Loan Câu thật buồn bực, nhưng là lúc này tất cả kĩ năng của cậu đang trong thời gian chờ, cậu cũng không dám mạo muội tiến lên.

Vì thế Lộ Viễn chiếm tiên cơ, lại là áp sát mà đánh, đánh không được thì bỏ chạy, chạy không kịp thì mở giảm thương, không hề nao núng cứ vậy lặp đi lặp lại.

Kết quả Lộ Viễn đem Loan Câu đánh bại...

Loan Câu sắp tức chết rồi.

phụ cận Loan câu: “Ta sát, người có thể đánh như một người đàn ông không! Lão tử cư nhiên bị một tên hòa thượng thả như thả diều, thật sự là tức chết ta !”

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Hắc hắc, thắng rất đẹp nha~ “

phụ cận Loan câu: “Ta phi, khẳng định đều là người dạy, gần mực thì đen!”

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Đánh không thắng thì tìm lý do, buông tay đi a.”

phụ cận Loan câu: “Về sau đừng hòng ta buff cho các người! Oa oa không khóc người cũng không được buff!”

phụ cận Oa oa không khóc: “... oo, nằm mà vẫn trúng đạn và vân vân là điều đáng ghét nhất.”

Lộ Viễn kỳ thật cũng lau mồ hôi, bằng tâm Thất Tú kỹ năng nhiều, các chiêu thức phá giải khổng chế cũng nhiều, thật sự là ác mộng của phái nội công, không đỡ thủ đoạn đáng khinh thì sao có thể thắng ...

mật Dững mãnh thiện chiến: “Lão bà, em thật sự là rất suất ~ “

Lão bà? !

mật Tám ngàn dặm đường: “Lão người muội a! Cút!”

Chương 46

Định quốc, định quốc, định quốc nhaaaaaaaaaa, sắp được mặc set này rồi a...chờ, ta chờ ta chờ.....

@ @

46. Chương 46

Đến tận mười giờ đêm mới có kết quả của lần tỷ thí này, cuối cùng cũng chọn ra được hai người chiến thắng cùng Lý Kiều đi tham gia bang hội lôi đài. Một người là Lộ Viễn, cậu đi tham gia cũng không thành vấn đề, tuy rằng bản game cũ này Thiếu Lâm không có cường thế cho lắm, nhưng Lộ Viễn cầm cờ tỷ thí nhiều năm như vậy, tốt xấu gì cũng có chút tâm đắc. Lần pk này đã thể hiện đầy đủ cậu là một người xuất gia đáng khinh không hề tầm thường, tránh kỹ năng, phòng thủ, phản kích đều làm cho mọi người mở rộng tầm nhìn, đương nhiên không ai phản đối.

Mà người còn lại chiến thắng là một người khá xa lạ, chính là sư phụ của Tiểu mẽ tương – Bát huyền tổ ly thương.

Là một nữ Thuần Dương thái hư (cận chiến), nàng bình thường trừ bỏ đáp lại một chút lời của Tiểu mẽ tương thì cơ bản không hề ở kênh bang hội nói chuyện, nhưng cơ hồ là hoạt động gì của bang hội nàng cũng đều có mặt, đánh nhau cũng rất mạnh mẽ, mọi người cũng biết nàng sắc bén, nhưng không hề biết nàng lại sắc bén đến mức này.

Thời điểm nàng thắng trận đầu không ai để ý, tới trận thứ hai nàng liền đánh ngã Lý Thiên Nhai. Lý Thiên Nhai cũng thực là buồn bực, gần đây luôn thua, nhưng thật ra hẳn bại bởi Bát huyền tổ ly thương tâm phục khẩu phục. Hai cái thuần dương so khí tràng, nếu như nói muốn xem thân thủ của Thuần Dương tử hà thì xem Sinh Thái Cực cầm tốt hay không tốt, còn Thuần Dương thái hư thì xem cách sử dụng Thôn nhật nguyệt cùng thời cơ phát động khí tràng.

Bát Huyền Tổ Ly Thương quả thực làm cho Lý Thiên Nhai buồn bực đến hộc máu, khinh công ở trong phạm vi của Thôn nhật nguyệt sẽ dùng không được, cứ sau một thời gian nhất định thì hiệu ứng buff trên người sẽ biến mất, sau đó còn bị định thân, kết quả liền thua.

Sau đó mọi người mới nhớ là trong bang vẫn còn có một muội tử không thường nói chuyện nhưng đánh nhau rất giỏi.

Chính là cuối cùng ba người đi tham gia bang hội lôi đài đều là phái cận chiến, làm cho nhóm viễn chiến trong bang phi thường bất mãn.

Hoạt động tối thứ sáu thành công viên mãn, Lý Kiều vẫn thật cao hứng, lại nói tiếp hẳn rốt cuộc vẫn có chút tự giác của bang chủ. Lộ Viễn thấy Lý Kiều vui vẻ tự nhiên cũng vui theo, chính là trong lòng vẫn có chút khó chịu.

Bọn họ từ lần trước bị Lý phu nhân bắt gặp đến nay cũng không có gặp lại.

Tuy rằng trong trò chơi vẫn là mỗi ngày cùng nhau đánh phó bản, pk giết người, nhưng là đã muốn không đủ.

Dù sao bọn họ cũng đã xảy ra cái loại quan hệ kia rồi...

Nghĩ đến đây Lộ Viễn liền đỏ mặt.

Cũng không biết trong nhà Lý Kiều rốt cuộc thế nào rồi, Lộ Viễn cảm thấy hỏi cũng không tiện, thái độ Lý phu nhân ngày đó thật sự quá kém, Lộ Viễn rất xấu hổ, còn có chút tức giận, nếu giờ chủ động đi hỏi, có vẻ mất hết tôn nghiêm.

Lộ Viễn có chút giận Lý Kiều đã đem cậu nắm lại, bây giờ lại chẳng quan tâm, chẳng lẽ là bởi vì đã ăn được nên không cần nữa sao?

Lộ Viễn một chút, nghĩ như vậy tựa hồ không quá đúng cho lắm, nhưng là thật sự có điểm bất an.

Cậu lấy lại bình tĩnh, tiếp tục chú ý trò chơi.

Loan câu cùng Oa oa không khóc tựa hồ hoàn toàn quên hết khoảng cách, dính lại với nhau giống y như trước kia, như vậy ngược lại có điểm giấu đầu hở đuôi.

Mà những người khác thì lại thực kích động, có người cảm thấy bị ghen, còn ở lại lôi đài trong lãnh địa bang hội tiếp tục luận bàn, Lộ Viễn là người thắng đầu tiên, nhìn người xa lạ nhưng lại thắng ở vị trí thứ hai không khỏi cũng nóng lòng muốn thử.

bang hội Tám ngàn dặm đường: “Chúng ta cũng tới đánh thử đi, Huyền mỹ nữ.

bang hội Bát huyền tố ly thương: “Ân.”

Nhưng lúc này Lý Kiều lại tiến vào.

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Đánh nhau về sau rồi nói, hôm nay muộn rồi.”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu Viễn, anh điện thoại cho em.”

Lộ Viễn sửng sốt, có chuyện gì mà phải nói qua điện thoại mới được?

Kết quả kênh bang hội lại bắt đầu ồn ào, nhưng là Lộ Viễn không để ý đến, bởi vì điện thoại của Lý Kiều đã qua đến đây.

“Tiểu Viễn.”

“Ân? Chuyện gì a?”

“Ai, Anh vẫn luôn chịu đựng mà không nói là bởi vì sợ ảnh hưởng đến tâm tình của em, đêm nay nếu em phát huy không tốt mà thua thì nguy to, anh còn muốn cùng em đi đánh bang hội lôi đài a.”

“Rốt cuộc là chuyện gì?” Lộ Viễn hồ nghi hỏi, Lý Kiều có điểm là lạ, chuyện gì mà có thể ảnh hưởng đến tâm tình của cậu đến nỗi đánh nhau có thể thua.

“Ngày mai theo anh đi gặp ông nội đi.”

“A?” Lộ Viễn còn chưa có kịp phản ứng, “Đi thì đi, cũng không phải chưa từng đi qua.”

Lý Kiều biết là Lộ Viễn hiểu lầm rồi: “Không phải ở nhà trọ của anh, là chỗ ở của ông nội và mẹ của anh”

“...” Lộ Viễn há to mồm.

Lý Kiều giống như biết được phản ứng của Lộ Viễn, phóng hạ thanh âm nói: “Không có gì, anh đều đã an bài tốt rồi, bọn họ chỉ là muốn nhìn thấy em.”

Lộ Viễn nhớ tới phản ứng ngày đó của mẹ Lý Kiều liền run lên.

Lý Kiều tiếp tục trấn an: “Anh đã làm tốt công tác tư tưởng cho họ rồi, bọn họ đã muốn tiếp nhận em, cho nên không cần lo lắng, sẽ không giống như lần trước làm cho em khó chịu.”

Lộ Viễn đột nhiên cảm thấy được trong lòng nhói nhói.

Nguyên lai Lý Kiều luôn luôn tại nơi chính mình không nhìn thấy vì tương lai hai người mà nỗ lực, mà chính mình lại còn đi giận anh ấy.

Lần trước Lý phu nhân tức giận như vậy, phải thuyết phục người trong nhà nhất định khó khăn rất lớn, Lý Kiều dọn ra ngoài ở là vì không muốn cùng người nhà phát sinh xung đột, nhưng lần này vì mình, Lý Kiều không biết đã tốn bao nhiêu công phu mới thuyết phục được.

Lộ Viễn cổ họng đều ám ách, nói: “Em đã biết, ngày mai mấy giờ đi?”

Lý Kiều nở nụ cười: “Anh tới đón em.”

Lộ Viễn háng giọng một cái: “Không được, vẫn là em trước qua chỗ anh đi, em muốn gặp anh một lát, chúng ta đã lâu không gặp mặt rồi.”

“Được.” Lý Kiều thật sự là cảm thấy trong lòng nhu tình vô hạn, Tiểu Viễn thật sự là rất hiểu lòng người.” Buổi chiều là được, thời điểm ăn cơm chiều chúng ta mới đến nhà ông nội.”

“Àn.”

“Vậy sớm đi nghỉ ngơi đi, sắp mười một giờ rồi.”

“Àn, a! Ai, anh nói cho em biết quá muộn, em còn chưa có chuẩn bị lễ vật.”

“Ha ha, không cần, anh đều chuẩn bị tốt rồi, em mang qua cứ nói mình mua là được.”

“...” Lộ Viễn không được tự nhiên nói, “Anh cái gì cũng đều chuẩn bị hết cho em rồi.”

Lý Kiều cười nói: “Kỳ thật là người nhà anh tùy hứng, anh cũng rất tùy hứng, muốn đem em chính thức giới thiệu cho người trong gia đình biết, ngược lại bắt em theo anh như vậy, là anh ngượng ngùng mới đúng.”

“Không phải như vậy, em hẳn là phải cùng với anh đi đối mặt với cha mẹ của anh mới đúng...” Lộ Viễn ngập ngừng, “Chỉ là nhanh như vậy đã đi gặp gia trưởng, em có chút không kịp chuẩn bị...”

“Em cảm thấy quá nhanh sao?” Lý Kiều thật cẩn thận hỏi.

“Em không phải có ý đó!” Lộ Viễn vội vàng nói, cậu cũng không phải không muốn đi gặp trưởng bối của Lý Kiều, “Em chỉ là có điểm... Ách, khẩn trương mà thôi.”

“Ha ha ha, Tiểu Viễn, anh đã biết, không có việc gì, sửu tức phụ luôn sợ gặp cha mẹ chồng.”

“Tức phụ người muội a!”

Giữa trưa ngày thứ hai, Lộ Viễn tới quán của Lý Kiều, vào cửa liền thấy Lý Kiều đang cùng một người nhân viên đang loay hoay chuẩn bị để hôm nay khai trương lại.

Lý Kiều cúi đầu bày biện mấy bộ trò chơi, nghe thấy thanh âm của Lộ Viễn, hẳn chưa kịp ngẩng đầu thì nữ nhân viên của cửa hàng đã kinh hô một tiếng: “Oa, vị khách đẹp trai này a, chúng ta còn chưa có mở cửa tiệm.”

“Tôi là bạn của lão bản ở đây” Lộ Viễn trước kia đã từng gặp qua nữ nhân viên này, còn nói chuyện vài lần nữa, nhưng cô ta lại giống như không có nhận ra cậu.

“A! Ai nha! Đây không phải là Lộ suất ca sao? Tôi thật hồ đồ, vừa rồi liếc mắt một cái không có nhận ra!”

Lý Kiều trong lòng xẹt qua mấy tia kỳ quái, ngẩng đầu nhìn thấy Lộ Viễn, cũng ngây ngẩn cả người.

Nóng nóng nóng quá a

@ @

47. Chương 47

Lý Kiều nhìn Lộ Viễn, ánh mắt trùng thật lớn, còn trong lòng thì không ngừng hò hét, ai vậy a!

Lộ Viễn gặp Lý Kiều nhìn mình như vậy, liền lấy tay sờ sờ tóc, ho khan một chút, nói: “Lần trước dọa mẹ của anh, lần này thay đổi kiểu tóc một chút, có phải dễ nhìn hơn hay không?”

Lý Kiều vỗ chân đứng lên, kích động nói: “Tốt, thật tốt quá, quả thực là tốt nhiều lắm!”

Lộ Viễn đem một đầu tóc nhuộm đen trở về, mềm mại gọn gàng rủ xuống hai bên tai, hai bên tai hình đỉnh cũng đã lấy xuống, cậu mặc một kiện áo sơ mi cùng quần tây, khi cậu dùng đôi mắt đen nhánh của mình nhìn người khác thì nhu hòa nhẹ nhàng, quả thực tựa như nam hài tử nhà bên vậy.

Lý Kiều ngửa mặt lên trời thét dài, đau khổ đầy mắt, nếu sớm biết rằng mẹ của hắn đến một lần có thể làm cho Lộ Viễn hoàn lương, hắn đã sớm gọi Bà đến từ mười tám đời rồi.

Lý Kiều nhìn Lộ Viễn, càng xem càng yêu, nhưng là nữ nhân viên còn đứng bên cạnh, hắn cố làm ra bộ dáng bình tĩnh, đối nữ nhân viên cửa hàng nói: “Vay nhờ cô, chúng tôi đi trước, buổi chiều phải dựa vào cô trông coi quán rồi.”

Cô nhân viên vẫn còn đang trầm mê trong mỹ mạo của Lộ Viễn, trả lời: “Có thể đem suất ca lưu lại không?”

Lý Kiều một phen giữ chặt Lộ Viễn, thiêu thiêu mi: “Không được.” Suất ca là của tôi.

Lý Kiều kéo Lộ Viễn lên lầu, Lộ Viễn cười đi theo hắn, vừa vào cửa, Lý Kiều liền đem Lộ Viễn đè lên tường mà hôn.

Tình huống giống y như lần trước, có điều lần này Lộ Viễn lại không có chạy đi.

Nhắm mắt lại, cảm thụ bờ môi mềm mại đang cùng môi mình giao triền nghiền áp, Lộ Viễn trong lòng cảm thấy thật ngứa, cảm giác cùng Lý Kiều hơi thở quấn quýt, thật sự là tốt đẹp đến mức làm cho người ta đều nhanh say.

Lý Kiều sờ sờ mặt của Lộ Viễn, vẻ mặt mê đắm mà tán thưởng: “Thật xinh đẹp a.”

Lộ Viễn ôm lấy Lý Kiều, đem mặt gác ở trên vai hắn, nhẹ giọng nói vào tai Lý Kiều: “Em chỉ biết là anh thích loại hình cấm dục này a.”

Hô hấp ấm áp phất qua lỗ tai, Lý Kiều cảm thấy máu của mình đang sôi lên, một phen áp chặt Lộ Viễn lên tường, đem hai chân cậu tách ra, dùng sức chen chân của hắn vào mà cạo cạo.

Lộ Viễn đỡ lấy vai Lý Kiều, thiếu chút nữa mất trọng tâm mà té nhào, miệng mắng: “kháo, anh muốn làm gì.”

Lý Kiều cười nói: “Không phải nói hình tượng cấm dục sao? Không được nói chuyện thô tục.” Hắn vừa nói, một bên đỉnh lộn giữa hai chân Lộ Viễn, làm cậu rên rỉ ra tiếng.

Lý Kiều bắt tay vói vào bên trong quần áo Lộ Viễn, sờ sờ thắt lưng của cậu, miệng thì cắn lấy cổ của cậu, càng sờ càng cảm thấy trên người thật nóng, như thế nào cũng không đủ.

Khi Lý Kiều đem quần áo Lộ Viễn đẩy lên, lộ ra hai điểm hồng hồng trước ngực, Lý Kiều rốt cục thỏa mãn mà thở dài.

“Uy, anh làm quần áo của em nhăn hết rồi.” Trước ngực cảm giác mát lạnh làm cho Lộ Viễn không thoải mái, cậu cau mày oán giận.

Lý Kiều ngậm lấy điểm đỏ bên trái mà liếm.

Lộ Viễn kinh hô một tiếng: “Dừng...”

Lý Kiều dè Lộ Viễn lại, từ dưới hướng lên trên nhìn cậu, cười nói: “Nếu sợ quần áo bị nhăn thì cởi hết ra là tốt rồi.”

Lộ Viễn vỗ hấn một chút, nói “Ngu ngốc, lát nữa còn phải đến nhà anh.”

Lý Kiều chẳng hề để ý: “Không có việc gì, còn thời gian.” Hấn hoàn toàn chen vào giữa hai chân Lộ Viễn, dùng một chút lực nắm lên đôi chân dài của cậu, quàng qua ngang hông mình.

Hai người đều hưng phấn mà ma sát địa phương nóng rực bên dưới vào nhau, Lộ Viễn kéo quần áo Lý Kiều, kẹp chặt thắt lưng của hấn, cắn cắn lỗ tai của hấn: “Được rồi... Anh giúp em cởi quần áo... Không cho phép đi vào...”

Lý Kiều hô hấp lại ồ ồ vài phần, xoa xoa mái tóc đen mềm mại của Lộ Viễn, nói: “Tuân mệnh.”

Ở trên giường lăn một vòng, Lộ Viễn nhắc đầu gối đụng đụng bụng Lý Kiều, ai oán nói: “Em rõ ràng mang tâm tình nghiêm túc mà tới.”

Lý Kiều cười xoa đầu của cậu: “Cho em thả lỏng một chút không tốt sao?”

Hấn cúi đầu hôn Lộ Viễn: “Bây giờ không phải đã cảm thấy có được tình yêu của anh, hết thấy cũng không còn gì đáng sợ nữa sao.”

Lộ Viễn giơ tay lên, một cái tát nhẹ nhàng hạ xuống mặt của Lý Kiều: “Thật buồn nôn.”

Bất quá quả thật giống như không còn khấn trương như thế... Lộ Viễn mặt đỏ, nhìn Lý Kiều chẳng biết xấu hổ đang toét miệng cười, nghĩ thâm, chẳng lẽ “làm” thật có thể làm cho người ta sung sướng thoải mái sao...

Hai người lại lêu lổng một chút, Lý Kiều rốt cục quyết định hướng “hồ sơ” tiến quân, Lộ Viễn mặc quần áo tử tế, đối với gương nhìn hồi lâu, nhin không được hỏi Lý Kiều: “Thoạt nhìn đã chỉnh tề chưa? Quần áo phía sau có bị nhăn hay không?”

Lý Kiều cười nói: “Cũng không phải đi xem mắt, rất tốt.”

Lộ Viễn cảm thấy này so với đi xem mắt còn đáng sợ hơn.

Hai người thu thập một chút, Lý Kiều đem một đồng đồ vật để vào tay Lộ Viễn, nói: “Em cầm.”

Lộ Viễn còn có chút chần chờ: “Rất giả tạo.”

“Lẽ tiết mà thôi, bọn họ sẽ không quan tâm em tặng cái gì đâu.”

“...”

Chuyện trong nhà Lý Kiều, Lộ Viễn đã muốn sớm biết hết, thân là người trưởng thành trong một gia đình bình thường như Lộ Viễn, cậu không quá hiểu được hoàn cảnh của Lý gia, bất quá tốt xấu gì từ nhỏ cũng đã xem trên tivi nhiều rồi... Cho nên cũng không tính là rất kỳ quái.

Lý Kiều lái xe đưa Lộ Viễn về nhà, lúc Lộ Viễn xuống xe, nhìn thấy độc nhất một tòa tiểu lâu đứng sừng sững liền sững sốt.

Cậu biết Lý Kiều gia có tiền, nhưng không biết có nhiều tiền như vậy...

Tòa nhà này rõ ràng đã có từ lâu đời, Lộ Viễn vừa rồi lúc ngồi xe tiến vào còn giống như nhìn thấy nhiều loại bằng khen linh tinh này kia của chính phủ nữa...

Lộ Viễn thật sự là tâm tình phức tạp a.

Cậu mắt nhìn Lý Kiều, nói: “Em không phải là người giàu có.”

Lý Kiều hàm hồ nói: “Cứ bình tĩnh đi, phú bất quá tam đại (giàu có không vượt quá 3 đời), đến đời anh thì đã không được rồi, cho nên em không cần có áp lực.”

Lộ Viễn liếc cái xem thường: “Anh không cần trừ ẻo gia đình mình như vậy chứ.” Cậu đột nhiên vỗ vỗ bả vai Lý Kiều, nói, “Về sau em có cái gì mà anh dùng được thì cứ việc lấy đi.”

“...” Lý Kiều dừng một chút, “Em thật là dễ nuôi.”

Lộ Viễn mang quà theo Lý Kiều vào nhà, Lộ Viễn còn chưa kịp thưởng thức một chút kiến trúc cổ xưa của tòa nhà, liền nhìn thấy một lão nhân đang đứng giữa đại sảnh.

Lộ Viễn trong lòng lộp bộp một chút, quá nhỏ còn chưa có đánh đâu, nhanh như vậy boss cuối đã ra rồi sao.

Lý lão gia tử ánh mắt sáng ngời nhìn Lộ Viễn, Lý Kiều vội vàng giới thiệu: “Ông ngoại, đây là Lộ Viễn.”

Lộ Viễn lập tức đổi sang kinh mạch phòng ngự, thay luôn trang bị phòng ngự, thanh máu nháy mắt tăng vọt, sau đó mới cười đối Lý lão gia tử nói: “Ông ngoại người khỏe.”

Lý gia gia theo thường lệ hừ một tiếng.

Lộ Viễn trong lòng ới ra một búng máu, ta sát a, công kích không có hiệu quả, lại không có vú em ở đây, chỉ có tự buff.

“Ông ngoại!” Lý Kiều hô một tiếng.

Phải là Lý Kiều trước tiên mở lời hô một tiếng, Lý gia gia trên mặt giãy dụa một chút, mới nghiêm mặt nói: “Ngồi trước, uống chút trà rồi ăn cơm.”

Lộ Viễn tự nhiên là không dám ngồi, chỉ dám nói: “Cảm ơn ông ngoại.”

Tiếp theo ba cùng mẹ của Lý Kiều cũng đi ra.

Lộ Viễn đã gặp qua mẹ Lý Kiều, nhưng là chưa từng thấy qua ba của hắn, nghe nói quan hệ giữa ba của Lý Kiều cùng Lý gia không tốt lắm, hiện tại ba mẹ Lý Kiều đã muốn ở riêng.

Ba cùng mẹ Lý Kiều... Thật sự là giống nhau a.

Hai người thoạt nhìn đều lạnh như băng, trách không được quan hệ không tốt, hai tòa núi băng đụng nhau ra hỏa hoa là đây sao...

Lộ Viễn hướng ba mẹ Lý Kiều mà vắn an, ba Lý Kiều gật gật đầu, thái độ cũng rất hảo hữu.

Nhưng là mẹ Lý Kiều khi thấy Lộ Viễn thì rất sững sốt, vẻ mặt không giấu nổi kinh ngạc.

Lộ Viễn cười cười, nói: “Dì, chúng ta lại gặp mặt.”

Lý phu nhân nhìn kỹ Lộ Viễn, sắc mặt chậm rãi nội liễm lại, hồi phục rụt rè nói: “Hiện tại phong cách của người trẻ tuổi thật sự là thay đổi thật thường, ta thiếu chút nữa cho là người Lý Kiều mang đến lần này khác với người ta đã gặp lúc trước chứ.”

Lộ Viễn trong lòng trù trù, cậu đối Lý phu nhân vẫn còn có chút oán, dù sao ai cũng không thích bị người khác xem thường.

Vì thế cậu cười cười, từ trong túi lấy ra mấy món đồ, nói: “Lần trước tựa hồ có điểm hiểu lầm, đã làm dì chê cười.”

“Đây là giấy chứng minh của con cùng thẻ học sinh, sổ hộ khẩu còn để ở nhà nên không lấy ra được, thật ngại quá, còn có các loại giấy chứng nhận khác nữa.” Lộ Viễn đem một đồng giấy tờ phóng lên bàn trà, cười tủm tỉm nói, “Thưa dì, không biết nhiều đây có thể chứng minh con không phải là một tên côn đồ hay không?”

Lý phu nhân trừng mắt nhìn Lộ Viễn, Lộ Viễn tiếp tục tươi cười khả ái, cậu vốn có bộ dạng xinh đẹp, lúc này lại thay đổi kiểu ăn mặt sạch sẽ, tươi mát, cười rõ lên ngọt ngào giống như gió xuân, Lý Kiều ở một bên nhìn mà muốn cười, lại cảm thấy bộ dạng này của Lộ Viễn thật sự là làm người ta thích muốn chết.

Ánh mắt Lý phu nhân vòng vo xoay chuyển, cuối cùng chỉ nói: “Người trẻ tuổi đứng đắn vẫn tốt hơn.”

Cũng không biết Lý gia gia cùng phụ thân Lý Kiều có ý tứ gì, Lý gia gia phiêu mắt nhìn giấy chứng minh của Lộ Viễn nói: “Còn là sinh viên, rất xúc động!”

Ba Lý Kiều nhưng thật ra lại nhìn kỹ các loại giấy chứng nhận của Lộ Viễn, sau đó ngẩng đầu, cư nhiên đối Lộ Viễn nói: “Thật không sai, tiền đồ vô lượng a.”

Đánh giá của Lộ Viễn đối với ba Lý Kiều lập tức thăng lên vài bậc, cùng là băng sơn, nhưng nam băng sơn so nữ băng sơn có khí độ hơn.

Mọi người rốt cục ngồi xuống cùng nhau uống trà, không khí có điểm trầm mặc, Lý gia gia trừng mắt nhìn Lộ Viễn, khí thế bức người, phỏng chừng là đang rất ghen trong lòng, muốn mắng người, nhưng đối mặt với một thanh niên thanh tú như vậy với lại ông còn được Lý Kiều làm công tác tư tưởng trước, cho nên không thể nào mắng ra miệng được.

Mà hai vị băng sơn bên kia vẫn giữ tư thái tao nhã uống trà, làm cho không người nào bên đây có thể phun trào được.

Thật vất vả mới tới lúc ăn cơm, Lý Kiều tìm một cơ hội trấn an Lộ Viễn: “Ai, hôm nay thái độ của mọi người rất tốt, em không cần có gánh nặng tâm lý đâu.”

“Em có chuẩn bị tâm lý mà.” Lộ Viễn ngược lại an ủi Lý Kiều, “Em cảm thấy như vậy đã thân thiện lắm rồi.”

“Nếu Lý Thiên Nhai có ở đây thì tốt rồi, ít nhất không khí sẽ không cương như vậy.” Lý Kiều thở dài.

“Đúng rồi, anh ta đâu? Em mới vừa rồi còn thấy kỳ quái.” Lộ Viễn hỏi.

Lý Kiều ngượng ngùng nói: “Mẹ anh nói đây là vấn đề của gia đình anh nên không cho hấn đến.”

Lộ Viễn không nói gì.

Lý Kiều mang giọng có lỗi: “Mẹ anh quả thật có điểm cường thế...”

“Không có việc gì...” Lộ Viễn nói ra suy nghĩ thật trong lòng “Em chỉ suy nghĩ vì cái gì hai tòa băng sơn lại có thể sinh ra một người nói nhiều như anh.”

“...”

Sau khi vào bàn dùng cơm, không khí tốt hơn rất nhiều, nơi nào có nam nhân nơi đó liền có rượu, Lộ Viễn bình thường cũng thường cùng đàn anh và giáo sư ra ngoài chạy mấy cái đồ án thiết kế, có đôi khi cùng người ở địa phương đó cùng nhau uống rượu, cho nên tẩu lượng coi như cũng khá đi.

Sau khi bốn vị lão, trung, thanh nam nhân uống rượu với nhau, nói chuyện cũng dần nhiều lên.

Ba Lý Kiều hỏi Lộ Viễn vài vấn đề trong việc học của cậu, không nghĩ tới ba Lý Kiều cũng biết một ít về thiết kế, Lộ Viễn thật cao hứng theo sát mà thảo luận. Lý phu nhân thấy Lộ Viễn cũng biết đạo lý, không giống như tên côn đồ, sắc mặt cũng tốt lên rất nhiều.

Nhưng thật ra Lý gia gia luôn ngồi một bên uống rượu giải sầu nghe hai người nói chuyện, đột nhiên, ông đặt chén rượu xuống, đối Lộ Viễn nói: “Đứa bé này! Còn trẻ như vậy! Như thế nào cũng đi lên con đường này rồi!”

Lộ Viễn sửng sốt.

A, rốt cục đã đến rồi, thuyết giáo trong truyền thuyết a.

Chương 48

Chương này phản công nha mn, mình nhắc trước rồi đó a

(Tấm hình này là tình cờ mình thấy được, cũng không biết nó nằm trong cái dou nào nữa)

_____@_____@

48. Chương 48

Không đợi Lộ Viễn đáp lời, Lý gia gia liền đến một câu: “Đây là sai trái!”

Lộ Viễn không nói gì.

Lý Kiều muốn phản bác, lại bị Lộ Viễn ngăn lại, cậu tâm bình khí hòa nói: “Có phải là sai trái hay không con cũng không thể hoàn toàn phản bác ngài, dù sao hai nam nhân có quan hệ với nhau quả thật là trái lẽ thường, nhưng ngài có nghĩ vì cái gì mà cho dù chúng con có bị mọi người dùng ánh mắt khác thường đối đãi, cũng vẫn muốn ở bên nhau không?”

Lý gia gia không nói gì.

Ba Lý Kiều đột nhiên nói: “Là thật tâm yêu nhau.”

Lộ Viễn thiếu chút nữa cười dài, cậu rốt cục biết Lý Kiều giống ai rồi.

Ba Lý Kiều lại tiếp một câu: “Ta thực hâm mộ các con.”

Nhất thời toàn bộ bàn ăn lặng ngắt như tờ.

Địa vị của ba Lý Kiều ở Lý gia không giống người thường, ông không phải họ Lý, thế nhưng con trai ông lại mang họ Lý, ông cũng không tính là ở rể, ông cùng Lý phu nhân lấy nhau là vì phải sinh người thừa kế cho Lý gia, mà Lý gia gia lại bởi vì thân thế của Lý Thiên Nhai mà vẫn luôn thấy thiếu nợ ba Lý Kiều, đối mặt với đứa con rể này luôn luôn có chút chột dạ.

Tóm lại chính là một người có cuộc hôn nhân thất bại không hạnh phúc lại mở miệng nói hâm mộ Lý Kiều cùng Lộ Viễn, làm cho cả ba người mang họ Lý ở đây rất là xấu hổ cùng xúc động.

“Chúng ta đã thất bại lắm rồi, hãy để cho con của chúng ta có được hạnh phúc đi.”

Ba Lý Kiều thản nhiên nói.

Lý gia gia cũng không nói gì, qua nửa ngày ông mới nói một câu: “Con cháu đều tự có phúc của con cháu, quản không được, dù sao Lý Kiều cũng đã dọn ra ngoài gần một năm rồi, ta cũng đã muốn hiểu hết.”

Như vậy đã tính là qua ải rồi phải không ? Lộ Viễn ngẩn ngơ, ba Lý Kiều thật sự là một dps (dame đó mn) cường lực, nhanh như vậy sẽ đem boss hạ gục.

Kết quả ngay tại thời điểm Lộ Viễn còn đối với ba Lý Kiều tràn ngập cảm kích, Lý phu nhân đột nhiên lạnh lùng nói một câu: “Ta còn chưa có đồng ý.”

Tất cả mọi người đều nhìn bà, Lý Kiều hô một câu: “Mẹ!”

Lý phu nhân mang ý cười trào phúng, cùng với vẻ mặt lạnh như băng nhìn 2 người.

Lộ Viễn vẫn chờ bà nói nguyên nhân không đồng ý thì ba Lý Kiều đã nói.

“Có phải em sợ Lý Kiều sẽ không có con phải không?”

Lời này vừa ra Lý gia gia liền kinh ngạc, mà Lý phu nhân cũng không có phản bác.

Lộ Viễn nhất thời cảm thấy trong đầu trống rỗng, lập tức nhìn về phía Lý Kiều, không chút suy nghĩ đã mạnh mẽ cầm lấy tay của hắn.

Tay Lý Kiều co rúm một chút.

Lộ Viễn bất chấp lễ phép, phần nộ nói: “Đối với một đứa nhỏ mà nói, đều làm thương tổn nó nhất chính là đem nó xem như một loại công cụ!”

Lộ Viễn cầm thật chặt tay của Lý Kiều, Lý Kiều nắm ngược lại tay cậu, vừa cười yếu ớt vừa nói: “Kỳ thật anh một chút cũng không muốn cùng Lý Thiên Nhai tranh đoạt cái gì, nhưng mẹ anh vẫn luôn kỳ thác rất nhiều kỳ vọng lên người anh.”

Hắn nhìn về phía Lý gia gia: “Ông ngoại người xem, tuy rằng bên ngoài chúng ta thật sự hòa thuận, nhưng thật ra vẫn luôn có một khoảng cách ở giữa, gieo nhân nào sẽ gặt quả nấy.”

Lý gia gia nghe xong thẹn quá thành giận, ở trước mặt con rể không thể ngẩng cao đầu coi như thôi đi, còn bị con gái châm chọc khiêu khích, hiện tại cháu trai cũng tới quở trách, Lý gia gia vỗ bàn: “Không tới phiên mày tới giáo huấn tao!”

Lý Kiều bình tĩnh nói: “Con không phải giáo huấn ông, ý của con là con sẽ không giẫm lên vết xe đổ.” Hẳn lại hướng Lý phu nhân nói, “Con sẽ không kế thừa sản nghiệp, vì vấn đề quyền kế thừa đã hủy đi hạnh phúc gia đình chúng ta, cái thứ xui xẻo này con không cần.”

Trên mặt hắn cũng treo lên nụ cười trào phúng giống hệt Lý phu nhân: “Dù sao mẹ cùng ba cũng còn trẻ, hai người vẫn có thể sinh thêm một đứa con nữa để tranh quyền thừa kế với Lý Thiên Nhai”

“Lý Kiều.” Ba Lý Kiều ngăn lại lời nói hồ ngôn loạn ngữ của hắn, bữa cơm đã đi đến mức này cũng đã không thể nào ăn tiếp được nữa, vì thế ông đối Lý Kiều nói, “Các con về trước đi, vừa rồi con đã nói những lời nặng nề như vậy thì hãy suy nghĩ kỹ xem về sau sẽ đi tiếp như thế nào đi.”

Lý Kiều cúi đầu nói: “VẬY CHÚNG CON XIN PHÉP ĐI TRƯỚC.” Nói rồi liền mang theo Lộ Viễn trở về.

Trên đường về, Lý Kiều một bên lái xe, một bên cùng Lộ Viễn nói chuyện.

“Thật ngại quá, mỗi lần trở về đều là kết thúc trong không vui.”

Lộ Viễn lắc đầu: “Kỳ thật như vậy đã tốt lắm rồi, thoát nhìn ba của anh cùng ông ngoại đều đã tiếp nhận em. Cậu trầm mặc một lúc mới tiếp tục nói, tuy rằng mẹ anh không đồng ý, nhưng mà điểm chú ý đã muốn không còn ở trên người của em nữa rồi.”

Lý Kiều tự giễu cười cười: “Vấn đề quyền kế thừa vẫn luôn là rào cản không thể vượt qua của gia đình anh, đặc biệt là từ khi Lý Thiên Nhai càng lúc càng lớn. Trước đây không khí trong nhà vẫn luôn lạnh như băng, ba cũng muốn đón anh ra ngoài ở, nhưng mẹ không cho, bà sợ anh nếu rời khỏi nhà thì sẽ bị Lý Thiên Nhai chiếm hết lợi ích.”

Lộ Viễn vò vò đầu: “Giống như diễn trên tivi a...”

Lý Kiều liếc cậu một cái, cười nói: “Kỳ thật cũng khá tốt, nhiều lúc anh nghĩ, anh nói nhiều như vậy, có thể là bởi vì cùng

Lý Thiên Nhai lớn lên cùng nhau, bọn anh hai người cứ cãi nhau đến long trời lở đất, kết quả mới thành như vậy.”

Lộ Viễn gật gật đầu: “Àn, phải cảm tạ đồng chí Hạ Lạc Khắc, vì có sự tồn tại của anh ta mà anh không đi lên con đường băng sơn không lối về.”

Lý Kiều cười ra tiếng, sau đó mới nói: “Dù sao lần này mang theo em trở về gặp gia trưởng, xem như là một lời thông báo, về sau dù thế nào đi nữa cũng không lo nữa.”

Lộ Viễn nghĩ nghĩ nói: “Kỳ thật em cảm thấy tình cảm giữa ba mẹ anh cũng không phải không thể cứu vãn, ít nhất ba của anh vẫn còn thích mẹ anh.”

Lý Kiều ngơ ngẩn: “Sao anh lại không cảm thấy được?”

“Tin tưởng em.” Lộ Viễn nói, “Em có giác quan thứ sáu của suất ca.”

“...”

Lộ Viễn nói tiếp: “Nói không chừng anh thật sự có thể sẽ có một đứa em trai hoặc em gái nữa.”

Lộ Viễn đúng là đối với phương diện này phi thường miễn tuệ, Lý Kiều quyết định tin tưởng lời của cậu, dù sao nghĩ như vậy trong lòng hắn cũng cảm thấy tốt hơn.

“Cảm ơn em, để anh còn có thể ôm hy vọng đối với người nhà của mình.”

“Trong TV diễn còn không có tốt như vậy đâu, em cảm thấy nhà anh vậy là hoàn hảo lắm rồi.”

“... Cảm ơn khách lệ.”

Lộ Viễn nhìn địa phương mà xe đang tới, nói: “Anh đưa em về trường học đi.”

Lý Kiều cười cười: “Ngày mai không phải là cuối tuần sao, em đến nhà anh đi, chúng ta làm tiếp chuyện buổi chiều chưa làm xong a.”

Lộ Viễn không nói chuyện.

“Làm sao vậy?” Lý Kiều kỳ quái.

Lộ Viễn chậm rãi nói: “I like being on top.”

Biểu tình của Lý Kiều lập tức vặn vẹo.

Lộ Viễn tiếp tục châm ngòi thổi gió: “Anh yêu em không?”

Lý Kiều hàm hồ đáp: “Yêu.”

“Yêu em vậy để cho em ở trên.”

“...” Lý Kiều nghiêng răng nghiêng lợi nói, “Được.”

Kết quả hai người về chỗ Lý Kiều ở, Lý Kiều thấy bộ dáng hưng phấn của cậu thì liền hối hận. Lộ Viễn ánh mắt lợm lợm nhìn Lý Kiều, nói: “Chúng ta cùng nhau tắm rửa đi!”

Lý Kiều kiên trì cùng Lộ Viễn vào phòng tắm, Lộ Viễn ở trong phòng tắm liền đổi phía sau của hắn mà động thủ động cước.

Lý Kiều không nói gì chỉ có thể ghé vào bồn tắm lớn, cảm giác nước ấm theo động tác Lộ Viễn chảy vào bên trong thân thể của mình, làm cả người hắn bắt đầu đỏ lên.

“Anh nói... Em thật sự không cảm thấy bài xích sao?” Lý Kiều bất đắc dĩ nói, bình thường lần đầu quan hệ với mặt sau của nam nhân khác đều không phải sẽ cảm thấy bài xích sao?”

“Không có a.” Lộ Viễn nhìn sau lưng Lý Kiều, thật muốn cắn một hơi, “Hoàn toàn không có.”

“...” Lý Kiều nhận mệnh.

Hai người từ trong phòng tắm đi ra, nới đó của Lộ Viễn đã hưng phấn đến giường lên thật cao, Lý Kiều hướng trên giường nằm úp sấp xuống, nói: “Đến đây đi, hướng anh nã pháo.”

Lộ Viễn: “Anh xoay người lại đi? Em muốn nhìn thấy mặt anh.”

“...” Lần đầu tiên đã yêu cầu cao độ như vậy ! Lý Kiều xoay người, Lộ Viễn lập tức dề lên.

Lộ Viễn cuối người xuống hôn Lý Kiều, Lý Kiều liền hé miệng đáp lại cậu. Nói đến hôn môi, Lộ Viễn tự nhiên không phải là đối thủ của Lý Kiều, cậu tức giận rời khỏi môi hắn: “Không cho phép anh chủ động!”

Lý Kiều rốt cục nở nụ cười, tách hai chân ra để cho Lộ Viễn tiến vào, ôm chặt lấy cậu nói: “Vậy mau tới đi.”

Huynh đệ của Lộ Viễn liền tiến đến lối vào của Lý Kiều, vừa mới đi vào một chút, hô hấp hai người đã ồ ồ.

Tuy là đã khuếch trương qua lúc còn trong phòng tắm, nhưng nói không đau là nói dối, Lý Kiều nhắm mắt lại, nhứ chặt mày.

Cái dạng này của hắn làm cho Lộ Viễn cảm thấy huyết mạch sôi sục.

Lộ Viễn từng chút từng chút hướng bên trong đẩy vào, Lý Kiều đầu đầy mồ hôi, nhịn xuống không kêu ra tiếng, cuối cùng thật sự nhịn không được nữa liền nói một câu: “Cho một đao thống khoái đi bạn hữu...”

Kết quả Lộ Viễn dùng một chút lực, rốt cục hoàn toàn đi vào, Lý Kiều vẫn là hô lên: “Ta thao!”

Lộ Viễn một bên ôm Lý Kiều động, một bên thở hào hển đỏ mặt nói: “không phải..là em thao anh mới đúng...”

Kết quả ngày hôm sau, xương sống thắt lưng của cả hai người đều đau. (=))))))))))

Lý Kiều đá đá Lộ Viễn, nói: “Anh đói bụng, không phải em nói sẽ tìm đồ ăn cho anh sao? Em đi a.”

Lộ Viễn xoay đến cạnh giường, cầm lấy điện thoại kêu nhân viên bán hàng đem thức ăn đến, sau đó lại nằm vật ra giường, vô tội nói: “Đợi một lát là có thức ăn rồi.”

Vì thế hai người ôm bụng đói chờ nhân viên giao cơm, Lý Kiều nhịn không được oán giận: “Lần trước anh đối với em thật tốt, em vừa thức dậy liền có cơm trưa tình yêu do đích thân anh nấu, lần này đổi lại anh chỉ có thể ôm bụng đói chờ cơm hộp bên ngoài.”

Lộ Viễn ngượng ngùng nói: “Lần sau em sẽ chuẩn bị đồ ăn trước ”

Lý Kiều cười lạnh một tiếng, lần sau và vân vân để nói sau đi.

Trong lúc chờ đồ ăn, Lý Kiều lại nhận được điện thoại của Lý Thiên Nhai, chủ yếu đều là Lý Thiên Nhai nói hơn nửa ngày, thời điểm Lý Kiều cúp điện thoại thì vẻ mặt trầm mặc.

“Làm sao vậy?” Lộ Viễn hỏi.

Lý Kiều thở dài nói: “Lý Thiên Nhai nói tối hôm qua khi hắn trở về nhà thì thấy ba của anh vẫn chưa rời đi, ba cùng mẹ anh ở trong phòng nói chuyện một đêm, sáng hôm sau ba liền đem mẹ đón đi rồi.”

“A?” Lộ Viễn cũng kinh ngạc.

Lý Kiều ánh mắt phức tạp nhìn Lộ Viễn, nói: “Không chừng anh thật sự sẽ có thêm em trai hay em gái đó.”

Lộ Viễn nở nụ cười: “Thật là tốt, nói như vậy chuyện của chúng ta cũng đã giải quyết được rồi.”

Lý Kiều gật gật đầu.

“Cái này có tính là happy ending không?” Lộ Viễn cười hỏi.

Lý Kiều cũng cười, cúi đầu hôn lên môi cậu.

Chuông cửa đột cục vang lên, nhân viên giao thức ăn cũng tới rồi, hết thấy đều là tốt đẹp.

Chương 49

Bác Lý Đàm nè, Đẹp quá đi

~~~@~~~

49. Chương 49

Mâu thuẫn gia đình được giải quyết trong mỹ mãn, vì thế Lộ Viễn cùng Lý Kiều lại có thể an tâm chơi game.

Ném hai con cua ngốc Loan câu cùng Oa oa không khóc sang một bên thì những mặt khác vẫn là hài hòa.

Con đường hạ phò bản của bang hội cũng ổn định và càng được đẩy mạnh, theo đó trang bị của thành viên bang cũng gần đầy đủ, đánh chup đoàn mỗi tuần mọi người cũng kiếm được kha khá tiền, ai nấy cũng đều rất vui vẻ.

Nhưng thật ra Lộ Viễn vẫn còn có chuyện lo lắng.

Bản game hiện tại này đã sắp bước vào giai đoạn cuối, kim tệ bắt đầu giảm giá, trang bị cũng vì vậy mà càng dễ kiếm hơn, là thời điểm nên chuẩn bị hạ hết các phó bản.

Kỳ thật không chỉ có đồ PVE, đồ PVP cũng như vậy.

Thân làm bang chủ, Lý Kiều vẫn luôn áp dụng chính sách nuôi thả, tự nhiên là sẽ không quản chuyện này, Lộ Viễn quyết định tìm thời điểm thích hợp nói với hắn, dù sao chuyện trọng yếu trước mắt vẫn là chuyện bang hội lỗi dài.

Bang hội lỗi dài chính là thông qua số phiếu của các người chơi ở vòng đấu ngoài lựa ra ba mươi hai người, từ đó hệ thống bắt đầu phân chia thành 16 tổ, cho một đấu một.

Trong vòng 5 phút đánh bại đối thủ thì chiến thắng một vòng.

Trận đấu của Hạo khí minh cùng Ác nhân cốc đồng thời được tiến hành, ba mươi hai người chia thành 4 bảng đấu mỗi bảng tám người, mỗi đêm sẽ đấu một bảng, cứ vậy 4 người đứng đầu của mỗi bảng sẽ vào vòng trong.

Mà bốn người này được quyết định là sẽ tham gia thi đấu vòng trong với nhau.

Từ khi Hư không trăm không ngớt trở thành chỉ huy bên chính khí, cũng không biết hẳn dùng thủ đoạn gì, nội bộ chính khí cư nhiên càng ngày càng ổn định, làm cho Lý Thiên Nhai tức đến hộc máu.

Sau Lý Kiều có phân tích cho Lý Thiên Nhai biết nguyên nhân thất bại của hắn, chính là bởi vì hắn chỉ lo đùa giỡn.Đương nhiên đây là Lý Kiều nói đùa, nhưng thật ra cũng có chút đánh trúng tử huyệt, Lý Thiên Nhai không đủ cứng rắn, chính khí vốn chính là nơi tinh phong huyết vũ, Lý Thiên Nhai tính tình ôn nhu, đúng là không hợp.

Chính khí càng đoàn kết, Diệp Trí Phong chỉ huy phe Ác nhân cốc lại càng lo lắng, thế cho nên cơ hồ mỗi ngày hắn đều chạy đến y của Phiêu Kị doanh, dặn Lý Kiều nhất định phải thắng Hư không trăm không ngớt, diệt uy danh của chính khí.

Khó có được Lý Kiều cũng có thời điểm chịu áp lực như vậy, mỗi ngày đều có người bồi hắn luyện tập, đặc biệt là Thuần dương tử hà đánh xa, hắn hiện tại đối với khí tinh khiết hiểu biết rất nhiều, nếu hiện tại kêu hắn đánh hắn có thể hạ được dễ dàng.

Khác với Lý Kiều, Lộ Viễn cùng Bát huyền tổ ly thương nhân nhả hơn nhiều, Lộ Viễn vẫn là thường ra cửa thành Lạc Dương cầm cờ tỷ thí, mà Bát huyền tổ ly thương lại mang theo vú em ngự dụng của nàng là Tiểu mã tương, cũng không biết hai người đi đâu làm gì.

Danh sách phân tổ thi đấu vừa ra, bang hộ liền ồn ào. Lộ Viễn bị phân thi đấu ở ngày đầu tiên, mà Lý Kiều cùng Bát huyền tổ ly thương lại thi vào ngày thứ ba.

Vận khí thật sự quá tệ.

Loại thi đấu bang hộ lôi đài này bình thường đều là do bên trong trận doanh khống chế, Diệp Trí Phong đã sớm an bài tốt, mọi người gặp Lý Kiều sẽ thua.

Kỳ thật như vậy có điểm không khoa học, mọi người đều nhất trí cho rằng cho dù có đánh thật thì Lý Kiều cũng có thể dễ dàng thắng được người của Hư không trăm không ngớt, nhưng là Diệp Trí Phong có suy tính riêng của mình.

Quán quân bang hộ lôi đài, không chỉ có thể nhận được danh hiệu thiên hạ vô địch mà bức tượng khắc hình của quán quân sẽ được đặt tại cửa của ba thành chính trong suốt một năm; hơn nữa mỗi khi công phòng chiến, quán quân lôi đài tiến vào bản đồ trận doanh sẽ có hàng loạt thông cáo. Loại chuyện náo động này, tự nhiên phải là người nổi tiếng của trận doanh đi làm, như thế mới có mặt mũi.

Cho nên, người Ác nhân cốc đều nhất trí cho rằng Lý Kiều chính là người thích hợp nhất.

Mặc kệ thế nào thì vào tối thứ hai Lộ Viễn cũng đi trước một bước ra sa trường.

Lý Kiều là có người ở trên chiếu cố, nhưng Lộ Viễn không có, Lộ Viễn cũng không được yêu cầu là phải được chiếu cố, vì thế nên đánh như thế nào thì cứ đánh như thế nấy thôi,

Lôi đài là có thể vây xem, Lý Kiều đứng ở bên ngoài lôi đài xem Lộ Viễn cùng người khác đánh nhau, thật không khỏi cảm khái, Lộ Viễn đứng là càng ngày càng mạnh hơn.

Lý Kiều không khỏi nghĩ đến thời điểm khi mới vừa gặp Lộ Viễn, chính là ở cửa phó bản, bị mình dùng mấy skill đã đem cậu giết chết, sau gặp lại ở trên chiến trường, cậu mặc một bộ trang bị rách nát lại cùng chính mình đấu ngang ngửa.

Còn có lần đó ở cửa phó bản Nhật luân sơn thành hai người cầm cờ tỷ thí.

Có lẽ lúc game còn ở bản cấp 70 thì Lộ Viễn cũng thực cường đại, chỉ là khi đó Lý Kiều không biết. Từ khi cập nhật lên cấp 80 thì bọn họ mới ở bên nhau.

Lộ Viễn cũng không có tri hoãn việc luyện tập để hôm nay có thể chiếm được quyền tham gia thi đấu.

Lộ Viễn ra lời dài, người Phiêu Kị doanh lập tức xoát lên lời chúc mừng.

bang hội Diệp Minh Liễu: “Chúc mừng đại sư ~ “

bang hội Hoa sinh: “Chúc mừng, bất quá đều này chúng tổ sau này Lộ đại sư sẽ gặp bang chủ ở vòng trong.”

bang hội Bang chúng giáp: “Nhưng cũng phải đợi bang chủ cùng Huyền muội tử đánh xong đã.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “A, phải a, thật đáng tiếc...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “ , sư phụ của ta thật sự rất mạnh.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Chúng ta biết...hao tổn chỉ là chuyện nhỏ, đợi cho đến lúc quyết chiến, bang chủ nhất định phải đánh thắng Hư không! ! ! Đến lúc đó bang hội của người quán quân sẽ có hai chục ngàn vàng cùng mười ngàn điểm phát triển bang a!”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Người chính là quan tâm số tiền này đi...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “=. = vậy thì sao nào, cầu phát tiền lương aaa...”

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “Đến lúc đó ta nhất định sẽ phát bao lì xì cho mọi người.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Oa, bang chủ, cầu bao dưỡng!”

bang hội Dững mãnh thiện chiến: “Bao cái đầu của người, ta tìm Diệp Trí Phong đòi tiền phát cho các người.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “...”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Vì cái gì cùng là Tàng Kiếm, người ta lại có tiền như vậy, mà người lại nghèo như vậy...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “= giận=# “

Lộ Viễn hoàn thành nhiệm vụ, ngày hôm sau là một người khác trong bang thi đấu, ngày đó người thắng là một Vạn Hoa, bạn hữu kia trên công dưới thủ, skill trấn phái thật sự tài ba, càng đánh máu càng tăng chứ chẳng giảm chút nào, hù chết mọi người.

Lý Kiêu nhìn mà cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần, càng xem càng nhớ tới Oa oa không khóc, hần nhìn xem danh sách bang hội, Oa oa không khóc đang ở một mình nổi mốc.

Thật sự là nhi nữ tình trường, anh hùng hực hơi...

Từ khi hần và Oa oa không khóc tìm được hạnh phúc riêng thì hai người cũng rất ít hợp tác với nhau như trước nữa. Hần hiện tại cũng đã quen với việc không có buff ở bên cạnh, lại nhìn một đám người trong bang nếu không mang theo vú em thì không dám xuất môn, Lý Kiêu thật tình khinh bỉ. (Lúc trước anh cũng vậy mà giờ anh nói người ta, em cũng khinh bỉ anh = = +)

Một lát sau, Loan câu lên game.

Lý Kiêu lập tức chạy đi mật tán gẫu với Oa oa không khóc.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Cậu đã đột phá chương ngại tâm lý chưa?”

mật Oa oa không khóc: “Cái gì?”

mật Dững mãnh thiện chiến: “Loan câu a.”

mật Oa oa không khóc: “...”

Lý Kiêu nghĩ nghĩ, hỏi.

mật Dững mãnh thiện chiến: “Chẳng lẽ cậu là tên có thể cấm được hai đầu?” (mn có hiểu chỗ này k? ý anh Kiêu là hỏi Oa oa có phải là phụ nữ không – có thể cấm 2 đầu.....suy nghĩ đen tối chút sẽ hiểu = = ’)

mật Oa oa không khóc: “Cấm người muội a!”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Anh đây không có muối cho cậu cảm.”

mật Oa oa không khóc: “...”

mật Oa oa không khóc: “Ai, dù sao thì cứ như vậy đi, tôi quyết định ít lui tới với Loan câu nữa, tự nhiên sẽ chia tay thôi, đối ai cũng tốt.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Anh khinh, tôi thấy cậu mỗi ngày đều cùng người ta dính vào một chỗ, khoái hoạt lắm mà.”

mật Oa oa không khóc: “...”

mật Oa oa không khóc: “Ta sát, vậy tôi phải làm sao bây giờ? Coi như là chơi trò vợ chồng đi, bên ngoài đời thật thì cái gì cũng không phải.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Lừa mình dối người.”

mật Oa oa không khóc: “Vậy anh nói tôi phải làm sao bây giờ? !”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Đây chính là căn nguyên của vấn đề, cậu đừng tưởng rằng ở trong trò chơi là có thể đem

Loan câu đắp nặn thành một người như trong suy nghĩ của cậu.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Tôi cảm thấy vì tốt cho cả hai, cậu vẫn là cùng nàng nói rõ ràng đi

mật Oa oa không khóc: “...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Là đàn ông liền nhất quyết một đao, sau đó vẫn là bằng hữu.”

mật Oa oa không khóc: “Vẫn là bằng hữu được mới lạ...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Không thể làm bằng hữu được thì thêm vào danh sách cừu nhân, rất đơn giản a.”

Tác giả có lời muốn nói: mọi người vì cái gì phải chúc mừng kết thúc... Không có kết thúc oa...

Ít nhất ta nhất định phải để bọn họ lấy được danh hiệu thiên hạ vô địch =. =

Ta nghiên cứu quy tắc bang hội lời dài cả nửa ngày, cái gì mà đầu phiếu, cái gì mà đánh nhau.....ta phát hiện ta không thể nào hiểu nổi...

Cho nên không hề đúng như vậy a. Loại thi đấu này ta quả thực là không có tham gia qua!

Chương 50

Mọi người lên 90 hết rồi chứ, mn đã gặp Thiếu gia và Mao Mao hết rồi phải không nè, ai nguyện sẽ theo thiếu gia đến cùng thì giờ tay phát nào (giờ tay).....Mình ANC – quyết tâm ôm chân Thiếu Gia...

@_@

50. Chương 50

Lý Kiều nói mấy câu đã làm cho Oa oa không khóc buồn bực không chịu được.

mật Oa oa không khóc: “Tôi out đây.”

Vừa nói xong thì đã thoát game rồi.

Lý Kiều nhún nhún vai.

Chuyện này Lộ Viễn vẫn không biết, vì thế Loan câu cùng Oa oa không khóc vẫn tiếp tục tự trách, một cái cho rằng đối phương thích nữ, mà mình là nam nhân; một cái rõ ràng thích nam nhân, lại cho rằng đối phương là nữ.

Nếu Lý Kiêu ở trước mặt Lộ Viễn nói nhiều hơn vài câu về hai người họ thì sự tình đã được giải quyết. Chính là Lý Kiêu cảm thấy Loan câu có điểm giống nhân vật nữ thường làm vật hy sinh trong truyền thuyết, cùng Lộ Viễn thảo luận vấn đề này thật quá ngưỡng ngùng, vẫn là Oa oa giáp mặt cùng Loan câu nói cho rõ ràng thì tốt hơn.

Vì thế, Oa oa cùng Loan câu lại một lần nữa bỏ lỡ chân tướng sự thật...

Tới thứ tư, chính là thời điểm diễn ra trận đấu của Lý Kiêu cùng Bát huyền tổ ly thương.

Mọi người vây quanh lôi đài tại Trường An chờ xem trận đấu, người dự thi trước tiên tổ đội ăn chút đan được, Lộ Viễn đứng ở bên cạnh Lý Kiêu cùng hắn nói chuyện.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Lần sau thi đấu vòng tròn chúng ta sẽ đánh với nhau, anh kích động không?”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Này thì có cái gì mà kích động, chúng ta đều đã thành lão phu lão thê rồi mà.”

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “...”

Lộ Viễn nhìn xem lôi đài, nhin không được nói.

đội ngũ Tám ngàn dặm đường: “Anh cố lên, đừng thua.”

đội ngũ Dũng mãnh thiện chiến: “Sao có thể thua a.”

Cùng ngày tham gia lôi đài có tám người, chia làm bốn tổ, người dự thi trước tiên báo danh rồi đứng xếp hàng, chờ hệ thống truyền tống vào lôi đài.

mặt Bát huyền tổ ly thương: “Bang chủ, tôi sẽ không thủ hạ lưu tình.”

Lý Kiêu sững sốt một chút.

Này là có ý gì?

Là nói phải đánh thật sự sao? Có thể, Lý Kiêu cảm thấy không thành vấn đề, ngược lại hắn cảm thấy nếu tất cả mọi người không đánh thật thì không còn ý nghĩa nữa. Nhưng thủ hạ lưu tình là cái gì?

Hắn – Lý Kiêu cần người ta thủ hạ lưu tình sao?

Lý Kiêu cảm thấy thân là một Thiên Sách, bị người khác trào phúng cũng thôi đi, nhưng lần này trào phúng hắn lại là một muội tử. Ngay tại lúc hắn nghĩ nên đáp lại một câu “Phóng ngựa lại đây đi”, thì hệ thống đã gửi đến khung yêu cầu Lý Kiêu tiến vào lôi đài.

Lý Kiêu nhấp xác nhận.

Vòng đấu đầu tiên Lý Kiêu cùng Bát huyền tổ ly thương đều thi đấu.

Đối thủ của Lý Kiêu cũng là một người chơi Thiên Sách, Lý Kiêu thắng...

Không đánh mà thắng.

Đối phương thấy Lý Kiêu trên cơ bản không thể nào đánh được, liền cứ như vậy mà bại. Xem tên bang hội thì thấy là người của bang Diệp Trí Phong, chắc chắn trước đó Diệp Trí Phong đã lo liệu sẵn.

Lý Kiêu chờ đợi trận đấu bên kia chấm dứt.

Quả nhiên Bát huyền tổ ly thương cũng thắng.

Đợt thứ hai bắt đầu, Lý Kiêu vẫn là không có gặp Bát huyền tổ ly thương.

Lần này đối thủ của Lý Kiêu là một người chơi Thiếu Lâm, kết quả bạn hữu kia vừa nhìn thấy Lý Kiêu liền trực tiếp rời khỏi lôi đài.

...

Lý Kiêu bất đắc dĩ đứng trên lôi đài.

Ở trên có người chống lưng và vân vân, đi cửa sau và vân vân, phong thủy và vân vân, thật sự là rất xấu hổ a.

Bang hội cũng là một trận cười vang.

bang hội Oa oa không khóc: “Cái này gọi là kẻ không đánh mà thắng sao...”

bang hội Loan câu: “Cái này gọi là ngàn dặm ở xa vẫn có thể lấy đi trinh tiết của người.”

bang hội Oa oa không khóc: “Này cùng trinh tiết có quan hệ sao?”

bang hội Loan câu: “ngu ngốc.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Trận tiếp theo chính là của lão đại cùng Huyền muội tử đi.”

bang hội Oa oa không khóc: “Đều là người của mình, lão đại đêm nay cũng không cần đánh nữa.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “...”

bang hội Tiểu mỹ tương: “T T sư phụ...”

Tới vòng thứ ba, Lý Kiều cùng Bát huyền tố lý thương đánh với nhau để chọn ra một người vào vòng cuối cùng giành vị đầu bảng.

Lý Kiều vào lôi đài, thấy trước mặt Bát huyền tố lý thương cũng đã được truyền tống vào, đếm ngược mười giây, tỷ thí bắt đầu.

Nói thật ra, Lý Kiều còn không có mang tâm lý đứng đắn cùng muội tử này đánh nhau, hai bên quần chiến, Lý Kiều khá chán ghét Thuần Dương thái hư, chưa kịp làm gì thì đã bị định thân rùi đánh cho đến chết.

Ở thời điểm *** ngược, Lý Kiều liền thấy Bát huyền tố lý thương bắt đầu cấm khí trường (ở phía trước mình toàn edit là khí tràng, nhưng sau này mình sẽ sửa lại thành khí trường cho giống trong game)

Lý Kiều tự hỏi ba giây đồng hồ, vẫn là quyết định không lên ngựa.

Thời điểm đến ngược còn một giây, Lý Kiều bật Lên như điều gặp gió (skill giúp người chơi có thể nhảy cao, khi không trong trạng thái chiến đấu sẽ nhảy được 3 lần, lần sau nhảy cao hơn lần trước). Nếu lúc này không nhảy lên, đội Thuần Dương thái hư cấm Thôn nhập nguyệt lên người mình, thì sẽ không thể sử dụng khinh công được nữa.

(Thôn nhập nguyệt: tạo khí trường 10 thước khiến kẻ địch trong phạm vi không thể khinh công, đồng thời cứ sau 8 giây sẽ loại bỏ một số thuộc tính có lợi trên người kẻ địch và một số thuộc tính có hại trên người bản thân)

Bắt đầu, Lý Kiều biết muốn cướp lợi thế trước, một cái Thương Nguyệt đem nàng đánh ra khỏi vòng khí trường, sau đó dùng Đột xông đến, bắt lấy cơ hội ra skill đánh nàng.

Thiên Sách kỹ năng sử dụng nhanh, nháy mắt bùng nổ cao, Bát huyền tố lý thương mới đầu liền ăn mấy chiêu, có điểm rất đau. Chính là nàng cũng không phải là quái, có thể đứng yên cho Lý Kiều đánh, nàng quyết đoán dùng một chiêu Đại đạo vô thuật định thân Lý Kiều lại.

Lý Kiều lập tức dùng Tật như phong giải trừ định thân, tiếp tục xông lên đánh.

Bát huyền tố lý thương mở giảm thương chống đỡ loạt tấn công này của Lý Kiều, sau đó khinh công chạy về phía vùng khí trường mà nàng đã cấm xuống trước đó. Lý Kiều không phải tên ngốc, nhanh chóng quăng qua một chiêu giảm tốc độ.

Nhưng Bát huyền tố lý thương đã mở Băng hư ngự phong (skill có thể giải trừ định thân) nên không hề bị ảnh hưởng bởi chiêu thức của Lý Kiều, nàng cứ thẳng tắp chạy ra bên ngoài, Lý Kiều đuổi theo ở phía sau, Thuần Dương còn có Thể Vân Tung (skill võ học của Thuần Dương, có nhảy lên rất cao, nếu dùng trước khi bị dính skill định thân thì sẽ không bị định thân) cùng Sinh Thái Cực (khiến bản thân không bị chiêu thức khống chế, và giảm tốc độ duy chuyển của kẻ địch), Lý Kiều căn bản là không thể đụng đến người nàng.

Đội hiệu ứng của chiêu Tật như phong trên người Lý Kiều hết hiệu lực thì Bát huyền tố lý thương liền cấm Thôn nhập nguyệt xuống, Lý Kiều nhanh chóng bật Lên như điều gặp gió nhảy lên để tránh dính phải Thôn

nhật nguyệt. Kết quả Bát huyền tổ ly thương lại tự đánh gãy chiêu thức của chính mình (ý là nàng không ra skill Thôn nhật nguyệt nữa, skill này là phải vận công và chờ mấy giây thì mới thi triển được, trong thời gian chờ này người chơi có thể ngừng lại bằng cách di chuyển thì sẽ cắt thanh vận công và skill sẽ không thi triển được), mà lúc này Lý Kiêu đã nhảy lên trời rùi.

Học máu, bị lừa phải sử dụng Lên như điều gặp gió (các chiêu thức khi đã sử dụng xong thì phải có thời gian chờ mới có thể sử dụng lần nữa)

Lý Kiêu thấy Bát huyền tổ ly thương dù bận vẫn ung dung cho mình một cái Sinh Thái Cực (khiến đối thủ giảm tốc độ)

Đã không còn có chiêu giải định thân, Lý Kiêu cẩn thận vạn phần.

Các loại khí trường lần lượt rơi xuống, Bát huyền tổ ly thương biết Lý Kiêu hiện tại đã không thể bùng nổ được nữa liền bắt đầu truy kích.

Cao thủ quyết đấu với nhau, chính là phải nắm được sơ hở của đối phương, Bát huyền tổ ly thương này cả tâm lý lẫn kỹ thuật đều rất tốt, tuy rằng bị Lý Kiêu giành lợi thế trước, nhưng hoàn toàn không có vì thế mà loạn, vẫn thận trọng phát huy ưu thế chức nghiệp của mình, bắt được những khe hở của Lý Kiêu, liền lập tức ra chiêu định thân.

Thuần Dương thái hư vốn có khá nhiều chiêu định thân, Thiên Sách lại có khá ít chiêu có thể giải được, mà Thiên Sách là phái cận chiến, nếu không tiếp cận sẽ không đánh được, mà nếu tiếp cận quá gần thì nhất định sẽ bị Thuần Dương định thân.

Trận đấu trên lôi đài quyết liệt, trên kênh bang hội nghị luận cũng vô cùng sôi nổi.

bang hội Diệp Minh Liễu: “= sợ =” đây là đánh thật sao?”

bang hội Tiểu mỹ tương: “... Sư phụ vốn là muốn đánh thật mà...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “... Chính là đều bảo phải để lão đại thắng a.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Cũng không có ai nói với nàng chuyện này ...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “oo, này, không phải mọi người đều biết sao? Bất quá may mắn hiện tại lão đại cũng có thể thắng.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Này là có ý gì! Sư phụ không thể là người mạnh sao!”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Ta không phải nói sư phụ người không mạnh... Chính là không phải nói phải để lão đại đánh với người bên Hạo khí mình sao? Tại sao lại có thể bại bởi người của Ác nhân cốc, còn là người cùng bang nữa.”

bang hội Tiểu mỹ tương: “Lúc trước sư phụ có nói với ta là nàng sẽ dùng toàn lực ứng phó T.T.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “...”

Lộ Viễn cau mày xem Lý Kiêu.

Tuy rằng lúc này thanh máu của Lý Kiêu nhiều hơn so với Bát huyền tổ ly thương, nhưng Lý Kiêu đã dùng Thủ như núi (giảm 80% sát thương bản thân chịu phải), giảm thương cũng đã hết, cục diện càng thêm bị động

Hơn nữa tiết tấu của Lý Kiêu rõ ràng có điểm loạn, hần hần là dẫn Bát huyền tổ ly thương chạy xung quanh lôi đài mà không phải là đến gần người để đánh.

Lý Kiêu biết những kỹ năng của mình đều sắp dùng hết, nên muốn tốc chiến tốc thắng.

Thân là Thiên Sách luôn luôn có một loại bản năng, chính là muốn lên lưng ngựa tác chiến, chiến mã chính là một chân khác của Thiên Sách, Lý Kiêu quá mức ý lại vào điều này, vì thế hần liền phạm vào một sai lầm chí mạng.

Chính là hần nghĩ muốn lên ngựa.

Lý Kiều bắt lấy thời cơ, dẫn khoảng cách với Bát huyền tổ ly thương để có thể triệu hồi chiến mã, bởi vì khi triệu hồi là phải vận công và có thời gian chờ, mà Thuần Dương lại có thể làm gián đoạn khi đối thủ đang vận công, cho nên Lý Kiều muốn lừa nàng một chút, hấn tự đánh gãy thanh vận công của mình, kết quả Bát huyền tổ ly thương căn bản không có sử dụng Kiếm phi kinh thiên để gián đoạn Lý Kiều như kế hoạch của hấn.

Lý Kiều buồn bực lên ngựa, sử dụng Đột xông về phía nàng.

Vào thời điểm này Thuần Dương muội tử lại bắt đầu ngốc nghếch mở giảm thương.

Lý Kiều nhìn xem mà buồn bực, ở bên cạnh chạy một chút, Bát huyền tổ ly thương rốt cục cũng không tránh mà lại bắt đầu cảm khí trường.

Ngay trong nháy mắt lúc Lý Kiều sử dụng Mất hồn thứ, Kiếm phi kinh thiên của nàng rốt cục cũng xuất ra Lộ Viễn ở một bên nhìn, trong lòng hô to, không tốt!

Bát huyền tổ ly thương đem Lý Kiều đánh rớt khỏi ngựa (Kiếm phi kinh thiên ngoài khả năng đánh gãy thanh vận công của đối thủ thì còn có thể đánh đối thủ rớt ngựa, dùng cho Thiên Sách khi chiến đấu trên lưng ngựa), rồi xuất ra Vạn kiếm quy tông, rồi lần lượt là các chiêu định thân khổng chế, Lý Kiều lúc này giống như một cái cọc gỗ, đứng im thìn thít cho người ta đánh...

Tất cả mọi người đều đã dùng các loại đan dược trước khi vào thi đấu nên công kích đều rất cao, đánh vài cái máu liền bị rút ào ào.

Lý Kiều nháy mắt liền bị vây vào thế hạ phong.

Kỳ thật Lý Kiều cũng không phải đánh không tốt, chính là hai trận đấu trước Bát huyền tổ ly thương là đánh mà qua được, còn Lý Kiều thì chỉ đứng yên một chỗ liền thắng, hấn vẫn còn chưa có vào trạng thái chiến đấu.

Một điều nữa khiến hấn trở tay không kịp, chính là muội tử này xuống tay rất độc.

Lý Kiều một chút cũng không cảm giác được không khí của một trận tỷ thí, hấn cảm thấy tiết tấu của đối phương tuy rằng không nhanh không chậm, nhưng thận trọng, hình như là nhất định phải đưa hấn vào chỗ chết mới được.

Dù người trong bang xem Lý Kiều như Thiên lôi sai đâu đánh đó, nhưng thật ra họ cũng là thật tâm nghe lời hấn nói, hấn cùng mọi người trong bang luôn luôn thân cận, cũng có lúc cãi nhau ầm ĩ, nhưng rất ít khi cãi nhau đến tổn thương hòa khí.

Nhưng trước mắt Thuần Dương muội tử này lại không giống như vậy, Lý Kiều nhìn đầy đất là những vòng khí trường màu đỏ, thật giống như một vùng biển máu, trong lòng cảm thấy có điểm không thích ứng. (vùng khí trường của đồng đội sẽ có màu xanh, của đối thủ sẽ có màu đỏ).

Lộ Viễn nhìn Lý Kiều, biết hấn đã bỏ lỡ cơ hội, sợ là phải thua.

Kết quả cuối cùng Bát huyền tổ ly thương tung ra một skill Bát hoang quy nguyên, đây là chiêu có sát thương rất cao và cũng là chiêu kết thúc.

Thật sự thua trận...

Tất cả mọi người đều trầm mặc.

Lý Kiều cùng Bát huyền tổ ly thương ra lời dài, mọi người hai mặt nhìn nhau, không biết nói gì cho phải.

Lộ Viễn cũng không nói gì, từ ngày cậu nhận thức Lý Kiều cho tới nay, đây là lần đầu tiên cậu thấy Lý Kiều thua. Ở trong lòng Lộ Viễn, trong trò chơi này, con đường pvp của Lý Kiều giống như vẫn luôn thuận lợi, nhưng hiện tại hấn lại thua.

Kết quả vẫn là Lý Kiều đánh vỡ cục diện bế tắc, hấn đối Bát huyền tổ ly thương nói một câu.

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Ha ha, tôi tài nghệ không bằng người, chúc mừng cô!”

Kết quả Bát huyền tổ ly thương chỉ thản nhiên trả lời một câu.

phụ cận Bát huyền tổ ly thương: “Tôi chỉ là muốn chứng minh một chút thực lực của chính mình mà thôi.”

Lộ Viễn .

Nhưng hẳn cảm thấy hẳn có thể hiểu được suy nghĩ của Bát huyền tổ ly thương.

Dưới đất đánh thắng Lý Kiều như thế nào cũng không tính thắng, chỉ có vừa rồi, đem Lý Kiều đánh rớt xuống ngựa, mới thật sự là cường đại.

Lộ Viễn không nghĩ tới một muội tử cũng có loại tâm tư không cam lòng này, thật sự là tâm tình có điểm phức tạp.

Nhưng mặc kệ như thế nào, cuối cùng Lý Kiều vẫn là không có duyên với trận chung kết lôi đài.

bang hội Diệp Minh Liễu: “Vốn theo tính toán là để lão đại thắng, tính như vậy là vì nghĩ cho đại cục của Ác nhân cốc.”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Người cư nhiên có thể nói ra câu vì đại cục làm trọng...”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Lúc này người không cần nói giỡn. Người nói làm thế nào bây giờ, có ai từng nghe qua tên Bát huyền tổ ly thương chưa? Nếu nàng có thể thắng Hư không trăm không ngớt, mọi người sẽ hỏi, ai vậy a? Như vậy không phải rất dọa người sao!”

bang hội Tiểu mẽ tương: “Người không cần nói chuyện khó nghe như vậy! Như thế nào dọa người ! Người nào mạnh thì người đó thắng, thua chính là thua, bình thường tên tuổi không ai biết thì đã làm sao! Chẳng lẽ bình thường nơi nơi giết người? danh tiếng ai cũng biết, nhưng đều là tiếng xấu thì tốt hơn sao! Đây còn không phải là thắng cũng như thua à!”

bang hội Oa oa không khóc: “Tiểu mẽ!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Đừng cãi, chuyện này có gì mà phải cãi nhau, cuối cùng Huyền muội tử cùng đại sư tham gia thi đấu vòng tròn, bang chúng ta có đến hai người tham gia, như vậy cũng không sai.”

bang hội Diệp Minh Liễu: “Lão đại đối tốt với chúng ta, có thể thắng cũng không thể không biết xấu hổ mà thắng!”

bang hội Dũng mãnh thiện chiến: “Đừng nói nữa, càng nói tôi càng giống tên không ra gì, mọi người nên làm gì thì đi làm đi, tôi sẽ tự nói chuyện với Diệp Trí Phong bên kia.”

Bang hội còn có người cảm giận, nhưng đều bị hóa giải.

Lộ Viễn còn đứng ở Trường An, Lý Kiều cũng không có di chuyển, một lát sau, Lộ Viễn nghe thấy di động của mình vang lên.

Lấy đến vừa thấy, là Lý Kiều gọi.

Lộ Viễn nhận điện liền nghe thấy thanh âm Lý Kiều.

“Tiểu Viễn, anh thua rồi, ô ô ô.”

Tác giả có lời muốn nói: a, thật tốn thời gian quá.

Ta chạy tới diễn đàn dành cho Thiên Sách và Thuần Dương nhìn cả đêm mới ghen ra mấy ngàn chữ, theo thường lệ vẫn là một đoạn thanh minh, năng lực hữu hạn viết sai xin mọi người chớ trách.

Dù sao vai chính nói thương yêu nhau xem như viên mãn rồi, chi tiết lôi đài cũng chỉ là một trò chơi,tất cả cũng chỉ như một giấc mộng mà thôi...

Mọi người nhẩn nhẩn đi, đương nhiên chuyện của Loan câu cùng Oa oa nhất định sẽ giải quyết !

Lắm nhảm: acc chính của mình là Thuần Dương thái hư như chị Bát huyền, mà bản thân mình cũng rất thích pk, cho nên khi edit chương này mình dành rất nhiều tâm huyết cho nó....(dù nhìn lại thì nó hơi lộn xộn chút)...

Nhớ lại lần đầu khi mình đọc chương này thì mặt mình đơ luôn ,do hồi đó mới chơi nên không hiểu gì hết, nhưng hôm nay đọc lại để edit thì thấy nó rất là dễ a (dù thật ra mình chỉ biết lý thuyết chứ chả biết thực hành).....Nhưng cũng thấy vui lắm (0^v^0).

Truyện gần hoàn rồi aaaaaa, còn nhiều hình đẹp lắm mà chưa up hết được aaaaaaaa. Tiếc...

Chương 51

Mọi người ai cũng có đôi có cặp hết rồi, vui vẻ cả nhà nhé

~ ~ ~

51. Chương 51

Lộ Viễn bị sợ một chút.

Ba cái ô ô ô ở phía sau là chuyện gì xảy ra? !

Lý Kiều ước chừng cũng là cố ý, câu nói thứ hai liền khôi phục bình thường: “Ai, giờ còn phải giải thích với Diệp Trí Phong nữa.”

Lộ Viễn nghĩ nghĩ nói: “Chính mình tệ thì không thể trách người khác.”

Lý Kiều không nói gì: “Em không thể an ủi anh một chút sao?”

Lộ Viễn: “Anh cần sao?”

Lý Kiều không nói chuyện.

Lộ Viễn: “Kỳ thật anh có thể thắng.”

Lý Kiều thở dài: “Anh cũng không biết, có thể lúc ấy bị cái gì đó bám vào người, đột nhiên có một cảm giác mãnh liệt rằng Huyền muội tử có oán niệm muốn thắng anh, sau đó liền chần chờ.”

Lộ Viễn gật gật đầu: “Àn, bởi vì anh không có yêu cầu chuyện thắng thua, không có loại cố chấp như nàng.”

Lý Kiều nở nụ cười: “Vậy tại sao hiện tại anh cảm thấy có điểm thất lạc?”

“Anh chính là cảm thấy mất thể diện mà thôi.”

“A, là như vậy sao, sao anh cảm thấy em nói chuyện càng ngày càng nhiều triết lý ?”

“Cổng lớn thiếu lâm tự luôn mở rộng cửa hoan nghênh anh.”

Tính cách Lý Kiều vốn cầu thả, hẳn cảm thấy biểu hiện của Bát huyền tố ly thương trên lời đài có điểm khùng bố, nhưng rời khỏi lời đài, hẳn vẫn là Dũng mãnh thiện chiến như xưa.

Hắn chạy tới nói chuyện với Diệp Trí Phong, ngược với Lý Kiều nghĩ, thái độ của Diệp Trí Phong rất tốt.

mặt Diệp Trí Phong: “Ai, là ta tính toán sai lầm, ta vốn cho rằng cùng những người khác an bài là được, không nghĩ tới bang của ngươi lại xảy ra vấn đề.”

mặt Diệp Trí Phong: “Sớm biết sẽ thành như vậy, còn không bằng chính mình tự đi thi giành quán quân a.”

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “...”

Người trong bang đều trách Bát huyền tố ly thương không nên thắng Lý Kiều, nhiều lần thảo luận vấn đề này trên kênh bang hội, mỗi lần đều bị Lý Kiều ngăn lại, may mắn Bát huyền tố ly thương là con gái, cho nên bên ngoài mọi người cũng không nói nàng cái gì, nhưng cũng bởi vì nàng là con gái, lại mạnh như vậy, thật làm cho người ta không thể không nghị luận.

Lý Kiều càng xem càng cảm thấy kỳ quái, nhìn không được mặt hỏi Lộ Viễn.

mặt Dũng mãnh thiện chiến: “Tiểu Viễn, vì cái gì điểm chú ý của mọi người đều ở chỗ Bát huyền tổ ly thương không nên thắng anh, kỳ thật muốn trách thì nên trách anh a, trách anh không nên thua mới đúng.”

Lộ Viễn cười nói: “Mọi người nói như vậy là bởi vì nhân duyên của anh tốt, thời gian anh đi chung với bọn họ khá nhiều, cho nên họ đều hướng về anh. Mà Huyền muội tử lại không như vậy, cá tính nàng có điều trầm mặc hướng nội, bình thường cũng ít cùng người trong bang trao đổi, tự nhiên rất ít người hướng về nàng. Về phần anh tự trách mình, thuần túy là bởi vì anh thua mà thôi.”

Lộ Viễn đột nhiên đổi đề tài: “Gần đây em chú ý một chút chuyện của Bát huyền tổ ly thương, mới phát hiện nàng cùng Tiểu muội tương hai người tham gia danh kiếm 2v2, điểm đứng hàng thứ ba trong toàn server của chúng ta.”

Lý Kiều sửng sốt.

Tổ đội 2v2 vốn chính là tổ đội yếu nhất, điểm cũng không đổi được trang bị, thường chỉ vì hoàn thành nhiệm vụ mỗi tuần nên mới có người tham gia. Mọi người bình thường đều đánh 3v3 cùng 5v5, hơn nữa bình thường đều là tổ đội 3v3, 5v5 chiếm đa số trên bảng điểm, hai muội tử với nhau lại có thể đánh đến mức này thật không nhiều lắm.

Lộ Viễn tiếp tục nói: “Nếu lần này nàng dựa vào sắp xếp của mọi người mà thua dưới tay anh, cũng chỉ là thua mà thôi, như vậy nàng vẫn tiếp tục làm người không có tiếng tăm gì. Nhưng nếu thắng được anh, liền đại biểu cho việc nàng ở trước mặt đại đa số mọi người chứng minh được thực lực cường đại của mình.”

Lý Kiều cười khổ: “Nguyên lai là như vậy, sao lại làm vậy, muốn chứng minh thực lực của mình, có thể nói trước với anh, anh có thể đem toàn thể mọi người gọi đến, cùng nàng đánh một hồi, sao lại muốn ở trên lời dài làm như vậy.”

mặt Lộ Viễn: “Suy nghĩ của anh thật đơn thuần, cho nên nhân duyên mới tốt như vậy, Huyền muội tử tâm tư bách chuyển thiên hồi, nếu có thể nghĩ thoáng như anh thì hiện tại đã không thành cái dạng như bây giờ rồi.”

“...” Lý Kiều không nói gì nhìn trời.

mặt Lý Kiều: “Anh đột nhiên có điểm cảm khái, vòng du trò chơi này, quả nhiên là cùng người chơi, tâm tư của mọi người cũng y như ngoài đời thật, bắt hoài cũng không bắt được.”

Lộ Viễn cười nhạo hần: “Anh nghĩ nhiều rồi, trò chơi mà thôi.”

Một vòng đấu nữa là xong. Nếu hiện tại Lý Kiều đã thua, bốn người khác ai thắng cũng đều giống nhau, chỉ cần cuối cùng có thể đánh thắng Hư không trăm không ngớt là được.

Nhưng người Phiêu Kị doanh vẫn là hy vọng Lộ Viễn sẽ là người cuối cùng đại biểu Ác nhân cốc quyết đấu với Hạo khí minh.

Việc đã đến nước này, Kim chủ Diệp Trí Phong – kẻ đứng sau bức màn không thể không thay đổi chiến lược, cuối cùng hần quyết định bỏ ra chi phí bao cả bốn người này, ai mạnh thì người đó sẽ đánh với Hư không trăm không ngớt.

Tuần này không có trận đấu, mọi người đều nghỉ ngơi dưỡng sức, Lộ Viễn nhìn danh sách đối thủ của mình, Bát huyền tổ ly thương một Thuần Dương thái hư, còn có một Vạn Hoa, một Thiên Sách khá xa lạ.

Lộ Viễn nghĩ, như thế nào cũng không thể thua được, vì Lý Kiều...

Vì thế cậu lại ra cửa thành Lạc Dương cấm cờ tỷ thí

Hiện tại Tám ngàn sư phụ đã muốn giống như lúc còn ở bản 70 cấp, cấm cờ cấm ra trình độ, cấm đến có tiếng có danh, nghiêm nhiên lại trở thành nhất bá thành Lạc Dương.

Này tạm thời không nói, dù sao còn một vòng đấu nữa mới tới thi đấu vòng tròn, nói đến chuyện của hai người khác vậy.

Ngày đó Lý Kiều thua trận, làm Oa oa không khóc thực rung động.

Dựa theo lời của hắn nói, ngay cả Lý Kiều cũng thua thì hắn lại có thể tin tưởng vào tình yêu rồi.

Vì thế Oa oa không khóc quyết định đập nổi chìm thuyền.

Hắn suy nghĩ rất nhiều lí do thoái thác, tỷ như: “Khanh bản giai nhân nề hà là nữ nhân!” (Giai nhân nhưng lại là nữ) Còn có “Làm người quan trọng nhất chính là vui vẻ, tuy rằng ta không thích nữ nhân, nhưng chúng ta vẫn là có thể làm bằng hữu ~ người có đôi bụng không, ta mời người đi ăn?”

Nhưng Oa oa không khóc cảm thấy cho dù chính mình nói cái gì thì cuối cùng nhất định cũng sẽ bị Loan câu đập đầu.

Cho nên trực tiếp rõ ràng nói ra thì tốt hơn.

Nói Oa oa không khóc nhất gan, vẫn luôn không dám cùng Loan câu ngả bài, nhưng thời điểm này mới thể hiện hắn hữu dũng vô mưu. Hắn ở trên trò chơi vòng vo cả ngày, ánh mắt chăm chú nhìn cái tên trong danh sách bạn tốt.

Đợi cho đến buổi chiều, rốt cục cũng thấy hai chữ “Loan câu” sáng lên.

Oa oa không khóc nhanh chóng gửi qua lời mời tổ đội.

Loan câu vào đội.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Người đã đến rồi ~ “

đội ngũ Loan câu: “Người đây không phải là nói thừa sao, ta đương nhiên đến rồi, không đến làm sao có thể ở nơi này.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “...”

Oa oa không khóc nghĩ thầm, chúng ta đều sắp phải chia tay rồi, người không thể đối tốt với ta chút sao.

đội ngũ Loan câu: “Nhiệm vụ hằng ngày, người làm không.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Từ từ, ta có việc muốn nói với người.”

đội ngũ Loan câu: “Chuyện gì?”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Người trước tới Vạn Hoa đi.”

đội ngũ Loan câu: “A? Người muốn làm gì?”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Người tới là được.”

Hai người bay đến Vạn Hoa cốc, Oa oa không khóc nhìn thấy Vạn Hoa trời nắng, đột nhiên trong lòng cảm thấy bi thương.

Vạn Hoa cốc cũng không có tuyết rơi a.

Lần đầu Oa oa không khóc nhìn thấy Loan câu hắn liền cảm thấy Loan câu giống như một con bướm nhỏ nhanh nhẹn, có chút mỏng lung làm cho người nhìn thấy có một lỗi giác rất tốt đẹp...

đội ngũ Loan câu: “Rốt cuộc người muốn làm gì, không cần lãng phí thời gian của lão tử, đi làm nhiệm vụ hằng ngày nhanh lên, làm ta mất một cái thần hành, mau đưa ta tiền mua trừ phệ tán bù lại.” (thần hành 15’ hoặc 30’ mới được dùng một lần, trừ phệ tán có thể làm mất thời gian chờ của thần hành)

Oa oa không khóc lệ rơi đầy mặt, là hắn bị ám nên mới có cái loại lỗi giác mỏng lung tốt đẹp đó, này thật ra chính là cố sự đáng buồn của một đại M đúng lúc gặp gỡ một cái đại S mà thôi!

Oa oa không khóc không nói gì, buồn đầu chạy về phía trước.

Loan câu lại mắng vài câu, cũng không có cách nào chỉ đành chạy theo sau.

Oa oa không khóc mang Loan câu vào Hoa hải (biển hoa aaaaaa).

Hoa hải – Vạn Hoa cốc, ven hồ Lạc tinh, muôn hoa đua thắm khoe hồng, bướm bay nhẹ nhàng, tuần lộc thành đàn, là cảnh sắc nổi tiếng nhất của Vạn Hoa cốc.

Oa oa không khóc cảm thấy đây chính là địa phương tốt để nói chuyện chia tay, có thể làm cho mọi người không đến mức bi thương, nhưng hiển nhiên Oa oa không khóc quá ngay thơ rồi.

Hai người đứng ở Hoa hải, Loan câu nhin không được lại hỏi.

đội ngũ Loan câu: “Người tốt cuộc muốn làm gì?”

Oa oa không khóc nghĩ nghĩ, thở dài.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Lần trước... lúc bang hội tụ hội, ta có thấy người...”

Loan câu không nghĩ tới hần sẽ chạy đến cái chỗ này nói loại chuyện này, trong lòng lộp bộp.

đội ngũ Loan câu: “Như thế nào? Người nhìn thấy ta rồi cảm thấy thất vọng sao?”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Không thể nói như vậy...”

đội ngũ Loan câu: “Vậy như thế nào? Người cảm thấy ta không xinh đẹp?”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Tại sao các người đều hỏi như vậy? Chẳng lẽ ta là người nông cạn như vậy sao!”

đội ngũ Loan câu: “Thoạt nhìn có điểm giống.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “...”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Vấn đề không phải ở đó...”

Oa oa không khóc ra cửa một bước, lại rút lui, lúc trước đã nghĩ tốt phải nói như thế nào, bây giờ toàn lui về trong cổ họng, như thế nào cũng ra không được.

Loan câu chờ, nhưng thật ra hần khá trấn tĩnh, hần không biết Oa oa không khóc muốn nói chuyện gì về ngày đó, nhưng ở trong mắt của hần, chính mình bên này mới là vấn đề lớn nhất.

Loan câu cá tính vẫn luôn có điểm thẳng, lần này là thật sự để ý Oa oa không khóc, mới có thể tìm chị gái đến thể thân, mới có thể để ý suy nghĩ của Oa oa không khóc như vậy.

Nhưng hiện tại, Loan câu cảm thấy đây là thời điểm nên nói hết với Oa oa.

đội ngũ Loan câu: “Kỳ thật ta cũng có chuyện muốn nói với người.”

Oa oa không khóc sững sốt.

đội ngũ Loan câu: “Cũng là về lần đó bang hội tụ hội. Kỳ thật ngày đó người đến không phải ta.”

Oa oa không khóc há to mồm.

đội ngũ Oa oa không khóc: “A?”

đội ngũ Loan câu: “Ngày đó tụ hội, ta tìm chị ta đến thể thân cho ta, kỳ thật ta không có đi.”

Oa oa không khóc hoàn toàn ngây ngẩn cả người, suy nghĩ nửa ngày mới hiểu được ngày đó hần nhìn thấy “Loan câu” không phải chân chính Loan câu, mà là chị của Loan câu.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Tại sao có thể như vậy... Người vì sao lại làm như vậy...”

Không muốn đi thì cứ nói thẳng một tiếng là tốt rồi, tại sao lại tìm người khác đến thể thân?

đội ngũ Loan câu: “Lúc đó, người nói người tới B thị là vì muốn gặp ta, ta không muốn làm cho người thất vọng, cho nên mới tìm chị ta tới thay thế.”

Oa oa không khóc cảm thấy Loan câu chưa từng tâm bình khí hòa mà nói chuyện như vậy, cảm thấy có điểm là lạ.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Ta còn chưa có hiểu được việc ta thất vọng với việc người tìm chị người tới giả mạo có liên quan gì nhau?”

đội ngũ Loan câu: “Như vậy mà còn chưa hiểu được? Ngu ngốc, ta kỳ thật là nam nhân!”

Oa oa không khóc cảm thấy thời gian của mình thoát chốc đình chỉ.

Một lát sau, hấn mới nhúc nhích được, hấn máy móc nói.

đội ngũ Oa oa không khóc: “Người nói cái gì?”

Loan câu nhìn phản ứng của hấn, trong lòng có điểm lạnh lạnh, nhưng càng nhiều chính là thoải mái.

Mình rốt cục nói ra.

đội ngũ Loan câu: “Ta là nam, trong trò chơi này là nhân yêu.”

Oa oa không khóc đứng tại Hoa hải, từng đàn tuần lộc vô cùng thân thiết chạy qua bên cạnh hấn, hấn đột nhiên táo bạo nâng tay, một chiêu đem tuần lộc giết chết.

đội ngũ Loan câu: “...”

đội ngũ Loan câu: “Người không phải mới vừa nói có việc muốn nói sao, cũng là về chuyện tụ hội lần đó, người nói đi.”

đội ngũ Oa oa không khóc: “Ta đã không còn lời nào để nói.”

đội ngũ Loan câu: “...”

Loan câu đem lời Oa oa không khóc lý giải thành Oa oa đã muốn nản lòng thoái chí, nghĩ thầm Oa oa quả nhiên không tiếp thụ được. Loan câu cảm thấy có điểm khó chịu, hấn vốn nghĩ liền như vậy đi, hai người như vậy cũng không sai, nhưng hấn vẫn tổng cảm thấy mình đã lừa gạt Oa oa.

Nói cũng đã nói rồi, cũng nên kết thúc thôi.

Oa oa không khóc đột nhiên bỏ Loan câu vào danh sách cừu nhân.

Loan câu cười khổ một tiếng, loại phản ứng này vẫn là nằm trong dự kiến của hấn.

Đếm ngược chấm dứt, tên của Oa oa không khóc biến thành màu đỏ, hấn liền xông vào đánh Loan câu.

Bởi vì Oa oa là buff, công kích vô cùng thấp, đánh vào trên người Loan câu không đau không tổn. Loan câu không có đánh trả, tùy ý để Oa oa đánh.

Oa oa không khóc cầm cây bút trị liệu, từng chiêu từng chiêu đánh ra, có đôi khi đánh vào Loan câu hơi lâu nên thanh máu Loan câu đã kịp hồi phục không ít.

Hai người đứng giữa một cánh đồng hoa đầy mỹ lệ, nhưng hành động thì lại khá là hung tàn chẳng hợp với cảnh vật...

Loan câu còn chưa có bị đánh chết. Hấn nhìn bộ dạng cố gắng của Oa oa không khóc, cảm thấy có điểm đau lòng.

Oa oa không khóc cái gì cũng không nói, chỉ chuyên tâm đánh, cuối cùng, cuối cùng, rốt cục đem Loan câu đánh ngã xuống đất.

Loan câu nằm giữa những sắc màu rực rỡ, cảm thấy có được sự giải thoát...

Kết quả Loan câu thấy Oa oa kéo hấn ra khỏi danh sách cừu nhân, bắt đầu đối hấn sử dụng Trường châm (skill hồi sinh của Vạn Hoa)

Loan câu sửng sốt, vì cái gì phải cứu hấn sống dậy, là vì muốn giết hấn lần nữa sao?

phụ cận Oa oa không khóc: “Người có biết truyền thuyết của Hoa hải không?”

Oa oa không khóc thi triển chiêu thức xong, Loan câu thấy trên màn hình xuất hiện khung xác nhận “Người chơi Oa oa không khóc muốn cứu người” hệ thống hỏi Loan câu có muốn chấp nhận không.

phụ cận Oa oa không khóc: “Người chơi nằm chết giữa rừng Hoa hải, tình cờ gặp gỡ một người có hảo tâm muốn cứu giúp, thì người hảo tâm đó chính là một nửa định mệnh của người.”

Loan câu nằm trên mặt đất, nhìn người trước mặt trường y phiêu phiêu thoát nhìn mang đậm khí chất của Hoa ca, nhấp chọn vào khung hỏi của hệ thống hai chữ ‘Xác nhận’.

Chương 52

And they lived happily ever after.....

@ @

52. Chương 52

Sau, Oa oa không khóc đem việc này nói lại cho Lý Kiều nghe, Lý Kiều cười muốn tắt thở.

Lý Kiều lại nói cho Lộ Viễn nghe, Lộ Viễn nghe mà thực phần khích.

Hai người đều có cảm giác sớm muộn chuyện này cũng sẽ như vậy, lại cảm thấy Oa oa không khóc cùng với Loạn câu thực sự rất ngốc.

Nhưng cả ba người cũng không dám nói với Loạn câu chuyện Oa oa không khóc vốn thích nam nhân, sợ Loạn câu bởi vì xấu hổ cùng giận dữ mà bỏ đi...

Oa oa không khóc cùng Loạn câu lại dính lấy nhau, cả ngày tản ra một đồng tim hồng đến muốn ối, trên đường bọn họ đi qua, người qua đường chỉ cần nhìn thấy bóng của hai người họ đều tự giác đi đường vòng.

Lý Kiều cùng Lộ Viễn thấy bọn họ như vậy, song phương đều có cảm giác nổi da gà khắp người.

Chuyện của Oa oa không khóc cùng Loạn câu, kể cả bang hội đều là một mảnh hoà thuận vui vẻ, trừ bỏ hai vị muội tử.

Bát huyền tổ ly thương trước giờ vẫn luôn không nói chuyện trên kênh bang cho nên có ở hay không mọi người cũng không biết, nhưng Tiểu mễ tương vẫn luôn là thành viên tích cực, kể từ sau ngày đó, nàng cũng không còn nói chuyện trên kênh bang nữa.

Người trong bang, đặc biệt là Diệp Minh Liễu cùng một ít nữ sinh khác, đều cảm thấy lần trước Tiểu mễ tương nói những lời quá phạm với Lý Kiều, cho dù cũng có giận, nhưng cũng không có nói gì nàng.

Lý Kiều thân là bang chủ, cảm thấy nữ hài tử thì tính tình hoạt bát, bướng bỉnh chút cũng là bình thường, việc rất nhỏ, không cần nhớ trong lòng.

Mà Lộ Viễn lại cảm thấy nếu không biết sự anh bài của Diệp Trí Phong, thì nên nói sớm một chút, đừng làm môn một bước để xảy ra chuyện như bây giờ, Lý Kiều cũng không nên chủ động cấp bậc thang cho hai nữ hài tử kia xuống, nếu không lần sau sẽ không có người nghe lời Lý Kiều nói nữa, sự tình cứ để như vậy cho nó từ từ lắng xuống là được.

Lý Kiều căn bản không nghĩ nhiều, nếu Lộ Viễn nói vậy, hẳn cũng sẽ không tiếp tục can thiệp nữa.

Dũng mãnh thiện chiến: “Chính là nhìn hai đứa kiêu hoa bởi vì chuyện này mà héo rũ, thật không đành lòng a.”

Tám ngàn dặm đường: “... Kiều hoa không phải dùng để thương tiếc.”

Dũng mãnh thiện chiến: “Em cứ nhiên thích kiểu ngược đãi này.”

Tám ngàn dặm đường: “Anh nói thật với em có phải gần đây anh thường hay xem mấy cái phim không sạch sẽ phải không?”

Mắt thấy đã tới chủ nhật, ngày hôm sau chính là ngày thi đấu vòng tròn, diễn ra trong bốn ngày, sau đó thứ sáu chính là trận đấu giữa hai phe.

Hạo khí mình bên kia hẳn là Hư không trăm không ngớt, mà Ác nhân cốc bên này còn chưa biết là ai đầu.

Còn có một ngày, Lý Kiều nói cái gì cũng muốn cùng Lộ Viễn đánh mấy trận, nói muốn truyền nhiệt cho Lộ Viễn.

Vì thế hai người rời xa tiểu Thụ Lâm bên thành Lạc Dương ồn ào, chạy đi tìm một nơi hẻo lánh tỷ thí với nhau.

Trên cơ bản đều là Lộ Viễn thua.

Đồng dạng thao tác, Thiếu Lâm ở bản game này rất khó thắng kỹ năng của Thiên Sách.

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Em cảm thấy thời điểm anh đánh em đặc biệt ngoan (ngoan độc á).”

phụ cận Dừng mãnh thiện chiến: “Này chứng tỏ anh rất yêu em a.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “...”

phụ cận Dừng mãnh thiện chiến: “Vì thế lần trước nhất định là anh bị cái gì đó bám vào người, nếu không như thế nào lại thất bại.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Xong vào đi, xem em là kẻ thù mà ngược em a, Thuần Dương thái hư đánh thắng Thiên Sách phải có đến một tá ấy chứ.”

Hai người còn muốn ở lại đánh thêm vài trận, Lý Kiều đột nhiên nhận được mật tán gẫu.

mật Tiểu mỹ tương: “Lão đại...”

Lý Kiều sửng sốt.

Lộ Viễn thấy Lý Kiều đột nhiên ngừng lại, hỏi: “Làm sao vậy?”

phụ cận Dừng mãnh thiện chiến: “Tiểu mỹ tương chat mật cho anh.”

Lộ Viễn cũng kinh ngạc một chút.

mật Tiểu mỹ tương: “Lão đại... Thực xin lỗi...”

Lý Kiều co quắp một chút, được nữ hài tử mở lời xin lỗi trước thật sự là ngượng ngùng a.

mật Dừng mãnh thiện chiến: “Vì sao lại xin lỗi? Nếu như là vì chuyện của sư phụ cô, thì thật ra tôi thấy không có việc gì cả.”

mật Tiểu mỹ tương: “... Lão đại, lần trước tôi ở kênh bang hội nói ra lời rất nặng, tôi không phải cố ý... Chính là nhện không được muốn bảo vệ cho sư phụ.”

mật Dừng mãnh thiện chiến: “Tôi biết, thật sự không có gì đâu, tôi đều đã quên lúc đó cô nói gì rồi, ha ha.”

mật Tiểu mỹ tương: “Ai, lão đại anh thật tốt. Kỳ thật trong lòng tôi cũng hiểu được sư phụ làm như vậy là không thỏa đáng, nhưng lúc đó đầu óc nóng lên, liền...”

mật Dừng mãnh thiện chiến: “Thiếu nữ đều dễ xúc động, không có việc gì, không có việc gì.”

mật Tiểu mỹ tương: “... Người mới thiếu nữ, cả nhà người đều là thiếu nữ!”

mật Dừng mãnh thiện chiến: “Ha ha.”

Không khí tốt cực tốt lên đôi chút, Tiểu mỹ tương tiếp tục nói.

mật Tiểu mỹ tương: “Kỳ thật tôi chủ yếu muốn nói... Lão đại, anh không nên trách sư phụ... tính cách của nàng có điểm..., ách, cái kia hơi kỳ quái chút, suy nghĩ chuyện gì cũng có điểm quái gở, nhưng nàng tuyệt đối không phải vì muốn giành vị trí quán quân mới thắng anh, chính nàng cũng không muốn làm quán quân đâu!”

mật Dừng mãnh thiện chiến: “Tôi biết.”

mật Tiểu mỹ tương: “Anh một chút cũng không biết... Nàng chính là muốn thắng anh mà thôi...”

mặt Lý Kiêu sừng sốt một chút, không biết trọng điểm những lời này là đặt ở “Chính là muốn thắng” hay là “Anh” thì thích hợp.

mặt Tiểu mẽ tương: “Dù sao anh không nên trách nàng, nàng không phải người xấu!”

Nói xong, Lý Kiêu liền thấy Tiểu mẽ tương thoát game.

Đầu năm nay thật là... lưu hành cái kiểu nói xong thì liền thoát game, lưu lại người nghe mù mặt cứ như bị sét đánh.

Nói sau Lý Kiêu một chút cũng không cảm thấy Bát huyền tổ ly thương là người xấu, cũng không phải giết người phóng hỏa và vân vân.

Lộ Viễn luôn luôn ở bên cạnh chờ, xem ra Lý Kiêu tán gẫu xong rồi, mới hỏi.

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Làm sao vậy?”

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Ai, cảm giác Tiểu mẽ tương đang khóc.”

Tám ngàn dặm đường: “Nữ hài tử có điều mẫn cảm, nhưng suy nghĩ cũng rất thoáng, không có việc gì đâu.”

phụ cận Dững mãnh thiện chiến: “Ai, nước mắt thiếu nữ luôn khó xem.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Có nhiều lúc em thật muốn lấy gậy gộc đem đây anh đánh rớt xuống.”

Đối với Lý Kiêu mà nói, chuyện này chỉ là một khúc nhạc đệm nhỏ mà thôi, điều hấn quan tâm chính là trận đấu vào tối thứ hai của Lộ Viễn.

Bốn ngày thi đấu vòng tròn cuối cùng cũng đã bắt đầu.

(Tác giả: kỳ thật trận đấu đến giai đoạn này là hai bên trận doanh thay phiên đấu với nhau, chứ không phải là người cùng phe đấu cùng nhau, nhưng lúc ấy ta không có thấy rõ ràng – đừng trách ta viết sai a, vì tình tiết phát triển ta cái gì cũng có thể làm.)

Trận đầu hôm thứ hai, Lộ Viễn gặp chính là Thiên Sách.

Do ngày hôm trước được Lý Kiêu đặc huấn, vị Thiên Sách này so với trong tưởng tượng của Lộ Viễn rất dễ đánh, thế cho nên khi chiến thắng, Lộ Viễn hoàn toàn không có cảm giác gì.

Trận thứ hai là đánh với Vạn Hoa.

Trận này quả thực làm cho đầu Lộ Viễn đau như muốn vỡ ra, Vạn Hoa đối diện thật sự là đáng khinh đến cực điểm, hai người đánh đã lâu vậy mà thanh máu của Vạn Hoa càng đánh càng tăng lên, Lộ Viễn cẩn thận di chuyển cùng sử dụng đan dược, nhưng thật ra vẫn có chút căng thẳng.

Vào thời điểm Lộ Viễn ngã xuống, bang chúng vây xem đều lau mồ hôi.

Trận đấu thứ ba, chính là cùng Bát huyền tổ ly thương.

Lộ Viễn tâm tình thực phức tạp, nhưng cậu biết là mình nhất định phải thắng.

Hệ thống nêu lên khung xác nhận quyết đấu, Lộ Viễn nhấp xác nhận, cậu chuẩn bị thật tốt, nhưng chờ hoài cũng không thấy Bát huyền tổ ly thương truyền tống vào lôi đài, một lát sau, hệ thống thông báo người chơi Bát huyền tổ ly thương từ bỏ thi đấu, Lộ Viễn thắng.

Lộ Viễn ngẩn người.

Quần chúng vây xem bùng nổ a, thất thủy bất thiệt, đặc biệt là người trong bang hội, đều cho rằng Bát huyền tổ ly thương là bởi vì cảm thấy áy náy với Lý Kiêu cho nên tự động chịu thua Lộ Viễn.

Lộ Viễn đứng ở trên lôi đài, hệ thống đem cậu truyền tống ra ngoài, trong nháy mắt đó, Lộ Viễn giống như đã hiểu được suy nghĩ của Bát huyền tổ ly thương.

Lộ Viễn đứng ngoài lôi đài nhìn Bát huyền tổ ly thương, nghe nói hai trận vừa rồi nàng cũng thắng.

Lộ Viễn nhin không được khoe miệng co rúm một chút, cô bé này là nữ sinh đầu tiên cậu gặp mà có thao tác tốt như vậy, nhưng thông minh như vậy cũng có điểm đáng sợ.

mật Bát huyền tổ ly thương: “Ngày mai có trận đấu tôi sẽ không đến.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Thực đáng tiếc.”

mật Bát huyền tổ ly thương: “Không có gì đáng tiếc, nên thắng đã thắng, nghĩ muốn thắng cũng đã thắng qua.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Không muốn thắng tôi sao?”

mật Bát huyền tổ ly thương: “Cậu không phải loại nên thắng nên không cần.”

Lộ Viễn nhin không được liếc cái xem thường.

mật Bát huyền tổ ly thương: “Kỳ thật cậu đã muốn thắng tôi rồi.”

Lộ Viễn lần này bật cười.

mật Tám ngàn dặm đường: “Tôi trước còn tưởng rằng cô chính là người không rõ nặng nhẹ, một cô gái ngốc, hiện tại tôi cảm thấy cô thật sự rất tốt a.”

mật Bát huyền tổ ly thương: “Cảm ơn khích lệ.”

Sau đó hai người cũng không nói chuyện với nhau nữa, một lát sau Bát huyền tổ ly thương cũng rời game, Lộ Viễn thật sự là cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần.

Lý Kiều chạy đến bên người Lộ Viễn, vui vẻ nói.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Anh cảm thấy em nhất định có thể thắng Hư không trăm không ngớt!”

Lộ Viễn nhìn hẩn một cái.

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh thật sự là như con nít, vui mừng quá sớm rồi.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ta sát, anh sao lại chọc giận em rồi.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Ai, quả nhiên suy nghĩ ngốc chút sẽ khoái hoạt hơn.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Em muốn nói gì thì cứ nói đi, không cần quanh co lòng vòng để mắng anh.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Em có quanh co lòng vòng đâu, em là cỡ nào trực tiếp a.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

mật Tám ngàn dặm đường: “Anh có biết Bát huyền tổ ly thương thích anh không?”

Lý Kiều bên kia trầm mặc thật lâu.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Đều đã kết thúc rồi, em nói một câu như vậy, thật sự là như tình thiên phích lịch giáng xuống đầu anh.”

Lý Kiều nhin không được lại hỏi.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Ai nói với em ?”

mật Tám ngàn dặm đường: “Chính em cảm giác được.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “... Đừng nói lại là giác quan thứ sáu của suất ca.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Ừm, ừ.”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “...”

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Quên đi, chúng ta vẫn là đi đánh mấy cái phó bản đi, đừng nghĩ chuyện này nữa.”

Ba ngày kế tiếp, Bát huyền tổ ly thương hoàn toàn không có lên game, tới thứ năm là thời điểm Lộ Viễn quyết đấu giành vị trí đệ nhất, cậu chỉ thua một lần dưới tay vị Vạn Hoa máu trâu kia, còn lại đều thắng.

Đi đến bước này, Lộ Viễn không khỏi có chút thổn thức.

Giống như mấy ngày hôm trước chính mình còn bên Cửu cung các, Hư không trăm không ngớt là bang chủ của cậu, vậy mà hiện tại tên bang hội trên đầu của cậu đã thay đổi, tài khoản của Hư không trăm không ngớt cũng đã đổi chủ.

Mà Bát huyền tổ ly thương không có login, mọi người ngược lại cảm thấy nhẹ nhàng thở ra, Lộ Viễn không khỏi vì nàng cảm thấy có chút bị thương.

Lại cảm thấy được nàng thắng quá Lý Kiều, mọi người hữu mục cộng đồng.

Thời gian rất lâu về sau, khi Lý Kiều nhắc tới nàng, có thể còn có thể miêu tả như vậy về nàng, cái kia muội tử đã từng thắng ta.

Lý Kiều đối với trận đấu hôm thứ sáu còn hưng phấn hơn so với Lộ Viễn, nói cái gì nhất định phải thắng, vì hắn Lộ Viễn nhất định phải thắng.

Lộ Viễn đều mặc kệ Lý Kiều lải nhải.

Lộ Viễn đứng ở giữa, Diệp Trí Phong đại biểu toàn thể người chơi Ác nhân cốc gọi đến Lộ Viễn mong ước chân thành.

phụ cận Diệp Trí Phong: “Người nếu thua thì chờ toàn bộ người Ác nhân cốc thêm vào danh sách cừu nhân đi.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “...”

Người bên cạnh đều thực hưng phấn, Lộ Viễn ngược lại thì bình tĩnh trở lại. Buổi tối thứ năm, cậu đã sớm thoát game, cùng Lý Kiều nói chuyện điện thoại.

“Kỳ thật hiện tại em có điểm cảm tạ Huyền muội tử.” Lộ Viễn ngồi chồm hổm ở góc cầu thang ký túc nói chuyện với Lý Kiều

“Nói vậy là sao?” Hiện tại Lý Kiều đối với cái ID Bát huyền tổ ly thương này thật sự là sợ, mà Lộ Viễn thì lại dựa vào cái ID này mà phát tán ra vô hạn ý tưởng kỳ dị.

“Cảm tạ nàng đã thắng anh, nếu em gặp phải anh ở vòng trong nhất định sẽ thua.”

Lý Kiều nở nụ cười: “Em không đánh hết sức với vị Thiên Sách kia.”

“Anh nói nếu em cùng Huyền muội tử đánh thì ai sẽ thắng?” Lộ Viễn hỏi.

“... Không cần nghĩ nữa, em nên nghĩ xem ngày mai em cùng Hư không ai thắng thì tốt hơn đó.”

“Nếu em thua thì làm sao bây giờ?”

“Thua liền thua đi.” Lý Kiều cười nói.

“Vì anh em nhất định phải thắng.” Lộ Viễn cũng cười.

“Nói thật đi, kỳ thật em là vì chính mình đúng hay không?” Lý Kiều đột nhiên rất muốn đem Lộ Viễn ôm vào trong ***g ngực.

Lộ Viễn lớn tiếng bật cười: “Phải a, vì thiên hạ vô địch.”

Ngày hôm sau, Lộ Viễn đến lời đài sớm hơn nửa tiếng để làm công tác chuẩn bị, Lý Kiều mang theo người trong bang đến cổ vũ cho cậu, Diệp Trí Phong cũng mang theo vài nhân vật nổi tiếng bên cái Ác nhân cốc đến xem cuộc chiến.

phụ cận Oa oa không khóc: “Đại sư! Nhất định phải thắng!”

phụ cận Loan câu: “Người nếu thua nhất định phải chết! Không thể làm tân bang hội mất mặt!”

phụ cận Diệp Minh Liễu: “Đại sư, vì lão đại nhất định phải thắng ~ “

phụ cận Hoa sinh: “Đại sư! Báo thù cho ta a! ! ! Đánh Hư không ! ooxh hần!”

phụ cận Diệp Trí Phong: “ Tám ngàn dặm đường vì Ác nhân cốc, nhất định phải thắng.”

phụ cận Tiểu mỹ tương: “Đại sư... T T, cố lên, xem như bù lại cho sư phụ đi, cậu nhất định phải thắng a.”
Còn có rất nhiều người quen đều cổ vũ Lộ Viễn cố lên.

Lộ Viễn cười cười, thấy Hư không trăm không ngớt cũng đã tới.

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Người đã đến rồi.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Ta đến rồi.”

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Người không nên đến.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Ta không thể không đến.”

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Ta cần chi đến, người cần gì phải đến.”(về trước mình không hiểu lắm).

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Người không cần đến, ta không nên đến, chỉ tiếc chúng ta hiện tại đều đã đến.”

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Đến đây liền không thể quay đầu lại.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Ta cũng không quay đầu lại.”

phụ cận Hư không trăm không ngớt: “Người với ta ắc phải có một người phải chết.”

phụ cận Tám ngàn dặm đường: “Không sai.”

phụ cận Dũng mãnh thiện chiến: “... Ta sát, nói nhiều quá, trắng sắp lên tới đỉnh đầu rồi kia, mau đánh aaaa.”

Lộ Viễn cười đi báo danh, rồi cùng Hư không trăm không ngớt vào danh sách chờ truyền tống vào lôi đài.

Lộ Viễn đột nhiên nhớ tới cái gì, liền mật hỏi Hư không.

mật Tám ngàn dặm đường: “Người quen người bán tài khoản này không?”

mật Hư không trăm không ngớt: “Không biết, mua tài khoản.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Vì sao lại mua tài khoản này?”

mật Hư không trăm không ngớt: “Bởi vì người bán nói sẽ tặng kèm cái ghế bang chủ của một bang hội.”

mật Tám ngàn dặm đường: “... Ta với chủ nhân của tài khoản này từng là bằng hữu.”

mật Hư không trăm không ngớt: “Nhưng ta nhìn thấy tên của người ở trong danh sách cừu nhân.”

mật Tám ngàn dặm đường: “A, cho nên người giết ta?”

mật Hư không trăm không ngớt: “Cho nên ta giết người, ta đem tất cả cừu nhân của tài khoản này giết hết một lần, sau đó xóa bỏ.”

mật Tám ngàn dặm đường: “Thì ra là thế, cảm ơn người, hiện tại ta đã hiểu được.”

Lộ Viễn đã biết được chân tướng, cảm thấy càng ngày càng an tâm.

mật Dũng mãnh thiện chiến: “Vào đi, vì thiên hạ vô địch.”

Trong nháy mắt Lộ Viễn được truyền tống vào lôi đài, cậu nhận được mật tán gẫu của Lý Kiêu.

Lộ Viễn không khỏi nở nụ cười, bước lên thảm đỏ, nhìn đối thủ ở phía đối diện, cậu đột nhiên cảm thấy tin tưởng gấp trăm lần.

Thắng, đó chính là thiên hạ vô địch.

(Hoàn)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-t-bat-kien-t>